

૦૧-૮૫
દ • શી • નિ • કા

અરદેશર ફરામજી ખખરદાર

ત્રણ રૂપિયા

એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની

બુ સે લ સર્ : બ્લી શ સર્

પ્રિન્સે સ સ્ટ્રીટ - મુંબઈ ૨

Gandhi Heritage Portal

કવિશ્રી અરદેશર કૃ. ખખરદારનાં પુસ્તકો

ગુજરાતીમાં—

૧ કાવ્યરસિકા	કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ (પૃ. ૧૮૮))
૨ વિલાસિકા	” ૧-૮-૦ (,, ૨૦૦)
૩ પ્રકાશિકા	” ૧-૪-૦ (,, ૧૮૨)
૪ મલખારીનાં કાવ્યરત્નો ...	” ૩-૦-૦ (,, ૪૫૦)
૫ ભારતનો ટંકાર (ખીજી આવૃત્તિ)	” ૧-૦-૦ (,, ૯૦)
૬ સંદેશિકા	” ૧-૦-૦ (,, ૧૮૮)
૭ કલિકા	” ૨-૦-૦ (,, ૨૬૦)
૮ ભજનિકા	” ૧-૪-૦ (,, ૧૬૦)
૯ રાસચંદ્રિકા, ભાગ ૧લો, (કિંચા કાગળ),	૦-૧૪-૦ (,, ૧૨૦)
” ” (ગીટ પૂઠું),	૧-૪-૦ (,, ,,)
૧૦ દર્શનિકા (ખીજી આવૃત્તિ)	” ૩-૦-૦ (,, ૪૪૦)
૧૧ પ્રભાતનો તપસ્વી અને કુંકુટ દીક્ષા (ખીજી આવૃત્તિ)	” ૦-૮-૦ (,, ૭૦)
૧૨ કલ્યાણિકા	” ૨-૦-૦ (,, ૧૭૬)

અંગ્રેજીમાં:—

૧૩ The Silken Tassel	” ૨-૮-૦ (,, ૧૩૬)

—: હવે પછી છપાશે :—

૧૪ રાષ્ટ્રિકા	
૧૫ રાસચંદ્રિકા, બંને ભાગ સાથે	૨૧ મનુરાજ નાટક (અખંડ પદ્યમાં)
૧૬ પ્રભાતગમન (વર્ણન કાવ્ય)	૨૨ અમરદેવી નાટક
૧૭ કેટલાંક પ્રતિકાવ્યો	૨૩ યુગરાજ (મહાકાવ્ય)
૧૮ લખેગીતા	૨૪ ગદ્યસંગ્રહ
૧૯ ગુજરાતી કવિતા અને અપદ્યાગદ્ય	૨૫ Leaf and Flower
૨૦ ગુજરાતી કવિતાની રચનાકળા (મુંબઈ યુનિવર્સિટી તરફથી)	૨૬ The Rest-House of the Spirit

દર્શનિકા

અરદેશર ફરામજી ખખરદાર

ત્રણ રૂપીઆ

એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની

બુકસેલર્સ • પબ્લીશર્સ

પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ

મુંબઈ-૨

Gandhi Heritage Portal

: પ્રકાશક :

યજ્ઞેશ હ. શુક્લ
૪૩, કલ્યાણ બિલ્ડીંગ નં. ૧,
કાંદાવાડી, ગીરગામ,
મુંબઈ-૪

પ્રથમ અવધાન ૧૯૩૧
ઈ. સ. ૧૯૪૦
વિ. સં. ૧૯૯૭

સર્વ હક્ક સ્વાધીન

બીજી આવૃત્તિ
૧૧૦૦

: મુદ્રક :
કેશવ હ. શેઠ
ખડાયતા મુદ્રણકલા મંદિર
ખાડીઆ : અમદાવાદ

Gandhi Heritage Portal

સ્વિયાજીવન

જાન્યારી ૧૯૦૧
સ્વિયાજીવન
૧૯૦૧

મારી સદ્ગત પુત્રી

તે મી ના ના

પવિત્ર સ્મરણને અર્પણુ

જન્મ : તા. ૯ : ૧૧ : ૧૯૦૧]—[અવસાન : તા. ૧૭ : ૭ : ૧૯૨૯

Gandhi Heritage Portal

સ્મરણમાધુરી

અમૃતમય આત્મજા! તાતધન તેમિના!
 તારકા તું જ મુજ આંખકેરી!
 મુજ જીવનક્ષિતિજથી તું જતાં શી પડી
 જવનિકા હૃદય સર્વત્ર ઘેરી!
 તદપિ તું તેમની તેમ રહી તારકા,
 સ્થૂળમાંથી સરી સુક્ષ્મમાંથી:
 તુજ નવલ સૃષ્ટિના એ પ્રવાસે લીધી
 મુજ અખલ દષ્ટિ પણ તેં જ ત્યાંથી!

જન્મ તે મૃત્યુ છે ઉભય સુંદર જગે,
 હો લલે ઉભયના પંથ ન્યારા!
 પણ ખરે મૃત્યુ એ અધિક સુંદર દિસે,
 જ્યાં ખીલે માત્ર શુભ સ્મરણક્યારા!
 પૂર્ણ સૌંદર્યમાં તું સરી ગઈ, સુતા!
 ત્યાં કશી શોકતંત્રી જગાડું?
 અંલ આનંદશબ્દો સર્યા તુજ મુખે,
 ત્યાં કશા અવર ધ્વનિ આજ પાડું?

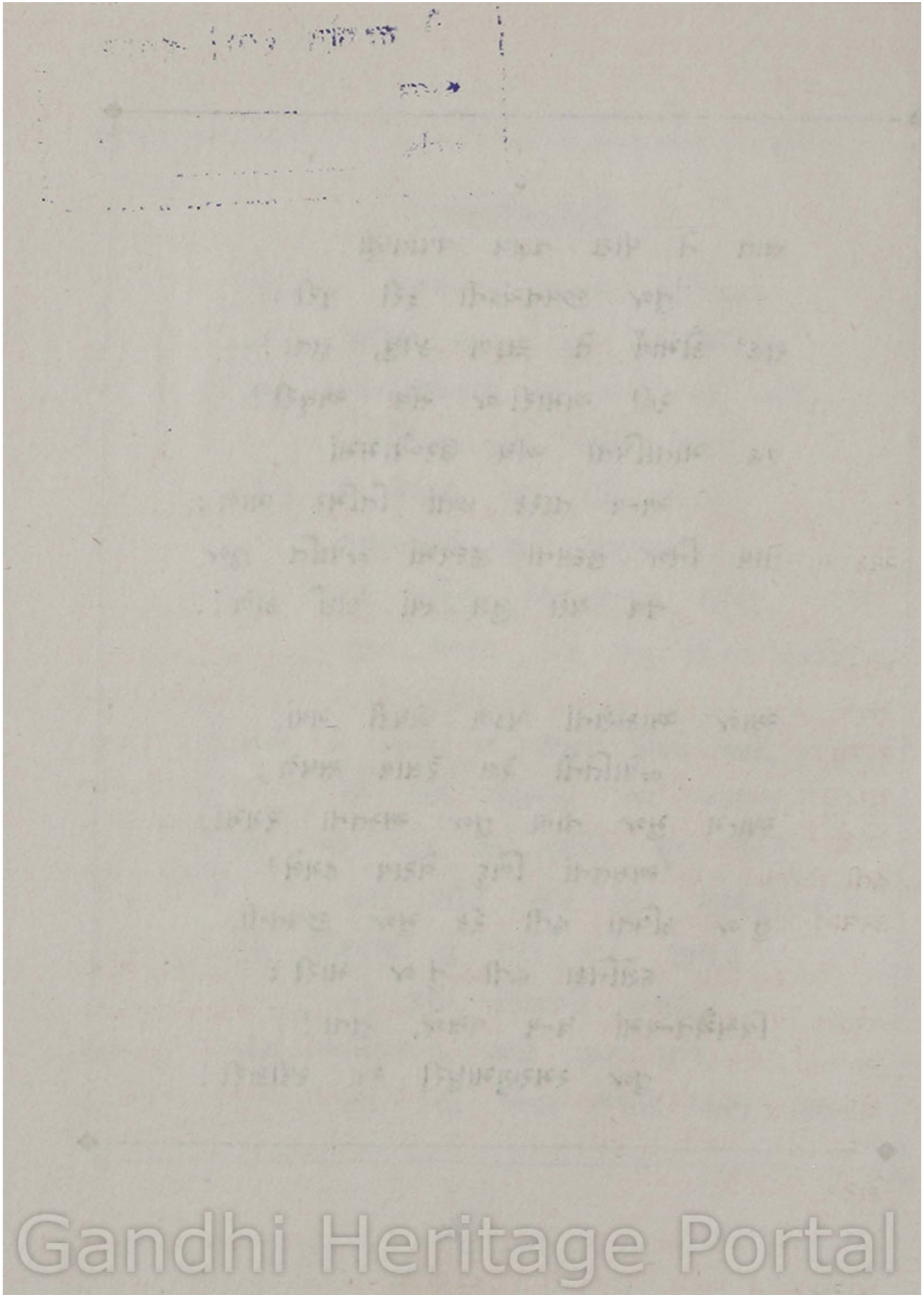
૨

સાત ને વીશ નક્ષત્ર વર્ષોતણી
 તુજ જીવનચંદ્રની ફેરી પૂરી :
 શુદ્ધ કૌમાર્ય તેં સફળ કીધું, સુતા !—
 રહી અમારી જ સેવા અધૂરી !
 વૃદ્ધ માતાપિતા અંધ ઉરવ્યોમમાં
 અન્ય તારક છતાં તિમિર ભાજે ;
 તોય નિજ હૃદયના હૃદયમાં જ્યોતિ તુજ
 નવ થશે લુપ્ત ત્યાં કોઈ કાજે !

આજ આકાશનાં પડળ ઊઘડી ગયાં,
 જ્યોતિની રેલ રેલાય સઘજે ;
 આત્મ મુજ નાહ તુજ અસ્તના રંગમાં,
 અમૃતનાં ઝિંદુ વેરાય ઢગલે !
 તું જ કવિતા હતી રંગ મુજ જીવનની,
 દર્શનિકા હતી તું જ મારી :
 વિશ્વચૈતન્યમાં ધન્ય વસજે, સુતા !
 તુજ સ્મરણુમાધુરી આ સ્ત્રીકારી !

૯

Gandhi Heritage Portal

Gandhi Heritage Portal

જી. ગાંધી સંસ્થાનું કાર્યાલય
ક્રમાંક _____
વર્ગાંક _____

બીજી આવૃત્તિ માટે પ્રકાશકનું નિવેદન

ઈ. સ. ૧૯૩૧માં કવિશ્રી ખચરદારનો કનકાત્સવ ઉજવાયો તેની એક માસ અગાઉ 'દર્શનિકા'નું પ્રકાશન થયું હતું.

ગુજરાતી સાહિત્યમાં તત્ત્વચિંતનથી ભરેલું આવું મોટું કાવ્ય બીજું કોઈ નથી. એટલે, 'દર્શનિકા'ને બંધી તરફથી સારો આવકાર મળ્યો હતો. દેશપરદેશમાં વસતા ગુજરાતીઓએ એની માગણી ચાલુ રાખી છે. ગહન વિચારોથી ભરેલા કાવ્યનો એ ગ્રંથ હોવા છતાં, ગુજરાતે એની પહેલી આવૃત્તિ ઠીક ઠીક વહેલી ખપાવી દીધી એમ કહેવું નોંધ્યું છે. છેલ્લા દોઢ એ વર્ષથી 'દર્શનિકા'ની નકલો મળતી ન હતી. કેટલાંક અનિવાર્ય કારણોને લઈને આ આવૃત્તિ જલદી પ્રકટ કરવાનું બની શક્યું નહિ, તે માટે હું દરગુજર ચાહું છું.

'દર્શનિકા'ને મુંબઈ યુનિવર્સિટીએ એમ. એ. અને પી. એ.ના વર્ગોમાં પાઠ્યપુસ્તક તરીકે સ્વીકારીને એનું ઉચિત ગૌરવ કર્યું છે. આપણા પ્રસિદ્ધ ને તટસ્થ વિવેચકોએ તેમજ વિદ્વાનોએ ગુજરાતી કાવ્યસાહિત્યમાં એક અન્નેક કાવ્ય તરીકે એની ગણના કરી છે. 'દર્શનિકા'માંની જીવનફિલસૂફી કોઈ પણ ધર્મના માણસને સત્યથે દોરવે તેવી છે.

આ નવી આવૃત્તિમાં કેટલાક સુધારા કરવામાં આવ્યા છે તે તરફ વાચકવર્ગનું ધ્યાન ખેંચવાની હું ફરજ સમજું છું. કવિશ્રી ખચરદાર

Gandhi Heritage Portal

૧૨

સતત માંદગીના બિચાનામાં પડ્યા છે, છતાં તેમણે 'દર્શનિકા' માંની જૂની નોંડણીને સુધારીને ગુજરાત વિદ્યાપીઠના નોંડણીકાશને અનુસરતી કરી દીધી છે. મુંબઈ યુનિવર્સિટીએ ગુજરાત વિદ્યાપીઠના નોંડણીકાશની નોંડણીને માન્ય રાખેલી હોવાથી પાઠ્યપુસ્તકોમાં આ નોંડણી જ હોય એ અનિવાર્ય છે, એમ સમજીને કવિશ્રીએ નવી નોંડણીને અનુકૂળ કાવ્યરચનામાં અહીં તહીં સુધારા કરીને તેને સુસ્વર કરવા માટે ઘણો શ્રમ લીધો છે, અને તે સાથે 'દર્શનિકા'નું પુનરાવર્તન પણ તેમણે કર્યું છે. એમને યોગ્ય લાગ્યું ત્યાં એમણે સુધારા વધારા પણ કર્યા છે અને આ રીતે, 'દર્શનિકા' કાવ્ય વધુ સંસ્કાર પામ્યું છે.

ગુજરાતે કવિશ્રી ખરદારના ગ્રંથો પ્રત્યે હમેશાં મમતા દાખવી છે, તેમ સદાકાળ દાખવી રહેશે એવી આશા સાથે વિરમું છું.

શ્રી ખડાયતા પ્રેસના માલેક અને મારા મિત્ર કવિશ્રી કેશવભાઈ હ. શેઠે ખાસ કાળજીથી બે માસમાં આ મોટું પુસ્તક સુંદર રીતે છાપી તૈયાર કરી આપ્યું છે, તે માટે તેમનો પણ આ પ્રસંગે હું આભાર માનું છું.

શરત્પૂર્ણિમા, સં. ૧૯૯૬

તા. ૧૫-૧૦-૧૯૪૦

યજ્ઞેશ હ. શુક્લ

Gandhi Heritage Portal

પ્રથમ આવૃત્તિનું નિવેદન

કવિતા એ જીવનની સમીક્ષા છે, એ મેથ્યુ આર્નોલ્ડનું બાણીતું મહાસૂત્ર આ “દર્શનિકા”ના વિસ્તૃત કાવ્યમાં મૂર્તરૂપે દેખા દે છે, અને ગુજરાતના ચરણમાં એ કાવ્ય મારા જીવનની અર્ધી સદી પૂરી થતાં હું સહર્ષ મૂકીને કૃતકૃત્ય થાઉં છું. દ્રષ્ટા હો, પયગમ્બર હો, કે કવિ હો, સૌ પોતપોતાની અંતરજ્યોતિના પ્રમાણમાં માનવજીવન અને વિશ્વ સંબંધના અનેક ગૂઢ કોયડાઓ ઉકેલવાનો પ્રયત્ન કરતા જ રહ્યા છે, કારણ કે આ દેખીતા વિશ્વનાં પોલાણુ ને અંધારમાં નિત્યગતિમાન ચૈતન્ય પોતાનાં કિરણુ પ્રસરાવતું જ રહ્યું છે. હું ગૂઢ છું તે પ્રત્યક્ષ થાઉં, એ ચૈતન્યની એક જ મહેચ્છા છે, અને એ પ્રત્યક્ષ થાય છે ત્યાં જ તે ચૈતન્યની સિદ્ધિ છે. વિશ્વચૈતન્ય પ્રભુ પણ મહાવિશ્વરૂપે પ્રત્યક્ષ થયો છે, એ જ એના અસ્તિત્વની સિદ્ધિ છે. જગતને પ્રભુના અસ્તિત્વને માટે બીજા પુરાવાની જરૂર નથી.

કવિતાની સાથે તત્ત્વદર્શન એ મૂળથી જ મારો પ્રિય વિષય છે, અને મારી સોળ વર્ષની નાની ઉંમરમાં જ એક સંસ્કારી સિદ્ધ યોગીનો મને સંબંધ થયો હતો, જેની કૃપાથી મનુષ્ય અને પ્રભુના મહાસંબંધના કેટલાક ગૂઢ પ્રશ્નો ભણી મારા હૃદયનું આકર્ષણ થયું હતું, અને તેની જ કૃપાથી યોગસિદ્ધિના મર્મ પણ હું મેળવી શક્યો હતો. મારી છૂટક કવિતામાં તત્ત્વદર્શનનાં એવાં અનેક સૂત્રો મૂળથી જ પડેલાં છે, એ બીજાને મેં જીવનભર જગતના મહાત્મ તત્ત્વદર્શીઓનાં પુસ્તકોનાં વાંચન અને મનનથી સતત સિંચન અને પોષણ આપ્યું છે, અને આજે તે મારા હૃદયમાં સુંદર વૃક્ષરૂપે ફાલ્યું અને ફળ્યું છે. કવિતા અને તત્ત્વદર્શનનો મહાયોગ વિરલ છે, છતાં સ્વાભાવિક છે. સૌ મોટા

Gandhi Heritage Portal

૧૪

કવિઓમાં ભાવ અને કલ્પનાની જોડણી વિશેષતા છે, તેટલી તત્ત્વ-દર્શનની પણ છે, કારણ કે ગાંધી કવિહૃદયમાં વિશ્વચૈતન્યનો તણખો પોતાની જાણા અને જ્યોતિ વધુ સ્પષ્ટપણે પ્રસરાવે છે. તત્ત્વજ્ઞાનને કવિતામાં ઉતારવાનું કાર્ય કેટલું વિકટ છે, તે તો ખરા કવિઓ જ જાણે છે. કવિતાના પ્રવાહને તત્ત્વજ્ઞાન તરફ વાળતાં માર્ગમાં ભારે મોટા ખડકો અને ગાંડી ખીણોની ભીતિ હોય છે, અને કવિનું હૃદય જો સદાસર્વદા જાગ્રત અને રસની અખંડ સેર ઉડાડતું નહિ રહે, તો એ કવિતાનો પ્રવાહ એ ખડકો સાથે અથડાઈને છિન્નભિન્ન થાય, અગર તે ગાંડી ખીણોમાં પડીને અદૃશ્ય થઈ જાય. કવિહૃદયને એથી એવી તત્ત્વજ્ઞાનયુક્ત વિચારપ્રધાન કવિતા લખતાં સદા જાગ્રત રહેવું પડે છે, નહિ તો વિચારના શુષ્ક માર્ગમાં કવિતાનો રસ સુકાઈ જઈને અદૃશ્ય થાય છે, અને અંતે એવું લેખન શુદ્ધ કવિતા લેખે નહિ, પણ પદ્યમાં રચાયેલા સ્થૂળ વિચારોરૂપે જ રહી જાય છે. અંગ્રેજ તત્ત્વદર્શક મહાકવિ વર્ડ્સ્વર્થની એવી સેંકડો ને હજારો પંક્તિઓ ગદ્યરૂપે જ ગણાય છે તે એ જ કારણને લીધે, એ બધા અંગ્રેજ સાહિત્યના અભ્યાસીઓને વિદિત છે. આ વિસ્તૃત કાવ્યમાં કવિતાના આત્મારૂપ રસ અને કલ્પના અખંડપણે વહે છે કે નહિ, અને એમાં કીધેલું તત્ત્વદર્શન કાવ્યના સ્વાભાવિક ઉચ્ચ પ્રવાહને કોઈ રીતે શુષ્કતામાં ઉતારી દે છે કે નહિ, તે તો રસિક અને રસજ્ઞ વાચકને જો લાગે તે ખરું.

હવે આ કાવ્યના ઉદ્ભવ માટે થોડા શબ્દો હું અહીં કહી દેવા ઉચિત ધારું છું. કરુણરસમાંથી જેમ વીરરસ જન્મે છે, તેમ તેમાંથી જ્ઞાનનો શાંત રસ પણ ઉદ્ભવ પામે છે. ઈ. સ. ૧૯૨૯ના જુલાઈ માસમાં મારી મોટી પુત્રી લાંબી માંદગી પછી પ્રભુશરણ થઈ. તે ઉપર મારે આશ્વાસનરૂપે એક પ્રશસ્તિકાવ્ય લખવું, એવી કેટલાક મિત્રો ને સંબંધીઓની સૂચના હતી. જીવનભરની તીવ્ર વેદનાના અને કડવા મીઠા પ્રસંગોના અનુભવોમાંથી પસાર થઈ સદ્જ્ઞાનની ગાંડી શાંતિ જ

Gandhi Heritage Portal

મારા હૃદયમાં ભરી હતી. મારી પુત્રી પ્રત્યેનો મારો નિર્મળ ને ઊંડો સ્નેહ મારી પુત્રીના દૃશ્ય કે અદૃશ્ય રૂપમાં પણ તેવો જ અખંડપણે વહેતો રહ્યો છે. તો પછી આ ખાનગી ખોટને હું કવિ હોવાથી શું બહાર રૂપ આપું? એમાં તો મારા સ્નેહને નાનમ જ લાગે. એવો પ્રસંગ તો વિશ્વવહનનો સૌંદર્યપ્રસંગ જ કહેવાય. તીવ્રમાં તીવ્ર શારીરિક અને માનસિક વેદનાએ મારા હૃદયને વિશ્વચૈતન્યમાં અને સ્નેહના વિશ્વધર્મમાં શાંતિ અને સ્થિરતા અનુભવતું કીધું હતું, એટલે જીવન-ભરના મારા અનુભવોનો પાક ઉતારવો, એ જ મારે માટે ઈષ્ટ માર્ગ હતો. એ વિચારોમાં 'દર્શનિકા' કાવ્યનો ઉદ્ભવ થયો. એ કાવ્યની ખીજરૂપ એક કડી કાઠ ધન્ય પળે ધણું વર્ષો પર લખાઈ હતી, તે મારી નોંધપોથીમાં પડેલી એકાએક મારી નજરે પડી. તે કડી આ પુસ્તકના ૧૧૧મા મુકતકમાં સમાયેલી આ રહી :

“ દુઃખ ને દુઃખ જે જ્ઞેય આ જગતમાં,
તે ન જાણે અહીં સુખ કદાપિ ;
દુઃખ માટે જ જો હોત દુનિયા કીધી,
તો કદી નરક ના જોત પાપી ;
સુખ વિના પાપ નહિ, દુઃખ વિણ પુણ્ય નહિ,
વિશ્વનું એ જ ઊંડું ઉખ્યાણું :
દિવસ વિણ તાપના તીવ્ર વ્યાપાર ક્યાં,
રાત્રિ વિણ ભવ્ય ક્યમ વિશ્વ માણું ? ”

આ કાવ્ય તા. ૧૫મી ડીસેમ્બર ૧૯૨૯ને રોજ લખવાનું શરૂ કીધું, અને તા. ૩૧મી માર્ચ ૧૯૩૦ને દિને પૂર્ણ થયું, એટલે સાડાત્રણ માસની ટૂંકી મુદતમાં આ છ હજાર લીટીનો પ્રવાહ અખંડપણે વહ્યો અને ભદ્રરૂપ પામ્યો. એ અરસામાં ધંધાનો વ્યવસાય, માંદગી વગેરે અનેક ઉપાધિઓ તો ચાલુ જ હતી, પણ મોટે ભાગે રાત્રિની શાંતિમાં એ કાવ્ય લખાઈને પૂરું થયું. મારી સદ્ગત પુત્રીની પ્રશસ્તિરૂપે પણ આ

૧૬

કાવ્ય તો મારે મન મંગલસ્વરૂપ જ છે. સર્વના કલ્યાણમાં વ્યક્તિનું કલ્યાણ પણ સમાઈ જાય છે.

આ વિસ્તૃત કાવ્યની રચના નવ ખંડમાં વહેંચી દેવામાં આવી છે, અને 'કલિકા'માં જેમ છૂટાં મુક્તક છે, તેમ આમાં પણ ખૂલણા છંદની જે કડીનું મુક્તકયુગ્મ રાખવામાં આવ્યું છે. દરેક મુક્તકયુગ્મ સ્વયંપૂર્ણ છે, અને સ્વતંત્ર એકમ તરીકે તેને આગળ પાછળના સંબંધની ખાસ આવશ્યકતા નથી, તેમ છતાં વિચારપ્રવાહમાં તો દરેક મુક્તકયુગ્મ આખા ખંડનું સુસ્થિત અંગ થઈને રહે છે. આ રચના-કળાથી કાવ્ય દીર્ઘ બનીને કંટાળો આપતું નથી અને રસ અખંડ રાખે છે. પ્રત્યેક મુક્તકયુગ્મ એક એક સોનેટ જેવું છે. લાંબાં વર્ણનકાવ્યો કે તત્ત્વદર્શનયુક્ત વિચારપ્રધાન વિસ્તૃત કાવ્યો માટે આ વિધિ વાચકને કાવ્યનો રસ અખંડ જાળવવા માટે સહાયરૂપ થઈ પડે છે, એવી મારી શ્રદ્ધા છે. દુનિયાનાં બધાં મોટાં કાવ્યો બહુધા એક જ છંદમાં રચાયાં છે, અને તેમાં જ કવિની કળાની ખરી પરખ અને સિદ્ધિનાં દર્શન થઈ શકે છે.

માનવજાતિ હજારો વર્ષથી પોતાના જ્ઞાનભંડારમાં ઉમેરો કરતી રહી છે, અને ધર્મનાં આધ્યાત્મિક તત્ત્વો સાથે વિજ્ઞાને પણ માનવ-જ્ઞાનને વધારવા તથા દૃઢ અને સિદ્ધ પાયા પર મૂકવા કંઈ જેવો તેવો ફાળો આપ્યો નથી. વિજ્ઞાનને હું તત્ત્વજ્ઞાનથી વિરુદ્ધ હોવાનું માનતો નથી. પ્રકૃતિ જે પુરુષનું અર્ધાંગ છે, તેનાં ચલનહલનના નિયમનું જ્ઞાન પુરુષને સમજવા માટે તત્ત્વજ્ઞાન જેટલું જ અગત્યનું છે. આ કાવ્યમાં મેં ધર્મ, તત્ત્વજ્ઞાન અને વિજ્ઞાનનો સમન્વય કરવા યત્ન કર્યો છે. આજના પ્રચલિત કોઈપણ ધર્મને પૂર્ણ ગણવો એ અહંતા જ છે, કારણ કે આજના સર્વ ધર્મો એક જ સત્યધર્મની જુદી જુદી શાખા જેવા છે. વિશ્વ અને વિશ્વનિયંતાનું સત્ય જ્ઞાન જેને થયું છે, તે એ બધી જુદી જુદી પ્રત્યક્ષ ધર્મવિધિઓથી પર છે. તેને મન તો વિશ્વનો

Gandhi Heritage Portal

એક જ ધર્મ સત્ય છે, અને તે સ્નેહનો વિશ્વધર્મ છે, માનવબંધુતાનો મહાધર્મ છે. એ સ્નેહધર્મ હજી તો એક ભાવના જ છે. પણ વિશ્વમાં માનવસમાજને અનેક મંડળોમાં ત્રિચિત કરવાના જે પ્રયાસો ઠેરઠેર થયા છે તે થાય છે, તે એ મહાવૃક્ષની શાખા જેવા જ છે. માનવજીવન હાલ છે તે કરતાં જ્ઞાનમાં બંધી બાબુથી આગળ વધશે તેમ એ સ્નેહના વિશ્વધર્મ ભણી વધુ ખેંચાતું જશે. એ ભાવના એક દિન, હજારો લાખો વર્ષો પછી પણ, સિદ્ધ થશે, એ કવિઓની તે પયગંબરોની કલ્પના અને આશા છે; અને એ આશા જે ચૈતન્યથી ઉદ્ભવે છે, તે ચૈતન્ય જ તેને પોષીને સિદ્ધ કરશે એવી શ્રદ્ધા વધારે પડતી નથી.

માનવજીવન અને વિશ્વસંબંધ માટે આજસુધીમાં એટલું લખાયું છે કે આ કાવ્યમાં કોઈને કશું નવું નહિ પણ લાગે એ સ્વાભાવિક છે. એકમ પર એકમ ઉમેરાઈ આંકડાઓ વધતા જાય છે, તેમ માનવનું જ્ઞાન પણ વધે છે. 'મારવો તો હાથી ને લૂંટવો તો ભંડાર,' એ કહેવત પ્રમાણે મારી કાવ્યપ્રેરણાએ આ મોટા કાવ્યમાં માનવજ્ઞાનના સંચિત ભંડારમાંથી લૂંટ ચલાવેલી દેખાશે. એ લૂંટ પણ બાદશાહી લૂંટ છે. સર્જક સદા લૂંટતો આવ્યો છે, પણ તે પાછું નવસ્વરૂપે બક્ષવાને માટે. વિશ્વનિયંતા કહો, કે કાળભગવાન કહો, એ જગતને એક બાબુથી લૂંટી બીજી બાબુએ સમૃદ્ધ કરે છે. તમામ જીવનનું પુનસ્તથાન એમ જ થાય છે, અને સર્જક કવિની નવી સૃષ્ટિ પણ એવી જ જૂની સૃષ્ટિની લૂંટમાંથી બંધાય છે. સર્જકની કળા તેને પાછી નવી જીવંત સૃષ્ટિની વ્યવસ્થામાં આવિર્ભૂત કરવામાં છે.

અને હૃદયના આઘાતમાંથી ઉદ્ભવેલું આ વિસ્તૃત કાવ્ય છપાઈને પ્રકટ થતી વેળા પણ હું મારા જીવનની તીવ્રમાં તીવ્ર વેદનામાંથી પસાર થાઉં છું, અને આ પ્રસ્તાવના એવી મહાવેદનાના અનેક ઉથલાઓ વચ્ચે મળેલી જે શાંત ધડીઓમાં લખાઈ છે, એ પણ પરમાત્માની કોઈ અદ્ભુત બિભૂતિનું જ તત્ત્વદર્શન કરાવે છે. આ લખતી વેળા હું

૧૮

મહાવ્યથા અનુભવી રહ્યો છું, અને આ કાવ્ય તેના પૂર્ણ સ્વરૂપમાં પ્રકટ થયેલું આ સ્થૂળ આંખે હું જોઈ શકીશ કે નહિ, તે ભાવિનું નિર્માણ છે, પણ આ મારી કૃતિ છેલ્લી જ હોય તોપણ તેને મારી પ્રિય ગુર્જરદેવીના ચરણમાં મૂકતાં મને આનંદ થાય છે. ગુર્જરીની સેવા જન્મભર મેં યથાશક્તિ કીધી છે, અને મારે છેલ્લો શ્વાસ જતાં પણ તેના જ ચરણમાં મારું જીવનભરનું તત્ત્વદર્શન મૂકી જાઉં, એથી વધુ અભિલાષસિદ્ધિ મારા આત્માને ખીજી શી હોય? રાજ્યકારણમાં ગુજરાત આજે જગતભરમાં મોખરે છે, તેમ કાવ્યસાહિત્યમાં પણ તે જલદી મોખરે આવો, એ જ મારી અભિલાષા ને આશિષ છે. અસ્તુ!

મદ્રાસ

તા. ૬ ડી સપ્ટેમ્બર ૧૯૩૧

અરદેશર કરામજી ખખરદાર

Gandhi Heritage Portal

અનુક્રમણિકા

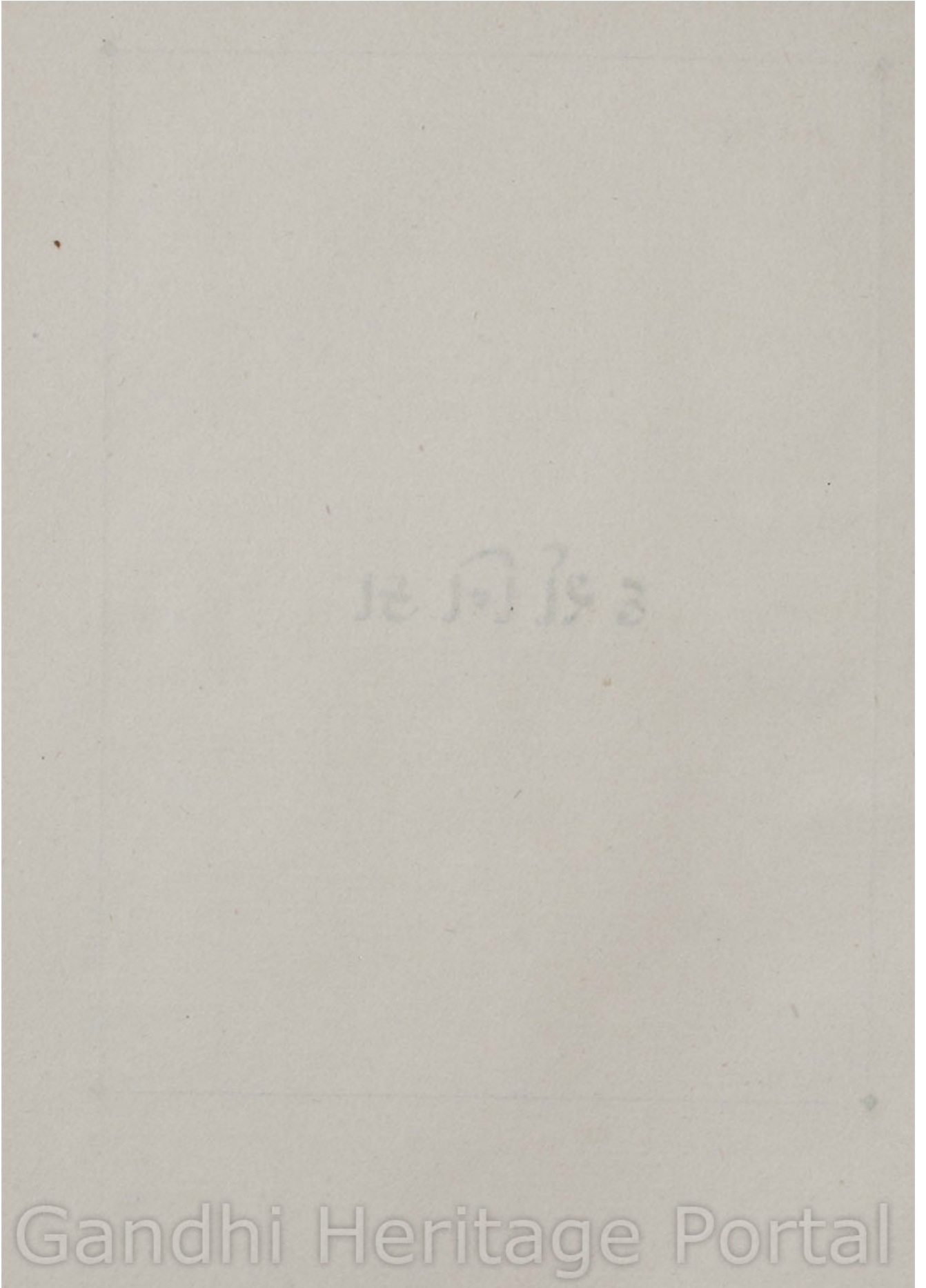
અર્પણ	...	...	...	પૃષ્ઠ ૮—૯
બીજી આવૃત્તિ માટે પ્રકાશકનું નિવેદન	...	...	...	પૃષ્ઠ ૧૧—૧૨
પ્રથમ આવૃત્તિનું નિવેદન	...	...	...	પૃષ્ઠ ૧૩—૧૮
ખંડ પહેલો	...	સૃષ્ટિની અસ્થિરતા	...	મુક્તક ૧ થી ૪૧
ખંડ બીજો	...	મૃત્યુનું નૃત્ય	...	૪૨—૭૩
ખંડ ત્રીજો	...	જીવનનું ગાન	...	૭૪—૧૦૩
ખંડ ચોથો	...	વિકાસની વેદના	...	૧૦૪—૧૨૯
ખંડ પાંચમો	...	ધર્મવાદનું ધુમ્મસ	...	૧૩૦—૧૬૪
ખંડ છઠ્ઠો	...	અનંતત્વની સાંકળી	...	૧૬૫—૨૧૫
ખંડ સાતમો	...	વિશ્વચૈતન્યનો યોગ	...	૨૧૬—૨૮૦
ખંડ આઠમો	...	જીવનનું કર્તવ્ય	...	૨૮૧—૩૩૬
ખંડ નવમો	...	સ્નેહનો વિશ્વધર્મ	...	૩૩૭—૩૭૫
સૂચિ	...	...	...	પૃષ્ઠ ૪૦૧—૪૧૫
થોડાક અભિપ્રાયો	...	...	...	,, ૪૧૭—૪૧૯

દર્શનિકા

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal
Fundamental Works: દર્શનિકા

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

अंड पहलो

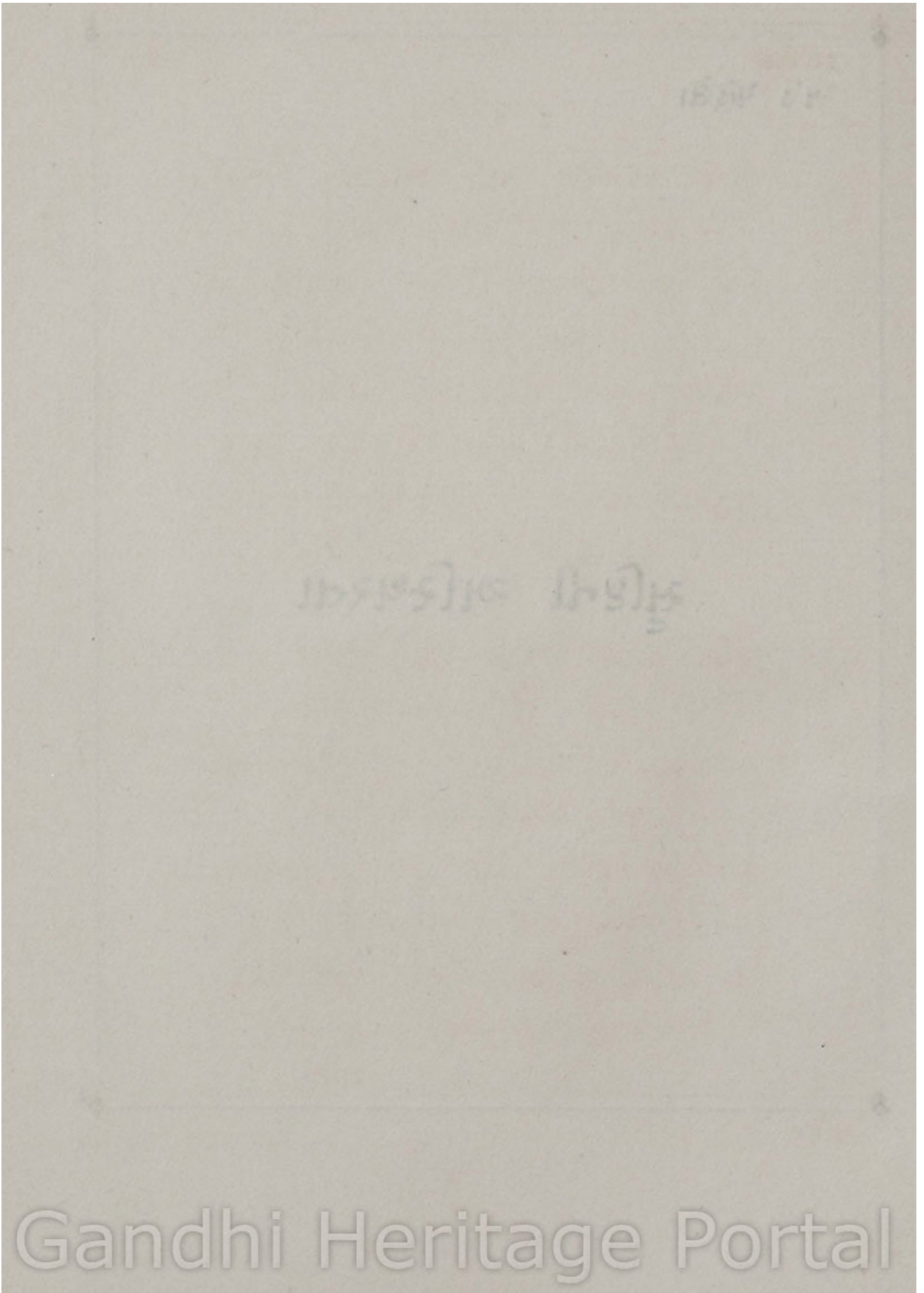
सृष्टिनी अस्थिरता

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: दर्शनिका

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

દર્શનિકા

ખંડ ૧

(બ્રહ્મણ્ય ઇંદ)

આજ આકાશમાં કનક રેલે બધે,
 પ્રકૃતિ તે ઝીલવા સર્વ બેઠે ;
 જઈ પડ્યું શ્યામળું પિચ્છ પાતાળમાં,
 તિમિરભર યામિની જય પૂઠે ;
 ઝબહળે જ્યોત જ્યાં ધબલ કરધોધમાં,
 ગગનમાં અગન ત્યાં કેમ દેખું ?
 ભીંજતી આંખડી ખીડતી પાંખડી,
 રાતદિનમાં કશો ભેદ લેખું ?

કાટિ બ્રહ્માંડનાં કાટિ રૂપો રહ્યાં,
 ચક્રમાં ચક્ર ચિરકાળ ફરતાં ;
 રાત હો, દિવસ હો, તેજ અંધાર હો,
 સર્વ સમદષ્ટિમાં એક સરતાં ;
 સુખ ન માણ્યું કદી, દુખ ન જાણ્યું કદી,
 માત્ર સાક્ષી બની સર્વ ભાળે,
 તે મહાત્માતણે ચરણ મુજ શીશ હો !
 શરણ સુખદુઃખનો ભેદ ટાળે.

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૨

જાંઘળી મૃત્યુ શું, સુખ અને દુઃખ શું,
 પાપ ને પુણ્ય શું પૃથ્વીમાંહીં ?
 જે હૃદયમાં પડ્યો તીવ્ર ઘા ચીરતો,
 તે હૃદયને મળે શાંતિ ક્યાંહીં ?
 જીવવું, ઝગડવું, લડવું અન્યાયશું,
 હસવું થોડું અને રોવું ઝાઝું :
 ઊકળતા ઉષ્ણ લાવા સમી જાંઘળી
 દાઝતી દઝવતી જોઈ દાઝું.

નહિ મળે જગતમાં જીવનસ્થિરતા કશી,
 નહિ જડે શાંતિ પણ કોઈ ઠામે ;
 પલકભર પલકતું સુખ ઉપા જેવું, ત્યાં
 ઘડી પછી દુઃખનો તાપ જામે ;
 જીવન જેવું ખરું જગત પણ આ દિસે,
 કેમ માયા કહી વ્યર્થ કહેવું ?
 જા્ય વહાલાં જીવનથી સદાનાં છૂટી,
 કેમ એ ગહનતમ દુઃખ સહેવું ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૩

દિવસ ઊગી પણે નિત્ય અસ્તાચલે,
 રાત પણે જન્ય સૌંદર્ય વેરી ;
 પુષ્પ પણે ખીલી થઇ શુષ્ક આખર ખરે,
 મેઘ વિખરાય આકાશ ઘેરી
 ઇંદ્રધનુ પણે પલક પોપટીશું ઊડે,
 વીજ પણે ઝમકીને પાંખ ઢાળે ;
 માનવી જન્મીને મૃત્યુખોળે સૂએ :
 નવ દિસે સ્થિર કશું જગતથાળે !

માનવીજીવન પણે સતત વહેતું રહે,
 જીવનના ભાવ સૌ જન્ય વહેતા ;
 આશ ઉદ્ધાસ છે સ્વપ્નજાયા સમાં,
 પ્રેમ ને વિજ્ય ઘડીવાર રહેતા ;
 સૌ જતું ને થતું ત્યાં હતું નવ હતું,
 ત્યાં હશે મૃત્યુ પણે જીવન જેવું ;
 વિશ્વનું ચક્ર ફરતું વિવરકૂપમાં
 સર્વ ઝમકોળતું જન્ય કેવું !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૪

આજ અહીં આવતાં સ્વપ્ન આનંદનાં
 હૃદયને મોદ સર્વત્ર લાગે ;
 આજ આકાશ અહીં ખૂલતાં હાસ્યભર
 પૃથ્વીમાં હાસ્ય સર્વત્ર જાગે ;
 કાલ અહીં શોકનાં ચિત્ર કંઈ ચીતરી
 આંસુના નયન ઊડશે કુવારા ;
 કાલ સંધ્યા અહીં શ્યામધેરી સરી
 મ્હાન કરશે જગતના ઉતારા.

જગતને ચોપડે એક દિન એહવો,
 એક દિન તેહવો, એમ ખૂલે ;
 પૃષ્ઠ નહિ કોઈ સરખાં કદી ઊઘડે,
 વાંચનારો ય કંઈ વાંચી ભૂલે ;
 કેમ નહિ દિવસ સરખા બધા એ હશે ?
 તેજ છે પૃથ્વી તે તેજ ભાનુ ;
 આ બધી વિકૃતિને ચોપડે પણ પછી
 કોણ જાણે ફરે કેવું પાનું ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૫

આ સકળ વિકળતા, અકળ પરિવર્તનો,
 અંત આ જીવનની સૌ ક્રિયાનો,
 આ પ્રયત્નો અક્ષળ હૃદયદૌર્બલ્યના,
 આ વૃથા જીવનનાં સુખવિધાનો :
 જોઈ જોઈ બધું આંખ મુજ આ રડે,
 થાય સંતપ્ત અંતર ઉદાસી;
 જગતમાં જીવન આ છે કશા કારણે,
 કે જીવનની થતી જોઈ હાંસી ?

આ બધાં હૃદયનાં રુધિરમય રુદ્ધ ને
 હાય અક્ષોસ શું નહોય સાચાં ?
 આ બધાં દુઃખ દેખાય તે શું ખરાં ?
 શું હશે સુખ સદા અલ્પ, આછાં ?
 માનવીજીવનને શું ન ઠરવું હશે ?
 જીવન શું અગ્નિમાં નિલ્ય બળશે ?
 આ બધા પ્રશ્ન પણ ઊડી શું શમી જશે ?
 મુઠ્ઠીમાંની મતા કોણ કળશે ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૬

સૃષ્ટિના, પૃથ્વીના, કાળના ચક્રશું
 જીવનનું ચક્ર પણ એમ દેખું ;
 સર્વ ફરતાં રહ્યાં છે જ એ ચક્ર પર,
 તો પછી કોણ સ્થિરજીવન લેખું ?
 દેહ ને સ્નેહનાં બંધનો જે રહ્યાં,
 તેહ પણ સર્વ એમાં જ ખેડાં ;
 ચક્ર સાથે જતું કો ન અટકી શકે,
 ચક્રથી જઈ શકે કો ન છેડાં.

સર્વને સાથ લઈ ચક્ર આ ચાલતું,
 જીવનનો છે મળ્યો જેમ મેળો :
 કાઈ ઉપર ચડે, કાઈ ઊતરે તજે,
 કાઈ મોડો પડે, કાઈ વહેલો ;
 ચક્રથી દૂર તો કાંઈ ચે જતું નથી,
 દષ્ટિમર્યાદને દૂર લાગે ;
 તો પછી દષ્ટિથી દૂર સ્નેહી જતાં .
 કેમ આ જીવનનું ચક્ર લાંગે ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૧૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

જીવનના ચક્રથી નવ કથું ચે ગયું,
 તે પછી આંસુ ને શોક શાનાં ?
 નથી ગયાં કોઈ વહાલાં અને સ્નેહીઓ,
 છે પ્રવાસી અવર કો ઉપાનાં ;
 જીવનની એક પગથી ચડી પૂરી આ
 અન્ય પગથી ઉપર છે ગયાં એ :
 સ્થૂળ જે દષ્ટિ નવ સૂક્ષ્મમાં ઊઘડે,
 કેમ કહેવાય અહીં નહિ રહ્યાં એ ?

જીવન સંતપ્ત છે નિત્ય સંતાપમાં
 વેદના વાસનાથી ભરેલું,
 તે ચક્રી છૂટી વહાલાં અને સ્નેહીઓ
 જે ગયાં તે ભલું છે નિમેલું ;
 એક મધુરું વસે સ્મરણ જે અંતરે,
 તેજ ત્યાં તેનું અસ્તિત્વ રાખે :
 છે ઉપાનું સ્મરણ પૃથ્વીના હૃદયમાં,
 તેજ દિનજ્યોતિને રોજ દાખે !

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૮

ક્યાંથી? શા કાળ? ક્યારે? અન્યું કેમ? ક્યાં?
 એ બધા પ્રશ્નનાં ભૂત ઊઠે;
 માનવી હૃદય ધૂંધવાઇ મૂંઝાય બહુ,
 જોય આગળ અને જોય પૂઠે:
 માટી સાથે મળી માટી ત્યાં માટીનું
 જીવતું પૂતળું નવલ્લ બનતું;
 જીવનના રાક્ષસી પરુષ પંજા વિષે
 જાય કચરાતું નિજ દિવસ ગણતું.

જગતમાં જીવનની ઓટ ભરતી થતી,
 અહીં ખરે જીવન તો ત્યાં ઊગે કા;
 એનું એ ચક્ર રહે ચીચવાતું સદા,
 એની એ તાલનો એ જ ઠોકા;
 પ્રશ્ન સૌ પ્રશ્ન રૂપે જ રહે અંતમાં,
 નહિ મળે કોઈ નક્કી ખુલાસો:
 તોય છે જીવન બક્ષિસ મહા નાથની!
 વિશ્વરમતે પજ્જો એક પાસો!

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૧૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૯

જીવન આ તો બધું છે ઘડીવારનું,
 ક્ષણિક ખીલી જવું છે સુકાઈઃ
 પત્ર ને પુષ્પ મધુઋતુતણાં જેમ સૌ
 ઊગી ઝળીને ખરે ઘડી છવાઈઃ
 પલકભર આળનું હાર્ય મુખ પર સરે,
 પલકભર ઈંદ્રધનુ સોહ્ય વ્યોમેઃ
 જીવન આ પલક ઝાકળતણું મિંદુ છે,
 પલક પલકી ઊડી જાય ઘોમે.

વાદળાં આવીને જાય આકાશમાં,
 હાય સરિતા ઉપર જાય સરતીઃ
 સિંધુનાં સતત મોજાં ઊડી ઊછળી
 જાય ભાંગી ભરી તીર ભરતીઃ
 ખરી જતાં પિચ્છ સંધ્યા ઉપાનાં નભે,
 તૂટતી વીજળી પાંખ પલકીઃ
 પક્ષીનાં વૃંદશું, યૌવનાનંદશું,
 જીવન આવી ઊડી જાય ઝલકી !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૧૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

રંગબેરંગી ઊડતાં પતંગો ફરે,
 ફૂલશું ફૂલ જોવાં વિલાસે ;
 ફૂલ આજે ખીલી કાલ સૂકાં ખરે,
 ને ભરે ત્યાં પતંગોય પાસે ;
 રંગ ને ઢંગ આ જગત ને જીવનના
 માનવી રોજ એ જોય પોતે ;
 તોય આ ભાઈશું ભાઈ લડતા રહે,
 ને પડે વાટ મોતે કમોતે.

આજ સૌંદર્ય છે અજ્ઞપ્ત પૃથ્વીતણું,
 લલિત લીલા અધે આંખ ઠારે ;
 તોય ઉદરે રહ્યો અગ્નિ ધૂંધવાઈ ત્યાં
 પર્વતે ફાટતો ભય કુંકારે ;
 અગ્નિની ખાણ પર માનવી ખેસતો,
 ફૂટી કે ફૂટશે કંઈ ન જાણે :
 પણ ધડીભર પરસ્પર ન અંતર વહે,
 અગ્નિનાં અલખ તો તેજલહાણે !

સૂર્યથી જે સર્થું કિરણ સોના સમું,
 વ્યોમ મારું કહી હૃદય ધારે ;
 વ્યોમથી પણ સરી મેઘ પર જઈ પડ્યું,
 મેઘ મારું કહી સોલ ભારે ;
 મેઘથી સરી પડ્યું કમળના ડોટમાં,
 કમળ મારું કહી પલક મહાલે:
 આવી સંખ્યા, કિરણ સૂર્ય સાથે ગયું—
 નહિ થયું કોઈનું કોઈ કાળે !

મારું મારું કરી સર્વ જોતાં રહ્યાં,
 મારું એ નહિ રહ્યું કોઈ સારું ;
 વીજ જોવો બધો પલક ઝમકાર એ,
 કાણ રાખી શકે સતત વારું ?
 પલકની ખત્રક બંધાય જે ઝલકમાં,
 તે ઝલક કરચકી સહજ સરતી ;
 મારું જે નહિ હતું તે ન મારું બને :
 નદી ભરે કેટલી સિંધુભરતી ?

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૧૨

શું હશે અચળ કંઈ ચલિત આ જગતમાં,
 ન્યાં બધું આવીને જાય પાછું ?
 અચળ આકાશ પણ કદી ન સરખું દિસે,
 પલક ઘેરું અને પલક આછું ;
 પળપળે ઊડી ઠંકાય ન્યાં પોપચાં,
 યાં રહે અચળ શું દષ્ટિ સામે ?
 ઘડીઘડી દશ્ય બદલાય આ જગતનું,
 ને હૃદય કોઈ નહિ શાંતિ પામે.

‘ મારી ’ કહીને ધરો પુષ્પની માળ તે
 પલકમાં સર્પનું રૂપ લેતી ;
 શુદ્ધ કંચનથકી મોંઘી આ કાય પણ
 પલકમાં થઈ જતી શુષ્ક રેતી ;
 નાનું કે મોટું હો, નવીન કે જીર્ણ હો,
 હો ઘડી માસ વર્ષોતણું યે ;
 વિશ્વના આ પ્રવાહે કશું નવ રહે,
 સર્વનું જોણું છે રોજનું એ !

સુષ્ટિની અસ્થિરતા

૧૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૧૩

માનવી સર્વ છે કર્મનાં પૂતળાં,
 શક્તિ કે રૂપનો ગર્વ કેવો ?
 રેંટના ચક્ર પર માખ બેસી ફરે,
 હું જ એ ફેરવું ભાસ એવો ;
 આપણી વૃત્તિ કહેવાય શું આપણી ?
 આપણાં શું હલનચલન રેલે ?
 કે છૂપો અણદીઠો હાથ હડસેલતો
 પળપળે વિશ્વરમતે ધકેલે ?

વર્ષ કોડો વહાં રમત એ ચાલતી,
 એક આવે અને જાય ખીન્ને ;
 પૂર્વમાં ઊગવું, પશ્ચિમે ફૂલવું :
 આજ રીઝો અને કાલ ખીન્ને ;
 વર્ષ કોડો વહાં ઘાટ કંઈ કંઈ થયા,
 માનવી આખરે શો ઘડાયો ?
 દેવના દેશ તો હજી દિગંતે રહ્યા,
 માટીજાયો રહ્યો માટીડાહ્યો !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૧૭

૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૧૪

જીવનનો ઘાટ કેવો ઘડાશે હજી,
 દૂરનું ભાવિ તે કાણુ જાણે ?
 કોડ વર્ષો થયાં જીવનનું વૃક્ષ આ
 જન્ય વધતું જગે શા પ્રમાણે ?
 અણુગણ્યાં કંઈક પત્રો ખીલીને ખયાં,
 અણુગણ્યાં આ દિસે તેય ખરશે ;
 નવનવી ડાંખળી ફૂટતી જન્ય ત્યાં
 કાણુ જાણે કશો ઘાટ ધરશે ?

આપણાં જીવન પણ એજ પત્રો સમાં
 આજ જીગી દિસે છે મૂલંતાં ;
 કાલ નવપત્ર અહીં કંઈક ફૂટી વળી
 આપણાં પત્ર જોશે ખરંતાં ;
 કાળનાં પડ ઉપર પડ રહ્યાં ભૂતમાં,
 તેમ જો ભાવિ પણ રહે મિડાયું ;
 કાણુ જાણે થશે જીવન કેવું જગે ?—
 પૂજતાં પત્ર પણ ખરી ભુલાયું !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૧૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૧૫

જેમ વંટોળિયે ધૂળ ઘસડાય ને
 ચક્રમાં ધૂમતી જાય આથે,
 તેમ આ જીવનના પણ મહાવાતમાં
 માનવી તણખલું ભમતું લાગે ;
 સેંકડો ભય વિષેથી જવું એહને,
 સેંકડો ચીસ ને આંસુ પાડી ;
 કામ ને ક્રોધ ને લોભ ને ભૂલમાં
 સેંકડો વાર નિજ તન પછાડી.

યત્ન ઠરવાતણા નહિ કશા ફાવતા,
 પગપણે કંઈ અકસ્માત નડતા ;
 ઓ ગયું, ઓ વહ્યું, ઓ છૂંદાયું તહીં,—
 પગપણે એમ પોકાર પડતા ;
 કેમ, ક્યારે અને ક્યાં જઈ આખરે
 તણખલું એ નિરાધાર ઠરશે ?
 કોડ કંઈ છે ગયાં તેમ એ પણ જશે,
 ને અભર કાળકોઠાર ભરશે !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૧૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

૧૬

જીવન આ કેટલું દૂંડું દેખાય, પણ
 દિવસ લાંબા દિસે દુઃખશૂળે;
 જીવનસુખ હિમ સમું સંકુચિત થતું ઠરી,
 જીવનદુખ તાપથી અધિક ફૂલે;
 જીવનની મોજ તો કેટલી ક્ષણિક છે,
 જીવનના કલેશ છે તીવ્ર કેવા!
 જીવનની છે કમાણી જગે અલ્પ, પણ
 જીવનના કર પડે અધિક દેવા!

ધીમી કે જોરથી, શાંત કે શોરથી,
 જીવનસરિતા વહે જગતપાટે;
 ગહન કો વિવરમુખમાં સમાઈ જવા
 દોડતી જાય તે મૃત્યુઘાટે;
 જીવનસરિતાતણે પાટ સૂકો યની
 કંઈ હતો ના હતો થાય અંતે:
 શું હતું, શું રહ્યું, કયાં ગયું, શું થયું?
 દષ્ટિ સૌ શૂન્ય દેખે દિગંતે!

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૨૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

જીવનનું વહન આ એમ વહેતું રહે,
 જીવનનું યુદ્ધ ચોપાસ ખેલી ;
 કૈકને મારતું, કૈક ઉપભવતું,
 કૈક દે શક્તિથી દૂર ઠેલી ;
 ક્યાં સુધી આ બધાં ખેતનો ચાલશે,
 ક્યાં સુધી આ બધી જીવનમસ્તી ?
 એક દિન આખરે આવશે એહવો,
 જીવન કે જગતની રહે ન હસ્તી !

એક દિન પૃથ્વી આ ચલિત ધ્રુવથી થશે,
 ને બધું સૂર્યમંડળ નિરખશે
 એક સુંદર સિતારો ચળી ખરી જતો ;—
 (વેધશાસ્ત્રી કશી નોંધ લખશે ?)
 પૃથ્વીનો આ સિતારો થશે ગુમ, પછી
 કોણ કહેશે હતો શું, ગયો ક્યાં ?
 ચિત્રના અશ્વ પર સમર શાં ખેત્રવાં ?
 ચિત્રનો કાગળે છે રહ્યો ક્યાં ?

જીવન આ એવું છે સર્વનું પૃથ્વીમાં,
 જ્યાં ન એ પૃથ્વી પણ અમર રહેશે;
 વિશ્વના જીવનમાં પૃથ્વીનું જીવન પણ
 ગિંદુ જેવું ઘૂમે સતત કલેશે;
 કલ્પના કે વિચારોતણી દોરી પણ
 છોડતાં નહિ પૂગે કે પતંગો;
 અમિત અવકાશમાં સૃષ્ટિ અગણિત રહે,
 ત્યાં કશા પૃથ્વીના બટુ તરંગો ?

તે પછી જગતમાં જીવન ને મૃત્યુ શું ?
 સુખ અને દુઃખની વાત શાની ?
 સારું નરસું કશું ? સ્વર્ગ કે નરક શું ?
 સત્ય ને અનૃતની શી નિશાની ?
 હેહ ને આત્મ શું ? પરમ ચૈતન્ય શું ?
 માનવીજીવનનો સાર કેવો ?
 વિશ્વઅંધારમાં આંખ શું નિરખશે ?
 ક્યાંથી આનંદ તલભાર લેવો ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૧૯

અકળ અંધારનું ઢાંકણું ઢાંકિયું,
 છિદ્ર કીધાં મહીં કાટિ કાટિ ;
 તેજકિરણો અહીંતહીંથી ફૂટી સરે,
 આશ અંધારની એહ ખોટી ;
 માનવી દષ્ટિ નિજ નિસ ખેંચી રહ્યો,
 છિદ્ર તો તેજની ધાર રેડે ;
 છિદ્રની પાર બેવાય નહિ, કે ન તે
 હૃદયનો અટલ અંધાર ફેડે.

ધૂંધતા એ જ અંધારને ઢાંકણે
 એક મોટું દિસે છિદ્ર પડતું,
 ને અવર છિદ્ર થઈ જાય અણુદીક ત્યાં,
 તોય એથી કશું અવર જડતું ?
 તેજ રેડાય, અંધાર છેદાય. પણ
 માનવીદષ્ટિને જેહ સરખાં :
 શું હશે પાર તે કેા ન ઉચ્ચારતું,
 માનવી મારતો સતત વલખાં !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૨૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૨૦

જગતને જન્મ અંધારમાં છે થયો,
 જગત વહેતું ય અંધારમાંહી ;
 જગતકર્તા રહ્યો સર્વ પાછળ છૂપો
 એટલે એ જ અંધાર ત્યાંહી ;
 જગતના રાહ સૌ કોણ જાણે અહીં ?
 જગતકર્તા જતાવે ન સીધું :
 જગત જોણે રચ્યું તે જ કરશે બધું.
 માનવીએ નથી જગત કીધું.

કોણ જાણે જગત કેમ ચાલે, નિભે,
 કોણ જાણે થશે ભાવિમાં શું ?
 પૃથ્વી આ આપણી એક આપણુકી :
 અણુગણ્યાં જગતની છે સીમા શું ?
 જગતકર્તા પથે જગતને દોરવે :
 ક્યાં હશે વિશ્વવિશ્રામથાણું ?
 મેળ સૌ સાધી તે પાર ક્યમ પાડશે ?
 કોણ હા છોડવે એ ઉપ્યાણું ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૨૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૨૧

કાણુ ડૂંચી જગતભેદની પામિયાં ?
 કાણુ પાસે જગતદ્વાર ખોલ્યાં ?
 જગતમાં જન્મતાં કાઈ ખોલી શક્યાં ?
 કે જગતથી જતાં કાઈ ખોલ્યાં ?
 સભર સાગરતળે કૈંક સર્જન વસે,
 છે ઉપર શીણુ ને ઊર્મિકીડા ;
 ઊર્મિ પર નાયતી સરલ નૌકા જતી
 પામતી કંઈ અકસ્માત પીડા.

દ્વાર પાછળ રહ્યાં દ્વાર કંઈ અણુગણ્યાં,
 ખોલતાં ખોલતાં હાથ થાકે ;
 વ્યોમ પાછળ રહ્યાં વ્યોમ ખીજાં વિરલ,
 દષ્ટિને પાર શું દષ્ટિ તાકે ?
 પેટીમાં પેટીઓ એક અંદર અવર
 ખૂલતાં હોય ખીજી હજીએ :
 માનવી ડૂંચી એ પામતો નવ કદી ;
 ભેદુના ભેદમાં જગત જીવે !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૨૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૨૨

જગતનું તંત્ર આ પૂર્ણ સમગ્રય નહિ,
 માનવી લાખ પડ એ ઉધાડે ;
 કોણ જાણે રહે સત્ય ઠંકાઈ ક્યાં ?
 કોણ એ ભાર ઉરનો ઉપાડે ?
 પાંદડીએ ગુલાખી ઉપાકૂલની
 માનવી જાય કંઈ ખોલવાને ;
 ભેતભેતાં ખરે ફૂલ ને પાંદડી,
 ને રહે આંખ તો ચોળવાને !

નહિ રહે જગતમાં સ્થિર કશું એમ આ,
 તેથી શું જગત કહેવાય માયા ?
 અચળ કો વસ્તુ દેખાય નહિ જગતમાં,
 આવી સરતી બધી વસ્તુઝાયા ;
 નહિ જડે પૂર્ણતા કાઈ વાતે જગે,
 સ્પષ્ટ સમગ્રય નહિ તંત્ર તેનું ;
 તેથી આ જગત પણ સ્વપ્ન જેવું ગણ્યું :
 જીવનનું ? જગતનું ?—સ્વપ્ન કેનું ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૨૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૨૩

સ્વપ્ન છે જગત આ એમ ડાલા કહે,
 દૃષ્ટિને સર્વ દેખાય મોટું ;
 પણ ઉરે જગત આ પળપળે આથડે,
 તોય એ જગત કહું કેમ ખોટું ?
 સ્વપ્ન તો સત્ય છે જ્યાં લગી ચાલતું,
 સ્વપ્નના ભોગ પણ સત્ય જેવા ;—
 જીવીએ આપણે એ ન થું સ્વપ્નમાં ?
 આપણે જગતને સ્વપ્ન એવા.

આપણું સ્વપ્ન પણ કે બડીનું હશે,
 સૃષ્ટિનું સ્વપ્ન કંઈ મહાયુગોનું ;
 સ્વપ્ન નિદ્રાતણું, સ્વપ્ન જાગૃતિતણું :
 ઘાટ કંઈ કંઈ છતાં તેજ સોનું ;
 ને સકળ સૃષ્ટિના નાથનું સ્વપ્ન આ
 નાથને ઉર અનંતત્વ લાસનું :
 ને પૃથક્ માનવી અંતરે અંતરે
 ભિન્ન પ્રભુરૂપનું સ્વપ્ન સરતું !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૨૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૨૪

આપણાં એહ પ્રભુરૂપનાં સ્વપ્નશો
 પ્રભુ હશે કે નહિ, કાણ જાણે ?
 કે સ્વયંસ્વપ્ન એ પ્રભુ જ શું ના હશે ?
 સ્વપ્નની આંખ શાં સ્વપ્ન માણે ?
 સ્વપ્નને દેખવા સ્વપ્ન જાગૃત થતું,
 સ્વપ્નને ઢાંકવા સ્વપ્ન સૂતું :
 આ મહાસ્વપ્ન સંસ્થાયું ત્યારે કહી
 અસ્તિ ને નાસ્તિનું રાજ્ય હૂં ?

સર્વ મંસાર એ સ્વપ્નમાંહીં જ નિભે,
 સ્વપ્ન છે જીવનનું મધ્યબિંદુ :
 હૃદયને રૂંધતા વિશ્વઅંધારમાં
 તારલા ખીચ છે એ જ ઇંદુ ;
 ધર્મ ને કર્મમાં જગત જાગૃતિતણું,
 પણ જીવન સ્વપ્નરસ વગર અધુરું :
 કિરણમય કાય ને પલકમય છાય, પણ
 મેઘધનુ સૂર્યનું સ્વપ્ન મધુરું !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૨૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૨૫

સ્વપ્ન જોવું જગત હોય આ તેથી શું ?
 શું થયું જીવન પણ હોય એવું ?
 પણ સરી જાય સુખસ્વપ્ન કયમ સહજમાં,
 ને રહે વળગી દુઃખસ્વપ્ન કેવું ?
 કેમ સંખ્યા ઉપા સહજ પલકી જતી
 માનવીહૃદય રસ કંઈક પૂરી ?
 તાપમાં તો દિવસભર જળી રહેવું, ને
 રાતભર પડવું અધાર ઝૂરી !

હોય સુખ સ્વરૂપ તો દુઃખ છે સોગણું,
 જીવનનો જોગ એવો જગતમાં ;
 હોય આનંદના દિવસ એ ચાર, તો
 ગાળવાં કંઈક વર્ષો વિપતમાં ;
 સ્વપ્ન એ વિપતનાં કેમ પૂરાં થશે
 માનવીજીવનના આ પ્રવાસે ?
 શું સદા એમ સંસારસાગર ઉપર
 ડોલશે માનવીજીવન ત્રાસે ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૨૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૨૬

સહર સંસારસાગર ઉપર સરકતી
 મનુજનૌકા હુલે તનુજ જેવી ;
 ઉર ઉપર ઊર્મિની છોળ રહે છલકતી,
 ઢળકતી મલકતી જાય એવી :
 સરલતા શ્વેત શદશી કશી નીતરે,
 ભીતરે ભાવના ભગ્ય ભરતી !
 પળપળે જલ અતલ જલધિનાં ઝળહળે,
 સફર નૌકાતણી તોય નરતી.

નજર જલ પર અટલ અચલ એ રાખતી,
 તોય જલ પર વમળ કૈંક ઊઠે :
 ભ્રમરનાં અભયું તિમિર સામે ચડે,
 પવનભર ધૂંધતી આંધી પૂઠે ;
 પહાડમોજાં તુતક ઉપર તૂટી પડે,
 થાય નૌકા હતી ના હતી ત્યાં :
 સફળ સંસારસાગર ઉપર નવ કશું ;
 કાણુ કહેશે શિરે શું ય વીત્યાં ?

સુષ્ટિની અસ્થિરતા

૩૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૨૭

મનુજનૌકા જતી ગહન સાગર ઉપર
 નજર નિજ નાખતી ત્યાં દિગંતે ;
 આવતા લોઢ ચોપાસ મુખ ફાડતા,
 તોય જળ ખેડતી જન્ય ખંતે ;
 દૂર કો તટતણી છાય નજરે પડે.
 ને પડે ઊપડે ત્યાં જવાને ;
 ચાર ડગ દોડતી, આઠ ડગ દોડતી :
 કેમ જઈ પૂગશે દૂર સ્થાને ?

સ્વપ્ન કું કું ભર્યાં ઉદરભંડારમાં,
 સ્વપ્ન કું કું વસ્યાં દૂર દેશે ;
 છાય તો દૂરની દૂર ત્યાં જન્ય ને
 આંખ ગંધાય અંધારવેશે :
 રાત ને દિવસ, ને દિવસ ને રાત ત્યાં
 સતત પછડાય નૌકા ગિચારી :
 શઠ પડે, જળ ચડે, આખરે ત્યાં ગડે—
 નહિ જડે સાગરે કાઈ યારી !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૩૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૨૮

ઉપર આકાશવિસ્તાર અનહદ પહો,
 છે તળે સભર જળજળ ઊભરતું;
 માનવી હાથ ઊંચા કરી પ્રથતો,
 કોઈ ત્યાંથી ન સાહે ઊતરતું;
 કૈક નૌકા દિસે આસપાસે જતી,
 સર્વના હાલ પણ છે જ એવા;
 કોઈ આજે ડૂબે, કોઈ કાલે ડૂબે;
 કોઈ પામે ન ત્યાં અચળ રહેવા.

મનુજનૌકા બધી જાય એ ડૂબતી,
 શું પછી કંઈ જ તેનું ન રહેશે ?
 શું કિનારે જઈ પૂગવાનાં બધાં
 સ્વપ્ન તે આશ પણ સાથ વહેશે ?
 માટીમાંથી અજબ જેહ નૌકા બની,
 તે પડી જળ વિષે જાય ભાંગી;
 માટી જળમાં હતી ના હતી થાય, ત્યાં
 કોણ ઊડી ફરી જોય જાગી ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૩૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૨૯

માટીમાંથી ઘડાયો દિસે માનવી,
 શું જશે માટીમાંહીં જ અંતે ?
 અવધ માટી સુધી જ શું હશે જીવનની ?
 જગત આ અટકતું શું દિગંતે ?
 સર્વ વ્યાપાર આ માટીના વિરમતાં
 માટીની સર્વ તૃણા વિરમશે ?
 માટીને પગ તળે રાખતો જે હતો,
 શું થવા માટી તેને જ ગમશે ?

માટીમાંથી ઘડાયો, છતાં માનવી
 નહિ જ કંઈ જાણતો શાથકી એ ;
 કેમ સૌ ઝિપજતું, કેમ ભાંગી જતું :
 શું નથી અંત પણ ધાતકી એ ?
 માટીનો અંત એ માટીમાં હો ભલે :
 પણ જશે ક્યાં બધા ભાવ ગરવા ?
 માટીમાં ખેલતો 'હું' ન માની શકે
 માનવી છે ઘડાયો જ મરવા !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૩૩

૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

તેજ અંધારનું અજ્ઞાન આ પૂતળું
 માનવી કાયડો છે જ પોતે :
 માટી ને શક્તિનું એવું મિશ્રણ બન્યું,
 અકળ અદ્ભુત કળા કાણુ ગોતે ?
 જ્ઞાન અજ્ઞાનનું પોટલું માનવી,
 કામ ને ક્રોધનો શુષ્ક ભારો ;
 અહીં તહીં રચનમાં વિષમતા છે વસી,
 તોય સૌંદર્યનો એ જ ક્યારો !

કૈંક યુગયુગતણી સાંકળી માનવી !
 કૈંક તત્ત્વોતણો ભેળ એમાં :
 શાંતિ તોફાનનો સિંધુ એ ઊછળતો,
 રાગ ને દ્વેષના મોજ તેમાં ;
 શોક આનંદની વિરલ એ આરસી,
 કૈંક આશા નિરાશા ભરેલો :
 કર્મશું ઝગડતો માનવી છે કશો
 પાપ ને પુણ્યનો અજ્ઞાન થેલો !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૩૧

સ્વર્ગનો દૂત પણ માનવી એ જ છે,
 એ જ છે ભોમિયો નરક કરો ;
 ભણી ભણી ભૂલતો શિષ્ય પણ એ જ છે,
 એ જ છે વિશ્વશિક્ષક વડેરો ;
 એ જ રેલી રહે સ્નેહસરિતા જગે,
 એ જ ધિક્કારનો અગ્નિ કૂંડ :
 સાચ ને જૂઠ્ઠી રમતમાં રાચતો
 માનવી જગતપાણ ન ચૂકે !

સ્નેહ ને સત્ય ને જ્યોતિની દિવ્યતા,
 સર્વ એ માનવીમાં સમાઈ ;
 તોય એ ધૂળને ચૂંથતો રહે સદા,
 અજબ એ જીવનની છે સગાઈ !
 કેટલી ભીડશે હામ એની જગે ?
 કેટલે પૂગશે શીશ એનું ?
 વિશ્વની ખાણને ખોદતો માનવી
 પામશે આખરે દર્શ કેનું ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૩૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૩૨

વિશ્વની ખાણ અંધારથી છે ભરી,
 તોય અદ્ભુત રહ્યાં રત્ન તેમાં ;
 માનવી ખોદતો જાય તે ખંતથી,
 ને કરે જીવનભર યત્ન એમાં ;
 ખોદતાં એમ અંધારમાટીતણા
 થાય ઢગલા બધે આસપાસે ;
 રત્ન કે પામતાં જીવન અજવાળશે,
 અગર અંધારઢગલે દટારો !

વિશ્વની ખાણમાં માનવીએ સદા
 આપજાળથી રહ્યું કામ કરવું ;
 આંખનું તેજ અંધારમાં ઠેરવી
 રત્ન કાળે સતત મહીં વિચરવું ;
 લાખ કે કોડ સાથી હશે તોય શું ?
 ભિન્નતા સૌની છે રત્નભાવે :
 માનવીએ મથી રહેવું છે એકલું,
 કોઈનું રત્ન નહિ કામ આવે.

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૩૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

શું થયું હોય અંધાર ઘાડો ઘણો
 ને જાગે એકલો સૂર્ય રાતો ?
 શું થયું હોય ને તીવ્ર કાંટા ઘણા,
 ને ફૂટે એકલું ફૂલ ત્યાં તો ?
 શું થયું હોય મૃગ સંકડો ફૂદતાં,
 ને જાડી એકલો સિંહ ગાજે ?—
 નહિ જ એ એકલાંને કશું શોચવું :
 જીવનનો વિજય છે વીર કાજે !

માનવીજીવન આ એકલું લાગતું :
 સિંધુના બિંદુનું પણ આજુ એ,
 ઝળકતું એક રજકણ હવામાં જડે,
 કિરણ કે ગુપ્ત ન્યોતિતણું એ;
 વિશ્વવિસ્તારમાં માનવીજીવન શું ?
 તુચ્છ કે તણખલાશું તણાતું :
 માનવી તોય સરદાર છે સૃષ્ટિનો,
 માનવીજીવનનું દ્વિગુણ નાતું !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૩૪

સર્વ આ સૃષ્ટિ સૌંદર્યમાં વિસલતી,
 સર્વમાં સ્નેહનું તેજ દીપે;
 સોલ આકાશટોચે ઝળી તારલા,
 સિંધુઝાંડાણમાં મોતી છીપે:
 ભૂમિરસ ચૂસતા વૃક્ષના મૂળથી
 અણી લગી ફૂલ ને પાનકેરી,
 સૃષ્ટિસૌંદર્ય છાઈ રહ્યું સર્વમાં;
 માનવીદષ્ટિ ક્યમ રહે અતેરી?

સૂર્ય નિઝ હૃદયથી કિરણ વેરે બધે,
 પૃથ્વીલીલા ઝીલી તે વિકાસે;
 પુષ્પનાં મુખ બધે હાસ્યરંગે ખીલે,
 દિશદિશે નવશ્રવનતેજ ભાસે;
 એ કિરણસ્પર્શ ઉત્કર્ષ સૌનો કરે,
 માનવી પણ પડે કાર્યવાટે;
 તોય સૌંદર્ય ક્યમ આંખથી ઊડી જતું,
 ને ફરી દુઃખ રહે તેહ સાટે?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૩૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૩૫

આ બધી સૃષ્ટિલીલા છવાઈ રહી,
 આ વનશ્રી બધે આંખ હરતી,
 આ બધાં પુષ્પ પૃથ્વી અને ઝ્યોમનાં,
 આ સકળ પ્રકૃતિની સ્નેહભરતી,
 આ મહાગાન સાગર અને વાયુનું,
 આ ભવું ભાનુનું મેઘખાપે :
 શી વિષમતા હશે માનવીહૃદયમાં,
 કે ન સૌંદર્ય કે શુદ્ધ માપે ?

હૃદયસરવર હશે માનવી કેરું શું
 એવું ડહોળાયલું ધૂળધેરું,
 સર્વ સૌંદર્યની વિકૃતિ ત્યાં થાય, ને
 સ્પષ્ટ દેખાય નહિ કંઈ રૂડેરું ?
 સ્નેહ, સૌંદર્ય, ઔદાર્ય, આનંદ, સૌ
 જય ડહોળાઈ એ વારિમાંહી :
 દુઃખ ને શોક ને દ્વેષ ને કૂરતા,
 શું જણાશે સદા એ જ ત્યાંહી ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૩૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૩૬

હૃદયસરવર કદી સ્વચ્છ શું નવ થશે
 નીલ આકાશ કે કાચ જેવું?
 ગાઉ કોડો રહ્યા દૂર તારા છતાં
 સ્વચ્છ વ્યોમે પડે ગિંચ કેવું!
 સ્નેહ શું હૃદયમાં સ્થિર નહિ વ્યાપશે?
 આંખનાં ઝેર શું નહિ નીકળશે?
 હૃદયમાંથી સ્વયંજ્યોતિ સ્ફુરશે ન શું,
 કે સકળ સૃષ્ટિનું હાસ્ય ઝળશે?

સર્વ આ પ્રકૃતિસૌંદર્ય સાથે ન શું
 માનવી પૂર્ણ આનંદ પામે?
 જ્ય સરિતા બધી સિંધુહૃદયે શમી,
 તેમ ઉરચેકતા શું ન જામે?
 દુઃખ તે શોક તે કલહ શું નવ બને
 સ્નેહશેત્રંજનાં માત્ર મહોરાં?
 સિંધુની ઊર્મિશો છે સખળ માનવી,
 તેાય ઉડવે કશાં વ્યર્થ ફેરાં?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૪૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૩૭

માનવીજીવનની જાય નૌકા હજી
 સૃષ્ટિસાગર વિષે ખાતી ડોલાં,
 કંઈ વિકારોતણા પવન કૂંકી રહે,
 ઊર્મિ પર ઊર્મિનાં ધાય ઝોલાં ;
 કાણુ એના સુકાને સખળ એસશે ?
 સાગરે દોરશે કાણુ એને ?
 પવન, મોજાં અને કૈંક ખડકો થકી
 રક્ષશે કાણુ ત્યાં અચળ તેને ?

પૂર્ણ નકશા બધી સિંધુવિગતે ભર્યાં
 મેળવી કો દિ શકશે સુકાની ?
 પૂગશે જીવનનૌકા પરમ અંદરે ?
 કે વમળમાં જ દૂઅશે દિવાની ?
 અણુદીઠા સાગરો ખેડવા છે હજી,
 નવનવી આડ ઊભી થશે ત્યાં :
 માનવી છે હજી બાળનાવિક સમો,
 કેમ એ સિંધુ તે જીતશે ત્યાં ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૪૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૩૮

શું નહિ જ સ્નેહ એ જીવનનૌકાતણું
 નિજ સમળ હસ્ત સુકાન ધરશે ?
 શું નહિ જ ઊંચળતાં પહાડમોજાં ઉપર
 જીવનનૌકા સફળતાથી તરશે ?
 વિકટ મંસારસાગર કદી નવ થશે
 શાંત ને સરળ સરવર સમો શું ?
 સમળ સુંદર રહે જીવનનૌકા છતાં
 આખરે ડૂબતી તેહ જોશું ?

માનવીયાળ શું કોઈ દિન સમજશે
 વિકટ એ સિંધુનું ક્ષેત્ર પૂરું ?
 શું કદી ના થશે નાખુદા કુશળ એ
 પ્રેરવા ચલન નૌકાનું શરૂ ?
 ગહન આકાશમાં કંઈક અભાક્ષરો
 છે લખાયા પરમ પંથ રેલી ;
 માનવીયાળ એ સાગરે ડોલતો
 શું કદી સર્વ શકશે ઊંઢેલી ?

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૪૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૩૯

માનવીયાળને વિધિ લઈ બેસતો
 પરમ બ્રહ્માક્ષરો ઘૂંટવાને ;
 કર ધરી દોરવે કૈંક, ને ત્યાં પછી
 મૂકતો બાળને આપ તાને ;
 કર કશો ના કરે, બાળ પળપળ કરે,
 તોય તે ઘૂંટવા યત્ન કરતો ;
 કર પળેપળ ખસે, વિધિ ફરી તે ભૂસે :
 બાળ ત્યાં આખરે આંસુ ભરતો.

બાળ લખતો જતો, વિધિય ભૂસતો જતો :
 કેમ બારાખડી થાય પૂરી ?
 સકળ બ્રહ્માક્ષરો શીખશે ક્યાહરે ?
 કે સદા પાટીની છે મજૂરી ?
 એહ લેખન ભૂંસણ ચાલશે શું સદા ?
 શું કદી જ્ઞાન એ ના સધાશે ?
 માનવીબાળ શું રહે સદા ભૂલતો ?
 જીવન એમાં જ શું પૂર્ણ થાશે ?

સુષ્ટિની અસ્થિરતા

૪૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૪૦

દેવ સૌ મૌન ધારી રહ્યા છે હજી,
 કે કિસ્તા હજીયે ન બોલે ;
 બોલનારો કરે સ્વપ્નની વાત, કે
 જગતા ભ્રમ હવામાં હીચોળે !
 શા થકી આ બધું જગત એવું થયું,
 શા થકી માનવી છે જ તેમાં ?
 પ્રશ્ન એ પૂછવાનો સદા છોડી દો,
 કાંઈ નહિ બોલશે એહ બેમાં !

આદિ કે અંતને પૂછીને શું કરો ?
 દેવ પણ કોણ એ જોઈ આવ્યા ?
 દેવનો દેવ ઊંડાણ એવે વસે,
 કે ગયા તે ન કો ખબર લાવ્યા ;
 દષ્ટિ સામે દિસે આ બધું ચાલતું,
 જીવન તેને જ નહિ પૂરું જોશે ;
 ભૂત ને ભાવિના સાગરે માનવી
 હાથ નિજ બોળતાં આજ બોશે !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

૪૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૧

૪૧

પૃથ્વી પર પ્યાલું છે ઢાંક્યું આકાશનું,
 ખદખદી રહે મહીં સર્વ પ્રાણી ;
 પૃથ્વી ફરી રકાખી રહે ધૂમતી,
 સતત ફરતી રહે જેમ ધાણી ;
 કાણુ કરમાંલ પ્યાલું રકાખી રહ્યાં,
 તે ન મહીંથી શકે કાઈ જોઈ ;
 પ્યાલું ઊંચકાય નહિ કાઈ દિન ત્યાંચકા,
 નહિ રકાખી છૂટે પલક કાઈ !

છે રકાખી વિષે પણ ખદું ધૂમતું,
 સ્થિર રહી નવ શકે કાઈ તેમાં ;
 કંઈક ઊઠે, ઘડી ખદખદીને શમે ;
 છે રસાયન ભર્યું અજબ એમાં ;
 પ્યાલું ઢંકાયું છે રત્નજડિયું ઉપર,
 તેય રહી ધૂમતું કંઈક ગોતે :
 પ્રાણીઓ શું ઉપર જોઈને માગશે ?
 પ્યાલું પણ છે જ લાયક પોતે !

સૃષ્ટિની અસ્થિરતા

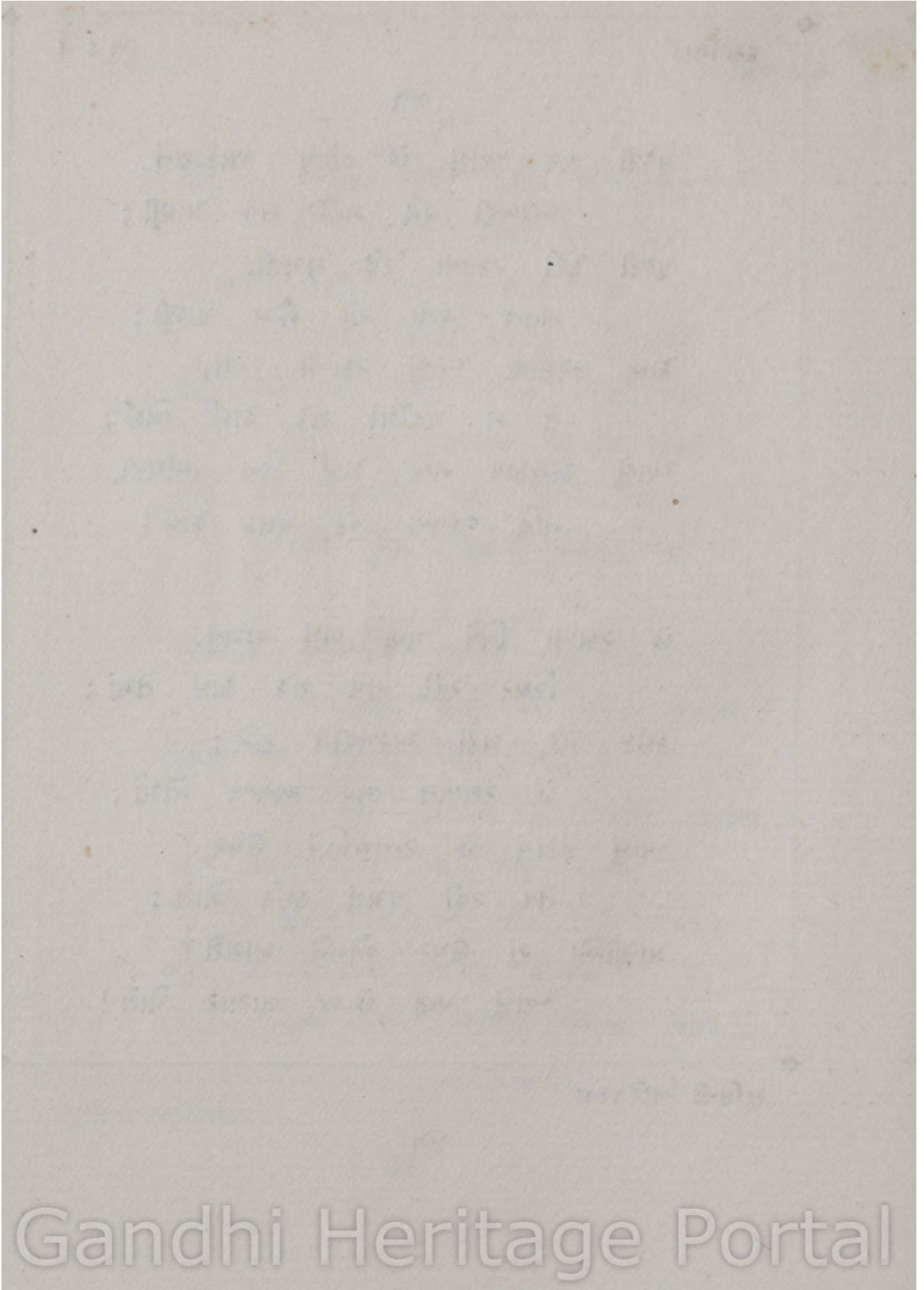
૪૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

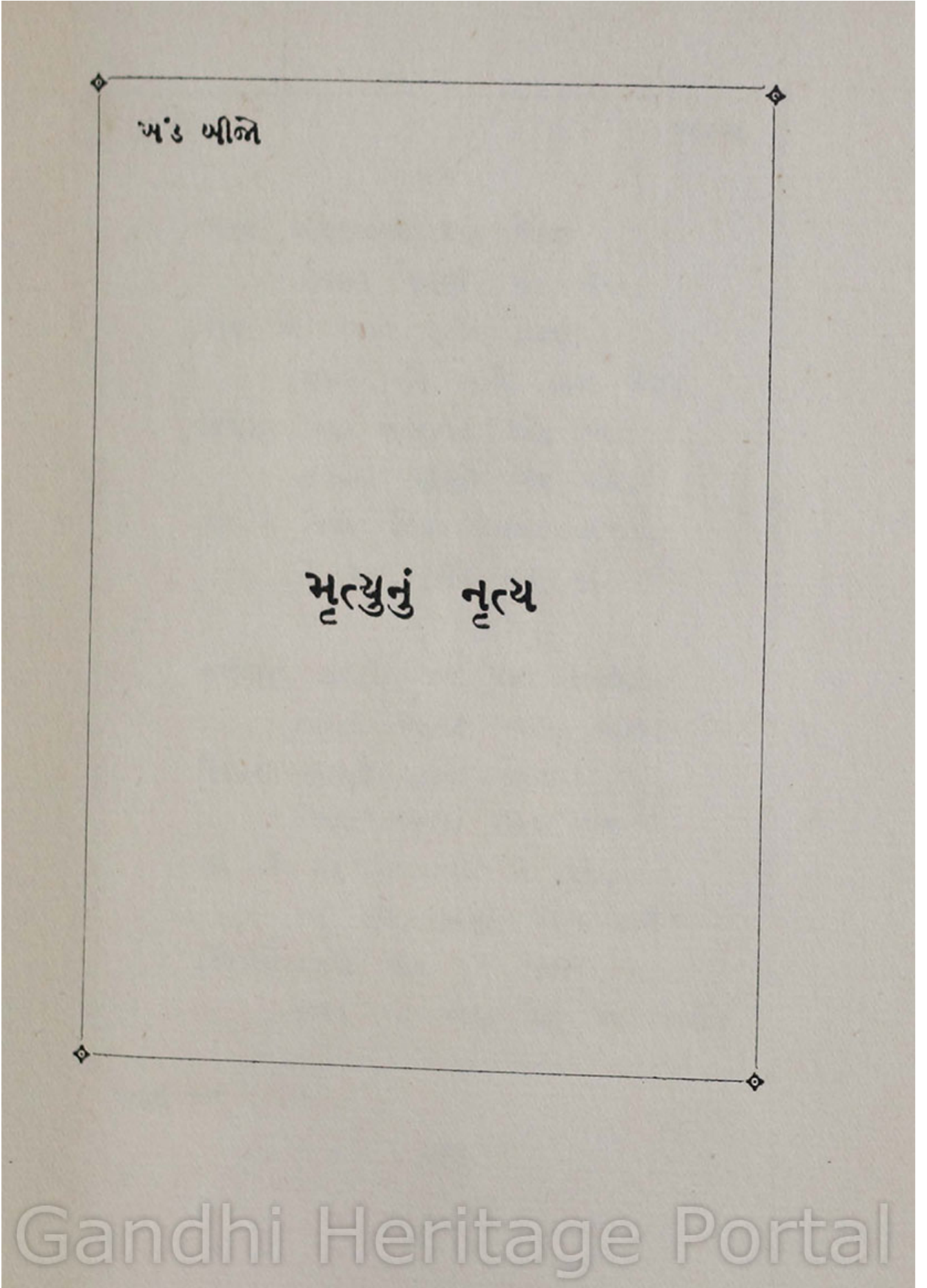
Fundamental Works: દર્શનિકા

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

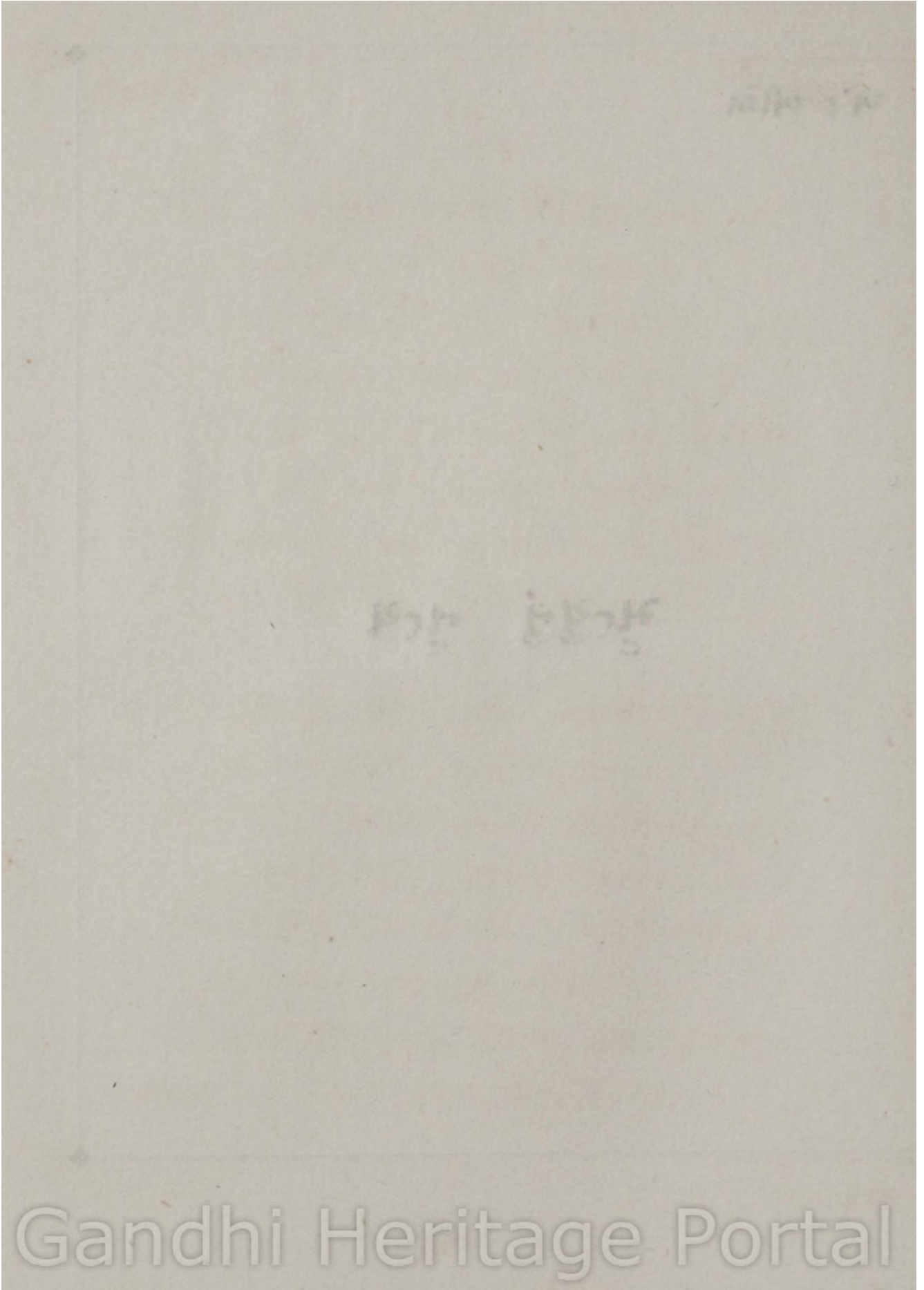
Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૪૨

અતલ અંધારસાગર ઉપર ઊઠતા
 દિવસના બુદ્ધબુદ્ધો સૂર્ય જેવા ;
 રાજ એ રંગભર કૂટીને ફાટતા,
 ચૂકતા નહિ મળ્યો લાભ લેવા ;
 વિશ્વભર આ અનંતતવના સિંધુ પર
 જીવનના બુદ્ધબુદ્ધો એમ ઊઠે ;
 રંગ ને ઝલક નિજ પલકભર દાખતા,
 ને ચતા કૂટીને લુપ્ત પૂઠે.

જળતણા બુદ્ધબુદ્ધો પણ પછી ફાટતા,
 બાળનાં બલુનશા આંખ આંજી ;
 દિવસના બુદ્ધબુદ્ધો ફાટતા સૂર્યશા
 ખેલતા ગગનમાં ગહન બાજી ;
 સૂર્ય ને ચંદ્ર ને તારકા ને ગ્રહો,
 ક્યાં સુધી બુદ્ધબુદ્ધો એ ચ ટકશે ?
 વિશ્વખેલે બધા એમ કૂટે, પછી
 જીવન આ અતૂટ રહી કેમ શકશે ?

મૃત્યુનું નૃત્ય

૪૬

૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

પંડિતો મોલવીઓ બધે બેસીને
 લોક સાથે કરે વાત ડાહી :
 કૈંક આલોક પરલોકની વાતમાં
 ગૂઢ નિજ જ્ઞાનની દે ગવાહી ;
 સ્વર્ગ ને નરક, જિન્નત જહાન્નમ, અને
 દ્વૈત અદ્વૈતના લે ફડાકા :
 મૃત્યુવંટોળિયો સર્વ ફૂંકી ગયો,
 સર્વને મુખ પડ્યા ધૂળફાકા !

પંડિતો મોલવીઓ ગમે તે વહે,
 એ બધી વાત અંધારપેટી ;
 જૂગટું સૌ રમી એ રહ્યા જ્ઞાનનું,
 શિખરને ચાલ્ય જોવા તળેટી ;
 વાત તો એક પ્રત્યક્ષ ને સત્ય છે :
 જીવનનો પલકભર નહિ ભરોસો ;
 જાન્યું તે જાન્યું ને ઊગ્યું કરમાય સૌ,
 જીવન ખેડે સદા મૃત્યુકોષો !

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૪૪

પંડિતોના મહા વાદપ્રતિવાદમાં
 રાત ને દિવસ કંઈ જાય ચાલ્યા ;
 નહિ જ આકાશકુસુમો કદી કો મળ્યાં,
 નહિ જ અંધારના ફાલ ફાલ્યા ;
 સ્થૂળ ને સૂક્ષ્મની વાત કંઈકંઈ કરે,
 કંઈક સિદ્ધાંત થાપે ઉથાપે ;
 લાખ ગજ જાય ભરતા અકળ શબ્દમાં,
 તોય નહિ એક તસુ ભેદ કાપે.

ગોળ ફરતું રહે દ્વાર તેને ધરી
 માનવી બહાર તે ક્યમ નીકળશે ?
 એમ ને એમ ફરતો ફરે, તોય ત્યાં
 નહિ જ તેને કશો પંથ મળશે ;
 જીવનના પરિઘમાં મનુજત્રિજ્યા ફરે,
 કેમ એ પરિઘની પાર દોડે ?
 જીવનના ભેદની ગ્રંથિ કંઈ કંઈ છૂટે,
 મૃત્યુના ભેદની કાણુ છોડે ?

મૃત્યુનું નૃત્ય

૫૧

Gandhi Heritage Portal

૪૫

જોઈ કે જોઈ નહિ જગતલીલા જરા,
 જાણી કે જાણી નહિ જ્યોતિ તેની;
 શીખી કે શીખી નહિ જુક્તિ આ જીવનની,
 માણી કે માણી નહિ મોજ એની;
 ખોલી કે ખોલી નહિ હૃદયની આંખડી,
 ખોલી કે ખોલી નહિ પ્રાણમેના :
 દૂત ત્યાં તો ઊભો આવીને ખારણે—
 સૌ તજને ભજો ભૂતસેના !

નહિ શમ્યાં હૃદયનાં ઝેર પૂરાં હજી,
 ત્યાં મુખેથી પહો અમૃતખ્યાલો ;
 નહિ લખી લીટી જે ચાર પૂરી હજી,
 ત્યાં ઊઝા મગજના સર્વ ખ્યાલો ;
 નહિ મળ્યો સ્નેહનો પંથ પૂરો હજી,
 નહિ અહંભાવ કે સ્વાર્થ ખૂલ્યો :
 જીવનનું સ્વપ્ન ત્યાં તો ગયું તૂટી, ને
 મૃત્યુએ એક વધુ મોર ચૂંલ્યો !

મૃત્યુનું તૃત્ય

૫૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૪૬

રોજ પૈસાતણા ગંજ કરતા જગે,
 તે મુઝે એક પૈસો ન પામે ;
 મેઘશું મહોર સોનાની જે વેરતા,
 ઘોરમાં કીટશું તે વિરામે ;
 સોની સામે ધસી એકલા ઝૂઝતા,
 આંગળી ઊંચકે તે ન એકે :
 માટીનાં પૂતળાં ભાંગી માટી થશે :
 શ્વાસ ભરનાર ફરી કોઈ છે કે ?

સૂર્ય ઊગ્યે પડે છાય તરુવરતણી,
 આથમે સૂર્ય ત્યાં છાય ઊડે ;
 રંગ તરતા નવા સૂર્યની સાથ તે
 સૂર્ય પૂડે બધા સાંઝ બૂડે ;
 સ્થૂળ તે સૂક્ષ્મના બેડ સંબંધ તે
 સ્થૂળમાં સૂક્ષ્મની ઝલક મૂકે :
 અવનિમાં ઝોલિયો કે ન આવ્યો હજી,
 ભાંગી એ માટીમાં શ્વાસ ફૂંકે !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૫૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૪૭

જન્મશું મૃત્યુને જોડતું જીવન આ
 મૃત્યુને કેમ કદી ગે ચુકાવે ?
 જે ઉપા સાથ જોડાઈને આવિયો,
 તે દિવસ કેમ સંધ્યા વટાવે ?
 જન્મ ને મૃત્યુના ધ્રુવની વચ્ચે ધૂમી
 જીવન એ જીવનને જાય છેડે ;
 માનવી અમરતા ખેડવા જાય, પણ
 જીવન તો મૃત્યુનાં ક્ષેત્ર ખેડે.

જીવવું એટલે હોવું નહિ આખરે :
 એ જ કદુ સત્ય શું પીવું આંહી ?
 જીવવું એટલે જગત જોઈ જવું,
 તદ્દપિ નહિ પૂછવું પળવું ક્યાંહી ;
 નદીકિનારે મળી યાજકો કંઈ રમે,
 હસીરમી લડીવઢી થાય છૂટાં :
 જીવવું એટલે ઘડીક મળવું જગે,
 પણ પછી સર્વ પડવાં વિખૂટાં !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૫૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૪૮

આત્મ પરમાત્મ તો જ્યાં પડ્યા છે જુદા,
 ત્યાં અધા પંથનો મેળ મળતો ;
 દિશદિશે પંથ સૌ દૂર લંખાય, પણ
 મધ્યમાં સર્વનો જ્યોતિ અળતો ;
 લાખ ચોર્યાશી ફેરા ફેરે, કે પછી
 યુગ મહાયુગતણો ખાય ખાંચો ;
 ધૂમકેતુ સમો દૂર ભ્રમણે ભમી
 આવશે આખરે આત્મ પાછો :

ઋષિ મુનિનાં વચન એ હશે સત્ય, પણ
 માનવી કેમ અહીં ઘૈર્ય ધારે ?
 જે ગયું તે ફરી તે જ રૂપે જગે
 આવીને પૂરતું સાખ ક્યારે ?
 પૃથ્વી તે ચંદ્ર તે સૂર્ય તે તારલા,
 તે અજ્ઞ કાય આ માનવીની—
 શું ન એ સાખ આત્માજુદાઈતણી ?
 શું ન એ સ્થિતિ સદા ભાનભીની ?

મૃત્યુનું નૃત્ય

૫૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૪૯

જે ગયું તે ન આવે ફરી, તો પછી
 જે રહ્યું તે કયું ઘેર્ય ધારે ?
 ઘેર્ય દેનાર પણ જોતજોતાં જશે,
 ખોલનારો ભૂલી ખોલ હારે :
 દીપ તૂટી જતાં જ્યોત હોલાય, કે
 જ્યોત હોલાય ત્યાં દીપ ખોટો ?
 દીપની ખોટ એ પ્રશ્ન કયમ પૂરશે ?
 દીપ તે જ્યોતનો એ જ ટોટો !

વાદળાં તો ગયાં સૌ વિખેરાઈ, તે
 મેઘધનુનો સર્યો સર્વ મહિમા ;
 વનલીલા સૌ વિલાઈ જતાં રણ થયું,
 ત્યાં વનશ્રી રહી નહિજ કંઈમાં ;
 વાંસળી ફૂટી તે સૂર ઊડી ગયા,
 થઈ ગઈ સર્વ આખર સલામી :
 મરી જનારું ગયું છે મરી, તો પછી
 સર્વ ફિલસૂફી આ છે નકામી !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૫૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૫૦

પુણ્ય કીધું ન ખોવાય જગમાં કદી,
 નેકીનો હોય પ્રતિકાર રૂડો ;
 પામશે આંચ નહિ સત્યવાદી કદી,
 છે જ પરમાર્થમાં અમૃતપૂડો ;
 માનવીજન્મનો ભોગ આ જગતમાં
 નહિ જ ખીજો મળે, એ ય સાચું ;
 સંતજન કહે, હજી નાથને લ્યો ભજી,
 સર્વ સંસારસુખ છે જ કાચું.

માનવી જગતમાં ભોય કડકા બધા,
 શું કદી પૂર્ણને ભોઈ શકશે ?
 ભોતભોતાં જીવનવૃક્ષ સુકાય, સાં
 કયાં સુધી પત્રશી આશ તકશે ?
 વાંસળી તૂટી સંધાઈને વાગશે,
 પણ ખરું પત્ર પાછું ન ખીજે :
 દેહની માટી ફરી કોણ સમરાવશે ?
 શ્વાસ ઊઝ્યો ફરી કોણ ઝીલે ?

મૃત્યુનું તૃત્ય

૫૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

ચિત્તવ્યાપાર ચાલે ગમે તેટલા,
 તોય નહિ માનવીતર્ક કાવે ;
 વિશ્વને વિશ્વના દેવ ઢાંકી રહ્યા,
 ભેદ તે કાણુ ખોલી બતાવે ?
 જન્મ ને જીવન ને મૃત્યુને સમજવા
 માનવી મથી રહે દિવસ આખો :
 સૂર્ય સાથે ફરે તોય તે સરી જતો,
 ને પછી રાત દે ઢાંકી આંખો !

જીવનની રાત એ આંખને ઢાંકશે,
 ઢાંકશે તે જગતનેય સાથે ;
 દિવસનું એક આ સ્વપ્ન પૂરું થશે,
 ક્યાં ભડી ચોળશે આંખ હાથે ?
 દિવસ ઢંકાય ને જીવન ઢંકાય એ,
 ને પછી ભેદ પામે મથી શું ?
 પૂછતું, શોધતું, હારતું, જીવન તો
 જાય આ, ને પછી—ને પછી શું ?

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૫૨

મૃત્યુ જે સર્વને નિત્ય વીંટી રહ્યું,
 મૃત્યુ તે પણ ન કંઈ એક દીસે;
 ચક્ષી એની અચૂક ચાલતી જાય, તે
 સર્વને તેહમાં રોજ પીસે;
 પણ જીવન જીવતાં આપણે જોઈએ
 મૃત્યુ એ આપણી આસપાસે;
 વૃક્ષનાં પાન પડતાં ટપોટપ નીચે,
 જીવન ખીજાં જતાં એમ ભાસે.

પણ અરે આપણા જીવનનું પાન આ
 ખરી જઈ આખરે ધૂળ થાશે,
 મૃત્યુ ત્યારે દિસે કંઈક ખીજું જ એ,
 જીવનશું જગત પણ ડૂબી જશે:
 ગ્યોમમાંથી ખરે તારલો આપણો,
 સૂર્ય હોવાઈ લોપે સદાનો;
 સૃષ્ટિ તે સૃષ્ટિનાં સ્વપ્ન સૌ આપણાં—
 ભાંગી ભૂકા થશે એ બધાંનો!

મૃત્યુનું નૃત્ય

૫૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૫૩

મૃત્યુ આ એવું છે અન્યનું, આપણું.
 ત્યાં રહ્યો શોક શો મૃત્યુ કરે ?
 સર્વને એક માર્ગે જવાનું રહ્યું,
 સર્વનો ઊડી જશે જીવનડેરા ;
 સર્વના જીવનડેરા ઊડી જ્યાં જતા
 પળપળે આપણી આંખ સામે,
 ત્યાં કશો હર્ષ કે શોક ભરવો ઉરે ?
 આપણો પણ જશે કોણ ઠામે ?

ગામગામે જઈ હાટવાડા મળે,
 માલ સોદા કરી થાય દૂટા ;
 આજ આ ઠામ તો કાલ ખીજે ભરે,
 દિવસ અંતે પડે સૌ વિખૂટા ;
 જીવનસંગે આ સર્વ એવા દિસે,
 કોઈને કોઈની ખોટ પડતી :
 જગત આ રોજનું એમ ચાલ્યું જતું ;
 ક્યાં સુધી રાખવી આંખ રડતી ?

મૃત્યુનું નૃત્ય

૬૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૫૪

ક્રમ કહેવાય, નવ કાઈ સમજી શકે
 આપણી આ પડી ખોટ મોટી ?
 ક્રમ કહેવાય, અન્યે ન દીઠું હશે
 દુઃખ આવું થયાં વર્ષ કાટિ ?
 નાની કે મોટી હો ખોટ, પણ તેથી શું
 આપણી ખોટ કંઈ થાય કમતી ?
 દુઃખ ખમનાર પણ દુઃખના ગર્વમાં
 આદશાહી કરી જ્ઞેય ગમતી ?

ક્રમ કહેવાય, આ ખોટ પૂરાય નહિ :
 ક્યાં સુધી ? કેટલી જીવનદોરી ?
 આજ ચાલી ગઈ છે ઉષા, તેથી શું
 કાલ વ્યોમે ભગે કા ન ગોરી ?
 ખોટ તો જગતને રોજની આ પડે,
 તોય એ જાય નિજ પંથ ધપતું :
 જગતની ખોટથી આપણી શું વધે ?
 આપણી જ્ઞેમ શું એ જલપતું ?

મૃત્યુતું નૃત્ય

૬૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૫૫

જીવન આ દૂખતાં જગત દૂખે બધું,
 કેમ ખોલાય એ આપણાથી ?
 દૂખ્યું જે દેખીએ આપણી દૃષ્ટિથી,
 તે ગયું શું હશે જગતમાંથી ?
 જ્યોતિ જે તીવ્રતાથી અગોચર રહે,
 તો નથી જ્યોતિ એ કેમ જાણો ?
 સ્થૂળ આ આંખ દેખી શકે નવ બધું :
 નથી ગયો કૂપદૂખ્યો ય પહાણો !

આપણા દિવસથી જે ગયું દૂર તે
 આપણી રાતની પાર ઝીડ્યું,
 તે જીવનબંધનો તોડી છૂટું થયું,
 છેજ આ આપણું દશ્ય ખૂડ્યું ;
 સૂર તેના હશે વિશ્વગાને લખ્યા,
 તૂર તેનું હશે વિશ્વતૂરે :
 જીવનનાં દ્વારની પાર જોયા વિના
 જીવનપોલાણ આ કોણ પૂરે ?

મૃત્યુનું નૃત્ય

૬૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

'એ બિચારું ગયું શાંતિમાં,' એમ પણ
 કેમ કહીએ દયા એની ખાઈ?
 મરણવશ જે થયું સ્નેહી એ, તેહની
 શું દયા ખાવી છે માણસાઈ?
 જે ગયું તે વસે નહિ જ આ મૃત જગે,
 પણ હશે હસતું કે અમૃતસ્થાને:
 ત્યાં હશે ત્યાં નહિ જ પૂગીએ આપણે
 મુક્ત તે માટીના બંધવાને!

કાણ કહે જે ગયું તે સદા ઊંધવા?
 ઊંધવું તો નથી અંત કા'નો:
 ઊંધવું તે ફરી થાક લઈ જાગવા,
 લાભ લેવા જીવનની તકનો;
 ઊંધવું ત્યાં ય નવસ્વપ્ન કંઈ નિરખવું,
 જીવનના સ્વપ્નથી ઊડી કાઢે:
 રાત આવે દિવસ જેમ જે ભેડતી,
 ઊંધ એ જીવન જે શું ન ભેડે?

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૫૭

કાળના ઘાટ પર માનવીઓ મળે,
 ઘડી મળીને પછી થાય છૂટા ;
 કેમ એ મિલન તૂટી જતું આખરે,
 શું મળ્યા એમ પડવા વિખૂટા ?
 કાળના ઘાટ પર માનવીઓ મળી
 સ્નેહનાં બંધનો કુંક બાંધે,
 તદ્દપિ નહિ કોઈ છૂટું પડે એહવું
 અચળ બંધન ન કો કેમ સાંધે ?

કાળના ઘાટ પર માનવીઓ મળી
 થાય છૂટા જીવનઝૂંસરીથી ;
 પણ મળી સર્વ છૂટા પડ્યા જે અહીં,
 તે કદી ક્યાંહીં મળશે ફરીથી ?
 ને ફરી જે મળે તો હશે તેજ સૌ,
 કે હશે કંઈ જુદા ત્યાં પ્રથમથી ?
 પૃથ્વીને રોજ આ દિવસ આવી મળે,
 તે મળે તેજ કે જાય અમથી ?

મૃત્યુનું નૃત્ય

૬૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૫૮

જ્યાં ગયા સર્વ ત્યાં છે જવું સર્વને,
 માનવીને કશું જોવું પાછું?
 સર્વ રાહે જતાં હ્યુપચ્યુ શેં થવું?
 હૃદયખળ પાડવું શીદ આછું?
 જે ગયું તે નહિજ આવતું કો ફરી,
 સરિતનું વહેણ પાછું ફરે શું?
 જીવન ફરી તેજ જીવવા ગમે કે ખરું
 જઈ અનંતતવને ઉંખરે શું?

દિવસનો તાપ દિનભર તપીને શિરે
 છેજ સંધ્યા વિષે શાંતિ લેવી:
 છેજ સંધ્યા સમા મૃત્યુના રંગ સૌ,
 છે મધુરતા વળી રાત્રિ જેવી;
 જીવનના સ્વપ્નથી છે ફરી જાગવું,
 થઈ અનંતતવના અંશ રહેવું:
 મૃત્યુ જે જોડતું તે જીવું પાડવા
 ચલિત આ જીવનને શીદ દેવું?

મૃત્યુનું નૃત્ય

૬૫

૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

પદ

નહિ અનંતત્વમાં મૃત્યુ ક્યાં થે દિસે,
 જે દિસે મૃત્યુ આ તે ઠગારું;
 થાક ખાવા પડ્યું જીવન જ્યાં પલકભર,
 કેમ કહેવાય તે મૃત્યુ વારું?
 છે અનંતત્વસાગર વિષે ચાલતી
 ભરતી તે ઝોટ એ તો સદાની :
 એક ઊર્મિ ચડીને ફરી ઊતરે,
 ત્યાંજ ખીજ ચડે છે સમાણી.

જીવનના અંત જે સૌ અધૂરા દિસે,
 તે હશે ઊર્મિનાં ચલન એવાં;
 કોઈ નાની ઊઠે, કોઈ મોટી ઊઠે;
 સર્વનાં એકસરખાં ન વહેવાં;
 પણ જીવનનો પરમ અંત આવ્યે વસે
 તે અનંતત્વની પૂર્ણતામાં :
 બિંદુ જે વર્તુલે જઈ સમાઈ ગયું,
 પૂર્ણ છે અંત તેનો બધામાં !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૬૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૬૦

ધૂમ રાખો કરી બંધ કો કુંભમાં,
 કુંભ જોનાર નહિ ધૂમ કળતો ;
 કુંભ ફૂટી જતાં પૃથ્વીમાં તે પડે,
 તે ચડી ધૂમ આકાશ લળતો :
 જે ગયું તેની આ માટી ગઈ માટીમાં,
 પણ અમર આત્મ તેમાં હતો જે,
 તે ગયો ન્યાંથી આવ્યો હતો ત્યાં ફરી ;
 તે અહીં જગત તે વ્યર્થ ખોજે !

જે ગયું તે વટાવી ગયું જીવન આ :
 આ રહી આપણી ગીચ ઝાડી,
 ત્યાં વૃથા આપણે શૂન્યશું લડી રહ્યાં,
 તિમિરજાયા વિષે કલેશ માંડો ;
 જે ગયું તેની માટી ન કંઈ જાણતી,
 પણ બધાં જીવતાં આ દટાયાં
 લોભ તે મોહના ગર્તમાં આપણે,
 તે નિરાશો ભયે સૌ ખવાયાં !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૬૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૬૧

મૃત્યુથી નવજીવન પામતું જગત આ,
 જગતને એ જ કંઈ તાજું રાખે ;
 જીર્ણુ નહિ જાય તે નવલ નહિ થાય, તે
 જગતને શુષ્ક રણુ સર્વ ઝાંખે ;
 જગતની આંખમાં નવલ ભૂરકી પડે,
 તે અધે હાસ્યલીલા પ્રસારે ;
 જગતનાં મેલ તે જીર્ણુતા ને રહે,
 તે પછી કેમ નવજીવન ધારે ?

વૃક્ષનાં ફૂલ તે પાન ઋતુએ ખરે,
 તે નવાં ફૂલ તે પાન આવે ;
 દેહનાં તેમ પરમાણુઓ પણ ખરે,
 તે નવાં આવી જૂનાં ભુલાવે ;
 દિવસનાં તેજફૂલો ખરે સાંઝનાં,
 તે નવાં ખીલી રહે દર પ્રભાતે :
 મૃત્યુના ખાતરે જગત જીવે અધું,
 મૃત્યુ નહિ વણસતું કાઈ વાતે.

મૃત્યુનું નૃત્ય

૬૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૬૨

મૃત્યુ નહિ હોય તો જીવન ક્યાં જીવન રહે ?
 મૃત્યુ વિણ માત્ર રહે જીવનછાયા ;
 રાત્રિ નવ હોય તો દિવસ કહેવામ ક્યમ ?
 સર્વ તાપે સદા રહે તપાયા ;
 જીવનનો શ્વાસ છે મૃત્યુ દૂર રાખવા,
 મૃત્યુનાં ઝેર પર અમૃત કૂંડી ;
 મૃત્યુ નવ હોય તો વિજય ક્યાં શ્વાસનો ?
 જીવન લજવાય નિઃશ્વાસ મૂકી !

દુઃખીને દુઃખ જોવું નિરંતર રહ્યું,
 તો પછી દુઃખનો અંત ક્યારે ?
 મૃત્યુ વિણ જીવનનો કલહ જો નવ શમે,
 કેમ એ જીવનને તો ઉગારે ?
 મૃત્યુનો ભય જતાં જન્ય આશા ઊડી,
 રહે પછી માત્ર લડવું સદાનું ;
 સર્વનો અંત જો છે અનંતત્વમાં,
 ઊઘડે તો જ નવજીવનપાનું !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૬૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૬૩

મૃત્યુ નહિ હોય તો માનવી જગતમાં
 કેમ જાણે જીવનની અમીરી ?
 મૃત્યુ વિણ કેમ સમજી શકે માનવી
 જીવન ભરતી જગતની ફકીરી ?
 જન્મ જેનો થયો મૃત્યુ પણ તેહનું :
 મૃત્યુ વિણ જન્મ પણ હોય ક્યાંથી ?
 જગતનું સર્વ અસ્તિત્વ અટકી પડે,
 જો રમે ત્યાં ન એ યુગલ સાથી !

તો પછી મૃત્યુથી હોય ડરવું કયું ?
 મૃત્યુ છે જીવનનો અંત મીઠો ;
 દેહધારી જીવે દેહમાં રહી કદી
 નહિ અનંતત્વનો પંથ દીઠો ;
 છે ઉષા દિવ્ય સૌંદર્યભર દીપતી,
 તો ન સંખ્યા કમી તેથી લાગે :
 જીવનની છે લીલા જન્મ ને મૃત્યુમાં ;
 માનવી મૃત્યુથી શીદ લાગે ?

મૃત્યુનું નૃત્ય

૭૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૬૪

સરિતનાં મૂળ તે મુખ સમાં કંઈ દિસે
 જન્મ તે મૃત્યુ આ જીવનકેરાં ;
 સરિતનું મૂળ પર્વત દિસે, તોય એ
 મૂળનાં મૂળ ખડુ છે અનેરાં ;
 જન્મથી જીવનનો પંથ મંડાય, પણ
 જન્મ તો દાર છે તેનું આંહીં ;
 સરિતનું મૂળ પણ છે મહાસિંધુમાં,
 જીવનનું મૂળ મહાજીવનમાંહીં.

જન્મથી જીવનનો પંથ મંડાય તો
 મૃત્યુમાં પંથનો અંત આવે ;
 જન્મ તે મૃત્યુ જે જીવનસંબંધી છે,
 જીવનમાં જેડ સૌંદર્ય લાવે ;
 સરિતના મુખ સમું મૃત્યુ પણ સભર છે,
 જીવનના વહનની સિદ્ધિ સાધી :
 મૃત્યુનું દાર મહાજીવનમાં ખૂણતાં
 શું ન રહે જીવનની જલક વાધી ?

મૃત્યુનું નૃત્ય

૭૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૬૫

કાણુ સૌંદર્ય એ મૃત્યુનું નિરખશે ?
 કાણુ જ્વેશે અધી એની લીલા ?
 જીવનના ઘોરતમ વાદળે કૈક એ
 પાડતું જાય અહુરંગી ચીલા ;
 સરિતની પૂર્ણતા વહનમાં નહિ દિસે,
 તદપિ જ્યાં સિંધુઉરમાં સરે ત્યાં ;
 જીવનની પૂર્ણતા, જીવનની દિવ્યતા,
 જીવન એ મૃત્યુદ્વારે ડરે ત્યાં.

દારૂખાના થકી અગ્નિઆણો ઊડે,
 તે ચડે જ્યાં લગી દારૂ છૂટે ;
 તદપિ સૌંદર્યશોભા ખરી આણુની
 તે ઝળે ગગન જ્યાં આણુ ફૂટે !
 સૂર્યના અસ્તમાં છાય રમણીયતા,
 છાય એવી ઝલક જીવનઆરે :
 દૂધિયા શીણુના મોર વેરાય શા
 ભાંગતાં ભવ્ય મોજાં કિનારે !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૭૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૬૬

સિંધુનું નીર આકાશમાં જઈ ચલ્યું,
 ને તરી વાદળું તે ગણાયું ;
 વાદળું તેજ નીચે ફરી ઊતર્યું
 નામ વરસાદથી ઓળખાયું ;
 એજ વરસાદ ધરણી ઉપર વરસતાં
 ઝરણું ને નદી થયાં સમળ વહેતાં ;
 નદી ફરી નીર એ સિંધુમાં રેડતી :
 એજ રહે નીર બહુ રૂપ લેતાં.

વિશ્વચૈતન્ય છે એક, ત્યાંથી ઊડે
 અણુગણ્યા કૈંક ચૈતન્યતણખા :
 જ્યાં પડ્યા ત્યાં નવે રૂપ બોલાય, પણ
 એક માળાતણા એજ મણકા ;
 નવનવાં રૂપ તણખા બદલતા રહે,
 નવનવી રીત દે વિશ્વસેવા :
 રૂપ બદલાય તેથી કથું થઈ ગયું ?
 વિશ્વ તો ચાલ્યું ચૈતન્ય રહેવા.

મૃત્યુનું નૃત્ય

૭૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૬૭

જે હતું તે જતું : જે દશે તે જશે :
 જે સદા છે જ તે તેમ રહેશે :
 સૂર્ય ને તારકો ઝખૂકશે, ભાંગશે,
 તદ્દપિ આકાશ રહેશે હમેશે :
 સિંધુથી વાદળું વ્યોમ જઈ ખેલતું,
 વારિ વરસી થતું લુપ્ત ત્યાંથી ;
 સિંધુજળથી થયું વાદળું, તો પછી
 વાદળાનું થયું વારિ ક્યાંથી ?

જગતથી લુપ્ત તો નહિ કશું ચે થતું :
 રૂપ બદલાય છે સર્વ કેરું ;
 સૂર્યશું કિરણ આવે અને જાય છે,
 કિરણ જાતાં થતું તિમિર ઘેરું ;
 તેની તે માટીના ઘાટ વિધવિધ થતા,
 તેનું તે કિરણ રહેતું ઝખૂકતું :
 ભવનથી શું થયું ? મૃત્યુથી શું ગયું ?
 ઘટકજળ કૂપમાંહીં જ ટપકતું !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૭૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

૬૮

મૃત્યુમાં અંત શું સર્વ આવી ગયો ?
 એ જ શું જીવનનો હોય છેડો ?
 સર્વ આ જ્ઞાનનો લોપ શું ત્યાં થશે ?
 તિમિરમાં ખૂડશે જીવનખેડો ?
 હાલતું ચાલતું સકળ ચૈતન્ય જે
 સ્વપ્ન ને કલ્પનામાં વિકસતું,
 તે પડી ઘોર વિસ્મરણનિદ્રા વિષે
 જગતથી શું સદાનું વણસતું ?

તેજસંતાન ચૈતન્ય જઈ સત્ત્વમાં
 શું ન રહેશે ફરી રૂપ એવે ?
 તામસી માટી અંધારની પુત્રી આ,
 તે ભલે એ જ અંધાર સેવે :
 તેજ ને ઉજ્જ્વલતા અગ્નિનું જીવન છે,
 તે જતાં અગ્નિની રાખ રહેશે ;
 શ્વાસ ને હૃદયસ્પંદન જ નથી માનવી :
 ક્યાં પછી એનું ચૈતન્ય વહેશે ?

મૃત્યુનું નૃત્ય

૭૫

૬૯

મૃત્યુ ને મૃત્યુ જેવું જ દેખાય, તે
 મૃત્યુથી ને જતે સૌ ભુસાર્થ,
 માટીની સાથ ચૈતન્ય પણ તૂટી ને
 રહેત પાછળ ન વ્યક્તિત્વ કાંઈ,
 તો પછી પરમ પ્રભુશ્વ ને સ્નેહ આ,
 તે સુધા સતત વરસાવતે ક્યાં ?
 જગતનું તંત્ર સૌ સ્વાર્થમાં ઝગડતાં,
 જીવનનું ધ્યેય ઉતરાવતે ક્યાં ?

મૃત્યુ પાછળ નથી કંઈ જ, એ વાત તો
 હૃદય આ આપણું નહિ જ માને ;
 હૃદયમાં જે રહ્યો સ્નેહ આ ઊભરતો,
 તેહ ભરસ્વાર્થમાં પણ પિછાને ;
 સ્નેહ નહિ રહેત તો ન્યોતિ આ જગતની
 લાગતે માત્ર બળતી સદાની :
 સૂર્ય દે તાપ પણ નહિ કશું તેજ દે,
 તો પછી અંધતા છે બધાંની !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૭૬

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૭૦

મૃત્યુ પાછળ કશું ના રહ્યું હોય તો
 જીવનની સીડીને ક્યાં ટકાવો ?
 જીવન આધાર વિણ લટકતું આ રહે,
 પડી જતું કેમ એને બચાવો ?
 મૃત્યુ પાછળ કશું ના રહ્યું હોય તો
 જીવન અર્પણ કરે સ્નેહ ક્યાંથી ?
 માનવીની બધી દેવલીલા જગે
 સતત ઉભરાય આ તેહ ક્યાંથી ?

છે દિવાલો બધી આ દિગંતે ઊભી,
 ત્યાં જ નહિ સૃષ્ટિનો અંત આવે :
 દષ્ટિથી દૂર સફરી જતાં સાગરે
 નહિ જ સફરી ડૂબેલી જણાવે ;
 સૃષ્ટિ પાછળ રહી સૃષ્ટિ બીજી કંઈક,
 સતત રહે પડ પછી પડ ઊપડતાં :
 જીવન પાછળ ન ક્યમ જીવન બીજું રહે
 મૃત્યુનાં પડ પછી પડ ઊપડતાં ?

મૃત્યુનું નૃત્ય

૭૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૭૧

જન્મ આ જે મળ્યો માનવીને જગે,
 તે હશે સુખ અગર દુઃખ કાજે ?
 જન્મ એ છે જ આ જીવનનું દાર, ત્યાં
 પેસતાં શું સકળ જીવ દાજે ?
 જન્મીને જીવનમાં હોય દુઃખ જ બધું,
 તો પિતા બાળ શા કાજ માગે ?
 રોજ આ દિવસ જન્મે અને આથમે,
 તોય શેં નવલ દિનજ્યોતિ જાગે ?

જન્મ છે જીવનનું દાર એ એક, તો
 મૃત્યુ છે જીવનનું દાર બીજું :
 જન્મને જોઈને જે હું રીઝું સદા,
 તો પછી મૃત્યુથી કેમ ખીજું ?
 જન્મ ને મૃત્યુ છે જગતનું જીવન આ,
 વિશ્વના શ્વાસ ઉચ્છ્વાસ મોંઘા :
 બુદ્ધિ ને કલ્પના સતત પછડાય ત્યાં,
 તોય સમજે ન એ શબ્દ સોંઘા !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૭૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૭૨

જીવન ને મૃત્યુના ખેલ ખેલાય, ત્યાં
 માનવીએ કશું હોય રેવું ?
 જે ન નિજનું હતું તે થયું નવ થતું,
 તે જતાં શું રહ્યું જગત ખોવું ?
 જીવન કે મૃત્યુ એ કો નથી માનવી,
 માનવી સાથે છે એ જડાયાં ;
 એકને ભાગતાં અન્ય બાકી રહે :
 માનવી તોય શેં રહે ઠગાયાં ?

જીવનનું ગાન છે પરમ મોહે ભર્યું,
 તો નથી મૃત્યુનું નૃત્ય કમતી ;
 એકના સૂર તનતાર જગવે બધા,
 અન્યની લયલીલા શાંત રમતી ;
 મૃત્યુના ઘાટ પર જીવન ખેલી રહ્યું,
 માનવીએ મળ્યું માણી લેવું :
 ગાન પૂરું થશે, નૃત્ય પણ અટકશે :
 તોય એ ખેડેનું જાદુ કેવું !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૭૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૨

૭૩

ફૂલ ખરતાં વસંતે ન ઝાંખપ પડે,
 ધૂળ ભરતાં ન ઢંકાય ભાનુઃ
 તોય કંઈ અરુપ આ માનવીજીવન તો
 લાગતું એટલું મોંઘું શાનું ?
 એ જ વહાલાં બધાં, એ જ સ્નેહી બધાં,
 એ જ આ ગામ તે ઠામ પ્યારાં ;
 આંખ મીંચ્યા પછી થાય અંધારું, ને
 જીવન તૂટ્યા પછી સર્વ ન્યારાં.

જીવનની પાર શું અણતૂલ્યો રેલશે
 જીવનસરિતાતણે એ જ રેલો ?
 દેહ છોડ્યા પછી આત્મ પરજીવને
 ખેલશે એ જ કે અન્ય ખેલો ?
 કાણ આવી કહે વાત નિશ્ચિત બધી ?—
 તોય કંઈ હૃદયમાં થાય છાનું :
 ફૂલ ખરતાં વસંતે ન ઝાંખપ પડે,
 ધૂળ ભરતાં ન ઢંકાય ભાનુ !

મૃત્યુનું નૃત્ય

૮૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

અંડ ત્રીજો

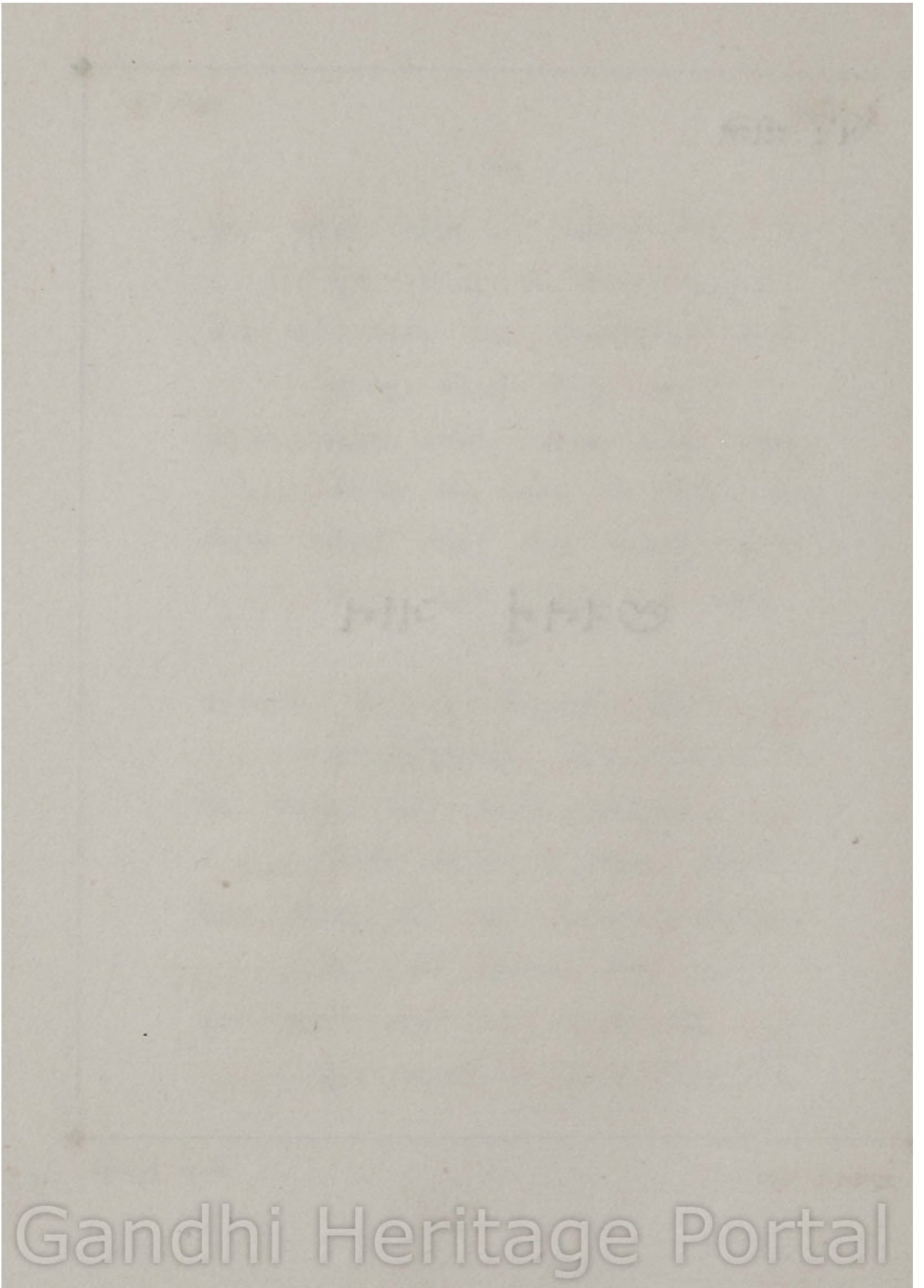
જીવનનું ગાન

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૭૪

વિશ્વની વહેતી આ સભર સરિતા ઉપર
 જીવનના ખુદ્ખુદો સતત ગિટે ;
 સર્વ એ સાથ ધસડાઈ આગળ જતા,
 નવનવા ગિઠતા કંઈક પૂઠે ;
 ઘડીક એ ચમકતા ક્ષણિક સૌંદર્યમાં,
 રાખતા જીવનનો ગર્વ એમાં ;
 શીલુના અશ્વ ડૂં ડૂં કરી દોડતા,
 થાય ઉન્મત્ત એ સર્વ તેમાં.

ખુદ્ખુદો સર્વ ધસડાય એ રેલમાં,
 જાય અથડાઈ એકેક સાથે ;
 સરિતનાં પૂર પર પૂર આવે પૂઠે,
 ખુદ્ખુદો લડી રહે બાથ બાથે ;
 ક્યાં સુધી ચાલશે કલહ ખેલન બધાં ?
 એક પછી એક સૌ જાય ફૂટી ;
 સરિતમાં સર્વનાં જીવન પાછાં શમે,
 કાઈ નહિ સરિતથી જાય છૂટી.

જીવનનું ગાન

૮૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

૭૫

હોય એવા જ બુદ્ધુદ સમું જીવન આ
 તોય એ વ્યર્થ છે કેમ કહેવું ?
 વહન સરિતાતણું છે જ બુદ્ધુદ ભર્યું,
 બુદ્ધુદો સાથ છે નિત્ય વહેવું ;
 બુદ્ધુદો જાણતા વહન કરીએ અમે,
 જીવન જીવીએ અમે આપખળથી ;
 તદ્દપિ સરિતાતણું પૂર વહેતું રહે,
 ને ધકેલે યદા સર્વ સ્થળથી.

રજનિમાં એ જ બુદ્ધુદ સમા તારકો
 એમ દેખાય સૌ વહન કરતા ;
 જીવન શું તેમનાં વ્યર્થ કહેશે કદી ?
 કો તરાવે કિંવા આપ તરતા ?
 અજ્ઞ કો જ્યોતિભર ગોળ ગુંજળ દીપે
 બુદ્ધુદોના અને તારકોના :
 વિશ્વસરિતાતણાં સર્વ છે અંગ એ,
 કેમ કહું વ્યર્થ અવતાર કો'ના ?

જીવનનું ગાન

૮૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૭૬

જીવનનું મૂળ વિધવિધ રૂપે જગતમાં
 સતત જિગે થવા બાળ રોતું ;
 એક ખોલી રુદનની જ તે જાણતું,
 પળપળે આંસુથી આંખ ઘોતું ;
 ન્યોતિ તે તિમિર કંઈકંઈ ભરે તે સરે,
 એક તે ઝાલતું મુટ્ટીમાંથી ;
 સહજ કંઈ હાસ્યની રેખ હોડે તરે,
 કે ડુબાડે રુદન આવી ત્યાંથી !

હાજતો એ કહે રુદનસંકેતથી,
 જીવન જાણે જિવાતું રુદનમાં ;
 ખુદ્ધ ખીલતી જતાં આંખ ખૂલતી જતી,
 નવલ રસ ભાસતો આં જીવનમાં ;
 બાળનું રુદન એ જાન્ય આંખું થતું,
 જીવન ખીલતાં ખીલે જીવનવાણી ;
 મુટ્ટીને ખોલતાં રુદન નીચે પડે,
 ન્યોતિ લે જીવનઆનંદ માણી !

જીવનનું ગાન

૮૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

જીવનનું રુદ્ધ છે આલ્યની બેલી, તે
 પુષ્પ નરનારને કેમ શોભે ?
 ખોઈ કે ભૂલી આનંદ અંતરતણો
 માનવી શોઈ દે માત્ર ક્ષોભે ;
 આલ્યની બેલી તે ભૂતકાળે જતાં
 માનવી બોલતો જાતભાષા :
 જીવનવાણી પૂરી સમજતાં શે ફરી
 તે ધરે રુદ્ધબેલીની આશા ?

સરિત જ્યાં મૂળથી છૂટી આગળ પડે,
 ત્યાં વહે ખળખળી ઝરણુ નાનાં ;
 ખાડમાં, ખડકમાં, ખટકતાં, ફફળુતાં,
 જાય એ સરિતનાં વારિ ત્યાંનાં ;
 પણ વધી સરિત પૂરપાટ જ્યાં રેલતી,
 ત્યાં ન ખળખળ કરે તેહ પાછી :
 જીવનના પૂર્ણ વહને પછી હોય શી
 આલ્યની તે રુદ્ધબેલી આછી ?

૭૮

જીવતું મૃત્યુ છે જીવન આ તેહનું,
 જોહને જીવન આ વ્યર્થ લાગે :
 પળપળે લાખ શંકા ઉઠાવી ઉરે
 જીવનનો સર્વ આનંદ ભાંગે ;
 જીવનનો મહામૂલો ભોગ ચાલી જતો,
 મેઘ વરસી જતો વ્યોમમાંથી :
 નહિ ઝીલ્યાં અમૃત કે એક અંજલિ ધરી,
 પામશે જીવનરસ એમ ક્યાંથી ?

જો દિવાલો કરે આસપાસે ઊભી,
 તે સૂએ માંહીં અંધાર ચોઢી,
 તે ન કંઈ દિવસનાં તેજ પામી શકે,
 ખોય ત્યાં સર્વ આનંદ પોઢી ;
 ફૂલ નહિ જોય નિજ રંગ સૌરભ ક્યું,
 તદપિ કાંટા જ નિરખે શરીરે,
 તે પછી વ્યર્થ છે જીવન એ ફૂલનું,
 જીવતું મૃત્યુ એ જીવન ચીરે !

જીવનનું ગાન

૮૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૭૬

પૃથ્વી પર જીવન આ પ્રથમ છે આપણું,
 કે હશે જીવન બહુ એમ જીવ્યાં ?
 વિશ્વપટ આ વણાતું જતું પૂર્વથી,
 સીવણ તેનાં હશે શું ન સીવ્યાં ?
 જીવનની જ્યોત આ જીવનથી જ છે ઊગી,
 કે હતી જ્યોત એ અહીં સદાની ?
 સૂર્ય આ જેમ ઝળતો રહે વ્યોમમાં,
 તેમ એ જ્યોતની શી નિશાની ?

જીવન જીવ્યાં હશે પૂર્વમાં, તોય તે
 જીવન જાણી કશો લાભ કરવો ?
 જ્યોત આજે બળે છે જુદા જીવનમાં,
 એ જ નવજીવનરસ પૂર્ણ ધરવો ;
 સૂર્ય ઝળતો ઊગે રોજ આકાશમાં,
 પણ ન આકાશ એ રોજ સરખું ;
 જે ગયો દિવસ તે રજનિ ત્યાં ભૂંસતી,
 પૂર્વવિસ્મરણનું એ જ પરખું.

જીવનનું ગાન

૮૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૮૦

અણુગણ્યા યુગતણાં વર્ષ કોડો ગયાં,
 માનવી આજ જોવો સરજવા ;
 ધરતીકંપો મહારેલ તે હિમ વિષે
 પ્રકૃતિ ટીપાઈ નિજ સાજ સજવા ;
 પહાડમુખ આગતા કંઈ કુવારા ઊઝ્યા,
 સિંધુહોઠે ધવલ શીણ આગ્યાં :
 પૃથ્વીને એમ ખેડી પરમ એતને
 માનવીપ્રકૃતિનાં ખીજ વાગ્યાં !

કંઈ શરદ તે વખંતો વહી પૃથ્વીમાં,
 છોડ ધીમે ધીમે ફૂટી ખીડ્યા ;
 જંતુ તે પ્રાણીઓ કંઈક આગ્યાં—ગયાં,
 સર્વના અંશ કંઈ કંઈક ઝીડ્યા ;
 જીવનનું વૃક્ષ ફાલ્યું પજી આખરે
 ફળ ઊગ્યું માનવીરૂપ અનેરું :
 જીવનનાં ગુણકિરણ એમ થઈ એકઠાં
 માનવીરૂપ ધણ્યું રમ્યદેરું !

જીવનનું ગાન

૮૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

આ સકળ અણુગણ્યાં જીવનનાં રૂપમાં
 વિશ્વચૈતન્ય આનંદ ધારે ;
 સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ રૂપો થકી રીઝતું
 દીર્ઘ રૂપો વિષે કર પ્રસારે ;
 રૂપ રૂપે રહ્યા વિવિધ ગુણ છાધને,
 કોષમાં એક કે અન્ય રૂડો :
 ફૂલ ફૂલે ઠરી ગણુગણી, રસ ચૂસી,
 શો કરે અજ્ઞ મધમાખ પૂડો !

કંઈક ઓછું રહ્યું પ્રકૃતિના રૂપમાં,
 કંઈક ઝાંખો ઊંચો ઘાટ પેલો ;
 એમ અધૂરી રહી શક્તિ કંઈ એકમાં,
 કંઈક અટકી પડ્યો તેમ વેલો ;
 પ્રકૃતિનો પિંડ ન્યમ ન્યમ ઘડાતો ગયો,
 ત્યમ ઊગ્યાં ફૂલ સુંદર વિશેષે :
 વિશ્વચૈતન્ય આખર ઝુલાતું ખીલ્યું,
 તે ઊગ્યો માનવી પૃથ્વીદેશે !

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૮૨

વિશ્વનાં કંઈક અગણિત રૂપોમાં રહી
 માનવી આખરે જન્મ પામ્યો :
 સર્વ રૂપોતણી છે જયશ્રી ભરી,
 સર્વનો પ્રાણમહિમાય જામ્યો ;
 સર્વના ગુણ રહ્યા અજબ ગૂંથાઈને
 એક આ માનવીહૃદયમાંહીં ;
 જીવનનું એ પગેરું ચલાવી જુઓ,
 માનવી આવિયો ક્યાંથી આંહીં !

માનવી આવતાં જ્યોતિ ઊગી નવી,
 કંઈજ નવ જડ રહ્યું વિશ્વપાટે ;
 ઝરણુ તે વાયુ કંઈ ગાન ગાતાં થયાં,
 દેવ ઊડતા રહ્યા વ્યોમવાટે ;
 કંઈક સંદેશ સંધ્યા ઉપા દેતી થઈ,
 કંઈ પરી ડોકિયાં કરતી ફૂલે :
 માનવીથી બન્યું વિશ્વ આ ખોલતું ;
 આજ તો સૃષ્ટિ ભરપ્રાણ જૂલે !

જીવનનું ગાન

૯૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

જે જીવે તે ન જગમાં જીવે એકલું,
 કે જીવે તે ન નિજને જ માટે ;
 જે મહાજીવનનો જીવન આ અંશ છે,
 તે સકળ જીવનને જોડી આંટે ;
 જીવન આ સર્વ સાપેક્ષતામાં રહી
 જીવનમંજોગ અન્યોન્ય દેતાં :
 જીવન જ્યાં જાય નિજ કાજ લેવા કશું,
 જીવન શું અન્ય આપી ન રહેતાં ?

દાંડિયા રાસ જે ઘોરિયાઓ રમે,
 છે ગૂંથાયાં જીવન સર્વ તેવાં ;
 દાંડિયાં ભીડતા જાય પોતાતણાં,
 તે ભીડે અન્યશું તેમ કેવાં !
 તાલમાં ચૂકી ખેતાલ જે ધાય, તે
 જીવન આનંદ પોતે જ ખોશે :
 પટ વણાતાં તૂટી તાર અળગો પડે,
 તે પછી પટ વિષે કાણુ ખોશે ?

૮૪

છે અન્યું જગત પ્રત્યેક જીવનથકી
 તે જ જીવનથકી હોય જાણે :
 પળપળે જે થતું જાય તે જીવનમાં,
 તે થયું નિજથકી જ એમ માને ;
 જે થતું જાય તે કાક પળ માટ એ
 થાય છે વહન સઘળી ક્રિયાનું ;
 કંઈક ખોતું જતું, કંઈક લેતું જતું :
 વહન નિર્માણ છે કંઈ કર્યાનું.

ખીજ જઠને પડ્યું ભૂમિમાં, ત્યાંથકી
 ભૂમિ રસ પૂરતી ખીજમાંહી ;
 ખીજમાંથી પછી છોડ ફૂટી વધે,
 ઝાકળે નિત્ય સિંચાય ત્યાંહી ;
 છોડ માટે જ ત્યાં વાયુ વાતો રહે,
 સૂર્ય ને ચંદ્ર ને મેઘ પોષે :
 છોડ પર ફૂલ ને ફળ પછી આવતાં,
 તેથકી જ સૌ થયું જીવન જોશે !

જીવનનું ગાન

૯૩

Gandhi Heritage Portal

૮૫

કૂલ કે ક્ષુણ ગમે તેવું એ હોય, પણ
 જગતને કાજ એ છે અગતનું ;
 જીવન દે ક્ષુણ ગમે તેવું, પણ આખરે
 તે ધપાવે જીવન કુલ જગતનું ;
 જે મહાજીવનનું યુદ્ધ આ ચાલતું,
 ત્યાં સકળ જીવનની થાય ભરતી ;
 જીવન પ્રત્યેક તેનો જ સૈનિક બન્યું,
 જ્યાં મહાજીવનની આણુ વરતી !

કંઈકે નક્ષત્રની ટુકડીઓ નભ પડી
 તારલા સ્થાન નિજ નિજ તપાસે ;
 વિશ્વની કેા મહાયોજના કાજ એ
 ધૂમી રહે સર્વ નિજ નિજ પ્રભાસે ;
 લઘુ ગુરુ ઊર્મિઓ ઊઞ્ઞી સતત ત્યાં
 સકળ સાગરજીવન ભવ્ય રાખે :
 જીવન પ્રત્યેક એ આપણું રસ ભરે
 આ મહામાનવીજીવન આખે !

જીવનનું ગાન

૯૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૮૬

માનવી જીવનને શું પિછાને પૂરું,
 જીવન અંધી ગુફાશું જણાતું :
 જે ગયો તે જતો મહીં જ ગૂંથાઇને,
 તિમિર અંદર ગહન ધૂંધવાતું ;
 નહિ જ કો માર્ગ ખીજો જડે છૂટવા,
 એક ડગદાર પણ દે ડગી ત્યાં ;
 જીવનની એવી અંધી ગુફા ખોળતાં
 એલિયા પણ ગયા કૈં ડગી ત્યાં.

તોય ગર્વિષ્ટ એ માનવી શો દિસે !
 કૈંક બકવાદ એ નિત્ય કરતો :
 જીવન આ પૃથ્વીનું પૂર્ણ નવ સમજતો,
 તોય પરજીવનના સિંધુ ભરતો !
 જીવનને પિંજરે જે પુરાયો રહે,
 તે કરે વાત આકાશ કરી !
 પિંજરે પાંખ ફૂડાવતો માનવી
 ક્યાં સુધી પૂગશે પિચ્છ વેરી ?

જીવનનું ગાન

૯૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

૮૭

જ્યાં સુધી જીવનનો અગ્નિ જળતો રહે,
 ત્યાં સુધી જીવનની છે જ જ્યોતિ;
 જ્યાં જળતાં ઉપર ગગનને ચુંબવા,
 જ્યોતિની દષ્ટિ રહે ઊર્ધ્વ પ્રોતી;
 ઘડી ઘડી ધૂમ પણ સાથ ધૂંધવાદને
 જ્યોતિની દષ્ટિથી ગગન ઢાંકે :
 ધૂમ ચડતો જતો, રાખ પડતી જતી :
 જીવનનો અગ્નિ નિજ અવધ આંકે.

માનવીજીવનના ઉચ્ચ અભિલાષ સૌ
 શું જશે ઊડી એ ધૂમ જેવા ?
 જીવનની શક્તિ પળપળ ઘટી શું થશે
 જીવન એ રાખ જેવું જ કહેવા ?
 તોય એ રાખ તે ધૂમની પાર પણ
 શા ઝળે જીવનના અગ્નિતણુખા !
 સડળ ધ્રુવાંડ પણ છે જ તણુખા સમું,
 તો નથી આપણા વ્યર્થ મનખા.

જીવનનું ગાન

૯૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૮૮

જીવન ક્યાંથી મળ્યું એ પૂછ્યે સાર શો ?
 જીવન જે છે મળ્યું તે જ સારું ;
 દિવસમાં જન્મીને દિવસમાં મરી જતા
 કીટ કયમ સમજશે રાત્રિ વારું ?
 જીવન જ્યાંથી મળ્યું ત્યાંથી આગળ જવું,
 વિશ્વનો એ જ છે ક્રમ સ્થપાયો ;
 જે ગયું તે બધું વિશ્વસંચિત બની
 નવલ સર્જનતણો થાય પાયો.

તો પછી ભૂતમાં શું હયું આપણે,
 જાણવા તે કશો કાળ ખોવો ?
 જે ગયું તે બધું, તેની કંઈ રાખને
 નિરખતાં નવ કશો લાભ જોવો ;
 જીવનને સફળ આગળ ધપાવી કરો,
 શ્રેષ્ઠને જોય તે શ્રેષ્ઠ ચૂંટે :
 રાત્રિમાં તારલાપુષ્પને નિરખતાં
 પૃથ્વીના હૃદયમાં ફૂલ ફૂટે !

જીવનનું ગાન

૮૭

૭
 Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૮૯

જીવન આ આપણું છે મળ્યું કહીકથી,
 તો પછી આપણું કેમ કહીએ ?
 જીવન આ છે અપાયું અહીં કોકથી,
 તેથી શું જીવનનો ભાર વહીએ ?
 જીવન માગ્યું નથી આપણે કાઈ દિન,
 માગનારો સદા રહે ભિખારી :
 જીવનને માણવું હૃદયવીરત્વથી,
 કે ગુલામી સદાની સ્વીકારી ?

જીવનને રાખવા, જીવનને ચાખવા,
 જીવનની સાલખી જાણવી એ :
 જીવન હળવું નથી જીવનરસ રાખવા,
 જીવન રળવું ઘટે માનવીએ ;
 જીવન લેનાર પણ જીવન આપે બધું,
 આપશે તો જ પોતાનું કરશે :
 સૂર્યનું તેજ લઈ ચંદ્ર આપે ફરી,
 ચંદ્રની ચાંદની તો જ ઠરશે !

જીવનનું ગાન

૯૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૯૦

જીવનનું મૂલ્ય નહિ કોઈ પણ કરી શકે,
 જ્યાં સુધી જીવન એ જીવ વહેતું;
 દિવસ કેવો જશે અમુક આખર સુધી,
 એ દિવસમાં જ તે કાણ કહેતું?
 જીવન જીવનાર પણ કોઈ નવ કહી શકે,
 કે ન જાણી શકે સત્ય આણું:
 મૃત્યુની મહોર જ્યારે જીવન પર પડે,
 થાય ત્યારે જીવનમૂલ્ય સાચું!

જીવન આ છે ઘણું મૂલ્યવંતું જાણે,
 જીવન પેલું દિસે છે નકામું;—
 કેમ કહેવાય એ જીવનવ્યાપારમાં,
 જ્યાં સુધી ચાલુ છે જીવનનામું?
 કાલ આ જીવન ખાતે ઉધરશે કશું,
 તે જમા કંઈ થશે જીવન પેલે:
 જીવનનું મૂલ્ય છે મૃત્યુની મહોરથી,
 મૂલ્ય ત્યાં આવશે આપમેળે!

જીવનનું ગાન

૯૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૯૧

જીવનની પૂંજી નવ લેખશો દોલતે,
 જીવનની પૂંજી નવ હોય જ્ઞાને;
 જીવનની પૂંજી તો તે જ, જે જગત આ
 જીવનની પાસ માગે વિધાને;
 જગત દાવો કરે જીવન પ્રત્યેક પર,
 ત્યાં શકે કેટલું જીવન આપી;
 જેટલો એહ દાવો હશે તેટલી
 જીવનની પૂંજી દેવાય માપી!

જીવનની પૂંજી વધતી જશે જેમ એ,
 તેમ દાવો ય વધશે જગતનો;
 અંપડી, મહેલ, મેદાનમાં ટાંગશે
 દીપ રહે જેમ જેવો અગતનો;
 જગત દાવો કરે સર્વ આ જીવન પર,
 તે જ સૌ જીવનનું મૂલ્ય આંકે:
 જ્યોતિ દે તેટલી સૂર્યની પૂંજી છે,
 ચંદ્રની છે કમી ચંદ્રવાંકે!

જીવનનું ગાન

૧૦૦

Gandhi Heritage Portal

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૯૨

ન્યાં સુધી જગતને જીવન આપી શકે,
 ત્યાં સુધી જીવનનું મૂલ્ય લાગે ;
 જીવન પ્રત્યેક એકેક વર તીર્થ છે,
 જગત ત્યાં આવતું કંઈક માગે ;
 જીવનની પૂંજ નહિ આપણે આંકીએ,
 જગત જે આંકશે તે જ જાણે ;
 રતનની ખાણ છોડી, જતું જગત આ
 પૂજવા વાટનો વ્યર્થ પહાણો !

ન્યાં સુધી જીવનમાં અમૃત કંઈ પણ હશે,
 ત્યાં સુધી આવશે જગત પાસે ;
 જગતનું જીવન નિજ અમૃતથી પોષવું,
 જીવનપ્રભુતા ખરી એ જ ભાસે ;
 જીવનમાંથી અમી જય જ્યારે બિડી,
 જીવન ત્યાં મૂલ્ય તેનું ગુમાવે :
 સરિતનો પાટ સૂકો પહો સર્વથા,
 ત્યાં ફરીથી ન કો તીર્થ આવે !

જીવનનું ગાન

૧૦૧

Gandhi Heritage Portal

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૯૩

જીવનનું મૂળ અંધારમાં છે રહ્યું,
 છે જ અંધાર અજ્ઞેય એ તો ;
 આજ આ રૂપમાં માનવી જે દિસે,
 તે હશે આવિયો ક્યાંથી વહેતો ?
 ક્યાંથી અંધારમાં કિરણ રોપાયું એ,
 તે જગી ત્યાં ઉષા જીવનકેરી ?
 વિવિધ રંગે સકળ ગગન એ આંજતી
 દે ભુલાવી તિમિરછાય ઘેરી.

રમ્યધેરા દિસે જીવનના રંગ એ,
 જીવનસૌંદર્ય એમાં જ ખીલે ;
 પળપળે રંગ પણ સર્વ બદલાય એ,
 જીવનની મોહિની જીવન કીલે ;
 જીવનનું ફળ નથી જીવનના રંગમાં,
 પણ જીવનશુદ્ધિમાં જીવન હૂલે :
 રંગભર ત્યાં ઉષાકૂલ કરમાય, ત્યાં
 શુદ્ધ રવિજ્યોતિફળ ગગન ખૂલે !

જીવનનું ગાન

૧૦૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૯૪

દિવસ આ રોજના રોજ જે આવતા,
 તે નથી તેજ પણ અન્ય ભાસે :
 કાલથી આજ લાગે જુદી ઊગતી,
 આજથી કાલ પણ ભિન્ન વાશે ;
 જે ગયું તે ફરી નહિ જ કંઈ આવતું
 તેમનું તેમ આ જગતમાંહીં :
 દિવસ આ છે જુદા, માનવી પણ જુદા,
 તોય છે નામ તો તેજ આંહીં.

રજનિ આ જાય તે ગગન આવે ઉષા,
 તે ઉષા જાય ત્યાં દિવસ ઝળકે ;
 દિવસ એ જાય તે હાસ્ય સંધ્યા કરે,
 જાય સંધ્યા અને રજનિ પલકે :
 એમનાં એમ છે ચક્ર ફરી ચાલતાં,
 એમનાં એમ સૌ જાય આવે :
 જીવન પણ એમ દીસે જતાં આવતાં,
 તદ્દપિ નહિ તેનું તે રૂપ લાવે.

જીવનનું ગાન

૧૦૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

૯૫

કુસુમકળી તો પ્રભાતે ઊગી ખીલતી,
 પાંદડી ખેરવે સાંજ પડતાં ;
 ને પતંગો ય નાનાં દિને જન્મીને
 રાતના દીપને ભોગ ચડતાં ;
 માસ કે વર્ષ કંઈ નવ ગણે પોપટી,
 જીવન છે માત્ર થોડી ઘડીનું :
 ટૂંકું હો તોય આનંદભર જીવન એ
 લઈ—દઈ રસ કરે હૃદય ભીનું.

સાઠ સિત્તેર કે વર્ષ સો જીવતો,
 તોય કંઈ માનવી નહિ ધરાતો :
 આ રહ્યું, તે રહ્યું, ધાર્યું કંઈ નવ થયું :
 રોજ એવો અસંતોષ ખાતો ;
 કાળની પળ ગમે તેટલી ખેંચતાં
 જીવનસૌંદર્ય વધતું ન કાંઈ :
 જન્મીને જીવવું તે ન કંઈ જીવવું—
 જીવન સુંદર જીવે તે નવાઈ !

જીવનનું ગાન

૧૦૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૯૬

મનુજનું હો કિંવા હો પશુપ્રાણીનું,
 ફૂલનું હો કિંવા ધૂળનું ચે ;
 આગિયાનું કિંવા સૂર્ય તારકતણું,
 સૂક્ષ્મનું હો કિંવા સ્થૂળનું ચે :
 જીવન જ્યાં હોય ત્યાં જીવ કંઈ જોલવા,
 જોલવા જોલ કંઈ હૃદયકેરો ;
 છોડ ઊગે, ફૂટે ફૂલ ને રંગ ત્યાં—
 જીવનનો જોગ કંઈ એ અનેરો !

ફૂલકળીમાં ય સૌંદર્ય અંધાય, પણ
 જીવનનું હાસ્ય નહિ તેહ મૂકે ;
 બુદ્ધબુદ્ધોમાં ય રવિકિરણ ઢંકાય, પણ
 તેજની ઝલક નહિ એક ચૂકે ;
 ધુમ્મસે ચાંદની જીવ ગૂંચવાઈ, પણ
 નહિ જ એની સુધા પલક અટકે :
 જીવન દે જગતને જીવનનું તેજ સૌ,
 માનવી તો પછી કેમ ખટકે ?

જીવનનું ગાન

૧૦૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૬૭

માનવીજીવન આ જગતમાં ઝમકતું
 વિશ્વને ઘડીક ઝબુકાવી રહેતું ;
 ઘોર અંધારમાં ચમકતી વીજશું
 સકળ આકાશને તેજ દેતું ;
 સૃષ્ટિ કરા પ્રબંધો રચાયા હશે,
 તેમ આ સૃષ્ટિ ધીમે વિકાસે :
 માનવીકલ્પના સૃષ્ટિમાં ઝમકતી
 સર્જનો નિજ ધરે સૃષ્ટિ પાસે.

રજનિના ઘોરતમ શ્યામપટ પર ઘડીક
 સહજ મારે ઉષા લાલ પીંઝી ;
 તલસતી શોષભર ભૂમિ પર મેઘ પણ
 સહજ વિખરાય નિજ અમૃત સિંચી :
 જીવનસૌંદર્યમાં પરમ ઔદાર્ય છે,
 જીવનની હો ભલે ટૂંક મૂડી :
 પરમ આકાશની મેઘવનુ—પોપટી
 વાદળે જેસી ઘડી જાય ભડી !

જીવનનું ગાન

૧૦૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

૯૮

સરિતના વહનશું માનવીજીવન પણ
 સતત વહેતું રહે તે જ સારું;
 નવલ નિર્મળ પળેપળ વહી જળ મહીં
 યજ અતુલ આપતું એમ ન્યારું;
 જળ સરોવરતણાં જય અંધાઈને,
 તેહ પોતે જ મર્યાદ આંધે :
 જીવન નિજ વર્તુલે માત્ર ફરતું ફરે,
 તેહને જીવનમહિમા ન લાધે.

જીવન પોતે જ અંધાઈને જે પડે,
 તે જીવનના ન કા અંધ તોડે :
 આપતું, વેરતું, ખોતું, અંખેરતું,
 જીવન રસ જોગવે જગત જોડે ;
 શિર ઉપર હિમતણા હગ કરી રાચતો,
 જોજ તે પહાડ પોતે જ ધારે ;
 પણ ઝરણુ જળતણાં જે વહાવે અધે,
 તે જગત લે ઉપાડી કુંકારે !

જીવનનું ગાન

૧૦૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૯૯

રાત ને દિવસ નિજ ચોપડો વિધિ લખે,
 નવનવાં ખોલતો જ્ય ખાતાં ;
 કુંક કરતો જમે, કંઈ ઉધારે ક્રમે ;
 જ્ય વણુરોધ ખાતાં લખાતાં ;
 પળપળે અંધ પણ કુંક ખાતાં થતાં,
 પળપળે ડૂમતા જેમ તારા ;
 જ્ય જૂનાં વળી થાય કંઈ નવનવાં :
 જીવનની નોંધના એ ઉતારા.

જીવન કંઈ કંઈ ઉધારે લઈ માગતું,
 જીવન કંઈ કંઈ ઉધારે ય દેતું :
 ક્વચિત લેનાર દેનાર ભૂલે, છતાં
 ચોપડે સર્વ નોંધાઈ રહેતું ;
 કુંક જેરીજ ને આદ્યાકી થતી,
 કંઈ ગુણ્યું ભાગતાં રહે ન ઝાઝું :
 છે હિસાબે જમે કે ઉધારે રહ્યું ?
 કે મળી જીવનની એઉ આજી ?

જીવનનું ગાન

૧૦૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૧૦૦

જીવનની રમત આ કર્મશું ખેલવા
 માનવીયાળ જગપાટ ખેસે ;
 ઘડીક કા રમકડે ખેલતો, રાચતો,
 ઘડીકમાં તોડી દે કાક ઠેસે ;
 એક પછી એક કંઈ નવનવાં આવતાં,
 કૈંક ડૂલી રહે, કૈંક ઝૂલી :
 જીવનનાં રમકડાં ભાંગતાં જાય, ને
 માનવી ઘડી રડી જાય ભૂલી.

જીવનની રમત એ ઝડપથી ચાલતી,
 નહિ મળે કંઈ ઘડી પણ વિસામો ;
 ખેલવું, તોડવું, રેવું ને રાચવું :
 કાળ નહિ જાય જરીએ નકામો ;
 રમતમાં કૈંક રસ પામતો માનવી,
 ત્યાં અચાનક ફરી થાપ ખાતો ;
 કૈંક સમજે ન સમજે રમત કર્મની,
 થાય પૂરું અરે જીવન ત્યાં તો !

જીવનનું ગાન

૧૦૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૧૦૧

ખીજના હૃદયમાં છોડ ને પુષ્પ છે,
 પુષ્પના હૃદયમાં ફળ છુપાયું,
 ફળ વિષે સ્વાદ ને ખીજ પાછું મળે :
 જીવનનું એમ વર્તુલ વળાયું ;
 એહ વર્તુલતણા કૈંક કડકાથકી
 જીવનની પૂર્ણતા કાણુ કળશે ?
 સિંધુની ઊર્મિઓ દેખતાં શું કદી
 સિંધુવિસ્તારનું માપ મળશે ?

પૂર્વ પશ્ચિમ રહ્યાં એક ગોલાર્ધમાં
 ઉદય ને અસ્તની દોરી ઝાલી ;
 જન્મ ને મૃત્યુમાં જીવન પરિભ્રમ છે,
 તેથી શું જીવનની જ્યોત ઠાલી ?
 ચંદ્રનું સત્ત્વ વધુ સૂર્યકિરણો ગ્રહી
 ઉદય ને અસ્તમાંહીં જ વિકાસે :
 ખીજનો ચંદ્ર શું જ્યોતીરે જતાં
 માનશે કોઈ દિન પૂર્ણ થાશે ?

જીવનનું ગાન

૧૧૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૧૦૨

સૂર્યનું કિરણ અંધાર બાઝી રહે,
 જગતને તેમ આ જીવન બાઝે ;
 તિમિરશી જગતની લપસણી ભૂમિ પર
 જીવન એ ફટલી વાર રાજે ?
 સૂર્યનું કિરણ સપડાય નહિ કળયકી,
 તો ફરી સૂર્યની સાથ સરતું :
 જીવનનું સત્ત્વ પડડાય નહિ તો પછી
 જીવન રહે જગત પર કેમ ઠરતું ?

સૂર્યના કિરણને આગિયા કાચમાં
 ઝીલતાં કિરણ એ અમ્મિ ધારે ;
 સ્નેહ, સેવા અને શુદ્ધ સત્કર્મમાં
 જીવનનું સત્ત્વ જગતે ઝગારે ;
 કિરણ સરજે ન જો કિરણ બીજું જગે,
 તો પશું કિરણ એ વ્યર્થ જાણો ;
 જીવનનું ફળ જગે જો ન કંઈ ઊતર્યું,
 જીવન જીવ્યું કશું એ પ્રમાણો ?

જીવનનું ગાન

૧૧૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૩

૧૦૩

વિશ્વદરબારમાં વિશ્વપતિને દિસે
 માનવીઆત્મ પ્રિયતમ ગવૈયો,
 વિશ્વનાં પરમ ગુણુગાન સૌ ગાઠને
 રીઝવી રાચતા, ઐ રવૈયો ;
 માનવીઆત્મ તે આણ ત્યાં દિવ્ય કો
 વિશ્વના નાથનું ગાન ગાવા ;
 વિશ્વવાડી સમી પૃથ્વી આ છે ગમી,
 આણ લેવા તહીં પરમ લહાવા.

જન્મ પર જન્મ ઐ માનવી લે અહીં,
 ગાન પર ગાન ગાતો અનેરાં ;
 જીવન પર જીવનની વાંસળી કૈંક લઈ
 ગાય તે ગીત અહુ રમ્યધેરાં ;—
 વાંસળી એક જો તૂટી તે શું થયું ?
 છે અમર સૂરનો પૂરનારો :
 ગાન તે દિવ્ય નહિ થાય પૂરું કદી,
 વાંસળી તૂટતી છે હજારો !

જીવનનું ગાન

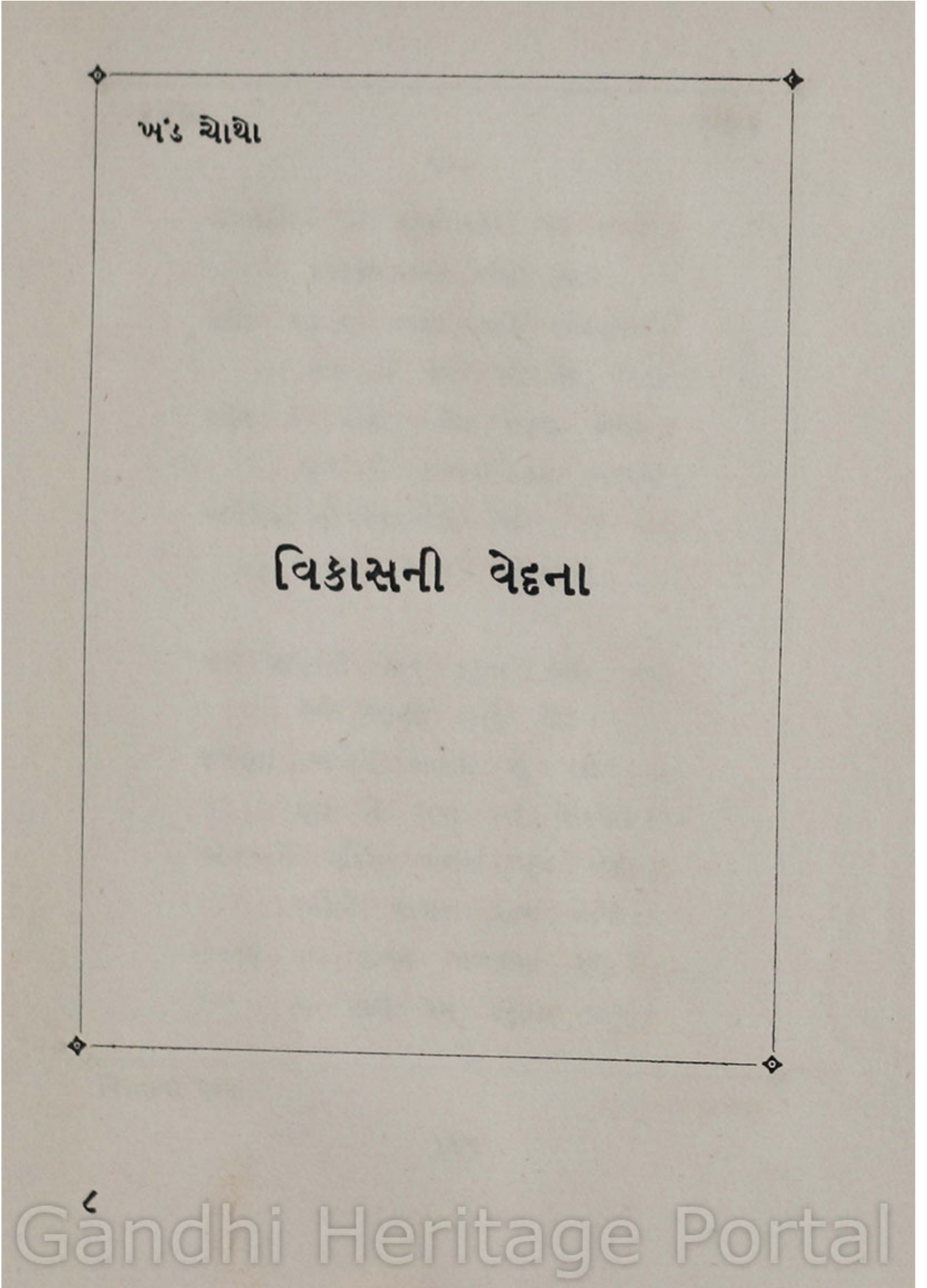
૧૧૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

અંડ ચોથો

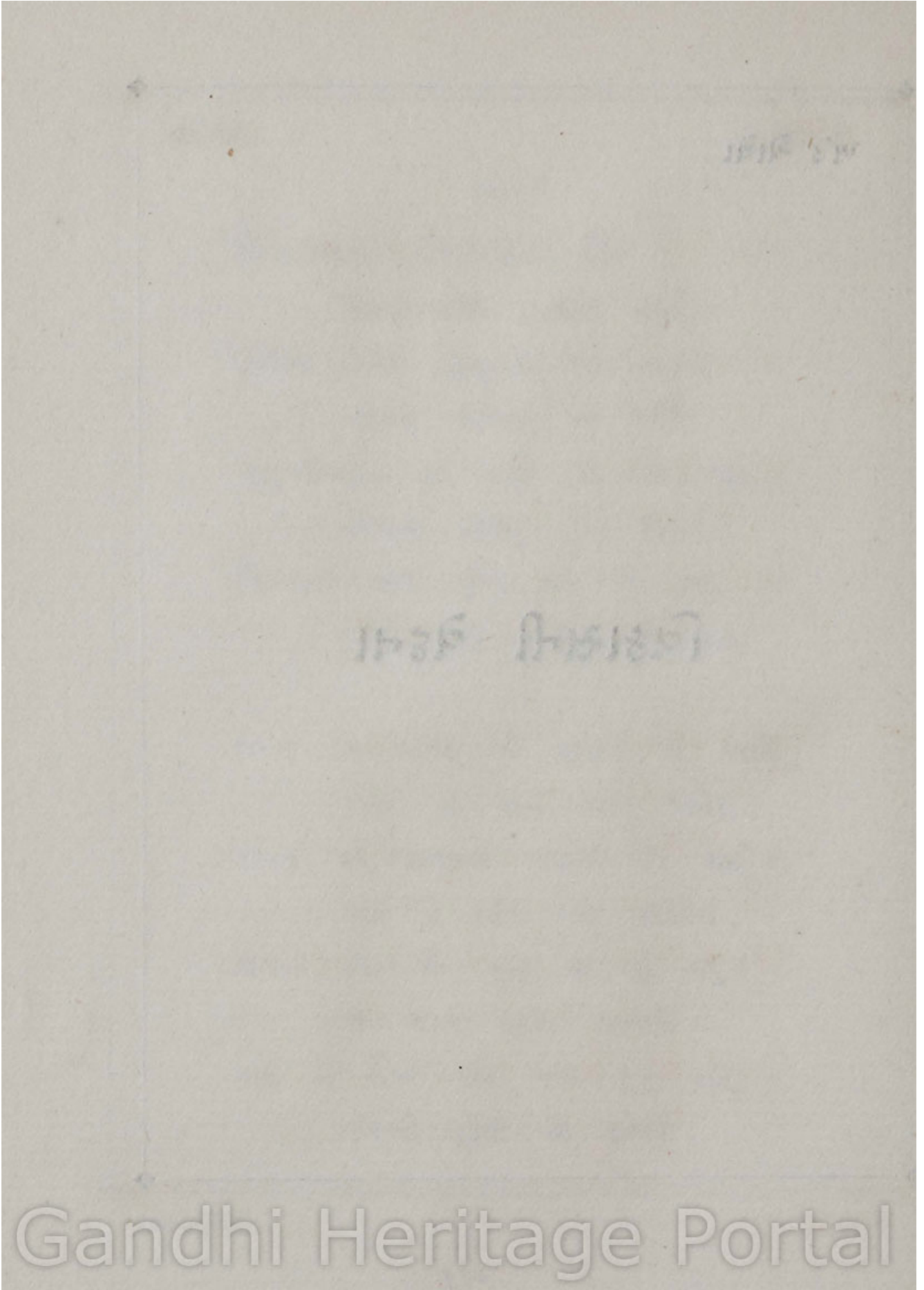
વિકાસની વેદના

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૦૪

જગતસૌંદર્ય ને જગતખંડેર પર
 માનવીઆળની દષ્ટિ કરતી ;
 ધડીક આનંદ, આશા અને સ્નેહશું
 શોક ને દ્વેષ પર તેહ કરતી ;
 મહેલ ને મંદિરો એક બાજુ ઊભાં,
 ધૂળ ને રાખના ઢગ અવરમાં ;
 માનવીઆળનું સ્વપ્નસૌંદર્ય ત્યાં
 સદજ કચડાય ખંડેરથરમાં.

સર્વ માધુર્યની થાય કટુતા તહીં,
 સર્વ આનંદ ઢંકાય શોકે :
 જીવનના અગ્નિને ભારવા શું પડી
 ધૂળ ને રાખ ત્યાં થોકથોકે ?—
 મહેલ ને મંદિરો વાળતાં ધૂળ થઈ,
 અગ્નિને આળતાં રાખ જામી :
 જીવનનું ફળ જીવન ગાળવામાં રહ્યું,
 તો પછી કેમ કટુતા નકામી ?

વિકાસની વેદના

૧૧૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૦૫

દુઃખમય હૃદયને જગત દુઃખી દિસે,
 દુઃખને હોય નવ કો સીમાડા :
 પવનનાં શોકગાનો પડે કર્ણમાં,
 સિંધુના જ્યેષ્ઠ દિનભર પછાડા ;
 વ્યોમમાં શ્યામતા વહે નિરાશાતણી,
 ને સરે આંસુ ધગધગ થતાં ત્યાં ;
 સૂર્ય રહે બાળતો, મેઘ રહે બોળતો :
 જગતમાં કોઈ સુખિયાં હતાં ક્યાં ?

પણ હશે જગત આ દુઃખ માટે જ શું ?
 શું રહે સતત અંધાર એમાં ?
 કે રહ્યો સર્પઅંધાર મુખ ખોલીને,
 જગત આ નિત્ય હોમાય તેમાં ?
 જીવન આ દુઃખથી નહિ જ ભાંગી જતું,
 દુઃખથી જગત હારી ન થોભે :
 ધૂળ ને રાખ છો પૃથ્વીની ઊડતી,
 જગત આ તોય ભરતેજ શોભે !

વિકાસની વેદના

૧૧૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૦૬

ક્યાં હશે સુખ જગે માનવી શોધતો :
 સુખ હશે રાયને રંગમહેલે,
 સુખ હશે શક્તિના પરમ અધિકારમાં,
 કે હશે લક્ષ્મીની રેલહેલે ?
 સુખ હશે મિત્ર સંતાન દારા થકી,
 સુખ હશે ભાવિ કે વર્તમાને ?—
 ક્યાં હશે સુખ જગે, નિત્ય રહે શોચતો,
 આખરે શોધતો સુખ સ્મશાને !

રાયનું શિર રહું સતત અસિધાર પર,
 શક્તિનો ગર્વ તો ધૂળ ચાટે,
 લલિત લીલા ચળે ચલિત લક્ષ્મીતણી,
 મિત્ર સુત દાર સૌ સ્વાર્થ સાટે ;
 ભાવિના ભેદ નવ કોઈ ભેદી શકે,
 વર્તમાને જતું જ્ઞેતજ્ઞેતાં :
 સુખ સમી વસ્તુ છે કોઈ નહિ જગતમાં,
 માનવીમન વૃથા ખાય ગોચાં.

વિકાસની વેદના

૧૧૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૦૭

પાપ ને પુણ્યનાં જોડલાં જીવનમાં
 સુખ અને દુઃખનાં ફળ ઉગાડે ;
 પાપ ને પુણ્યનાં ખીજ ક્યાંથી જગે
 માનવીને મળ્યાં જીવનઝાડે ?
 પુણ્યથી સુખ સદા દષ્ટિ સામે મળે,
 તો પછી પાપની વાત ક્યાંથી ?
 પાપ ને પુણ્ય શું અણુદૂલ્યાં છે જગે
 માનવીનાં સતત જીવનસાથી ?

પાપનો અંત વિનિમય ગણો મૃત્યુમાં,
 તો પછી પુણ્યનો હોય શેમાં ?
 જન્મ કે જન્મગી જેની ઉત્પત્તિ છે,
 પાપનો તે જ અંધાર એમાં ;
 જગતમાં જોય સર્વત્ર અંધાર તે
 માનવી છાય નિજની જ જોતો :
 લંગદર્પણચક્રી કૂટતાં તેજકણુ
 અહીં તહીં પામતાં બ્રાંતિ જોતો.

વિકાસની વેદના

૧૧૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૦૮

પુણ્યવાને સદા દુઃખમાં ડૂબવું,
 એ જ શું રાહ છે જગતકરો ?
 ને ભલા જનતણે આંગણે પણ સદા
 સર્પનો કેમ ઠોકાય ડરો ?
 ભક્તનો ભીડભંજન થતો કાઈ નહિ,
 ભક્તનું રક્ત શું દુષ્ટ કાજે ?
 જે ન બદલો કરી જગતથી માગતો
 તે જ વધુ દુઃખમાં નિત્ય દાઝે !

પુણ્યને પૃથ્વીનાં રાજ્ય નવ જોઈએ,
 શિર પડે ધૂળ પણ ઘેર્ય રાખે ;
 ને ભલાઈ ન માગે કરી ભવ્યતા,
 સર્પને ફૂલશું જોય આંખે ;
 ભક્તિ તો પ્રભુ વિના નવ કયું ભાળતી,
 અચળ શ્રદ્ધા વિષે તાપ સેવે :
 જગતને તો બધું બાળીને બોળવું,
 મનુજને જીવવું ન્યાય એવે !

વિકાસની વેદના

૧૧૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૦૯

કેમ આ આપણાં દુઃખમાં ડૂબતાં
 સર્વ આ જગત ડૂબાડી દેવું?
 વ્યર્થ આ આપણો દુઃખપોકાર શું
 વૃદ્ધ આ વ્યોમને પાડી રહેવું?
 જગતમાં સર્વને સર્વની છે પડી,
 આપણાં રુદનથી શું વળે ત્યાં!
 પૃથ્વીની દુઃખજ્વાળા ઊડે બહાર, તો
 પૃથ્વી પોતે જ તેમાં બળે ત્યાં!

દુઃખ તો થાય તેને જ સહેવું રહ્યું,
 અન્યને અન્યનું છે જ લાગ્યું;
 દુઃખ નાનાં કહો, દુઃખ મોટાં કહો,
 કાઠએ દુઃખ જાતે ન માગ્યું;
 ફૂલ પરથી ખરે જિંદુ ઝાકળતણું,
 ફૂલ ત્યાં વ્યોમને કંઈ પુકારે:
 પણ પ્રભાતે બધા ખોય નિજ તારલા
 વ્યોમ આ, ફૂલ તે શું વિચારે?

વિકાસની વેદના

૧૨૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૧૦

દુઃખનાં ઝાડ ઊગે યદે જગતમાં,
 અન્ય કાઈ કશાં ઓળખાવે ?
 ગામમાં, નગરમાં, જંગલે જંગલે,
 પદપદે દેખતાં પાર ના'વે :
 માનવીહૃદયમાં ખીજ જેનું રહ્યું,
 માનવીદષ્ટિમાં ખિંચ તેનું :
 જન્મનું તૂલ એ, જગતનું મૂળ એ :
 કેમ વિસરાય ઉર સ્મરણ એનું ?

વિશ્વનું વૃક્ષ આ ફલિયું ફૂલિયું,
 સર્વ સૌંદર્ય એમાં સમાયું :
 તેજસ્વી લટકતાં દષ્ટિને ઠારતાં,
 માનવી જોય તો લે જ ચાલું :
 અગ્નિ વિણ તેજસૌંદર્ય ક્યાંથી મળે ?
 વિશ્વને હૃદય અંધાર જામે :
 દુઃખનાં ઝાડ એ અગ્નિ જેવાં ઊગે,
 તેજસ્વી માનવી તો જ પામે !

વિકાસની વેદના

૧૨૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૧૧

પાપ ને પુણ્યના દેશ જૂજવા દિસે,
 સુખ અને દુઃખના વેષ જૂજવા :
 તિલક છાપાં કરી, તુલસીમાળા ધરી,
 માનવી જય મનમૂર્તિ પૂજવા ;
 તેજ અંધારના સતત પડદા સરે,
 ધૂપ ને શીતનાં ચક્ર ફરતાં ;
 સ્વર્ગના આગ એ, નરકના કુંડ એ :
 માનવીહૃદય નવ ઠામ ઠરતાં.

દુઃખ ને દુઃખ જે જોય આ જગતમાં,
 તે ન જાણે અહીં સુખ કદાપિ :
 દુઃખ માટે જ જે હોત દુનિયા કીધી,
 તો કદી નરક ના જોત પાપી !
 સુખ વિના પાપ નહિ, દુઃખ વિણ પુણ્ય નહિ :
 વિશ્વનું એ જ ઊંકું ઊખ્યાણું :
 દિવસ વિણ તાપના તીવ્ર વ્યાપાર ક્યાં ?
 રાત્રિ વિણ ભવ્ય ક્યમ વિશ્વ માણું ?

વિકાસની વેદના

૧૨૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

શ્રી મહાદેવ દેસાઈ ગ્રંથાલય

ક્રમાંક _____

પાનાંક _____

ખંડ ૪

દર્શનિકા

૧૧૨

મેઘ વરસે કદી રાતદિન વર્ષભર,
 તો કશો ખેતરે પાક પાકે ?
 થાય ભરતી સદા સિંધુમાં તો પછી
 પૃથ્વી પર શું જમીન રહે જરાકે ?
 સૂર્ય જે થાય નહિ અસ્ત ઢા ડાળ તો
 તેજ ને તાપથી સર્વ યાજે :
 માત્ર આનંદ આ જીવનમાં હોય તો
 જીવનની વીરતા કોણુ ભાજે ?

હોય આનંદથી દુઃખ કંઈ સોગણું,
 તોય એ દુઃખ આનંદ માટે ;
 હળ ધરા ચીરી ઢેકાં ઉપર કાઢતો,
 તો વધે ભૂમિરસ પૃથ્વીપાટે ;
 જીવન આ લાગતું કટુક ન્યાં હૃદયને,
 ત્યાં જ છે જીવનનો મિષ્ટ માવો :
 વાદળી વ્યોમથી ન્યાં તૂટે, ત્યાં જ લે
 અમૃતવર્ષણુતણો પરમ લહાવો !

વિકાસની વેદના

૧૨૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૧૩

જગતમાં માત્ર આ તેજ જો હોત, તો
 તેજની કાઈ નહિ કરત પરવા ;
 હોત અંધારનું તત્ત્વ નહિ, તો પડત
 તેજનું નામ ક્યાંથી ઉચરવા ?
 સુખતણી કલ્પના કેમ આવત મને,
 જો કદી હોત નહિ દુઃખ જગમાં ?
 વૃક્ષ સ્થાયી રહ્યું તે કશું કલ્પશે
 ગાઉ કે ગજતણું માપ ડગમાં ?

દુઃખથી સુખ અને સુખથી દુઃખ છે,
 એક વિણ હોય નહિ અન્ય એવાં ;
 એ જીવનચંત્રનાં ચક્ર સહુ જીવને
 ઉડવતાં પક્ષીની પાંખ જેવાં ;
 એકને તોડતાં જીવન તૂટી પડે,
 તિમિર વિણ જીવનનું સ્વપ્ન ક્યાંથી ?
 વિશ્વમાંથી કદી કાઠી લ્યો પ્રકૃતિને,
 તો પ્રભુ જ લુપ્ત થઈ જાય ત્યાંથી !

વિકાસની વેદના

૧૨૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૧૪

માનવીજીવનમાં દુઃખનાં વાદળાં
 ઘેર ઘેરાઈ આવે ધડીમાં ;
 જીવનની ન્યોતિ ઢંકાઈ લાગે તહીં,
 તિમિરપદ આવતાં ન્યેય ધીમાં ;
 આંખથી આંસુના મેઘ ઘોઘે વહે,
 છાતીમાં થાય તોફાન ઘેરાં ;
 જીવનના મોર તો સર્વ લાગે ખર્યા,
 ને જીડે સ્વપ્ન સૌ ભાવિકેરાં.

દુઃખની ચીસમાં દુઃખની તીવ્રતા
 વિશ્વના અણુવીંધ્યા મર્મ વીધે ;
 જીવનમાં કૈંક પડછંદ ડૂંળા જીડી
 જીવનને વિશ્વની પાર ચીંધે ;
 દુઃખમાં હૃદયનાં મોતીડાં નીગળે,
 સ્વપ્નના મેલ સૌ ઘોય આંસુ :
 દુઃખના તિમિરભર વાયરા વાય, ત્યાં
 વાળી દે જીવનની કૈંક પાંસુ.

વિદ્યાસની વેદના

૧૨૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૧૫

દુઃખ તે વેદનાથી કશું હારવું ?
 વેદનામાં જ અંધારલીલા ;
 પૃથ્વીની માટી ફરિયાદ કંઈ નવ કરે,
 હૃદય ફાટી ઊગે રોજ પીલા ;
 રેતીનું રણ સતત શુષ્ક નિષ્કળ રહે,
 નહિ ઊગે એક પણ છોડ જેમાં ;
 રેતીના રણ સમું જીવન આ હોત, તો
 ઊગત નહિ એક આનંદ તેમાં !

લાખ વર્ષો ઉપર માનવીજીવન આ
 જે હતું, તે જ શું હોય આજે ?
 માનવીજીવનમાં ફૂલ કંઈ કંઈ ઊગ્યાં,
 તે નવાં કંઈ હજી ફૂટી રાજે ;
 જ્યાં નથી વેદના ત્યાં નથી ફળ કશું,
 માટીને તાપ આપે પકવવા ;
 યુગયુગે કંઈ ગયા, મથન કંઈ કંઈ થયાં,
 છોડ પર ફૂલ એક જ ઉગવવા !

વિકાસની વેદના

૧૨૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૧૬

દુઃખ દુનિયા વિષે ક્યાં નથી, દાખવો !
 દુઃખ દુનિયાનું છે સ્થાયી દેવું :
 પ્રકૃતિને પ્રાણના આંસુથી આપવું,
 આપવું પ્રકૃતિ એ ચાલ્ય જવું ;
 આપવું તો ખરી વીરતાથી બધું,
 હૃદય કાયર બની જીવન હારે :
 સિંધુ દે વારિ નિજ શોષવા સૂર્યને,
 ને સદા ઊછળતો મોજ મારે !

થાય તોફાન આકાશ ઘેરી બધું,
 પૃથ્વીમાં વૃષ્ટિ ને રેલ રેલે ;
 સૂર્ય સંતાય, અંધાર ઘેરાય ને
 સર્વ દેખાય ડૂબતું કવેજે ;—
 જાય તોફાન ને શાંતિ ફેલાય ત્યાં,
 થાય આકાશ નિર્મળ પછી થું !
 જીવનઆનંદ તો જીવનકલહે વધે,
 દુઃખ સુખનું જ વિવરણુ નથી થું ?

વિકાસની વેદના

૧૨૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૧૭

અણુહઠયાં દુઃખને સહન કરવાં જગે,
 એ જ છે જીવનનો વિજય મોટો :
 તેલની ઢાક તાતી કઢામાં પડી
 ખીલતો જીવનનો ફૂલગોટો ;
 સહનતા ફેરી આંખો ચગી રહે બધી,
 ઘેર્યના પાદ નગધાર પૂગે ;
 તોય દૃઢતા ન મૂકી સહે એ બધું
 માનવીમર્દ નિજ વદન મૂંગે !

આશને રાખતાં આશ પણ દે દગો,
 કે અગસ્ત્યે દીધા વાયદા દે ;
 રાત નહિ જાણતી કાલ કાલે ઊગે,
 કે ઊગે કુંક માસે પ્રમાદે ;
 દુઃખ નહિ તોડતું જીવનને કા રીતે,
 જીવન તૂટે ધરી ભીતિ ચિત્તે :
 ખીણને દેખતાં ખાઈ ચકરી પડે,
 તેહ ગિરિશિખર તો કેમ જીતે ?

વિકાસની વેદના

૧૨૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૧૮

તેજ અંધારની પાર અવકાશમાં
 એક નિર્મળ મહાતત્ત્વ વ્યાપે ;
 સર્વ તત્ત્વો ઝરી ત્યાંથી નિજ રૂપ લે,
 વિવિધ મિશ્રણથી વ્યક્તિત્વ થાપે.
 એ મહાતત્ત્વ છે મૂળ આ વિશ્વનું,
 પૂરતું રસ સદા વિશ્વવૃક્ષે ;
 પરમ ચૈતન્યમાં અદીઠ પથરાઈ તે
 ખીલવવા વિશ્વસૌંદર્ય લક્ષે.

તેજ સંકેત છે પરમ ચૈતન્યનો,
 તેમ અંધાર મહાતત્ત્વ કેરો ;
 તેજ અંધાર ગૂંથાઈને વિશ્વમાં
 સકળ સંસાર સરળે અનેરો ;
 એ મહાતત્ત્વસંકેત અંધારમાં
 જ્ય ત્ય ચૈતન્યનું તેજ ફૂટવા ;
 એ જ છે વેદના વિશ્વઅંતરતણી,
 ચાલ જ્યાં તેજ આનંદ લૂંટવા !

વિકાસની વેદના

૧૨૯

૯
 Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૧૯

માનવી જોય અંધાર આ જગતમાં
 દુઃખ ને શોકનો ઠામઠામે ;
 જીવનનાં ચિત્ર પ્રતિપળ ચૂંથાતાં કરે
 સખળ ફરિયાદ વિધિન્યાય સામે ;
 જગતઅંધાર આ જગત સર્જન કરે,
 કે કરે જગતનો નાથ એને ?
 કે વસ્યો માનવીમાં જ અંધાર એ,
 જોડિયો જન્મની સાથ જોને ?

વાદળાં પણ બધાં સૂર્યસંતાન છે,
 સૂર્યની જ્યોતિ સંતાય વીજે ;
 જ્યોતિના ફલકશો એમ અંધાર એ
 માનવીઆંખની ઝલક ભોંજે ;
 સૂર્યના ભવ્ય તડકા વિષે ઝગકતી
 વીજળી કોઈએ ક્યાંહીં દીડી ?
 છે જ અંધાર તો છે જ ત્યાં જ્યોતિ એ :
 સખત તડકા વિષે છાય મીડી !

વિહાસની વેદના

૧૩૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૨૦

જીવનના કલહને કો ન ડારી શકે
 ખળભળી રોજ ફરિયાદ કરતાં ;
 જીવનમાં અવનવું આવતું જાય, તે
 અનુભવી લેવું સૌ શાંતિ ભરતાં ;
 જીવનનો અર્ક આ વિશ્વ જે માગતું,
 તે મળે એમ પીલતાં જીવનને ;
 માટીનો પિંડ અકળાઈને થું કરે,
 છે સદા વશ જીવનના મથનને.

જીવનની ડાંખળી પિંડમાં છે જગી,
 ફૂલ તેનું ફૂટે આત્મમાંહીં ;
 વાયુ તોફાનમાં નિત્ય ઝોલાં ભરી
 પત્રપુષ્પે રહે ખીલી ત્યાંહીં ;
 પિંડને પિંડનું દો ગમે તે થવા,
 હૃદયચૈતન્ય ઘૈયે ઝગારે :
 પાંદડાં પવનથી ત્રાસતાં ખડખડે,
 ફૂલ તો શાંતિમાં મૌન ધારે !

વિકાસની વેદના

૧૩૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૨૧

પ્રકૃતિની શક્તિ જ્યાં વિકસવા જાય, ત્યાં
 માનવીને ભરે દુઃખભાસે ;
 જીર્ણને તોડવું, નવલ કંઈ જોડવું :
 શક્તિ પ્રતિદિન મથે એ પ્રયાસે ;
 થાય સર્જન ન કો દુઃખગર્જન વિના,
 દુઃખનો એ જ છે ભેદ પૂરો :
 વીજનાં દહન ને થાય ધનગર્જનો,
 ને સભર વરસતો મેઘ શૂરો.

✓ માનવીજીવનને રોજ વિકસાવવા
 પ્રકૃતિની શક્તિ એ મથન કરતી ;
 દેહમાં દેહનાં મથન વેદન કરે,
 હૃદયમાં હૃદયનો ભાર ભરતી ;
 જીવનનો કલહ છે જીવન અહલાવવા,
 કલહ વિણ જીવનની નહોય પૂર્તિ ;
 દુઃખદર્શન પછી થાય સર્જન સદા :
 દુઃખ છે શક્તિની પરમ મૂર્તિ !

વિકાસની વેદના

૧૩૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૨૨

પ્રકૃતિની શક્તિ આ સર્વને તોડતી,
 લાગતા શક્તિના ધા નમેરા ;
 પાપ કે દુઃખ કહો, હેય કે અધમ કહો,
 સર્વ ઉત્પાત એ શક્તિકેરા ;
 તોડતી તે ફરી બેડવાને બધું,
 પીડતી અંત્ય આનંદ દેવા :
 શ્રેયને વ્યક્ત કરવા જતું હેય સૌ,
 શક્તિના એ ચમત્કાર કેવા !

સત અસત દર્શનો બુદ્ધિ ને શક્તિનાં :
 સત બધું બુદ્ધિનું તેજ ધારે ;
 બુદ્ધિ ને સત રહે વીંટી સૌ સૃષ્ટિને,
 ત્યાં અસત શક્તિનું કાર્ય સારે ;
 એ જ છે શક્તિ માયા, તમસ ને અસત,
 અહ્રિમન્ એ જ જરથોશ્તી કેરા ;
 એ જ સેતાન છે ખ્રિસ્ત મૂસાતણો,
 એ જ આ વિશ્વનો રંગ ઘેરા !

વિકાસની વેદના

૧૩૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૨૩

દષ્ટિ સામે થતા કૈંક ઉત્પાત આ
 જોઈને માનવી ઘૈર્ય જોતો ;
 ઘડી વિષે પ્રકૃતિમાં તુમુલ્યુદ્ધો થતાં,
 કંપતો સભય તે સર્વ જોતો ;
 પ્રકૃતિનાં કૈંક પરિણામ નિર્દય દિસે,
 જોતજોતાં મરે જન હુમરો ;
 પ્રકૃતિની કૂરતા જોઈ વિસ્મય થતો
 માનવી એમ ધ્રુજે બિચારો.

ધરતીકંપો થઈ નગર કે તૂટતાં,
 તો નવી ભૂમિલીલા રચાતી ;
 થાય તોફાન ને નાવ કે ડૂબતાં,
 તો હવા પૃથ્વીની શુદ્ધ થાતી ;
 યુદ્ધ ને મરકીમાં પ્રાણુ લાખો પડે,
 ને અને પૃથ્વી સમતોલ પાછી :
 લાભ કે ખોટમાં જીવન વહેતું જતું :
 શું જુએ માનવીદષ્ટિ આછી ?

વિકાસની વેદના

૧૩૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૨૪

પ્રકૃતિની શક્તિનાં સર્વ સ્પષ્ટીકરણ
 વિશ્વ પરિવર્તનોથી ચલાવે ;
 ધરતીકંપો, મહાવૃષ્ટિ, વંટોળિયા,
 પૃથ્વીમાં શુદ્ધિ પાછી સ્થપાવે ;
 બળુંબળું થાય આકાશ બહુ તાપથી,
 કૈંક કરમાય ખડકાય ખાકે ;
 ઐ જ તાપે અમીવૃષ્ટિ વરસે બધે,
 ઐ જ તાપે સભર પાક પાકે.

તો પછી દુઃખ સંતાપ ને કલેશ શું,
 ને બધા વેદનાના પુકારો ?
 તો પછી શોક નિઃશ્વાસ ને આંસુ શું,
 ન્યાય અન્યાયના શા વિચારો ?
 આ બધી વેદના, આ ભુરાઈ બધી,
 શ્રેયસીડીતણી છે જ પગથી :
 ઐ જ પગથી ઉપરથી જવું સર્વને,
 તો જવું કેમ ના વીર ડગથી ?

વિકાસની વેદના

૧૩૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૨૫

સર્વ આ પ્રકૃતિ કો મહાકળા જેવી છે,
 વિરલ અદ્ભુત દિસે દર્શ એનું ;
 પરમ પ્રભુની જહીં સિદ્ધ અંગુલિ ફરે,
 ત્યાં ભડે પૂર્ણ મહાગાન તેનું ;
 પૂર્ણ સંવાદ એ મહાકળામાં વસે,
 કો કળાવંત તે પૂર્ણ જાણે ;
 માનવીનું શ્રવણ અદ્વ અધૂરું રહ્યું,
 કેમ સંવાદ એ સિદ્ધ માણે ?

જે દિસે ભિન્નસ્વરતા વિસંવાદ અહીં,
 તે હશે ગાનસૂરો અજ્ઞાણ્યા ;
 સર્વ સંવાદસૂરો મહાવિશ્વના
 માનવીએ હજી ના પિછાણ્યા ;
 ભિન્નભાવો, વિસંવાદ તે દુઃખ આ
 જે દિસે જગતમાં ઠામઠામે,
 તે બધા વિશ્વસંવાદના સૂર થઈ
 વિશ્વના શ્રેયનો ઠાઠ જામે !

વિકાસની વેદના

૧૩૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૨૬

કો મહાશિલ્પી કેરા કળાભવન શું
 ભવ્ય આ વિશ્વનું ભવન ભાસે ;
 કંઈ ઘડાઈ ઘડાતી અહીંતહીં પડી
 આ કળામૂર્તિઓ આસપાસે :
 વિશ્વચૈતન્ય પ્રભુ આ રહ્યો છે ઘડી
 મૂર્તિઓ સર્વ અદ્ભુત કળાથી ;
 રૂપ જેવાં તરી કલ્પનામાં રહ્યાં,
 રૂપ તેવાં ઊઠે મૂર્તિમાંથી.

આપણી મૂર્તિઓ છે ઘડાઈ રહી,
 કાણ જાણે થશે કેવી અંતે ?
 જેવું પ્રભુકલ્પનામાં હશે રૂપ એ,
 તેવું તે આ ઘણો જાન્ય અંતે ;
 છીણી એની સતત કાતરી આ રહી,
 ઉપર પળપળ પડી રહી હથોડી :
 શિલ્પીએ ધાર્યું તે રૂપ ત્યાં આખરે
 પ્રગટશે વ્યર્થ સૌ અંશ તોડી !

વિકાસની વેદના

૧૩૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૨૭

સર્વ આ આપણાં જીવનની જગતમાં
 મૂર્તિઓ જે રહી છે ઘડાતી,
 અણદીઠી કે હથોડી અને છીણીથી
 તે રહી પળપળે ડાતરાતી ;
 આપણા જીવનની એ જ છે વેદના,
 એ જ સંતાપ છે દુઃખધેરા ;
 પળપળે તૂટતું જાય કંઈ જીવનથી,
 તે ઊઠે ઘાટ અભિનવ અનેરા !

એ મહાશિલ્પી ને એ મહાકવિતણી
 પરમ સર્જનકળા છે જ એવી :
 વ્યર્થ સૌ અંશ તોડી છણી નાખીને
 મૂર્તિ કલ્પિત કરે સિદ્ધ તેવી !
 તેા પછી જીવનથી જે છણાઈ જતું,
 તે થકી શોક શા કાજ કરવો ?
 વસ્તુ કે વ્યક્તિનો અર્થ નવ કંઈ રહ્યો,
 તે જતાં ઊઠશે ઘાટ ગરવો !

વિકાસની વેદના

૧૩૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૨૮

ઘાટ આ જે ઘડાશે જીવન આખરે,
 તેની થઈ પ્રથમથી રૂપરેખા ;
 જીવન પૂરું ઘડાઈ રહે તે પછી
 દે તહીં જીવન નિજ પૂર્ણ દેખા ;
 તે અધીરા થવું કેમ ગલરાધને
 વ્યર્થ ભયથી હૃદય ગૂંચળાવી ?
 લઘુ જીવનનો રહ્યો કંઈક આનંદ તે
 આજ શા કાજ દેવો ગુમાવી ?

પાનખરમાં ખરે વૃક્ષથી પત્ર સૌ,
 તે બને વૃક્ષ ત્યાં હાડકીકું ;
 પણ રહે તેજ જેણે નવાંકુરથકી
 તે ફરી ખૂલતું ત્યાં ન દીકું ;
 જે છણાયું, ગયું, તે નકામું બધું ;
 જે રહ્યું તે નવું તેજ ધારે :
 સર્વ સૂકું ખરી બાય આ જીવનથી,
 નવલલીલા થવા જીવનક્યારે !

વિકાસની વેદના

૧૩૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૨૯

છે અધાં દુઃખ ખાતાં હૃદય કાતરી,
 છે અધી વેદના દેહ પીલતી ;
 છે અધાં કષ્ટ સંસારને વીંટતાં,
 છે અધી વ્યાધિ આરોગ્ય છીલતી ;
 છે અથા આતી અણુધારી ધા મારતી,
 છે અધા કલેશ ઉરમોર ચૂરતા :
 જીવન આ જીવ કચડાતું લાખો રૂપે,
 તોય નહિ જીવનની જીવ સુરતા.

દુઃખ જ્યમ જ્યમ દિસે જીવનમાં વાધતું,
 જીવન ત્યમ ત્યમ દિસે અધિક મોંધું ;
 જીવનઆસ્વાદ પણ હોય બહુ છાછરો,
 જીવનતું મૂલ્ય જ્યાં હોય સોંધું ;
 જગતમાં જીવન જે મધુરમાં મધુર છે,
 તે અધિક દુઃખમાં રહે દળાતું :
 મિષ્ટમાં મિષ્ટ રૂળ વૃક્ષ પર હોય તે
 કાટ ને પક્ષીનો ભક્ષ થાતું !

વિકાસની વેદના

૧૪૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

અંડ પાંચમે

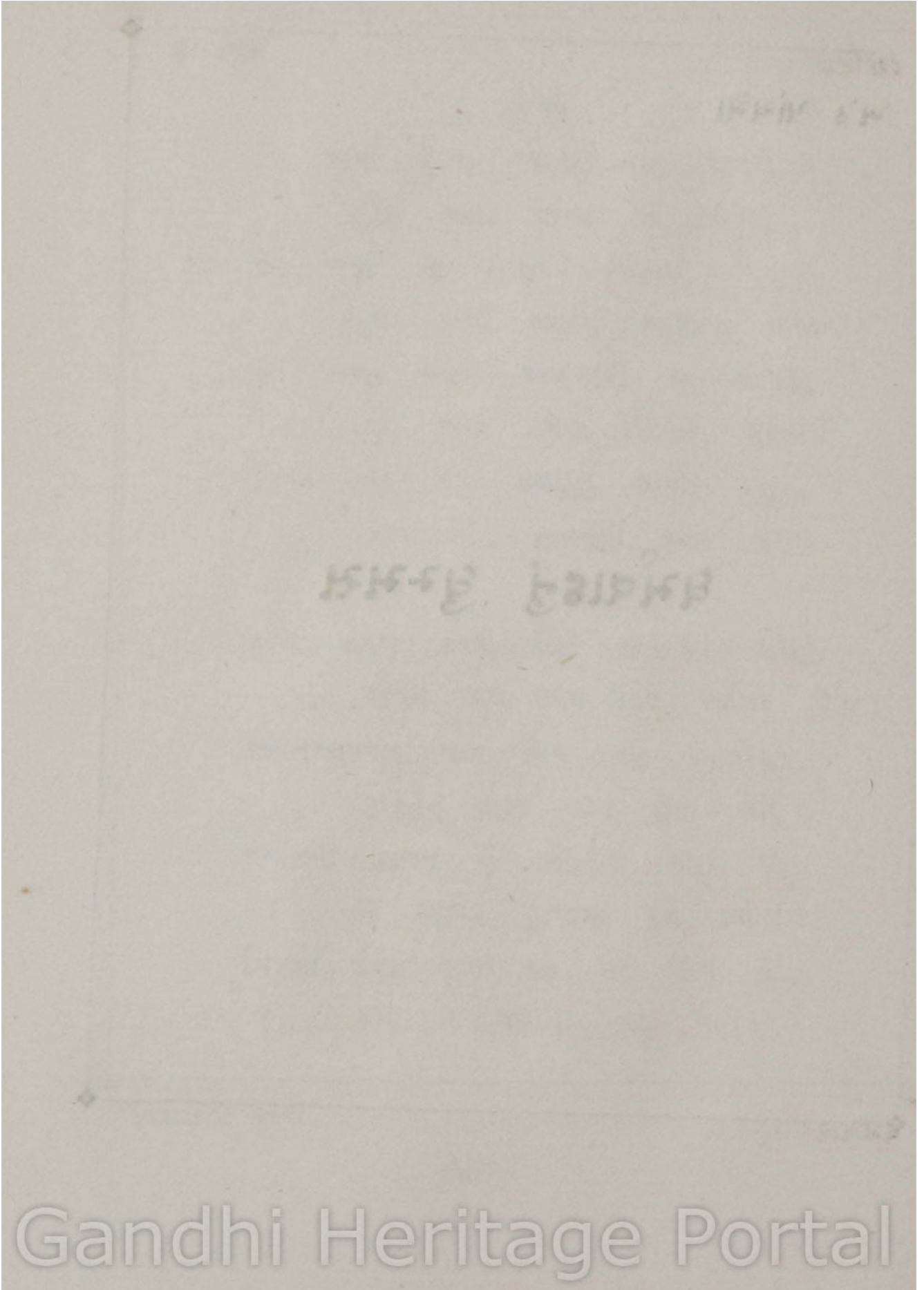
ધર્મવાહનું ધુમ્મસ

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૩૦

વિશ્વનું વહાણુ પૃથ્વીકિનારે રહી
 માલ કું કુંક ખાલી કરે ત્યાં ;
 દિવસ ને રાતશી તેજ અંધારની
 ટાપલીઓ ચડે ઊતરે ત્યાં ;
 આવતા ને જતા માનવીને મળે
 તેજ અંધારનાં એમ ચટકાં :
 માનવીઆંખ અંજાય એ ખેલિથી,
 જોય એ ખેલિનાં સતત લટકાં !

તેજ અંધારની રજ ઊડે પૃથ્વીમાં,
 માનવી ત્યાં કશું એક કાંપે ?
 નહિ જ અંધાર તારાકણી વિણુ દિસે,
 નહિ જ કા તેજ અંધાર પાપે ;
 શુદ્ધ અંધારમાં અંધ છે માનવી,
 શુદ્ધ તેજે ય તે થાય અંધો :
 સ્વર્ગગંગા સમું આધું ને ઊજળું
 તેજ આ મોલ સંસાર સંધો !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૪૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૩૧

સ્વાત્મપ્રેમે અધી જગતલીલા દિસે,
 સ્વાત્મપ્રેમે અધો રસ જીવનમાં :
 સર્વ આ તારું ને મારું જે ઊપજ્યું,
 તે પડ્યું સ્વાત્મપ્રેમે મથનમાં ;
 હું ચકું સર્વથી, હું વધું સર્વથી :
 એ જ તૃણા સકળ હૃદયકેરી ;
 મારું નરસું અધું સમજવા માનવી
 સ્વાત્મપ્રેમે ભરે નિજ કચેરી.

હું અને તું અધા સતત લડતા રહે,
 પલક લાગે જગત સ્વાત્મ માટે ;
 મારું-તારું થતું, જગત વહેતું જતું—
 તે અધા આવી રહે મૃત્યુઘાટે ;
 હું અને તું ન રહે, મૃત્યુમાં સૌ વહે,
 તે પછી ખેડે અદ્વાઈ જાશે :
 સ્વાત્મપ્રેમે રહે પ્રેમ નહિ કોઈનો,
 હું અને તું પછી શું ગણાશે ?

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૪૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૩૨

માનવી ઝેરને બ્રેઈ જ્યાં ત્યાં રહ્યો,
 ઝેરથી જગત લાગે ભરેલું ;
 સૂર્ય ને ચંદ્રના ડાઘ બ્રેતો ફરે,
 પૃથ્વી ને સિંધુનું બ્રેય મેલું ;
 ઝેરની આંખને ઝેર ઝરતું દિસે,
 અમૃતની આંખને અમૃત ભાસે :
 રજનીમાં અમૃત વેરાયું તારા સમું,
 બ્રેય અંધાર તે નિત્ય ત્રાસે.

તેજ અંધાર છે વિશ્વના પાત્રમાં,
 અમૃત ને ઝેર પણ હોય તેમાં ;
 નીર ને ક્ષીર પાડી જુદાં દેખતી
 હંસની દષ્ટિ છે સિદ્ધ એમાં ;
 અમૃત ને તેજની સતત ધારા વહે,
 તોય નત આંખ તે નવ નિહાળે :
 ચંદ્ર રેડે સુધા સ્નેહની, તોય આ
 રાત્રિ તો ધાસ પર આંસુ ઢાળે !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ .

૧૪૫

૧૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૩૩

જેહ નરસું દિસે સ્પષ્ટ આ દષ્ટિએ,
 તે ન નરસું હશે કાંઈ મૂળે;
 જગતના શ્રેય કાજે હશે પીડતું
 ખાસ નરસું અધું દુઃખશૂળે;
 કારી કરવત સમી ધારનાં પાન ને
 તીવ્ર કાંટા ઊગે પ્રથમ છોડે,
 પણ પછી ગુલતણું પુષ્પ કેવું ઊગે,
 ચૂંટવા તે અધું જગત દોડે!

શું થયું અળશિયાં ને કીડા કાંઈ મરે,
 ને ઊગે પાક જગ કાજ ક્ષેત્રે ?
 શું થયું આંસુધારા વહે એવડી,
 ને નવી જ્યોતિ ઝળકાય નેત્રે ?
 શું થયું છાપરાં કા ઊડે ને પડે,
 ને નવાં ત્યાં કળાભવન ઊડે ?
 માનવી વેંતભર જોઈ સામે રડે—
 જગતને અક્ષવા જગત ભૂંટે !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૪૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૪

૧૩૪

સારું કે નરસું નથી એક આ જગતમાં,
 યુગયુગે નવનવાં નામ ધરતાં ;
 દેશ ને કાળ સાથે રહે બદલતાં,
 જાત ને ભાતની સાથ ફરતાં ;
 એક કાળે ગણાતું જગે સારું, તે
 થાય નરસું વળી અન્ય કાળે ;
 માનવીની બધી સગવડો સાધતું
 સારું કે નરસું ઉચ્ચત્ર ઢાળે.

જે મને પીડતું, જે મને ભીડતું,
 તે મને સર્વ નરસું જ લાગે ;
 જે મને રીઝવતું, ભાવથી ભીંજવતું,
 તે જ સારું ગણું હૃદયરાગે ;
 એકનું સારું તે નરસું છે અન્યનું,
 ગૂંચ એ ગૂંચવે પ્રકૃતિ સંધી :
 રાતને ચાલ નહિ કે રતાંધળું, અને
 દિવસને ધ્રુવડની આંખ અંધી !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૪૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૩૫

ક્યાં સુધી સારું કહેવાય આ જીવનમાં,
 ને થશે નરસું એ કોણ હામે ?
 કઈ પળે દિવસ આ દોડી અટકે નભે,
 કઈ પળે રાત્રિ આરંભ પામે ?
 છાય એકેકની એમ લળતી રહે,
 જીવનસંધ્યા રહે ત્યાં ગુંચાતી ;
 સારું ને નરસું કરતો રહે માનવી—
 જીવનસંધ્યા તહીં લુપ્ત થાતી !

દિવસ ને રાત વચ્ચે રહું હામ, ને
 દિવસ ને રાત વચ્ચે પલકવું ;
 જીવન એવું મળ્યું માનવીને અહીં,
 પલક સંધ્યા સમું રહી મલકવું ;
 જીવનને જે મળ્યું પરમ ચેતન જગે,
 તે જ વિસ્તારી તે શું ન ખૂડશે ?
 જે દિવસમાંથી સંધ્યા સરી આવી, તે
 દિવસના રંગ ઉર ધારી બીડશે !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૪૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૩૬

વિધિ કિંવા ભાગ્ય કહો, કર્મ કે નસીબ કહો—
 માનવીએ જ એ ભૂત સરળ્યું :
 કાર્યનું કોઈ કારણ કશું ના દીઠું,
 ધન વગર કેમ આ ગગન ગરળ્યું !
 જગતશિર આખરે ભાગ્ય એ સ્થાપિયું,
 તે હવે જગતને ભાગ્ય લૂંટે :
 માનવી આપડો ભાગ્ય સંભારતો
 ભાગ્ય નહિ તદ્દપિ નિજ ભાલ કૂટે !

માનવીએ હશે કહીંક પોતે લખ્યું,
 કે લખ્યું કોઈએ કંઈ લખાવ્યું ?
 નહિ હતો દિવસમાં તારલો એક, તો
 રાત્રિમાં ક્યાંથી એ જૂથ આવ્યું ?
 જીવનના નિયમમાં જીવન વહેતું જતું,
 માનવી પૂર્ણ ક્યારે પ્રમાણે ?
 કલમ આ અંધ પોતે જ લખતી બધું,
 તોય ના હાથ કે અર્થ જાણે !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૪૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૩૭

કર્મથી જો મને જન્મ આ છે મળ્યો,
 તો લલા જન્મને હું કરું શું?
 આ બધા દોષનો કયમ હું માલિક થયો?
 કર્મ કે હું કરું? કહો ખરું શું?
 કર્મથી જો મને જન્મ સાથે મળ્યાં
 આ બધી લક્ષ્મી ને જ્ઞાન મારું,
 તો બધા શે મને વ્યર્થ પૂજી રહ્યા?
 છે ન મારું જ એ સર્વ મારું.

કર્મ આ જન્મ દષ્ટને મને દોરતું
 સ્વર્ગ કે નરકમાં જો ધકેલે,
 તોય એ કર્મ મારી જ સાથે વસે,
 હું કરું ત્યાં કશું કર અકેલે?—
 માનવી એમ આ ભૂત ઉપજવીને
 ભૂતથી કેમ બંધાય વહાઈ?
 માનવીઆત્મ છે તેજનો પુત્ર, તો
 જાયશું વ્યર્થ આ શી લડાઈ?

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૫૦

Gandhi Heritage Portal

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૩૮

✓ જાતિનાં અંધનો, જ્ઞાતિનાં અંધનો,
અંધનો કૈંક વળી ધર્મકેરાં :
માનવી એમ અંધાર્થ નિજ અંધને
સરજતો દુઃખ પોતે નમેરાં ;
છે નિયમ સર્વની પ્રગતિ માટે જગે,
નહિ જ તે વ્યક્તિસ્વાતંત્ર્ય હરવા ;
હોડીમાં એસવું તીર સામે જવા,
નહિ જ અન્યોન્યને જકડી ધરવા !

જ્ઞાતિઓ, જાતિઓ, ને સમાજો અધી,
તેમ આ ધર્મના સર્વ પંથો,
માનવીએ અધું જે સુખાર્થે રચ્યું,
તે જ તેને ભરે દૈત્ય દંતો !
સર્વ એ હોડી હો માનવીપ્રગતિની !
સર્વની સફર છે એક તીરે :
કેમ તીરે કદી હોડી એ લઈ જશે,
જો પડે સર્વ અંધાર્થ તીરે ?

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૫૧

Gandhi Heritage Portal

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૩૯

આ બધી ધર્મની શી કયાકચિ થતી,
 આ બધા ધર્મના શા બખેડા ?
 માનવું હોય તે સર્વ માનો ભલે,
 પણ કશા જગત પર જુલમવેડા ?
 એ જ છે જગત ને એ જ છે માનવી,
 એ જ લોહી વહે સર્વ રગમાં ;
 સર્વની જ્યોતિ છે સર્વને કાજ, ત્યાં
 ધર્મઝગડા કશા વ્યર્થ જગમાં ?

બુદ્ધિ ને હૃદયને જેવી ખારી મળી,
 પામશે તેવી તે વિશ્વજ્યોતિ :
 સર્વ છીપે ન સરખાં જ મોતી મળે,
 કે ન છીપે છીપે હોય મોતી ;
 માનવું હોય તે સર્વ માને ભલે,
 કે પછી સિંધુમાં સર્વ વામે :
 જગતમાં દુઃખ ને જુલમશું છે કમી,
 કે વધારો ખીજાં ધર્મનામે ?

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૫૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૪૦

આ બધા ધર્મના મર્મ લાગે જુદા,
 આ બધા ધર્મની વાત નોખી ;
 સર્વ નિજ ધર્મની જાળમાં અન્યને
 જકડવા જાય નિજ શ્રેય જોખી ;
 ધર્મની જાળના દેશકાળે વિવિધ
 માનવીએ ધર્યા હાથ છેડા,
 એકને ખેંચતાં અન્ય ખેંચાય, તે
 થાય ત્યાં ધર્મનામે બખેડા.

છે પિતા એક પરમેશ જે સર્વનો,
 તે પિતા એમ ચૂંચાય જગમાં ;
 જે પિતા સ્નેહનો પરમ ભંડાર છે,
 તે પિતા તો રહે પ્રેતલગમાં !
 દિવસના કીટને રાત્રિની સમજ નહિ,
 તોય રહે લડીવઢી રાત્રિ કાળે :
 માનવી ધર્મનામે અધર્મો કરે,
 કે રીઝે ઈશ પૂજા નિમાળે !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૫૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૪૧

ખ્રિસ્તીઓ કહે, અમારો ગ્રહો ધર્મ, તો
 સ્વર્ગનાં દ્વાર સૌ થાય ખુલાં ;
 વચન દીધું અમારા જ પયગંબરે.—
 શું બંધે વ્યર્થ આ કાળ મુલાં ?
 વચન જે દીધું ઇસુએ ન ભૂલો તમે,
 પાપ સૌ માફ કરશે તમારાં ;
 ચાર સ્ત્રીઓ કરી આંગ મારો ભલે,
 ઇસુ વિના સ્વર્ગ સૌનાં ઠગારાં !

મુસ્લિમો કહે, ખુદા છે તમારો કયો ?
 ભૂત કે બાપ કે ખ્રિસ્ત બેટો ?
 સ્વર્ગવ્યાપારના ભાગિયા ત્રણ કીધા,
 ભાગિયો કાણુ ત્યાં પ્રથમ ભેટો ?
 એક અલ્લા અમારો બહિષ્તે વસે,
 એક અલ્લાતણા સર્વ બંદા ;
 મુસ્લિમો જઈ બહિષ્તે હૂરી પામશે :
 કાફિરોશું કરો મોક્ષકંઠા !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૫૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૪૨

પાદરીઓ કહે, હિંદુઓ સાં તમે
 નહિ ગણો સ્વર્ગનો એક સ્વામી ;
 કોડ દેવોતણાં પૂતળાં આ કરી
 પથ્થરે વેડ માંડી નકામી !
 પદપદે, દમદમે, લાખ જીવો હણો,
 ને અહિંસાતણી ડિંગ મારો :
 હો ભલા, પણ સ્વીકારો ન અમ સ્વામી, તો
 નરકમાં ઠાર થાશે તમારો !

હિંદુઓ કહે, સુણો ખ્રિસ્ત ઇસ્લામીઓ !
 આ તમારાં બધાં સ્વર્ગ પાપી ;
 જીવતા જીવ મારો તમે પળપળે,
 ભક્ષતા સુવર ને ગાય કાપી :
 છીછરી ફિલસૂફી આ તમારી સુણી
 મૂઠ અમ ઊંટ પણ ચાહ્ય હસવા :
 શ્વાનના શોખિનો સર્વ જશો તમે
 શ્વાનરૂપ નરકમાં નિત્ય ભસવા !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૫૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

✓ આત્મણો, પાદરીઓ અને કાળઓ
 સર્વ નિજ શાસ્ત્રને શ્રેષ્ઠ ઠાપે :
 બસ અમારો જ આ ધર્મ તો છે ખરો,
 એમ કહી સ્વર્ગની લાંચ આપે !
 સૌ વિધર્મી જશે નરકના કુંડમાં,
 નરકની આગમાં ત્યાં ભૂંજશે :
 સ્વર્ગની લાંચ ને નરકના ભયથકી
 માનવી શું ખરો ધર્મી થાશે ?

સ્વર્ગ ને નરક તો જે હશે તે ખરાં,
 લુપ્ત કા સ્વપ્નનાં ચિત્ર અધૂરાં ;
 સ્વપ્ન જે એકનું હોય મધુરું ઉરે,
 તે જ શું સર્વનાં સ્વપ્ન મધુરાં ?
 સ્વર્ગમાં શું જશે પાપ લાખો કરી ?
 નરકમાં શું પડે પુણ્ય કીધે ?
 સ્વર્ગ કે નરક કા મોકલી શું શક્યો
 કાઈ પણ ધર્મની ચિટ્ટી દીધે ?

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૪૪

સ્વર્ગ તે શું હશે, નરક તે શું હશે ?
 શું હશે જીવન પરલોક કરું ?
 માનવી રાજ એ સ્વપ્ન સેવી રહ્યો,
 વિશ્વનું ગુણ કંઈ એ અતેરું ;
 સાધુસંતોતણાં વચન કંઈ સાંભળે,
 તે સુણે દેવવાર્તા ઉમંગે ;
 આશ તે ભય વિષે કર્મ કંઈ કંઈ કરી
 જીવન એ સ્વપ્નરંગે જ રંગે.

સ્વપ્નનાં સ્વર્ગ તે નરક હો તે રહો !
 માનવી નહિ કદી જ્ઞેય આંખે :
 સિંધુમાં મચ્છ તે પક્ષી આકાશમાં,
 તેમ શું સ્વપ્નભૂમિમાંય આંખે ?
 સ્વર્ગ તે નરક તો પૃથ્વીમાંહીં જ દિસે :
 વસ્તુને જ્ઞેવી કે જ્ઞેવી છાયા ?
 સારું નરસું જીવન જગત જે જ્ઞેગવે,
 સ્વર્ગ તે નરકના તે જ પાયા !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૫૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૪૫

મૃત્યુ તો સર્વને માટ આખર રહ્યું,
 તદ્દપિ આ હૃદયને વસમું લાગે ;
 આપણાં આશ વિશ્વાસ ને સ્નેહ સૌ
 સતત વહેવા જ પરજીવન માગે ;
 તોય પરજીવનની ભૂમિ એ ભયભરી
 માનવીએ રચી છે જ પોતે ;
 નરક ને નરકના અગ્નિ ને દૈલમાં
 જીવતા જીવનનું નરક ગોતે !

છે હજી જીવનનાં દુઃખ શું ન્યૂન કે
 એમ મોટાં કરી ત્યાં ખતાવે ?
 જીવનનો શુદ્ધ આનંદ જે આજનો,
 તે વૃથા ભય ધરીને ચૂંથાવે ;
 સેંકડો તીવ્ર કાંટાની વચ્ચે ઝગી
 જીવનનાં ફૂલ એ ચાર ખીલે ;
 કેમ સૌંદર્ય, સૌરભ વિરલ તેહનાં
 માનવી અહીં જ નહિ પારખી લે ?

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૫૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૪૬

પાપ બીબી હવાંએ કીધાં કંઈ હશે,
 ભોગવે માનવીજાત તેથી,
 સર્વ આદંમયાવાતણા વંશજે
 પામતા પાપકળ એ બધેથી ;
 યુગયુગોથી મરે સર્વ પીડાયકી,
 તે પછી નરકમાં વાસ પામે ;
 આદમે તે હવાંએ કીધાં પાપ, તે
 માનવે ડરવું ના કાઈ ઠામે !

કેમ અન્યાય આરોપવો નાથને,
 જે દયાસિંધુ ન્યાયી સદાનો ?
 એકને પાપ જો માનવી સૌ મરે,
 તો રહે જગતમાં ન્યાય ક્યાંનો ?
 જ્ઞાનકળ ખાય તે નરકમાં જાય, તો
 મૂર્ખ તે સ્વર્ગથી નરક સાટું ;
 આદમે તે હવાંએ કીધાં પાપ, તો
 માનવી પામિયો જ્ઞાન ન્યાટું !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૫૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૪૭

જ્ઞાનકૃતિ આદરે આખતાં તેહને
 મૂક્યો સ્વર્ગથી બહાર દેવે :
 જીવનકિલસુપ્તી ને જીવનકવિતા બધી
 શુદ્ધ થઈ જાય સિદ્ધાંત એવે ;
 પાપનું બીજ જે સ્વર્ગમાંહીં ઊગ્યું,
 તે પછી સ્વર્ગની શુદ્ધિ ક્યાંથી ?
 પ્રભુતણી શ્રેષ્ઠકૃતિ માનવીને અરે
 સર્પઆધાર ફેંકી જ શાથી ?

મૂળ એ પાપનું વૃક્ષ વિસ્તારતાં
 જગતની જ્યોતિ ટંકાય સઘળે ;
 સર્વ આનંદલાલી પડે ઝાંખી, ને
 પાપ પથરાય પ્રત્યેક ડગલે ;
 સ્વર્ગથી પાપ-આરોપ જે પામિયો
 માનવી પાપ તે નહિ જ ભૂલે :
 અગ્નિથી ઊપજી અગ્નિને ભારતી
 રાખ તે નહિ જ ઉપજાવી ચૂલે !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૬૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૪૮

આ તમારા બધા દેવ શું આપશે,
 જેની પૂજા કરી રાજ માગો ?
 જે રહ્યા છે જ બંધાઈ એ નિયમથી,
 તે ન ઠેલી શકે એક ધાગો :
 પુષ્પ તે પત્ર તે દીપ તે ધૂપથી
 ભોગ કંઈ દેવને કાજ મૂકો,
 તે પછી અણુદીકા દેવ બોલાવવા
 ઘંટ મારો કિંવા શંખ કૂંકો !

દેવ શું હીનચારિત્ર્ય એવા હશે,
 કે પરમ દેવનો નિયમ તોડે ?
 શું હશે લાંચિયા ચાંચિયા દેવ કે
 એકને લૂંટી રહે અન્ય જોડે ?
 માનવી છળ કરી જગતને છેતરે,
 છેતરે દેવને ભોગ ધરતો ;
 માનવી આપરે આત્મ નિજ છેતરી
 અધિક સંતાપમાં રહે ઊતરતો !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૬૧

૧૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૪૯

આ તમારા ફિરસ્તા અને દેવ હો,
 ઉચ્ચ એ ભાવના હો તમારી,
 માનવીથી અધિક શક્તિ ને ગુણભર્યા
 એ બધા આત્મની હસ્તી ધારી ;—
 હોય તોપણ કશી સાખ કોની મળી ?
 હોય તોપણ મળ્યું કોણુ જાતે ?
 હોય તોપણ વસે ગુપ્ત ને દૂર સૌ,
 કે વસે બાળકોફેરી વાતે!

આ તમારા ફિરસ્તા અને દેવ સૌ
 માનવીકલ્પનાના સિતારા,
 જીવનના સતત જળતા રણે દીસતા
 આંખને ઠારતા દૂર ક્યારા ;
 માનવીહૃદયની મૂર્તિઓ એ બધી
 માનવીને કશું ચાહ્યું આપે ?
 દેવ ને આપીને દુઃખ સૌ કાપી દે,
 તો નહિ જ માનવી રહે વિલાપે.

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૬૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

અંક ૫

૧૫૦

આ તમારા ફિરસ્તા અને દેવના
 દિવ્યગુણ માનવીને નિમંત્રે ;
 માનવી દિવ્યગુણ સાધવા એ બધા
 શેં ન પોતે મથે જગતતંત્રે ?
 જોઈ જોઈ લીલા સૌ લીલાં વૃક્ષની
 સર્પ ને કીટ કંઈ થાય લીલા ;
 દિવ્યગુણ ધારી ઉત્કર્ષ નિજ પામશે
 માનવી તેમ થઈને મતીલા !

નીલ આકાશ આ દેખતાં દેખતાં
 સિંધુજળ પણ અને નીત્રવાર્ણું ;
 સૂર્યની શુદ્ધ કરજ્યોતિને ઝીલતાં
 થાય સોનેરી શું કમલપર્ણું !
 દેવના દિવ્યગુણ કલ્પનામાં વસ્યા,
 તે ન ક્યમ માનવી ઉર ઉતારે ?
 આ તમારા ફિરસ્તા અને દેવ સૌ
 બોલશે માનવી સાથ ત્યારે !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૬૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૫૧

આજ ધર્માધિકારી ન ધર્મે રહે,
 તોય કહે છે બન્યાં લોક પાપી :
 આજ વિજ્ઞાની રહે તત્ત્વશોધે મથ્યો,
 નહિ શકે આત્મની શક્તિ માપી :
 આજ કવિ દેવયુગ કલ્પનાના રચે,
 પણ ઉરે દૈત્યનાં નૃત્ય ચાલે :
 માનવીઆંખ આકાશને વીંધતી,
 પણ ભરે હૃદય અંધાર વહાલે.

છે ભલું ધૂળમાં લોટવું, રાયવું,
 ને જરા આંખમાં તેજ ભરવું ;
 છે ભલું મોજમાં દૈત્યશું નાયવું,
 ને જરા દેવની સાથ ફરવું ;
 પૃથ્વીની માટી ને સ્વર્ગનાં જળથકી
 માનવીનું જીવન રહે ધડાતું :
 છે જ તેવો રહે અધમ કે પલટશે—
 ભાવિ એ કાળઉદરે છુપાતું.

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૬૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૫૨

માનવી સ્વર્ગને કલ્પનામાં ઘડી
 લાવી તે મૂકતો પૃથ્વીપાટે ;
 સારું કે નરસું સૌ એમ આરોપતો
 જ્ય ઘડતો બધું આપ ઘાટે ;
 જે રહ્યું હૃદયમાં, હૃદયનાં સ્વપ્નમાં,
 તે રચાતું રહે આંખ સામે :
 માનવી સ્વર્ગના નાથને પણ ઘડી
 નિજ સમે, સહજ સંતોષ પામે !

માનવી તો કરે ભક્તિ એ નાથની
 પણ કરે ભક્તિ પણ આપસ્વાર્યે ;
 કેક વર માગતો પાય તે લાગતો,—
 શું રહ્યું કે ફરી તે જ પ્રાર્થે ?
 જે અકળ શક્તિની છે ગહનતા અમિત,
 તેહ ગજદોરીથી માપતો એ !
 વિશ્વની ટંકશાળે બધે માનવી
 છાપ નિજની જ શો છાપતો એ !

ધર્મવાદનું ધુગ્મસ

૧૬૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૫૩

લોક કેવોક ઈશ્વર હશે તેહની
 કલ્પના નિત્ય કંઈ કંઈ ચલાવે,
 જે રહ્યા રસ પૃથક્ માનવીજીવનમાં,
 તેની રસમૂર્તિ ઈશની બનાવે :
 મનુજની લાવના, મનુજની વાસના,
 સર્વનો થાય આરોપ તેમાં ;
 ઈશ કે રાક્ષસી માનવી શું હશે,
 માનવીથી અધિક શક્તિ જેમાં ?

માનવી રીઝતો, ખીજતો, મારતો,
 તેમ તેવો જ ઈશ્વર બન્યો એ ;
 માત્ર તેવો જ નહિ : પણ અધિક બળભર્યો,
 ને અધિક ઘાતકી પણ ગણ્યો એ !
 થાય શૃંગારી, રણવીર કે કુરુણ એ,
 થાય ક્રોધી, ભયાનક કદાપિ ;
 માનવી મૂર્તિ નિજ અધિક ફૂલાવીને
 ઈશની મૂર્તિ દે જગત થાપી !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૬૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૫૪

માનવીએ કીધો નિજ સમો ઈશ એ,
 ને પછી થાપ્યો જગતમાથે ;
 ચોર ને શાહુકારો જઈ મંદિરે
 પૂજતા એહને એક સાથે ;
 એક માગે વિજય ઈશ એવા થકી,
 એક નૈવેદ્ય સાથે ધરાવે :
 લાંચ્યો ઈશ કોને વરદ આપશે ?
 કોણ વધુ લાંચ ઈશને ખતાવે ?

અધમતા માનવીકરી છે એટલી,
 કે કરે અધમ આ ઈશ એવો ?
 જેથી પાતાળમાં લાવતો માનવી
 ઈશ ને ઈશના કોડ દેવો !
 ખાન, મિષ્ટાન્ન ને પ્રાણના ભોગ લે
 જીલમ ને વાસનાથી ભરેલો :
 ઈશ એવો જગતતંત્ર શું ચક્રવતો ?
 કેમ કો થાય એ ઈશદેવો ?

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૬૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૫૫

આલ્યકાળે બધે 'બાઉ' દેખાઈને
 બાળને અંતરે ખીક લાગે ;
 આ કીધું, તે કીધું, અહીં ગયું, ત્યાં ગયું,
 'બાઉ' ત્યાં દેખીને બાળ લાગે ;
 બાળ મોટું થતાં જાળ સમજાય, તે
 જાય એ 'બાઉ'ની ખીક ધીમે :
 ખીલતાં બુદ્ધિ ત્યમ માનવીની, જશે
 માનવીનો રચ્યો ઈશ સીમે !

ઈશ એવો હશે કૂર ને ઘાતકી,
 કે સદા માનવીને સતાવે ?
 નહિ જ ભૂંડું કદી હોય કીધું જગે,
 તોય એ માનવીને રડાવે ?
 ઈશ એવો ડરાવે ભલે જગતને,
 તદપિ એ ઈશથી સર્વ નાસે ;
 માનવી ધ્રુજતો પૂજતો ઈશ એ,
 પણ જશે સ્નેહથી કાણુ પાસે ?

ધર્મવાહનું ધુમ્મસ

૧૬૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

અંક ૫

૧૫૬

શું ગુલામો બની એહવા ઈશના
 માનવી એમ એ ઈશ પૂજે ?
 બેસી ઘૂંટણ ઉપર કે પડી ભોંય પર
 ઈશ એ પૂજતાં સર્વ ધૂજે ;
 ઈશને રીઝવવા ઈશની સ્તુતિ કરે,
 તે ખુશામત કરે શીશ નામી :
 સ્નેહ ઔદાર્યનો પરમ ભંડાર જે
 ઈશ તે શું કરાવે ગુલામી ?

પરમ ધિક્કાર ને ભયતણા ભાવ સૌ
 બપજે એ ગુલામી વિષેથી ;
 જીવન ધિક્કારીને જગત ધિક્કારતો,
 કલેશ કરી હારતો મનુજ તેથી ;
 માગતાં નહિ મળે, આશ કે નહિ ફળે,
 ઈશ એ નહિ ચળે કોઈ રીતે :
 જીવન જે હોય કરવા ગુલામી સદા,
 તો ન કે જીવવા ચાહ્ય પ્રીતે.

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૬૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૫૭

આ બધા ધર્મવાદે વસે ધર્મ નહીં
 ધર્મનું એક છે મધ્યમિન્દુ ;
 જેમ જેવાં ઝીલે સૂર્યકિરણો ઉરે,
 તેમ તેવો ધરે ઘાટ ઇન્દુ ;
 ધર્મ કે સત્ય કે ઇશ્વરેચ્છા કહો,
 વિશ્વનો નિયમ તો અચળ રહેતો :
 નહિ હજી ધર્મ પૂર્ણિન્દુશો કે ઊગ્યો,
 પૃથ્વી પર પૂર્ણ તે સત્ય રહેતો.

તો પછી કાફિરો ખુતપરસ્તો કશા ?
 તો પછી મ્લેચ્છ ને યવન કેવા ?
 તો પછી નાસ્તિકો તંત્રવાદી કશા ?
 કેમ કોને અધર્મી જ કહેવા ?
 સત્યને સર્વ ઇચ્છે ખરી ધૂતથી,
 ધર્મને ભાવથી સર્વ માગે ;
 માનવીબંધુ હો સત્યપંથી બધા,
 ને રહો સ્નેહી પૂર્ણિન્દુરાગે !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૭૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૫૮

ધર્મ વિધવિધ થયા જગતમાં આદિથી,
 સર્વ નિજ નિજ વિવિધ વાત બોલે;
 કેમ ખોટા કહીએ કદી કોઈને,
 સર્વ એ સત્યનાં તોલ તોલે;
 ✓ સત્યના પંથના સૌ પ્રવાસી દિસે,
 સત્યને સર્વ બોતા દિગંતે;
 સર્વની આંખમાં જ્યોતિ તે ઝંખકતી,
 તદ્દપિ નહિ પૂર્ણ પકડાય અંતે!

સત્યના પંથના એ પ્રવાસી બધા
 પંથ કાપે સદા બોઈ સામે :
 દષ્ટિમર્યાદ તો જાય ખસતી સદા,
 કેમ સર્વોગ તે સત્ય પામે ?
 સસમુખ દષ્ટિ છે સર્વની એમ ત્યાં,
 સર્વ એ સત્યનું રૂપ દોરે ;
 વ્યર્થ આ ધર્મઝગડા કરે માનવી,
 સત્ય નહિ એક વૃક્ષે જ મોરે !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૭૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૫૯

સત્યનો છે ઈગરો ન કો ધર્મને,
 તોય સૌ સત્ય નામે ઝંઘડતા ;
 હું કહું તેજ સૌ છે ખરું, એમ કહી
 અન્યના સત્યની સાથ લડતા ;
 ખ્રિસ્તિ, ઈસ્લામીઓ, યૌદ્ધ ને હિંદુઓ,
 કેમ કોડો જનો હોય જૂઠા ?
 સત્યનો ટોપલો શું મળ્યો એકને,
 તે ભરી સત્યના તેજ મૂઠા ?

માનવી કંઈ નથી યંત્રનાં પૂતળાં,
 કે બધાં ચક્ર સરખાં જ ચાલે ;
 સત્ય કો વસ્તુ એવી નથી પ્રાપ્ય કે
 માનવી સહજ નિજ હસ્ત ઝાલે ;
 સત્યની ભાવના છે જગતને ઉરે,
 કોઈ મર્યાદ તેની ન બાંધે ;
 સત્ય આકાશશું છે જ દસદિશ રહ્યું,
 સત્ય તે એક દિશ કેમ લાધે ?

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૭૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૬૦

સત્ય ને જૂઠ્ઠી જાળ પળપળ જગે
 માનવીબુદ્ધિમાં રહે વણાતી ;
 પળપળે વાયરા આવતા, ને તૂટી
 જંતુની જાળ જેવી હણાતી ;
 હાલતા પાણીમાં ગિંચ પર્વતતણું
 ધૂજતું, ઊંધું, અવ્યક્ત લાગે ;
 નહિ જ એ રૂપ કંઈ શુદ્ધ પર્વતતણું ;
 વસ્તુને જોય તો ભેદ લાગે.

નીતિવ્યવહારનાં જગતનાં સૂત્ર સૌ
 જગતને જગતમાં જોડી રાખે,
 પણ મહાસત્યની ઝાંખી કરવા ન ક્યમ
 દષ્ટિ એ જગતની પાર નાખે ?
 જાળનાં ઘાટ ને રૂપ કંઈ કંઈ ફેરે,
 બુદ્ધિ એમાં જ શું જોતી મો'શે ?
 આત્મનાં તેજ વિણ બુદ્ધિ આ પાંગળી
 કેમ એ જાળને તોડી જોશે ?

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૭૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૬૧

સત્ય શું, જૂઠું શું, જીવન ને જગતમાં ?
 સર્વ પૂછી રહ્યા પ્રશ્ન એવો :
 રાત ને દિવસની કાંડ એ પૃથ્વીમાં,
 તેમ એ યુગલનો સાર લેવો ;
 દિવસ પણ છે ખરો, શ્રેય પણ છે ખરું,
 રાત પણ છે ખરી, હેય તેવું :
 પણ પરમ સત્ય એ સર્વની પાર છે :
 કેમ સમજાય એ હોય કેવું ?

ઘેરું ધુમ્મસ પ્રભાતે પડે, તેહમાં
 સૂર્ય નિજ કિરણ પૂરી ઝગાવે ;
 તેજ અંધાર ગૂંથાય એ ધુમ્મસે,
 તદ્દપિ નહિ સૂર્ય તેમાં સમાવે ;
 એ જ ધુમ્મસ સમાં નીતિવ્યવહારમાં
 સત્ય ને જૂઠું આ જગત દેખે :
 જેવું ને જેટલું કિરણ રહે ધુમ્મસે,
 તેવું ને તેટલું સર્વ પેખે.

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૭૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૬૨

સાધુસંતો અને ઋષિમુનિઓ બધા
 સત્યને શોધતા જગતમાંહી;
 સત્યનો નથી જ કો ઘાટ સ્થાપિત થયો,
 સત્ય કેવું હશે જોવું ક્યાંહી?
 સત્યને શોધવા પીર પયગંબરો
 સૌ ગયા જીવનરસ ઢોળી નાખી;
 ક્યાં હશે સત્ય એ એવું તે કોણ કહે?
 ક્યાં થશે સત્યની સત્ય ઝાંખી?

જ્યોતિષે દીઠું કોઈએ સત્યને,
 કોઈએ શાંતિષે નિહાળ્યું;
 જોયું તે કોઈએ શુચિ પવિત્રાઈમાં,
 કોઈએ સ્નેહમાં સત્ય ભાળ્યું;
 માણ્યું આનંદષે વળી કોઈએ,
 કોઈએ જાણ્યું કર્તવ્યષે;
 એક છે ઈશણ પણ સમરંગે દિસે:
 સર્વ નિજ રંગની ધૂપ ધૂપે!

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૭૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૬૩

સત્યને પામવા પંથ વિધવિધ જગે
 સર્વ પયગંબરો તો બતાવે ;
 ભિન્ન મત જ્યાં પડે સર્વ વૈદ્યોત્તણા,
 કાણુ ત્યાં રોગીજનને બચાવે ?
 જેમ જેવા થયા દેશ ને કાળમાં,
 તેમ તેવા પહ્યા પંથ સર્વે :
 સર્વ જન કાજ છે પંથ એક જ ખરો,
 કેમ કે કહી શકે એમ ગર્વે ?

મચ્છને શ્વાસ લેવો જુદી રીતથી,
 પક્ષીને ઊડવું ભિન્ન રીતે ;
 કીટને માટીમાં જઈ દટાવું ઊંકું :
 સર્વની પ્રકૃતિ છે ભિન્ન ચિત્તે ;
 ભિન્ન દેશે અને ભિન્ન કાળે થયા
 ધર્મના પંથ પણ ભિન્ન એવા ;
 સૂર્ય નહિ પણ ઉષાતેજ આછાં મળે,
 ધર્મને સત્યના અંશ તેવા !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૭૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૫

૧૬૪

વર્ષ લાખો થયાં માનવી પૂછતો,
 આપતો કોઈ ઉત્તર ન એને :
 આપનારો રહ્યો છે છુપાઈ સદા,
 તો પછી પૂછવો પ્રશ્ન કેને ?
 હૃદયધમ્કાર પળપળ રહે વાગતા,
 કાણુ એ, કાણુ એ, એમ પૂછે ;
 વિશ્વનો મર્મ છે વિશ્વનો કાયડો :
 સાન્ત શું કહે અનંતત્વ શું છે ?

લાખ પ્રશ્નોત્તરો એક ઉત્તર હશે,
 કે હશે ઉત્તરે કો ન આરો ?
 કે હશે વિશ્વની મૌનભાષા જુદી,
 તે કરે માનવી આ લવારો ?
 કંઈ જ કહેવાય નહિ તે સતત કાયડો,
 ત્યાં પછી હોય શું કહેવું સૌને ?
 સિંધુ આ વ્યોમને સતત પ્રશ્નો પૂછે,
 વ્યોમ દે ઉત્તરો સતત મૌને !

ધર્મવાદનું ધુમ્મસ

૧૭૭

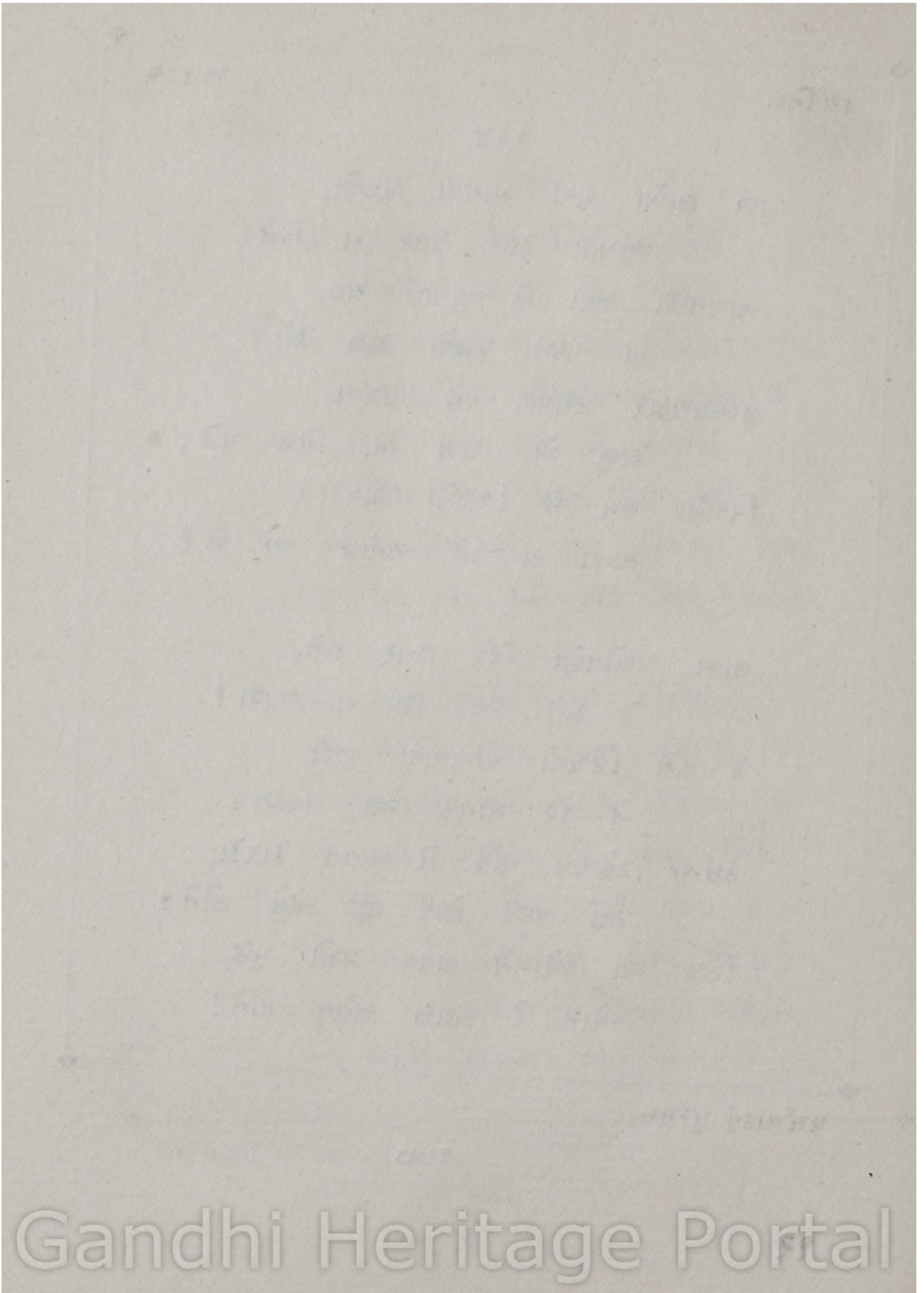
૧૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

અંક છઠ્ઠો

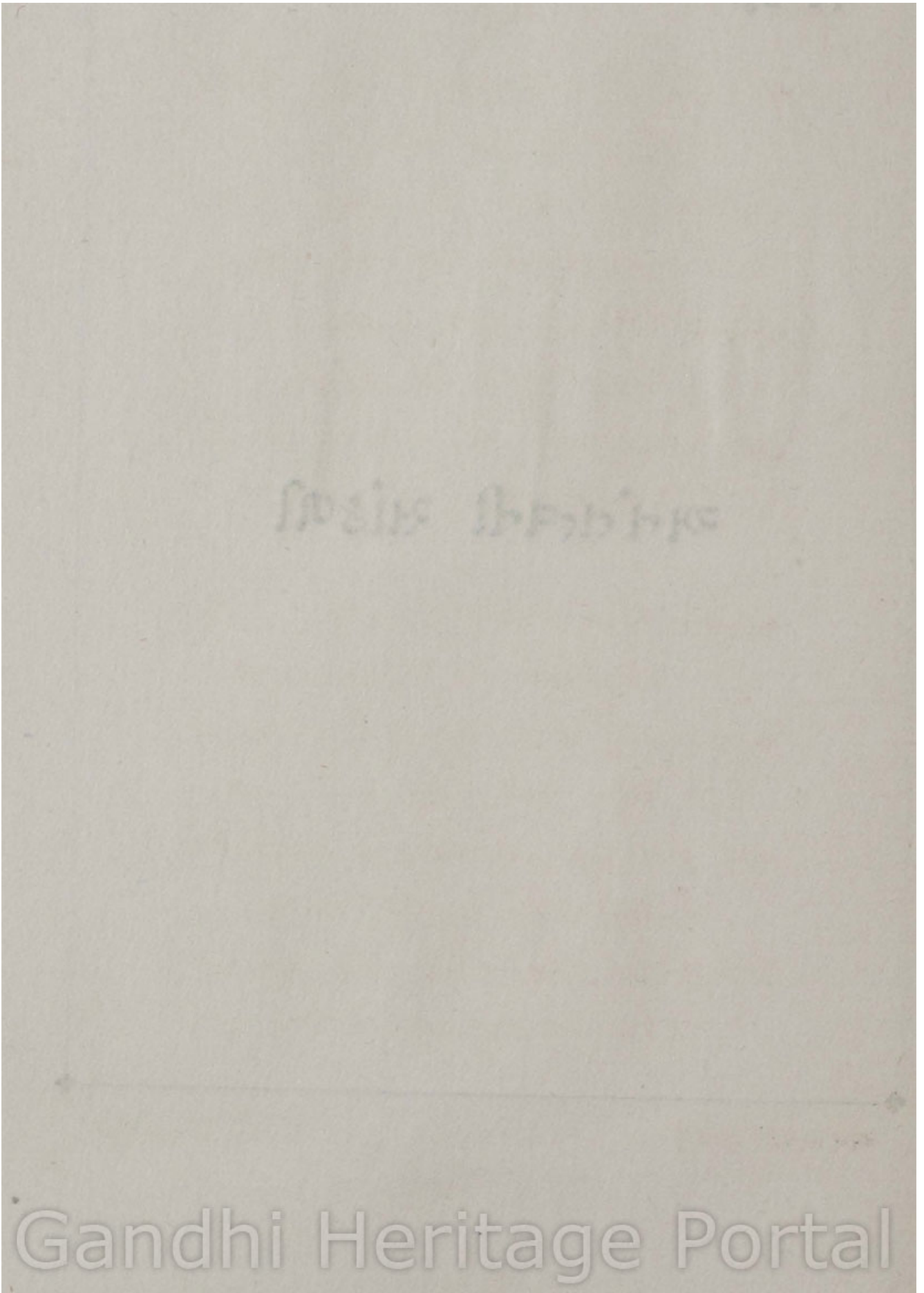
અનંતવની સાંકળી

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૬૫

જગત માયા બધી, જગત છાયા બધી,
 ક્ષણિક છે માનવીકરી કાયા ;
 મૂર્ખ અજ્ઞાનમાં સતત મોહી રહ્યા,
 જગત છોડી ગયા સર્વ ડાહ્યા ;
 સૂર્યકિરણો ગૂંથે ધનુભવન ધુમ્મસે,
 ઝમકતું કેટલી વાર રહેશે ?
 હોય માયા કશી કાચી કાયાતણી ?
 કેમ રહે માનવી નિત્યકલેશે ?—

સાધુજન સર્વને એમ બોધે બધે,
 પણ સહજ માનવી કેમ ભૂલે ?
 એ જ કાયા વિષે આત્મ આનંદ લે,
 એ જ કાયા વિષે જીવન ખૂલે ;
 રામ ને કૃષ્ણ, જરથોસ્ત ને ખ્રિસ્ત, સૌ
 જન્મ એમાં જ પામી ગવાયા :
 કેદખાનું કિંવા આત્મકિલ્લો કહો,
 પરમ અદ્ભુત દિસે એ જ કાયા !

અનંતલક્ષ્મી સાંકળી

૧૮૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૬૬

દેહના ધર્મ ને જીવનનાં કર્મ સૌ
 માનવીને રહ્યાં છે જ વળગી ;
 માનવી છૂટવા તો ભલે ચાહ, પણ
 કેમ એ આપદા થાય અળગી ?
 મસ્ત મોજાં રહ્યાં ઊછળી ઉદ્ધિમાં,
 શીલુ ને યુદ્ધયુદ્ધે ચળવળે ત્યાં ;
 તોય એ ભરતી કે એટ નહિ વીસરે,
 છે સદા શાંતિ અંતર તળે ત્યાં.

દેહને રાખવા દેહને પોષવી,
 જીવનનું કાર્ય એ મુખ્ય લાગે ;
 રોજ ને રોજ એ જોજ ઉપાડવો,
 તોય નહિ આપદા એક ભાંગે ;
 રોજના શ્રમતાણું રોજ વેતન મળે,
 વેઠ એ છે જ દિનરાતકેરી :
 માનવીનું મળે મૂલ્ય અંતિમ કશું ?
 એ જ સમસ્યા ઊઠે વિશ્વધેરી !

અનંતવની સાંકળી

૧૮૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૬૭

ખાવું ને પીવું ને મોજ સૌ માણવી,
 વર્થ ખીજું બધું જીવનમાંહીં ;
 ચાર દિનની બધી ચાંદની આ દિસે,
 ભોગવી લ્યો મળ્યા ભોગ આંહીં ;
 મૃત્યુ તો આજ કે કાલ આવી જશે,
 ને પછી ધૂળ ને રાખ રહેશે ;
 રોકકું નાણું આ બાંધી લ્યો ગાંઠમાં,
 કાલ શું થાય તે કાણુ કહેશે?—

બોલનારા હજી એમ પણ છે જગે,
 દેહકેરું જ સુખ માનનારા ;
 પણ ભલા માનવી! કેમ એવા કરે
 શ્વાન ને ઢોર જેવા પુકારા ?
 ધૂળ ને ચારમાં લોટવા, ચાટવા,
 માનવીદેહ શું છે રચાઈ ?
 પ્રૌઢ તુજ પ્રકૃતિ ને બુદ્ધિનાં તેજ આ
 ઢોરશું રાખતાં શી સગાઈ ?

અનંતવની સાંકળી

૧૮૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૬૮

ભાવ ને બુદ્ધિની સૂક્ષ્મતાથી ભર્યા
 માનવીને જવું નિત્ય ઊંચે ;
 ઘેર જેવી અધમ વાસના રાખતાં
 એની ઉરપ્રૌઢિને શું ન ખૂંચે ?
 ધૂળ ને ચારથી કંઈ જ વધુ શું નથી ?
 ખાન ને પાન શું અંત્ય તુષ્ટિ ?
 દેહથી પર નથી મનુજમાં કંઈ જ શું,
 કે ન તે ચાલ્ય કંઈ અવર પુષ્ટિ ?

માટીનો માનવી માટીમાં મળી જશે,
 તેથી શું માનવીજીવન ખોટું ?
 પલકરંગી બધાં જાય પીછાં ખરી,
 તોય ભાસે ઉષાજીવન મોટું ;
 દેહને પોષતાં પાપ કશુંયે નથી,
 પણ મહીં રજ રહી જે ચમકતી,
 તે તજી ના શકે જ્યોતિ એ દેહશું,
 કે ન અટકે જીવનમાં દમકતી.

અનંતત્વની સાંકળી

૧૮૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૬૯

માનવીને મળ્યો આત્મ મોઘો ધણો,
 જીવનની સૌ કળા ખીલવવાને ;
 પરમ ભેદો ભરી દેહ પણ છે મળી,
 જીવનના ભાર સૌ વહવવાને :
 દેહની વાસના, દેહની વાંછના,
 આત્મને ઢાંકતી સંદ રાખે ;
 ધુમસ ને વાદળાં જ્વેમ વ્યોમે સરી
 સૂર્યને પૃથ્વીથી ઢાંકી નાખે.

દેહ છે જીવનનું શ્રેષ્ઠ વાહન ખરું,
 તદ્દપિ દેહ જ નથી જીવન ખોતે ;
 દેહને રાખવી સ્વચ્છ આરોગ્યમાં,
 તદ્દપિ નહિ આત્મનું ધ્યેય ખોતે !
 દેહની ઢાલ છે આત્મને રક્ષવા,
 નહિ હરી આત્મનું તેજ લેવા :
 આંખને રક્ષવા પોપચાં છે કીધાં,
 નહિ જ કંઈ આંખને ઢાંકી દેવા !

અનંતવની સાંકળી

૧૮૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૭૦

આત્મનાં અંધનો આત્મને આંધતાં,
 દેહનાં અંધનો દેહ આંધે :
 અંધનો ખેડનાં એકમેકે મળી
 આત્મ ને દેહને સાથ સાંધે ;
 દેહના ગુણ વહે માત પૃથ્વી ભણી,
 આત્મના ધર્મ પરમાત્મ પ્રત્યે :
 દેહ ને આત્મના વિશ્વઅંધમાં
 માનવી નાયતો કર્મનૃત્યે.

દેહ ને આત્મના પરમ સંલગ્નમાં
 માનવીએ રહ્યું કર્મ કરવું :
 આત્મની આંખ ઊંચે જવા ચાહ્ય, પણ
 દેહની પાંખ ઈચ્છે ઊતરવું :
 દેહના દેશના દૃશ્ય સૌંદર્યમાં
 માનવી દેહધૂળે દયાતો :
 આત્મની ભૂમિ નવ દેહઆંખે પડે,
 રે ચડે કેમ ત્યાં આત્મ આ તો ?

અનંતલવની સાંકળી

૧૮૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૭૧

દેહ ને આત્મની ખેંચતાણે સતત
 માનવી એમ જીવન વિતાડે ;
 દેહના સ્વાદ ને જીવનવિખવાદમાં
 આત્મના નાદને નવ જગાડે :
 તોય આ દેહનાં બંધ દારોતણી
 ફાટમાંથી કિરણ કોક કૂટે ;
 માનવી જોય નવ જોય એ અંખતો,
 ત્યાં ફરી આંખ તો તિમિર ઘૂટે.

જોવું એ કિરણ તો ફાટમાંથી જ શું ?
 જોવું એ એટલે આંખ લો'વું ?
 દાર શું દેહનાં પૂર્ણ નહિ ખોલશે ?
 આત્મને અંધતામાં જ જોવું ?
 જાણ્યું નવ જાણ્યું કે માણ્યું નવ માણ્યું, ત્યાં
 કાપ પડતો દિસે જીવનતંતે ;
 તોય એ ટક્કરો ઝીલતો માનવી
 હારતો હારતો જાય અંતે !

અનંતલવની સાંકળી

૧૮૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

- ૧૭૨

માનવીજીવનની શક્તિ પરિમિત રહી,
 માનવીજીવનની અવધ જેવી ;
 અમિત આ વિશ્વ ને વિશ્વના મર્મની
 તો પછી પામવી વાત કેવી ?
 સ્થૂળને હીંચકે જીવન ઝૂલી રહું,
 સૂક્ષ્મની ડાળ પર દોરી ટાંગી :
 કાણ એ હીંચકો અજ્ઞ્ય ચલવી રહ્યો ?
 નહિ જ મનુજે વૃથા વેઠ માગી.

સૂક્ષ્મ ને સ્થૂળના ઝૂલણામાં જગે
 માનવીમન સદા ડોલી રહેતું ;
 સ્થૂળને સ્પર્શતાં સ્થૂળ કથળી જતું,
 સૂક્ષ્મ તો સ્પર્શની પાર વહેતું :
 રંગ લેવા જતાં જાય કચડાઈ ત્યાં
 ભલકભર શોભતી જે ચણોઠી :
 સુંદરીને કપોલે ગુલાબી ચડે,
 તે કદી કેમ ચૂંટાય કોથી ?

અનંતત્વની સાંકળી

૧૮૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૭૩

સૃષ્ટિલીલા બધે લલિત લોલી રહી,
 શી કરે માનવી પાસ લટકાં!
 માનવી બન્ય સૌંદર્ય એ પકડવા,
 મૂકી વિજ્ઞાનનાં ચતુર છટકાં :
 સૂર્યનાં કિરણ પકડાય, પૂરાય, પણ
 સૂર્યની ગતિ ન બંધાય કાથી :
 માનવી પૃથ પર પૃથ ખોલી રહ્યો,
 નહિ ખૂલે પૂર્ણ આકાશપોથી.

છે જ સૌંદર્ય આનંદ ને સ્તુતિચક્રી,
 નહિ જ સૌંદર્ય કો ભોગ કાળે :
 દારૂખાનાતણી ફૂલકણી આંજતી,
 પણ જઈ ભેટતાં દેહ દાઝે!
 માનવી મોરકલગી શકે મેળવી,
 નહિ કદી સૂર્યની તેજકલગી :
 કેમ સૌંદર્ય એ સૂક્ષ્મ તે પામશે ?
 સૂક્ષ્મની સાધના છે જ અળગી.

અનંતત્વની સાંકળી

૧૮૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૭૪

હોય પાસે છતાં કંઈ જ દેખાય નહિ,
 તેથી પાસે નથી ક્રમ કહીએ ?
 પવન પાસે છતાં કો ન પેખી શકે,
 તદ્દપિ સ્પર્શે દિલે તેમ લહીએ ;
 પવનથી પણ ઘણો સૂક્ષ્મ છે તેહનો
 સ્પર્શ અંતર્વચા કોક માણે ;
 થાય પંચેન્દ્રિયો સૂક્ષ્મ બહુ જોહની,
 તે જ અહીં સૂક્ષ્મની હસ્તી જાણે.

હોય પાસે ઘણું તો જ દેખાય તે,
 વાત એ પણ ન કહેવાય સાચી ;
 ચક્ર પાસે જ ફરતું રહે વેગથી,
 તોય જોવા પડે દષ્ટિ કાચી ;
 આંખ પાસે ધરો આંખ અથડાવીને,
 તો પછી જાણ સામે નિરખશે ?
 હોય પાસે કિંવા દૂર તેથી કશું ?
 સૂક્ષ્મને સૂક્ષ્મદર્શી પરખશે.

અનંતવની સાંકળી

૧૯૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૭૫

✓ જ્યાં લગી દષ્ટિ નહિ પરમ નિર્મળ બને,
 ત્યાં લગી આત્મ નહિ શુદ્ધ દેખે;
 ધૂંધતી સકળ જ્યાં સૃષ્ટિ નજરે પડે,
 સાર નહિ ત્યાં કશો સત્ય લેખે;
 પૃથ્વી નિજ વાદળાં ગગનમાં ધૂંધવે,
 ને પછી તિમિરમાં ખિન્ન તાકે:
 કેમ નહિ એ લહે એ જ નિજ વાદળાં
 સૂર્યને ગગનમાં એમ ઠાંકે ?

એ જ આકાશ છે, એ જ દૂગ પાસ છે,
 તોય આભાસ છે લિપ્ત સહુના;
 પારદર્શક હશે કાચ તે દેખશે,
 પણ નથી સ્વચ્છ એ કાચ બહુના;
 તિમિર ને તેજ બંને રહ્યાં દષ્ટિમાં,
 તે મળી સૃષ્ટિનાં ચિત્ર પાડે:
 આંખમાં હોય ફૂલું પછી કેમ કો
 સૂક્ષ્મદર્શકતણો વાંક કાઢે ?

અનંતત્વની સાંકળી

૧૮૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૭૬

આજ વિજ્ઞાન મથતું રહે પરિશ્રમે
 પામવા વિશ્વનો ભેદ પૂરો,
 શોધ કંઈ કંઈ કરે વિશ્વને સમજવા,
 જેથી અજ્ઞાનનો થાય ચૂરો ;
 વીજળી વાયુને વશ કરી નાથિયાં,
 ગહન આકાશ પર વિજ્ય કીધો ;
 નવનવા નિયમ તે નવનવાં સાધને
 માનવીશક્તિનો લાભ લીધો.

પૃથ્વી આકાશકરમાં રહી છે ઝૂલી,
 તોય આકાશ નહિ હાથ આવે ;
 જ્ઞય વિજ્ઞાન આકાશને ઝાલવા,
 પણ હજી યત્નમાં નહિ જ ફાવે ;
 પ્રકૃતિના ભેદ વિજ્ઞાન પામે ભલે,
 આત્મના નવ મળે પ્રકૃતિ દો'તાં :
 પોપટીકરું સૌંદર્ય પકડાય પણ
 મેઘધનુનું ઊડે જ્ઞેતજ્ઞેતાં !

અનંતવની સાંકળી

૧૯૨.

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૭૭

જગતમાં માનવી જ્ઞાનસીડી ચડી
 પૂગશે કે દિ પ્રજ્ઞામિનારે ?
 વિશ્વમહેકાવતાં અમરકૂળે અહીં
 જીગશે કે દિ આ જીવનક્યારે ?
 વિશ્વ ને વિશ્વના ભેદની ટૂંચી શું
 પામશે કે દિ આ દેહમાંહી ?
 સ્વપ્ન મોંઘાં બધાં માનવીજીવનનાં
 શું થશે પૂર્ણ કે કાળ આંહી ?

આ અહંભાવ જે દેહને રક્ષતો,
 સ્વાર્થને પોષતો જીવનકલહે,
 તે કદી વિશ્વસ્નેહે સમાશે જઈ,
 પામી વિભુરૂપ ત્યાં સ્વત્વવિલસે ?
 હૃદયનું માંહ્યલું દાર ખૂલશે કદી ?
 આત્મની સત્ય મળશે વિભૂતિ ?
 વિશ્વ આ જીવતું જગતું જાય, ત્યાં
 માનવીન્યોતિ રહે કેમ સૂતી ?

અનંતત્વની સાંકળી

૧૯૩

૧૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૭૮

જ્યાં લગી કાળના ગહન ઊંડાણમાં
 મનુજવિજ્ઞાન નિજ દષ્ટિ દોરે,
 ત્યાં લગી સૃષ્ટિ પર સૃષ્ટિના ગોળ કંઈ
 માનવીદષ્ટિમાં તેજ મોરે ;
 કોડને કોડથી કોડવારે ગુણો,
 તોય નહિ વિશ્વનો પાર લાગે ;
 માનવીખિંદુ નિજ કીકીના ખિંદુમાં
 તોય એ સિંધુ ભરવા જ માગે !

છે અનંતત્વ આ નાથના વિશ્વનું,
 થર ઉપર થર પહ્યા સૃષ્ટિઓના ;
 કુંકે ભંગાય સરગ્ગય કંઈ નવનવા,
 સ્થિર નથી વાસ કે ભાસ કોના :
 એ અનંતત્વ આ નાથના વિશ્વનું
 માનવી કલ્પનામાં સમાવે ;
 કાળ શું, વિશ્વ શું, તે અનંતત્વ શું :
 માનવીકલ્પના સૌ કુદાવે !

અનંતત્વની સાંકળી

૧૯૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૭૯

આપણું ચાલું નવ થાય કંઈ જગતમાં,
 નહિ મળે આપણું કંઈ માગ્યું;
 માત્ર આ આપણે કાજ નથી જગત કે
 તે કરે આપણું ઠીક લાગ્યું;
 જગતના વહનમાં યુક્ત જે થઈ ગયું,
 તે જ આખર થયું આપણું ત્યાં;
 ચાલું નહિ આપણે ચૂંટી શકીએ કશું
 તાપતાં જીવનભર તાપણું ત્યાં.

જગતનું ચક્ર આ ચાલતું જાય તે
 નહિ ફરે આપણી વાંછનાથી;
 મૂર્ખ ઇચ્છા ભલે હાથ ઊંચા કરે,
 ચક્ર અટકે ન કો યાચનાથી;
 સારું નરસું બધું બક્ષવું હોય જે,
 તે જગતચક્ર નિજ ચાલું બક્ષે:
 ફૂલને આપણે ચૂંટવા શું જશું,
 જે ન તે આપણી આંખ લક્ષે?

અનંતવની સાંકળી

૧૬૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૮૦

જગતકિરતારને છે જગતની પડી :

હોય ચિંતા કશી માનવીને ?

માનવીઆંખ દેખી શકે કેટલું ?

પણ પછી થાય શું તે ન ચીને :

રાજ્ય મહારાજ્ય કંઈ કંઈ થયાં ને ગયાં,

નવ રહ્યાં નામ, નવ રહી નિશાની :

કંઈ લીસોટા રહ્યા ના રહ્યા જગતમાં,

માનવી તોય શો રહે ગુમાની !

શું થયું ચીન જાપાન ઝઘડે—પડે ?

શું થયું જો ન ઇંગ્લાંડ જીતે ?

શું થયું જર્મની ને ઇટાલી મળી

જાય ગળવા જગત સર્વ રીતે ?

શું થયું જો ન ભારત સ્વરાજ્યે ખૂલે ?

કાળના વહેણમાં સર્વ સરખું :

જગત જેણે કીધું તે જ તે જાણતો :

કેમ એ જોઈ હું શેઠે હરખું ?

અનંતત્વની સાંકળી

૧૯૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૮૧

છો ગયા જે ગયા છે બધા ભૂતમાં,
 સ્વપ્ન અહીં તહીં રહ્યાં કોક તેનાં :
 ચીન ધરિાન ને રૂમ ને શામ ને
 મિસર ભારત હજી એ જ એનાં :
 જે સુકાયું હશે કૈંક આ ઠામ તો
 કૈંક લીલા હશે ત્યાં વધેલી :
 વાય વહાણાં હજી તે જ રસ રેલતાં,
 વરસતી મેઘની તે જ હેલી.

ભૂત શું લઈ ગયું? આજ શું રહી ગયું?
 ન્યૂન શું થઈ ગયું વર્તમાને?
 કૈંક ફૂલો ખર્યાં, કૈંક ફૂલો ફૂલ્યાં,
 હર્ષ ને શોક તે માટ શાને?
 બિકળતી કાળ ફેરી કઠામાં પડ્યું
 આજ ખદખદ થતું સર્વ ભાસે ;
 જે પડ્યું ટાઢું તે ભૂત તો રસભર્યું :
 આજ પણ એમ કાલે ગણાશે.

અનંતલવની સાંકળી

૧૮૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૮૨

છે અનંતત્વને એક છેડે પ્રભુ,
 માનવી છે રહ્યો અન્ય છેડે :
 જીવન એ ખેતી વચ્ચે રહી ઊકળતું
 ઊછળતા સિંધુશું પંથ ખેડે ;
 માનવી ચાલ્ય એ સિંધુ ઓળંગવા,
 પૂગવા આખરે પ્રભુકિનારે ;
 જીવનનો સિંધુ નિશ્ચિત ઊછાળા ભરે,
 ને ડરે તે જવા પેલી પારે.

સિંધુ આ પંડનો ભરતરંગે ચડે,
 ત્યાં ભૂલે માનવી પાર પેલી ;
 સિંધુના નાદમાં, ઊર્મિવિખવાદમાં,
 દૃષ્ટિ ઉન્માદમાં રહે જ ખેલી ;
 આવતા સાદ સામા કિનારાથકી
 સંભળાતા પડે ગંધ ધીરે :
 જીવન પોતે જ શું પ્રભુવિરોધી હશે ?
 માનવી પૂગશે કે દિ તીરે ?

અનંતત્વની સાંકળી

૧૯૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૮૩

જે અનંતત્વની સાંકળીમાં ગૂંથ્યું,
 તે જ સાંપ્રત અહીં માનવીનું ;
 સાંકળીની કડી એક જીવને જડી,
 તે કડીમાં રહે જીવન ભીનું ;
 વેતલર પાટ છે એ કડીનો અહીં,
 માનવીજીવન છે એક મિંદુ :
 એટલું મિંદુ પોતાનું કહી માનવી
 જાય ભરવા અનંતત્વસિંધુ !

થાય સાંપ્રત બધું ભૂત ધીરે ધીરે,
 તે દિસે જીવન સરતું જતું સાં ;
 કૈંક કવચો ઊતરતાં જતાં જીવનથી,
 જીવન ભૂલે કદી શું હતું ત્યાં !
 જે ગયું તે રહ્યું છે અનંતત્વમાં,
 જે હજી આવશે તેય રહેશે ;
 સાંકળી પણ દિસે નિત્ય સરતી જતી,
 તે જીવન સરી જતું સાથ વહેશે.

અનંતત્વની સાંકળી

૧૯૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૮૪

જે જતી સાંકળી એ વણાતી જગે,
 ત્યાં જતાં આપણે સૌ વણાતાં :
 જે હશે ભાવિ તે થાય સાંપ્રત પછી,
 તે જતાં ભૂત તે સૌ ગણાતાં ;
 વિશ્વની સાંકળી જે વણાઈ ગઈ,
 ત્યાં કશું ભૂતને કાજ રેવું ?
 જીવન એવું જ આ જો ગૂંથાવું હતું,
 તે જીવનમાં વૃથા આંસુ ખોવું.

સારું કે નરસું જે લાગ્યું આ હૃદયને,
 તે હતી ગૂંથણી કંઈ જીવનની ;
 સાંકળીમાં કડી જો ન એ પડત તે
 સાંકળી છૂટત સર્જનવહનની ;
 જે થયું તે જ સારું ગણી ચાલવું
 જીવનકર્તવ્યમાં વીરતાથી :
 ચંદ્રની હોય લક્ષ્મી હરાઈ બધી,
 તેાય આ શો ધૂમે ધીરતાથી !

અનંતત્વની સાંકળી

૨૦૦

Gandhi Heritage Portal

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૮૫

અમિત આ સાંકળી કાળ અવકાશની
 છે પડી સકળ આ વિશ્વ વીંટી ;
 કાઈ ઠામે ન છેડા મળે એહના,
 કાઈ ઠામે ન કા તૂટ દીડી ;
 એક એ સાંકળીની કડીમાં બધું
 માનવીજીવન રહે છે સમાયું ;
 મારું—મારું કરી માનવી જે કહે,
 તે બધું એ કડીનું ગણાયું.

અલ્પ તે ક્ષુદ્ર આ એવું છે જીવન, પણ
 ભોગવો તે ભલી રીત પૂરું ;
 છે કડી અલ્પ, પણ એ કડી વિણ રહે
 સાંકળીકેરું ગૂંથણ અધૂરું ;
 શું કડી એ કહંગી થવા દેવી, કે
 ઉચ્ચ કુંદનતણી કૃતિ અનેરી ?
 વિશ્વજીવન વિષે સફળતા વિફળતા
 એ જ છે માનવીજીવનકેરી !

અનંતત્વની સાંકળી

૨૦૧

Gandhi Heritage Portal

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૮૬

વર્ષ કોડો સુધી કાળઅંધારમાં
 જીવનની સાંકળી રહી વણાતી ;
 કીટ, પશુ, પંખી ને માનવી ઊપજતાં
 સાંકળી આણતૂટી રહી ગૂંથાતી ;
 કાળઅંધારમાં કંઈકે કડીઓ પડી,
 માનવી જોય નહિ જોય આજે ;
 જીવનનું ભાન ધીમે ધીમે ખૂલતાં
 એકતા સાંકળીની વિરાજે.

પ્રકૃતિનાં નીચમાં નીચ રૂપો થકી
 જીવન કેવું રહ્યું આ ધડાતું !
 દર વિષે ને ગુફામાં જગત જાણતું,
 તે જીવન આજ જોમેર ધાતું ;
 જીવનનું ભાન આ જોમ પ્રતિદિન વધે,
 તેમ આ વિશ્વ પણ વધુ વિકાસે ;
 જીવનની પ્રગતિમાં જોમ માનવ વધ્યો,
 તેમ નરનો નરોત્તમ ન થાયે ?

અનંતરવની સાંકળી

૨૦૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૮૭

જેમ નાટક વિષે હોય અંકો ઘણા,
 તેમ રહે દશ્ય બહુ અંક અંકે,
 કેંક દશ્યો અને અંક સાથે મળી
 પૂર્ણ તે થાય નાટક નિઃશંકે;
 નાટ્યકારે પ્રથમ જેમ નાટક રચ્યું,
 તેમ ભજવાતું તે જાય તખ્તે;
 કાળ હો દિવસ કે વર્ષ કે યુગતણો,
 તોય ભજવાય તે એક વખતે.

દશ્ય એક જ કદી જોઈને કાણુ કહે,
 હોય નાટક બધું એમ કેવું?
 શું ગયું પૂર્વમાં, શું હશે ઉત્તરે,
 એક એ દશ્યથી કેમ લહેવું?
 વિશ્વનાટક બધું એમ આ ચાલતું,
 દશ્ય આ આપણું એક તેમાં:
 કેમ સમજાય કદી એક આ દશ્યથી
 પૂર્ણ આ વિશ્વતું તરવ એમાં?

અનંતત્વની સાંકળી

૨૦૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૮૮

વૃક્ષ જે નવ દીઠું તેહના પત્રને
 દેખતાં કાણુ તે વૃક્ષ જાણે ?
 ફૂલની પાંદડી એક કા દેખીને
 ફૂલનો ઘાટ શું પૂર્ણ માણે ?
 નહિ દીઠો માનતી, તોય કર તેહનો
 જોઈ કા ચિત્ર શું તેનું પાડે ?
 કલ્પનાની ભલે શક્તિ હો કારમી,
 તોય નહિ વસ્તુ કા તે ઉગાડે.

જેવું ને જેટલું વિશ્વ દેખાય આ,
 તેવું ને તેટલું જોઈ સામે,
 કાણુ જાણે હશે વિશ્વ કેવું બધું,
 કાણુ જાણે જતું કાણુ ઠામે ?
 જે સતત વર્તમાને રહ્યું છે અચળ,
 તે અનંતત્વ શું આજ માપે ?
 જે સદા છે જ તેની કશી યોજના ?
 વિશ્વનો અંશ ક્યમ વિશ્વ કાપે ?

અનંતત્વની સાંકળી

૨૦૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૮૯

છે ઘડીપણતણું, એમ કહી કોઈને
 આપણે કેમ શકીએ વખોડી ?
 એ ઘડીપણ ઉપર તો અનંતવની
 સાંકળીની કડી સર્વ બોડી ;
 આપણી છે ઘડી આપણા માપની,
 તેમ સૌની હશે સૌ પ્રમાણે :
 સૂક્ષ્મની નિમિષ કંઈ યુગયુગોની હશે,
 કેંક કલ્પોતણી બ્રહ્મ માણે !

છે ઘડીપણતણું મેઘધનુ વ્યોમમાં,
 તદ્દપિ દે સૂર્યનું ઉર ઉઘાડી ;
 છે ઘડીપણતણી વીજળી વાદળે,
 તદ્દપિ ઝલ્લુકાવી દે વ્યોમઝાડી ;
 છે ઘડીપણ સમું આવીને ઊડતું
 જીવન આ જગતમાં સર્વકેરું ;
 નથી જ ખોટી ઘડીપણ કદી કોઈની,
 જીવન જૂલે જહીં રમ્યકેરું.

અનંતવની સાંકળી

૨૦૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

૧૯૦

એ ઘડીપળ વિષે તો અનંતત્વના
 શ્વાસ ઉચ્છ્વાસ કંઈ નિસ ચાલે ;
 છે અનંતત્વના વૃક્ષનાં પરુ એ,
 કંઈ ઊગે ને ખરે કાળપાળે ;
 એ અનંતત્વની દોરી પર લટકતાં
 જગતમાં સર્વનાં જીવન જૂલે ;
 હો ઘડીપળતાણું જીવન એ જગતમાં,
 તોય તે જીવવું સત્ય મૂલે !

જે અનંતત્વમાં સૌ સમાયું રહે,
 તે અનંતત્વથી કોણુ છૂટે ?
 સર્વનાં જીવન રહે એ મહાજીવનમાં,
 તો પછી કોનું ત્યાં જીવન ખૂટે ?
 જે અનંતત્વમાં આગિયા ઝખકતા,
 તે અનંતત્વમાં છે જ તારા :
 જીવન હો દીર્ઘ કે ટૂંકું તેથી કયું ?
 નિજ ઘડીપળ સમા હો ઝગારા !

અનંતત્વની સાંકળી

૨૦૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૯૧

માનવીઆંખને દૂર લાગે બધું,
 દૂરની ભાવના દષ્ટિ પોષે :
 પ્રભુ રહ્યો દૂર આકાશની પાર, ને
 માનવીઆંખ ઊંચે જ જોશે ;
 પ્રભુ રહ્યો દૂર તો દૂર આકાશના
 સર્વ પડદા પડી દષ્ટિ રોકે ;
 દૂર ને દૂર દૂરખીન રહે માંડતો,
 માનવી દૂર સઘળું વિલોકે.

છે અનંતત્વ અંદર બધે પ્રભુ રહ્યો,
 ને અનંતત્વની પાર વસતો ;
 નહિ અનંતત્વ ભેદાય કો દષ્ટિથી,
 દૂર ને દૂર પ્રભુભાસ ખસતો ;
 છે અનંતત્વની બે દિશા : એક છે
 ક્ષિતિજમાં ને ખીજ આંખ પાસે :
 ક્ષિતિજમાં દષ્ટિ ઠંકાય પ્રભુકરચકી,
 તે જ કર આંખ પડી કંઈ ન ભાસે !

અનંતત્વની સાંકળી

૨૦૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૯૨

નહિ મહાકાળમાં રાત્રિ કે દિવસ છે :
 એક અણુરંગી દર્શન સદાનું ;
 ગઈ કિંવા આવતી કાલ તેમાં નથી,
 આગલું પાછલું કંઈ ન છાનું ;
 એક દોરી રહી વિશ્વદર્શનતણી,
 તે રહે ગોળ ખેંચાતી એમાં ;
 જીવનની રંગભૂમિ જુએ જોટલી,
 તેટલીની ગણે હસ્તી તેમાં.

નિત્ય સરતી રહી દોરી એ દેખીને
 માનવીઆંખ ભરમાય આપે ;
 આજ તે કાલના ભાગલા પાડતી
 તે મહાકાળને એમ માપે :
 વિશ્વદર્શનતણી એ સિનેમાપટ્ટી
 જીવનની ભૂમિમાં ફરતી લાગે ;
 દોરી દેખાય જ્યાં જીવનને માપતી,
 જીવન ત્યાં માપવા કાળ માગે !

અનંતત્વની સાંકળી

૨૦૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૯૩

કોડ પર કોડ વર્ષો ગયાં છે વહી,
 કોડ પર કોડ ખીજાં ય જાશે,
 પણ અનંતત્વનો જે પ્રવાસી રહ્યો
 કાળ તે જેસી શું થાક ખાશે?
 કંઈ જૂનાં તોડતો, કંઈ નવાં જોડતો,
 જાય એ વિશ્વઘટિલાસ રચતો :
 કંઈ અનંતત્વનાં સ્વપ્નને પૂરવા
 કાળ અવિરત રહે એમ મચતો.

કોડ પર કોડ વર્ષો ગયાં છે વહી,
 તે હજી માનવીજીવન વહેતું ;
 માનવી પણ પ્રવાસી અનંતત્વનો,
 શું ન જાણે જીવન નિજ હલેતું ?
 વિશ્વ બક્ષે સતત નવલ કંઈ જીવનને,
 જીવન જેલે ભલે લાખ જેલો :
 વ્યોમ તારાભર્યું તોય ખાલી રહે
 બાંધવા જીવનના સ્વપ્નમહેલો !

અનંતત્વની સાંકળી

૨૦૯

૧૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

અંક ૬

૧૯૪

જગતમાં કૂંકતા તીવ્ર શીત વાયરા,
 તે થકી કપરમાં જઈ ભરાવું;
 અગર ભડભડ થતા અગ્નિખોળે પડી
 જ્યોતિની હૂંકમાં જઈ સમાવું;
 કે પડી સૂર્યને તાપણે તાપમાં
 ધૂજતા દેહનું દાન કરવું;
 જ્યાં અધા શાંતિને શોધતા, ત્યાં જતાં
 માનવીને કશું હોય ડરવું?

અહા તો જેમનું તેમ રહે નિત્ય, પણ
 સર્વ અહાંડ આ જાય કરવું;
 જળ કુવારાતણું ઊછળી ઊડતું,
 તોય પાછું કુવારે ઊતરતું;
 શુદ્ધ છે જ્યોતિ એક જ અનંતત્વની,
 વિવિધરંગી વસ્ત્રાં જીવન તેમાં;
 રંગ ભૂંસી અધા શુદ્ધ જ્યોતે જવું,
 માનવી આણ તે છે જ એમાં!

અનંતત્વની સાંકળી

૨૧૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૯૫

જગતમાં જન્મતાં સર્વ આ માનવી
 પોતપોતાતણો દીપ લાવે ;
 હોય તેજસ્વી કે હોય ઝાંખો કદી,
 આંખને એ જ રસ્તો ખતાવે ;
 પોતપોતાતણા દીપમાં માનવી
 પોતપોતાતણો ગર્વ ધરતા :
 જગતદરિયે વિવિધ દીપ એ ધારતા
 માનવીદીપ દેખાય તરતા.

સર્વના દીપમાં જ્યોતિ એક જ ખળે,
 પણ ગણે ભિન્ન સૌ જ્યોતિ તરતી :
 જ્યોતિ મારી જ આ છે ખરી, સર્વ કહે,
 જ્યોતિ તારી જ દેખાય નરતી ;
 મારું ને તારું સૌ એમ ગૂંચવાઇને
 માનવીદીપ અથડાય સઘળે ;
 સર્વ કહે દીપ મારો જ છે સૂર્યશો ;—
 તોય શાં સ્ખલન પ્રત્યેક ડગલે !

અનંતલ્વની સાંકળી

૨૧૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૯૬

માનવીને બધું જાતથી જાણવું,
 માનવું અન્યનું તે ઉવેખે ;
 સર્વની આંખનાં તેજ લાગે જુદાં,
 માનવી સર્વ સરખું ન દેખે ;
 આંખની ગતિ સમું આંખ સૌ દેખતી,
 અન્યની આંખ શું કામ આવે ?
 સર્વને દીપ નિજ તો જુદો જોઈએ,
 અન્યનો દીપ ત્યાં કેમ ફાવે ?

જાણવું પ્રથમ તો જાતને જાણવું,
 જગત નહિતર બનાવે પિપ્પૂડી ;
 જગતવ્યાપાર શું ખેડશે માનવી,
 જે ન જાણે કશી જાતમૂડી ?
 આંખનાં તેજ સમ દીપ અજવાળવો,
 જોઈએ તેવી ઝળકાવી જ્યોતિ ;
 જાય અજ્ઞાનઅંધાર પોતાતણો,
 તો જ લે જાત ને સત્ય ગોતી !

અનંતલક્ષ્મી સાંકળી

૨૧૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૯૭

કેમ કહે કાઈ, મારી જ શ્રદ્ધા ખરી,
 કેમ કહે કાઈ, તારી જ ખોટી ?
 સર્વના દીપમાં જ્યોતિ જળતી રહી,
 સર્વની પોષતી આશ મોટી ?
 નહિ જગે ઝાડ શ્રદ્ધાતણું જગતમાં,
 કે કુંજો તોડી સૌ જોય આખી ;
 જગતમાં સ્વાદ પણ સર્વના છે જુદા,
 સર્વની ભિન્ન રસવૃત્તિ રાખી.

સર્વ શ્રદ્ધા દિસે વ્યર્થ ને નાસ્તિશી,
 સર્વ શ્રદ્ધા દિસે તેમ સાચી ;
 એક દર્પણતણા ટૂંકડા સૌ પડ્યા,
 સર્વ નિજ ટૂંકડે જોય રાચી ;
 સર્વ આકાશ આ એક છાયું બધે,
 પૃથ્વી આખી ન તે એક દેખે :
 કહીંક રહે ખુલ્લું ને કહીંક રહે વાદળાં ;
 નિજ શિરે જોય તેવું જ લેખે !

અનંતવની સાંકળી

૨૧૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૯૮

સતત શંકા અને નિત્યના ભય વિષે
 એક શ્રદ્ધા બધું રહે ટકાવી ;
 પ્રકૃતિની શક્તિના દંત ભ્યાં ત્યાં પડે,
 માનવીજીવન તે દે ડરાવી ;
 એક શ્રદ્ધા વસે અંતરે જાંડી તો
 યુદ્ધમાં વીર જીતે અશ્રુમે :
 સૂર્ય પણ એમ અજ્ઞાત અવકાશમાં
 એ જ શ્રદ્ધાથકી નિત્ય ધૂમે !

માનવીહૃદયમાં હૃદય શ્રદ્ધાતણે
 થાય છે જન્મતાં જગતમાંહીં ;
 ખાળને હૃદય જે અચર શ્રદ્ધા વસે,
 તે જ તેની કરે વૃદ્ધિ આંહીં ;
 જીવન ધડવા થકી કંઈક ઓગ્ગર નિજ
 માનવી ખુદ્ધિથી લે બનાવી ;
 તદ્દપિ શ્રદ્ધા જ નહિ હોય જે હાથમાં,
 કેમ ઓગ્ગર તે દે ચલાવી ?

અંતત્ત્વની સાર્કળી

૨૧૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૧૯૯

શુદ્ધિની સાથ શ્રદ્ધા ઊગે ને ખીલે,
 તેહ શ્રદ્ધા બને કુમ ખોટી ?
 વસ્તુ દેખાય જ્યાં ત્યાં જ છે વસ્તુ, એ
 કુમ બંધાય સિદ્ધાંતકોટિ ?
 આંગણે ચાંદની રેલતી નોંધને
 ચંદ્રની થાય નભમાં પ્રતીતિ :
 સૂર્ય ને ચંદ્ર ને પૃથ્વી ભ્રમણે મળે
 સૂર્ય ને ચંદ્રની ગ્રહણરીતિ.

નહિ જ શ્રદ્ધા કદી નભકુસુમની ફળે,
 માનવી વર્ષ લાખો ય થોભે ;
 માનવું હોય તે સર્વ માનો ભલે,
 નેવનાં નીર નવ જ્ય મોભે ;
 એક શ્રદ્ધાથકી એક ચિત્તે રહે,
 ત્યાં જડે ચિત્તને પરમ શાંતિ :
 ચિત્તમાં ચિત્ર શ્રદ્ધાતાણું જો ઠરે,
 તે ઠરે ચિત્તની સર્વ બ્રાંતિ.

અનંતલવની સાંકળી

૨૧૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૦૦

વિશ્વનો ભાવ તારકકણે ઊભરે,
 સૂર્યનો ભાવ જ્યોતિ:શિખામાં ;
 પૃથ્વીનો ભાવ પથરાય લીલા વિષે,
 સિંધુનો ભાવ વાદળવિભામાં ;
 મેઘનો ભાવ છે વીજ્યમકારમાં,
 વૃક્ષનો ભાવ છે ફૂલતણુખે :
 જગતમાં સર્વતા ભાવતણુખા ઊડે,
 સર્વની દષ્ટિ કંઈ ઊર્ધ્વ અંખે.

વિશ્વમાં હોય અંધાર તો છે રહ્યો,
 સૂર્યમાં છે રહી તીવ્ર જ્વાળા ;
 પૃથ્વીમાં છે રહ્યાં કળણ કર્દમ બધે,
 સિંધુમાં છે રહ્યા ભયઉછાળા ;
 મેઘમાં છે રહી વિકૃતિમય શ્યામતા,
 વૃક્ષમાં છે રહી અચર જડતા :
 છે રહ્યા માનવીમાં ય બહુ દોષ, પણ
 પરમ પ્રભુભાવ શા ઉર ઊપડતા !

અનંતવત્વની સાંકળી

૨૧૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૦૧

પ્રભુતણી આશિષો વરસતી રહે સદા
 વિશ્વ પર તેજના અમૃત જેવી ;
 જેહની જેટલી ખુદી ખારી હશે,
 ઝીલશે તેટલી તેહ તેવી ;
 આત્મ પરમાત્મનો યોગ એ ખારીમાં,
 નિત્ય પરમાત્મ જેતો રહે ત્યાં ;
 આત્મ જે ખારી એ નહિ ઉઘાડી શકે,
 તો પછી પામશે યોગ એ ક્યાં ?

તોય એ ખારી પર મેઘની ધારશી
 પ્રભુતણી આશિષો નિત્ય પડતી :
 ખોલ તું, ખોલ તું, એમ કંઈ ખોલતી,
 ત્યાં ટકોરા કરી રહે તતડતી ;
 કાટ ખાઈ ગયા આગળા તોડશે,
 ખારી જવ ખોલી ત્યાં નજર કરશે,
 તિમિરમાં રાચતો માનવી નિરખશે
 અમૃત પ્રભુનાં કશાં સભર વરસે !

અનંતવની સાંકળી

૨૧૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૦૨

માનવીજીવનનાં ત્રાજવાં જગતમાં
 સતત રહે ડોલતાં તોલ કરતાં,
 નહિ જ સ્થિરતા પલક પામતાં કાઈ દિન,
 નહિ જ આરામમાં ઠામ કરતાં ;
 ધડીક આનંદનું ત્રાજવું ઊતરતું,
 જોઈ ભરવા જતો મનુજ મૂઠી ;
 ત્રાજવું જય પાછું ઉપર ત્યાં ચડી,
 તે પડે હૃદયની આશ જૂઠી.

વિધિતણે હાથ એ ત્રાજવાં ધરી રહ્યો,
 ત્રાજવાં નહિ જ સમતોલ રહેતાં :
 સતત આનંદ તે શોકનાં ડોલને
 નવનવું વિધિતણે હાથ દેતાં ;
 નહિ ભલાને મળે સતત આનંદ, કે
 નહિ ખૂરાને સદા શોકહિસ્સો :
 જીવન જોખાય કે માનવી, શું હશે ?
 કેમ સમજાય એ અજાય કિસ્સો ?

અનંતવની સાંકળી

૨૧૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૦૩

માનવીઆંખમાં ભાવિજીવનતણું
 સ્વપ્ન સરતું રહે કાઈ રીતે;
 પૃથ્વીનું વેતલર જીવન જે દીસતું,
 તે નથી પાણ્યું કા ચિત્ર ભીતિ:
 વેતલર જીવન એ સહજ પૂરું થતાં,
 સ્વપ્ન પણ શું થશે લુપ્ત એનાં?—
 દોર તૂટી ગયો, ઘટક ફૂટી ગયો:
 હોય ભરવાં હવે વારિ શેનાં?

જગતમાં વિષમ છે ત્રાજવાં વિધિતણાં,
 જીવન સૌનાં નથી એકસરખાં;
 પળપળે ત્રાજવાં થાય ઊંચાં નીચાં,
 કદી મળે પાઘ તે નહિ પગરખાં;
 વિષમ એ જીવનનો જોગ એવો વિષમ
 કેમ આ માનવીને ટકાવે?
 જીવનનાં વિષમ એ ત્રાજવાંને ન શું
 ભાવિજીવન જ સમતોલ લાવે?

અનંતલક્ષ્મી સાંકળી

૨૧૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૦૪

સ્થૂળવાદી જગે કૈંક વિજ્ઞાનીઓ
 મૃત્યુથી પાર નવ કંઈ જ દેખે :
 દેહનાં સર્વ પરમાણુઓ જઈ પછી
 પંચભૂતે ભળે, એમ લેખે ;
 જે રસાયનથકી શક્તિ ઉત્પન્ન થઈ,
 તે વિલય પામતાં શક્તિ તૂટે ;
 પરમ આ પ્રકૃતિના યંત્રનું પૂતળું
 ભાંગતાં યંત્રની યુક્તિ છૂટે.

બુદ્ધિ તો સર્વને કહે મરી શીટવા,
 મૃત્યુ તો અંત છે સૌ ક્રિયાનો :
 બુદ્ધિની પાર નવ બુદ્ધિ દેખી શકે,
 બુદ્ધિ બંધાય બાંધી વિધાનો ;
 પણ ઉરે પળપળે ઊભરતો સ્નેહ આ
 જીવનને જીવનની પાર જોતો ;
 સ્વપ્ન ને કલ્પના ફેરી પાંખે ઊડી
 મૃત્યુની પાર નિજ આશ પ્રોતો !

અનંતવની સાંકળી

૨૨૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૦૫

જીવનનો અંત ને હોય બસ મૃત્યુમાં,
 પુણ્યનું ફળ કદી હોય માટી,
 કેમ આ ઝૂંસરી જીવન એ ખેંચશે,
 પુણ્ય કયમ છોડશે દુઃખઆંટી ?
 કીટ પશુનું કશું જીવન છે ગાળવું ?
 આશ વિશ્વાસનું ઘૈર્ય ક્યાંથી ?—
 જીવનને ભાવિનું સ્વપ્ન જિવાડવું,
 પુણ્યને ટેકવે ધર્મસાથી.

જન્મનું ખીજ ને હોય કંઈ પાપમાં,
 તો સકળ જગત આ છેજ પાપી :
 શૂન્યમાંથી નહિજ એકડો ઊપજે,
 ઘો પછી પુણ્યની વાત કાપી ;
 ઠેકતો, દોડતો, પડી પડી ઊકતો,
 ફરી ફરી માનવી ન્તેય ઊંચે :
 પાપ શું થઈ ગયું, પુણ્ય શું રહી ગયું—
 ને મુઝાતો રહે જીવનગૂંચે.

અનંતરવની સાંકળા

૨૨૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૦૬

બીજમાંથી જિગે છોડ નાનો પ્રથમ,
 છોડમાંથી જિગે વૃક્ષ છાઈ;
 ડાંખળી, પાંદડી, પુષ્પથી ખીલતું
 તે ફળી જાય આખર સુકાઈ;
 બીજમાંહીજ જે સૂક્ષ્મરૂપે હતું,
 તે ખીલીને થયું વૃક્ષ મોટું;
 બીજમાં નહિ હતું તે થયું વૃક્ષમાં,
 કેમ કહેવાય એ કથન ખોટું?

જીવનના વહનમાં જે બધું થાય તે
 જીવનના બીજમાં પૂર્ણ હતું;
 જીવનના અંતનું દશ્ય પણ બીજમાં
 જન્મ પૂર્વે હતું એમ સૂતું;
 બીજ જે ભૂમિ ને કાળમાં છે પડ્યું,
 તેમ તેની ખીલે જીવનલીલા;
 કેમ એ જીવનનું વહન કા ફેરવે?
 પૂર્વથી છે પણા સર્વ ચીલા.

અનંતત્વની સાંકળી

૨૨૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૦૧૭

અણગણ્યાં વર્ષ પૂર્વે હતું કેવું આ
 માનવીજીવન તે સહજ ધારે ;
 નંગલો ને ગુફાઓ વિષે ધૂમતો
 માનવી જીવતો કરી શિકારો ;
 બુદ્ધિ ને કલ્પના કંઈક ધીમે ધીમે
 ખીલતાં એ થયો આજ જેવો ;
 આજ તો સ્વર્ગ સુધી જઈગો ભરી,
 ધ્રુવે સ્વર્ગના કંઈક દેવો !

કોણ જાણે અજાણ માનવીજીવન આ
 શું થશે ભાવિમાં વિશ્વપાટે ?
 કાદવે ખુંદતો, વ્યોમમાં ઊડતો,
 આજનો ક્યાં જશે કાળઘાટે ?
 ફટલાં પડ ખીજાં ગહન આકાશનાં
 ખૂલશે માનવીઆંખ પાસે ?
 માનવી ભાવિજીવને બને દેવ, તો
 પૃથ્વી આ સ્વર્ગરૂપે વિકાસે !

અનંતલક્ષ્મી સાંકળી

૨૨૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૦૮

કેં હજારો ખીજાં વર્ષ વિશ્વે જતાં,
 માનવીજીવન અનશે અનેરું ;
 ભાવિ એ જીવન કંઈ લક્ષ્યા દીપશે
 દિવ્યતા ભવ્યતાથી ઘણેરું ;
 આજ આ જીવનનો ભેદ જે નવ મળે,
 આજ જે વિશ્વ લાગે ઉખ્યાણું ;
 ભેદ પામી, ઉખ્યાણું કદી છોડવી,
 જીવન લેશે નવલ વિશ્વલહાણું !

આજ ટૂંકાં અધે શોકછોડે ભયાં,
 ઊગશે ત્યાંહીં આનંદફૂલો ;
 આજ આ રજનિનો હાર તૂટ્યો દિસે,
 તે થશે ત્યાં અખંડિત અમૂલો ;
 આજ આ ટૂંકડા ઈર્દ્રધનુના પજ્યા,
 તે ખની ભવ્ય વર્તુલ સુહારો :
 માનવીજીવન આ ભંગસ્નેહે ભમે,
 તે તહીં પૂર્ણસ્નેહે હુલાશે !

અનંતવની સાંકળી

૨૨૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૦૯

માનવીરૂપ જેવું દિસે આજ એ,
 તેહ અંતિમ નથી રૂપ એનું ;
 જે મહામાનવીજીવન છે ભાવિમાં,
 બાળપણ આજ દેખાય તેનું ;
 આજ એ નવનવે રમકડે રાચતો,
 ભાંગતો ફાડતો જાય રાતો ;
 ચંદ્રનો કનકવો વ્યોમમાં ચગવવા
 રાજ માગી, રડી આંસુ લો'તો !

વિશ્વનો નિયમ છે વિશ્વની પ્રગતિનો,
 ત્યાં જીવન સર્વ છે પ્રગતિપંથે ;
 આવતાં ઊતરતાં સિંધુમોજાં તટે
 ભરી રહે સિંધુની ભરતી અંતે ;
 જીવનસરવર વિષે બુદ્ધિબળ જે પડ્યું,
 વર્તુલો જાય તેનાં વિકસતાં :
 શું થશે માનવીજીવન એ ભાવિમાં ?
 સ્વપ્ન શાં શાં સરે નયન હસતાં ?

અનંતવની સાંકળ

૨૨૫

૧૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૧૦

વેતલર જીવનમાં મહાલતો માનવી
 વિશ્વનો સકળ અધિકાર ઇચ્છે ;
 બુદ્ધિ ને કલ્પનાકેરું બળ સાધતો
 પ્રકૃતિની શક્તિનો પાર પ્રીછે ;
 પાંખ પકડી ઉતારે નીચે વીજને,
 શબ્દસંદેશ સધળે પુગાડે ;
 કલ્પનાચિત્ર રાવણુતણી લંકનું
 આજ અહીં જીવતું કરી ઉઠાડે !

દોડતા જગતની પાર આ દોડતો
 માનવી ભાવિમાં શું ન કરશે ?
 વાદળાં ફેાડીને આજ જે ઊડતો,
 તે ન શું ચંદ્ર પર જઈ ઊતરશે ?
 પણ ઉપર શું અનંતત્વ નહિ બાંધશે,
 રજ ઉપર સૂર્યની દિવ્યતાને ?
 કલ્પના કાર્યમાં અગર નહિ પરિણમે
 તો ઊગે કલ્પના શા વિધાને ?

અનંતત્વની સાંકળી

૨૨૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૧૧

શક્તિએ કૈંક છે માનવીની હજી
 અણખપી, અણખીલી પડી રહેલી ;
 નથી નવીનતા હજી બાળપણની ગર્ભ,
 આંખ છે લાખ પ્રશ્ને ભરેલી !
 સર્વમાં આંગળી મૂકવા જાય એ,
 કંઈક સમજે, વળી કહીંક દાઝે :
 પાય ડગમગ થતા, બોલ અધૂરા જતા,
 ઘડી ઘડી પડી જતાં પૃથ્વી યાઝે !

માનવી આજ તો છોડ જોવો દિસે,
 જે ઉપર ફૂલ બેચાર ફૂટે ;
 છોડ પર ફળ હજી કોઈ લાગ્યાં નથી,
 કે જગત પૂર્ણ આસ્વાદ લૂટે ;
 નહિ હજી સિંહનું બાહુબળ છે ખીંચું,
 નહિ હજી શબ્દમાં મેઘ બોલે ;
 માનવી પૂર્ણ નરવીર જ્યારે થશે,
 કોણ જાણે કશી સૃષ્ટિ બોલે ?

અનંતવની સાંકળી

૨૨૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૧૨

નાની નાની બધી વ્યગ્રતા આજની,
 આ બધી ગર્વની તુચ્છ વાતો,
 આ બધી પૂતળી બાળરમતોતણી,
 આ ક્ષણિક મોદ દેતી મિરાતો :
 આત્મની આંખ બ્યારે પૂરી ખૂલશે,
 તુચ્છતા એ જશે સર્વ ત્યારે ;
 માનવી પૂર્ણદેહે ઊભો ત્યાં થશે,
 ખૂલશે શક્તિ નવહૃદયદારે.

આજ બદબદ થતાં માનવીઓ વિષે
 કે મહાત્મા દિસે કોડજનમાં,
 ચંદ્રશું તેજમાં જે વિશેષે ઝળી
 સર્વને આંજતો મનગગનમાં ;
 ભાવિમાં માનવીગત બહુધા થશે
 એ મહાત્મા સમી શક્તિશાળી ;
 તે મહાડગ ભરી કૂચ કરતી જશે
 તુચ્છતા આજની સર્વ ટાળી !

અનંતવની સાંકળી

૨૨૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૧૩

નવનવા આશયો રોજ ઉરમાં ઊગે,
 નવનવાં ધ્યેયના દૂર તારા ;
 નવનવી આશ ઝખકે ઉષાપાંખમાં,
 નવનવા સ્વપ્નના નીલ ક્યારા :
 ભાવિ તે માનવીજીવન કેવું થશે,
 તેહના એ જ સંકેત આવે :
 મંદ કુમળી પ્રભા જે પ્રભાતે પડે,
 તે જ ભાનુપ્રભા ભવ્ય લાવે.

આજ વિજ્ઞાનની વીજળી ખેલતી
 વિશ્વઅંધારનાં કાતરોતે ;
 ગણિત કંઈ કંઈ કરીને ખગોળે જુએ
 માનવી અણુદીકા કંઈ ગ્રહોતે ;
 ભાવિકેરી વસંતે થશે ભરતી જે,
 વીળ તેની પડી છે જ ચૂકી :
 પૂર્ણ ન્યારે થશે એ મહામાનવી,
 લાગશે દેવની મૂર્તિ ટૂંકી !

અનંતવની સાંકળી

૨૨૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૧૪

ભય્ય તે ભાવિનું માનવીજીવન એ
 ઉચ્ચ બનશે બધી રીત એવું :
 સભર ભરતી ચડે સિંધુમાં પૂર્ણ, ત્યાં
 સિંધુજળ પૃથ્વી છલકાય જેવું ;
 આજ ત્યાં સિંધુજળ પૂગી શકતું નથી,
 ઊર્ધ્વ દેશે સકળ તે કિનારો ;
 છોળ પર છોળ મારી, બધું ભરી દઈ,
 સિંધુ આખો જ કરશે ધસારો !

આજ લાગે ગગન દૂર ઊંચે રહ્યું
 કૌતુકો શક્તિઓથી ભરેલું,
 તે નીચે ઊતરી આવીને ઝૂકશે,
 જોઈ નિજ હૃદય ખુલ્લું પડેલું !
 પૃથ્વીની ત્યાં દસે દિશ જશે ઊઘડી,
 નહિ કશું પૃથ્વીનું ગુણ રહેશે :
 એ મહાજીવનનાં શાંતિ આનંદમાં
 માનવી સત્ય નિજ સ્થાન લેશે !

અનંતલવની સાંકળી

૨૩૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૨૧૫

કોક રેશમતણા કીટ જેવી જુઓ
 મથી રહે વ્યોમની રાત્રિદેવી ;
 નિજ હૃદયતારલામાંથી રેશમ સમાં
 કિરણુ ગ્રહી માંહી વીંટાય કેવી !
 રાત્રિનો કાશીટો એ વીંટાતો રહે,
 ને પછી ફેડી તે જ્યોતિપ્રબળે,
 ભવ્ય કે કનકમય પોપટીશો ફટી
 સૂર્ય ત્યાં ઊડતો બહાર નીકળે !

વિશ્વના જીવનતું જળું એવું જુઓ
 દષ્ટિ સામે જતું આ ગૂંથાતું ;
 અણુગણ્યાં જીવનના કિરણુતારોથકી
 સતત એ એમ રહેતું વીંટાતું ;
 કાણુ જાણે રહું શું મહીં નીપજતું,
 તોડશે જળું એ ગાઠ ક્યારે ?
 ફેડી તે માંહીથી, કે મહાસૂર્યશું,
 પ્રગટશે નવજીવન કેવું ત્યારે ?

અનંતત્વની સાંકળી

૨૩૧

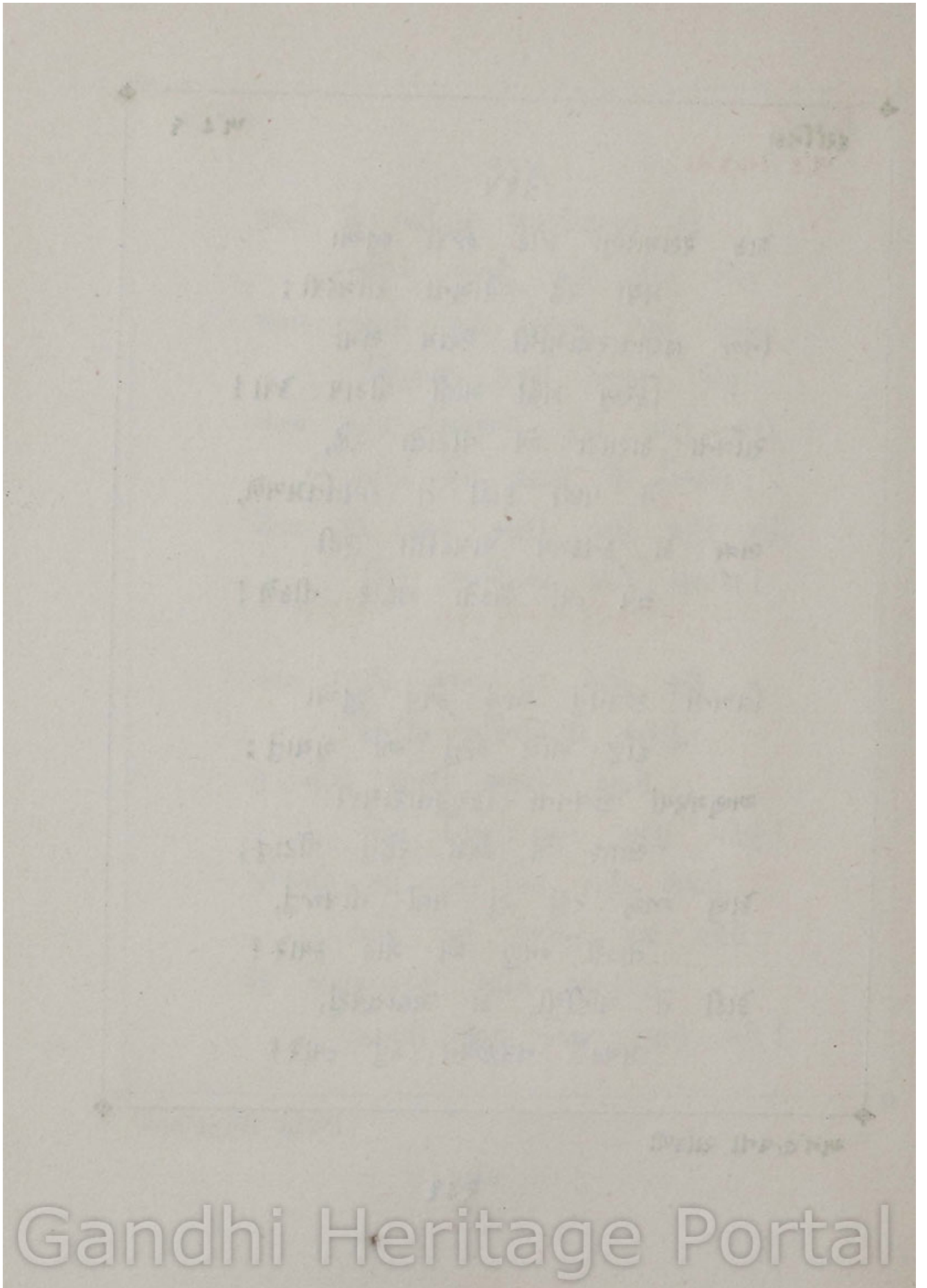
Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

અંડ સાતમે

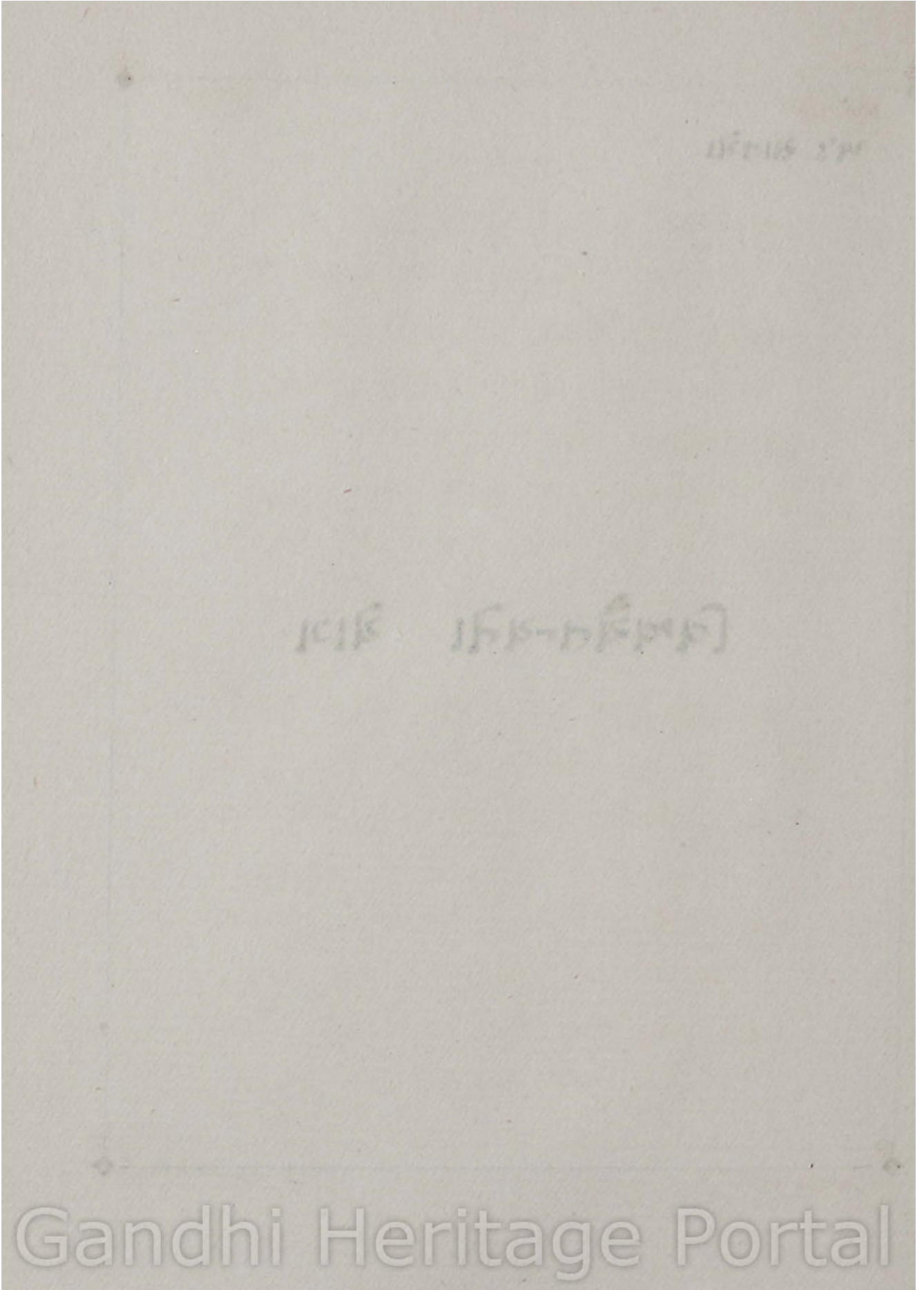
વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

૨૧૬

આ બધાં રૂપ તે દશ્ય દેખાય તે
 માત્ર પ્રતિપળ વિવિધ ઘાટ રાજે;
 નવનવાં તત્ત્વમિશ્રણ કરી એમ એ
 નવનવી રીતથી આંખ આંજે;
 પંચતત્ત્વોતણી એ કળા કારમી
 જોઈને માનવીબુદ્ધિ થાકે;
 મૂળ તે વસ્તુ નહિ કોઈ જોઈ શકે,
 માનવી વ્યર્થ નિજ તીર તાકે.

સર્વ એ રૂપ તે દશ્યની પાર ત્યાં
 મૂળ એ પ્રકૃતિ રહી છે છુપાઈ.
 ઘાટ વિધવિધ રૂપે હાય એ પ્રકૃતિની
 નિત્ય રહે ઊડતી દષ્ટિ છાઈ;
 એ બધી વિવિધ છાયા વિષે જીવીએ
 આપણે પણ જગે હાય જેવા;
 હાય એ તૂટતાં ઘાટ ધૂટી પડે,
 તે થશે આપણા કાટ કેવા!

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૩૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૧૭

આસપાસે દિવાલો કરીને થયેા
 માનવી બંધ તેમાં જ પોતે ;
 નહિ જડે દ્વાર ચૈતન્યને વિહરવા ;—
 ઢાંકી આંખે કશો માર્ગ ગોતે ?
 આત્મથી દેહને ભિન્ન કવળ ગણી
 બાંધી ચૈતન્ય ઘેરી દિવાલો ;
 દેહ ને આત્મના પરમ સંલગ્નને
 ભૂલતાં થાય પોતે નિરાળો.

તોય એ યુગયુગોની દિવાલો વિષે
 કાંઈ અહીં તહીં પડે કૈંક નાની ;
 જે અનંતત્વ છાઈ રહું વિશ્વમાં,
 તેની તેને મળે ત્યાં નિશાની ;
 દેહ ને આત્મની પરમ સંલગ્નતા
 પ્રીછશે માનવી પૂર્ણ ત્યારે,
 તૂટશે એ દિવાલો બંધી દષ્ટિની,
 ને થશે મુક્ત ચૈતન્ય ત્યારે.

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૩૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૧૮

જીવન આ પળપળે લાગતું સરકતું,
 જીવન આ વહી જતું જોતજોતાં;
 સર્વ બદલાય ને સર્વ કરમાય, ત્યાં
 પાલવે આજને કેમ જોતાં?—
 માનવીથી કદી કેમ કહેવાય એ,
 માનવી શું દિસે માત્ર માટી?
 લાખ વર્ષોથી જ્ઞાન જે કંઈ મળ્યું,
 તે ય એ માટીયું દેવું દારી?

આ બધું જાય બદલાતું તો શું થયું?
 જે જગે છે જ તે સતત રહેશે;
 અલ્પ આ દૃષ્ટિ ને જ્ઞાન નવ કંઈ લહે,
 ક્યાં ગયું ને રહ્યું કાણુ વેશે;
 પ્રકૃતિનું પૂતળું ભાંગી બદલાય, પણ
 પરમ ચૈતન્ય તો નિત્ય ઝળશે;
 માનવીઅંતરે એ જ તણખો રહ્યો,
 તે હોતો ને સતત રહી પ્રજળશે!

વિચૈતન્યનો યોગ

૨૩૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૧૯

હાસ્યના ઝેર પર આંખ જે ઠરી ઝળે,
 આંખ તે કેમ નહિ બંધ કરવી ?
 ગાનકોદાણીથી કાન ખોદાય જે,
 કાનની ખાઈ તે કયમ ન ભરવી ?
 સ્વાદના નૃત્યમાં જીભ મલકાય જે,
 જીભ તે કેમ નહિ સીવી દેવી ?
 કુસુમની ઘેનશું નાસિકા જે ઢળે,
 નાસિકા તે મુખે શીદ સહેવી ?

વાયુના લાડથી જે ત્વચા ધણુધણે,
 તે ત્વચા નાખવી કયમ ન ચીરી ?
 જેહ પંચેદ્રિયો માનવીને છળે,
 કેમ તેને ન દેવી ફકીરી ?
 જીવનની ગાડીના પાંચ એ અશ્વને
 માનવી શું ન સતપંથ દોરે ?
 ભાગતો અશ્વ ગાડી ઊંધી વાળી દે,
 ને પડે જીવન અંધાર ઘોરે !

વિશ્વયૈતન્યનો યોગ

૨૩૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૨૦

કેમ આ બાણ પાંપણતણાં એમ સૌ
 છે રહ્યાં સજ્જ ખેંચાઈ આંખે?—
 આંખની ખાઈમાં છે લૂંટારા ઢૂંધ્યા,
 તે બધે બાણ ચોમેર નાખે;
 દષ્ટિમર્યાદનાં પટ પડી મુખ ઉપર
 કેમ ઢાંકી રહ્યાં હૃદયભાવો?—
 હૃદયસાગર વિષે કંઈક મોજાં ફૂટે,
 જોઈ તે ડરી ઢૂંધે કંઈક નાવો!

કેમ આ આપણી વાસનાઓ બધી
 પિંડકેરી ગુહામાં જ બળતી?—
 જગતના તાપમાં સૌ સુકાઈ જતું,
 ત્યાં જતાં બહાર સૌને પ્રજળતી;—
 માનવીને મળ્યું તે બધું યુક્ત છે,
 સત્યને ઢાંક્યું છે સ્વર્ણપાત્રે :
 આત્મનાં તેજ નહિ આંખ ઝીલી શકે,
 આત્મ ઢાંકાઈ રહે ગાત્રગાત્રે!

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૩૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

૨૨૧

સ્થૂળ પંચેન્દ્રિયોથી જગે માનવી
 જીવનવ્યવહારનું જ્ઞાન લેતો ;
 ઇન્દ્રિયોથી ઘણું જાણી સમજી શકે,
 તોય ત્યાં તે ન અંધારી રહેતો ;
 જ્ઞાનમાં ગ્રહી શકે માનવી જે જગે,
 તેથી જે કંઈ અધિક જ્ઞેય પ્રજા ;
 જગતની વસ્તુઓ તોલતાં, મૂલ્યવતાં,
 ક્યમ કરે ઇન્દ્રિયોની અવજા ?

તોય એ સ્થૂળ પંચેન્દ્રિયો પાર શું
 નહિ હશે ઇન્દ્રિયો અન્ય કોઈ ?
 બુદ્ધિ જોળી શકે તેથી જે કંઈ અધિક
 તે શકે ચેતના ગૂઢ જ્ઞેય ;
 ફીડીઓ, પક્ષીઓ, પ્રાણીઓ કંઈક છે,
 જે કહે અગમસૂચક બનાવો :
 કંઈક રસ છે જગે, કંઈ બીજી ઇન્દ્રિયો,
 જીવનને દર્શ શકે નવલ લઠાવો.

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૪૦

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૨૨

પ્રાણી ભૂચર બધાં ભૂમિ પર જે જીવે,
 તે ન જીવી શકે સિંધુજળમાં ;
 જળચરો સિંધુજળમાં વસે તે જીવે,
 તે ન જીવી શકે ભૂમિતળમાં ;
 જળચરો ભૂચરો કો ન ઊડી શકે
 તેમ આકાશમાં પક્ષી જેવાં :
 જેમ જેનાં જીવન છે મળ્યાં જગતમાં,
 યોજવાં તે જીવન તેમ તેવાં.

સ્થૂળ પંચેન્દ્રિયો જે મળી તે થકી
 માનવી સ્થૂળનું જ્ઞાન પામે ;
 જે ન સમજાય કે જે ન જીરવાય તે
 કેમ કહેવાય નહિ હોય નામે ?
 કૈંક રહી છે અવર ઇન્દ્રિયો પ્રકૃતિની,
 જે હજી સુખ છે માનવીમાં ;
 સૂક્ષ્મનું જ્ઞાન વધતું જશે, તેમ ઉર
 પ્રગટશે ઇન્દ્રિયો સૂક્ષ્મ સીમા.

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૪૧

૧૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૨૩

કેમ સમજવું સૌ સૂક્ષ્મની વાતને,
 સૂક્ષ્મને સમજવા સૂક્ષ્મ થાવું ;
 સ્થૂળ આ દૃષ્ટિથી સૂક્ષ્મને શોધતાં
 જઈ અધિક સ્થૂળમાં ગૂંચવાવું ;
 સ્થૂળ આ ધન પદાર્થો પડે દૃષ્ટિએ,
 સૂક્ષ્મ ભળતાં અને તે પ્રવાહી,
 તે પ્રવાહી બની બાષ્પ તે વાયુ ત્યાં
 સૂક્ષ્મતમ થાય આકાશમાંહીં.

સર્વ આકાશતત્ત્વે વસ્યું અણુદીઠું
 નહિ જ એ સૂક્ષ્મ દેખાય આંખે ;
 વીજળી વાયુથી પણ અધિક બળવતું
 જગત સંદેશ દે ગૂઢ પાંખે ;
 જગત આકાશતત્ત્વે વસી ઝૂલતું,
 કેમ નિજ વહન તેથી છુપાવે ?
 જગતની નોંધ એ તત્ત્વ રાખે ઉરે,
 સ્થૂળને સૂક્ષ્મ એમ જ ઝુલાવે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૪૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૨૪

માનવી જ્ઞાન પંચેન્દ્રિયોથી ગ્રહે,
 પણ ન તે જ્ઞય અંધાર્થ તેથી ;
 ગ્રહણની શક્તિ જ્યમ જ્યમ વધે જીવનમાં,
 બુદ્ધિ ત્યમ ત્યમ વધે ત્યાં બુધેથી ;
 જ્ઞાનનો મહેલ એ પંચસ્તંભે ઊભો,
 પણ ન સરજી શકે અન્ય પોતે ;
 ખાવું ને સૂંધવું એ જ એ ઈન્દ્રિયો
 જોવું ને શ્રવણવું ક્યાંથી જોતે ?

માનવીકેરી તૃષ્ણા અને વાસના
 સૌ ઊઠે એ ગ્રહણશક્તિમાંથી ;
 જ્ઞાન જે વસ્તુનું બુદ્ધિને નથી થયું,
 તેની તૃષ્ણા ઊઠે નહિ જ ત્યાંથી ;
 જોઈ સર્જન પૂછે બુદ્ધિ સર્જક વિષે,
 પણ ન જોયું કદી કેમ કહ્યે ?
 પ્રભુ થયો તેથી એ માનવીરૂપ, કે
 માનવી આપ પ્રભુરૂપ તહ્યે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૪૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૨૫

સૂક્ષ્મ એ ઇન્દ્રિયો ખીલતાં હૃદયમાં
 આત્મનાં સૂક્ષ્મ દ્વારો ઝિઘડશે ;
 જે ન દેખાય સમગ્રય આજે કશું,
 તે બધું સ્પષ્ટ ત્યાં નજર પડશે ;
 સ્થૂળ સૌંદર્યથી મોહતી દષ્ટિ તે
 ભૂલશે સૂક્ષ્મ સૌંદર્ય જ્ઞેતાં :
 આત્મના રંગ લાગે રૂડા આંખને
 મેઘધનુરંગનું ભાન ખોતાં.

જે દિવાલો ન કા દષ્ટિ ભેદી શકે,
 વસ્તુભેદક કિરણ તેહ ભેદે ;
 દષ્ટિમાં એમ જ્યાં સૂક્ષ્મ કિરણો ફૂટે,
 ત્યાં બધી સ્થૂળતા દષ્ટિ છેદે ;
 પ્રકૃતિના તંત્રને નિયમમાં લાવતાં
 સ્થૂળની સૂક્ષ્મતા સહજ મળશે :
 જળ કરો ઉણુ તો બાષ્પ થઈને ઊડે,
 જેમનું તેમ થઈ ભૂમિ ઢળશે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૪૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૨૬

આરસીમાં પડ્યું સૂર્યનું ઝિંખ, તે
 સૂર્યને આરસીમાં ખતાવે ;
 સિંધુમાં, સરિતમાં, ફૂપમાં પણ પડી
 ઝિંખ એ સૂર્યને ત્યાં ઝુલાવે ;
 અણુગણ્યા તારલારૂપ સૂર્યો વિષે
 બ્રહ્મનું ઝિંખ બ્રહ્માંડ ધારે :
 નાથનું ઝિંખ આ સૂર્યદર્પણ પડી
 નાથનું તેજ જગમાં પ્રસારે.

નાથનાં ઝિંખ એ છે જ જ્યાં ત્યાં પડ્યાં,
 તેાય નહિ માનવી શીદ દેખે ?
 સૂક્ષ્મમાં, સ્થૂળમાં, ફૂલમાં, ધૂળમાં,
 લાખ રૂપે પડ્યાં છે સુરેખે ;
 માનવીહૃદયમાં પણ પડ્યું ઝિંખ એ,
 તેજ એ હૃદયમાં પ્રશ્ન પૂરે :
 આ કશું, તે કશું; શું હતું, શું હશે—
 એમ ફેલાય ઉર દૂર દૂર !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૪૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૨૭

માનવીહૃદયમાં નાથનું જિંમ એ
 હૃદયને એમ આખર જગાડે ;
 ક્યાંથી આવ્યું હશે અંતરે કિરણ, તે
 શોધવા દષ્ટિ કંઈ દૂર માંડે ;
 પણ પક્ષાં નાથનાં જિંમ ત્યાં અણુગણ્યાં
 નિરખતાં હૃદયમાં તર્ક ઊઠે :
 આંખ સૌ જિંમમાં જાય ગૂંચવાઈ, ને
 સહજ તે કિરણનો દોર તૂટે.

મૂળ તે જિંમની ખોજમાં માનવી
 કેમ ગૂંચવાય પ્રતિજિંમ બેતાં ?
 મૂળ તે જિંમને ભૂલશે એમ શું
 દષ્ટિથી કિરણનો તાર ખોતાં ?
 જિંમમાં જિંમને દેખતાં માનવી
 પામશે તાર તે શું ન પાછો ?
 શું બધું જીવન એ ખોજમાંહી જ જશે ?
 નહિ જ શું ભાસ પણ થાય આછો ?

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૪૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

૨૨૮

સ્થૂળ આ દેહ ને સ્થૂળ પંચેન્દ્રિયો
 શુદ્ધ આનંદ દે - ક્યાંથી ડાને ?
 માટીનાં કળણુ તો સર્વને ગાડશે—
 આસ્તિકોને વળી નાસ્તિકોને ;
 શુદ્ધ આનંદ તો પ્રકૃતિની પાર છે,
 તે મળે પ્રકૃતિના ભોગમાં ક્યાં ?
 ચંદ્રની ચાંદની જે સુધા વરસતી,
 તે નથી ચંદ્રની માટીમાં ત્યાં !

તો પછી શુદ્ધ આનંદ એ શોધવા
 શું જશો માટીની વ્યર્થ વાટે ?
 પળપળે રેતું એ માટીનું પૂતળું
 ખેડતું જંતુના ભોગ માટે ;
 થાય આનંદની આંખ ત્યાં અંધ, તે
 નહિ જડે કાઈ સૌંદર્ય હાથે :
 શુદ્ધ આનંદ છે શુદ્ધ ઉરસ્તેહમાં,
 જે વસે અમર ચૈતન્ય સાથે.

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૪૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૨૯

જીવનઆનંદ છે એકસરખો બધે,
 પ્રકૃતિની શક્તિને વ્યક્ત કરતો ;
 વિશ્વચૈતન્ય જે જીવનને જગવતું,
 તે જીવનમાં રહે સતત તરતો ;
 પ્રકૃતિની શક્તિ પંચેન્દ્રિયોમાંહીથી
 સ્થૂળ આનંદનો સ્વાદ માણે ;
 પણ ઊંડે જીવન પંચેન્દ્રિયો પાર ન્યાં,
 ત્યાં ચિદાનંદને તે પ્રમાણે.

સર્વનો જીવનઆનંદ સરખો નથી,
 સર્વની પ્રકૃતિ છે ભિન્ન જગમાં ;
 ગરુડ આનંદ લે સૂર્ય સામે ઊડી,
 ધ્રુવડ લે રજનિનાં તિમિરડગમાં ;
 તેજ અંધારમાં પ્રકૃતિ વહેંચાઈને
 જીવનઆનંદ લે ભિન્ન રીતે ;
 પરમ આનંદ તો સર્વનો એક છે :
 કોઈ એ એકની પાર જીતે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૪૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૩૦

કેમ આ શબ્દથી અમિતને માપશો ?
 કેમ આ આંખથી અદીઠ જોશો ?
 કેમ આ કર્ણથી મૌનને શ્રવણશો ?
 કેમ આ સ્પર્શથી સૂક્ષ્મ પ્રેશો ?
 છે જ અંધારૂવો અતળ ને ઊંડો,
 માનવી નિત્ય એ જોઈ શોચે :
 વ્યર્થ સૌ વેઠ એ માનવી શી કરે,
 નહિ જ ત્યાં કલ્પનાદોરી પહોંચે.

પૂછનારો બધું પૂછી પૂછી ભૂલે,
 ખોલનારો ભૂલે ખોલ ખોલી,
 કૈંક તકો કુતકો કરી માનવી
 આખરે હારતો આંખ ચોળી ;
 હોય અંધાર ને હોય ત્યાં ઘ્ર્ણ પણ
 નહિ જ કો એક પણ શબ્દ કહેશે ;
 કોડ તારા પડ્યા મર્મ કો કાઢવા,
 પણ સદા એ જ અંધાર વહેશે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૪૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૩૧

કેમ પ્રભુને કદી માનવી કલપશે
 જે કદી નહિ જ કલ્પાય કલ્પ્યો ?
 દશ્ય આ સૃષ્ટિમાં પ્રકટ જે નવ પડે,
 તે ન પકડાય કોથીય તલ્પ્યો ;
 કેમ પ્રભુને કદી માનવી સમજશે,
 જે ન સમજાય કો પ્રકટ ગુણથી ?
 સરિતજળ જેમ કહેવાય મધુરું મુખે,
 સિંધુજળ ખારું ખોલાય લુણથી.

ન્યોતિને પૂછશો, રૂપ તારું કશું ?—
 રૂપ જેવું જુઓ તેવું મારું :
 વાયુને પૂછશો, ગંધ તારી કશી ?—
 ગંધ જેવી ભજે તેવી વારું :
 પાણીને પૂછશો, સ્વાદ તારો કશો ?—
 સ્વાદ જેવો રહે જ્યાં મળું ત્યાં :
 તત્ત્વમાં કેમ આરોપવો ગુણ કશો ?
 કેમ પ્રભુ એમ નિર્ગુણ કળું ત્યાં ?

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૫૦

Gandhi Heritage Portal

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૩૨

હૃદયધમકાર કે હૃદયઉદ્ગાર કહો,
 કે કહો શબ્દ અંતઃકરણનો,
 કે ખુદાની બસારત કહો તેહને,
 કે કહો ધ્વનિજ ભેદી સ્કુરણનો:
 સર્વ એ પ્રેરણા માનવી પામતો,
 દિવ્ય એ સ્વર પડે સર્વ કાને;
 શુદ્ધ ને સ્પષ્ટ નિજ બુદ્ધિ ને હૃદયથી
 માનવી તે ધરે ક્યમ ન ધ્યાને ?

માનવીમાં રહ્યું પરમ ચૈતન્ય તે
 હૃદયધમકારથી કંઈ સુણાવે;
 જ્યાં અંધારમાં ગયડવા માનવી,
 સદ્ય ચૈતન્ય એ ત્યાં સ્મરાવે;
 એ સ્વરોને સુણી બુદ્ધિ ઠરશે ફરી,
 ગયડતું હૃદય પણ ત્યાં અટકશે;
 હૃદય ને બુદ્ધિ નિર્મળ કરી માનવી
 નહિજ અંધારમાં ફરી ભટકશે.

વિશ્વચૈતન્યનો ચે.ગ

૨૫૧

Gandhi Heritage Portal

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૩૩

એકમાંથી અનેક જ થયા જગતમાં,
 તો પછી સર્વ ક્યમ એક થાશે ?
 એકમાંથી બધા આંકડા થાય. પણ
 મૂલ્ય સૌનાં જુદાં કેં ગણાશે ;
 મૂળ એકમ વસે છે બધી વ્યક્તિમાં,
 તોય એ વ્યક્તિ છે ભિન્ન સઘણા ;
 માનવીએ જવું મૂલ્યની પ્રગતિમાં,
 કે હડી ગતિ ફરી લેવી અવળા ?

જેહ એકમ રહ્યું મધ્યગિંદુ વિષે
 તે જ એકમ પરિઘમાં પ્રસરતું,
 મધ્યગિંદુ પ્રસરતાં પરિઘમાં મળી
 તે મહાગિંદુ ત્યાં એક ઠરતું ;
 વ્યક્તિનું મૂલ્ય વધતું પરિઘ પ્રતિ જતું,
 તોય નહિ ગિંદુથી તેહ તૂટે :
 માનવી પ્રગતિમાં એમ આગળ જતો,
 નહિ જ એ એકથી ક્યાંહી છૂટે.

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૫૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૩૪

એકમાંથી વહે અલુગણ્યાં કિરણ, તે
 સર્વ પોષાય એ એકમાંથી ;
 જીવનનું મૂળ એ એકમાં છે રહ્યું,
 જીવનરસ મેળવે સર્વ ત્યાંથી ;
 કિરણ એ જ્ઞય આદિ ગમે તેટલું,
 તોય એ એકનું અંગ રહેતું ;
 કિરણ દેખી શકે નહિ જ નિજ મૂળને,
 તોય નિજ મૂળનું તેજ લેતું.

માનવીની બધી આ અહંભાવના
 કિરણ પૂરતી ભલે રહે જગતમાં :
 'હું' અને 'મારું' છે મૂળ જે એકનું,
 તે થયું સર્વનું કિરણજાતમાં ;
 'હું'તાણું ભાન એ કિરણમાં ખૂલતાં,
 'હું'તાણું 'હું' પછી તેહ શોધે :
 એ 'મહા હું' રહે કિરણના 'હું' વિષે,
 તેજ 'હું' મૂળનો પંથ શોધે.

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૫૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૩૫

પ્રકટ આ ગહન અંધાર પાછળ રહ્યું
 વિશ્વચૈતન્ય તે કા ન દેખે;
 જે કરું તે કરું હું જ આ જગતમાં,
 અંતરે એમ સૌ જીવન લેખે;
 દીપ સળગાવી કાણે મૂક્યો છે છૂટો,
 કાણુ એ દીપમાં તેલ પૂરે?
 દીપ નવ જાણતો કેમ પોતે થયો,
 કેમ પોતે રહ્યો નાચી નૂરે!

એક દિન દીપનું તેલ એ ખૂટશે,
 આવશે વાયુનો કા ઝપાટો,
 તે ભભકતો પછી દીપ એ ખૂઝશે:
 ક્યાં જશે દીપનો વ્યર્થ ફાંટો?
 વિશ્વચૈતન્ય તો સર્વ જીવને રહે,
 શું થયું જો ન એ જીવન જાણે?
 ફળ ન જાણે રહ્યું મૂળિયું ભૂમિમાં,
 તે જ રસ ત્યાંથી નિજ કાજ આણે!

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૫૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૩૬

સકળ આ સૃષ્ટિનું પરમ સર્જન સતત
 માનવી જ્ઞેય અદ્ભુત સમીપે ;
 કાણુ સર્જક હશે સર્વ સર્જનતણો ?
 તેલ પૂરનાર છે કાણુ દીપે ?
 કો મહાકવિતાણું છે મહાકાવ્ય એ,
 જે હજી જ્ઞય અદ્ભુત રચાતું ;
 ખંડ પર ખંડ અણુગણુ રચાતા રહ્યા,
 તોય એ ના હજી પૂર્ણ થાતું !

સૃષ્ટિરચનાતણો પરમ રચનાર એ
 ક્યાં રહ્યો છે અગોચર છુપાઈ ?
 પરમ આનંદ ઉભરઈ એનો રહ્યો,
 સૃષ્ટિ સુંદર પળેપળ છવાઈ :
 જ્યોતિધારાતણાં વિદુ જ્યાંથી બીડે
 જ્યોત્સનાં, ક્યાં રહ્યો તે કુવારો ?
 પરમ આનંદનાં ફૂલ જ્યાંથી ફૂટે,
 તે છૂપી ક્યાં રહ્યો છોડ ન્યારો ?

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૫૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૩૭

જે રહ્યો છે છુપાઈ જગત પાછળે,
 જગત તેને જ શોધી રહ્યું છે ;
 જે રહ્યો છે જગતમાંહીં છૂટો કહીં,
 જગત અંધાઈ તેથી ગયું છે !
 જે રહ્યો છે અગોચર અધી આંખથી,
 આંખ તેની પરમ જ્યોતિ વરસે :
 ધામ તેને રહે, નામ તેનું ગ્રહે,
 પણ અક્ષય લક્ષવા જગત તરસે !

વ્યોમમાં સાળુ જેનો પ્રભાતે ઊડે
 તે ગુલાબી ઉષા હોય કેવી ?
 રમત નક્ષત્ર ને તારલાની રમે,
 તે હશે કેવી આકાશદેવી ?
 જે હૃદયમાંથી સરગર્ભ કવિતા બની,
 તે હૃદયને શકે કોણુ જોઈ ?
 સર્જનારો સદા છે જ સર્જન વિષે,
 પ્રગટતાં સૃષ્ટિ દેવાય ખોઈ !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૫૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૩૮

જે દૂષ્યું લાગતું ગહન અંધારમાં,
 તે જ આકર્ષતું રહે બધાને ;
 જે દિવસના પ્રકાશે રહ્યું સ્પષ્ટ, તે
 રહે પડ્યું સર્વ વસ્તુપ્રદાને ;
 અણુમળી વસ્તુનો મોહ છે સર્વને,
 અણુદીઠાં ધામ સૌ સ્વર્ગ લાગે ;
 નહિ જડ્યું સ્વર્ગ તે કલ્પનામાં રચી
 માનવી નિરખવા તેહ માગે.

જે કદી થાય પ્રભુ પ્રકટ નિજરૂપમાં,
 તે બધી પૂજ્યતા જાય એની ;
 કોઈ માને અને કોઈ માને નહિ,
 થાય ઝંઘડાભરી મૂર્તિ તેની ;
 કલ્પના એકરૂપે ન સૌને મળે,
 પૂજ્યતા જાય સૌ મોહભંગે :
 આગિયે ઝખકતો આંખ આંજી બીડે,
 પકડતાં તે દિસે કીટ અંગે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૫૭

૧૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૩૯

જે વિચારો અને શબ્દ તે કાર્ય, તે
 કાણુ જોઈ શકે મૂર્ત રૂપે ?
 જે બધા ભાવ મુખ પર રહે તરવરી,
 તે જણાશે કયા હૃદયરૂપે ?
 પાંદડાંમાં લીલા જે લસી છે રહી,
 તે કદી ખીજમાંથી કળાશે ?
 સર્વ આ સૃષ્ટિસર્જન થયું કયાં થકી,
 મૂળ તે કેમ જોઈ શકાશે ?

સર્જનારો સદા છે જ સર્જન વિષે,
 સર્વને અંતરે વાસ એતો ;
 ભાવ તે કલ્પનાથી થયું કાવ્ય તે
 કેમ છૂટા કરે જોગ તેતો ?
 કેમ સર્જન કદી જોય સર્જક જગે,
 જે થયું પાણીથી શીણુ જેવું ?
 રૂળ થયું ફૂલને હૃદય સંતાઈને,
 પણ ન જાણે હશે ફૂલ કેવું ?

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૫૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૪૦

સર્વ ધ્વજાંડનું કેંદ્ર અણુદીઠ જે,
 તેથી સર્વ આ જીવન જાગે;
 વિશ્વચૈતન્ય, પ્રભુ, અંતરાત્મા કહે,
 ઊગતું સર્વ ત્યાંથી જ લાગે;
 બીજમાંથી જ જે સર્વ રહે ઊગતું,
 તે જ બીજે રહે તત્ત્વવાસો;
 પૃથ્વીની હૃદયે ને સૂર્યચુંબનથી
 જાગી સ્ફુરતું ભરે જીવનશ્વાસો.

પવનપાંખે ભરી પાંખ પક્ષી ઊડે,
 સિંધુજળમાં તરે મચ્છ સરતાં;
 વનવને, ઉપવને, લલિત લીલાથી
 વૃક્ષ ને પુષ્પ સૌંદર્ય ભરતાં;
 પ્રાણીઓ, જંતુઓ, પ્રકટ ચૈતન્યભર્યાં,
 રે દિસે સ્થિર પશુ જડ બધું જે;-
 સર્વ તે કેંદ્રની પ્રેરણા પામતાં
 પુનર્સર્જનલીલામાંહીં ગુંજે!

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૫૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

અંક ૭

૨૪૧

કાઈ પણ બહારનું રૂપ નવ કહી શકે
 શું મહાજીવન ખૂલી રહ્યું ત્યાં ;
 સરિત કે સિંધુ પણ નવ જણાવી શકે
 શું મહાહૃદય ધમકી વહ્યું ત્યાં ;
 વિશ્વનાં દશ્ય ને વેશ પળપળ ફરે
 તે મહાસત્ય આપે ન ગોતી :
 તિમિરબંધન પડી ઇન્દ્રિયો ક્યમ જુએ
 પરમ આત્માતણી અકથ જ્યોતિ ?

પત્રપુષ્પે ખીલે વૃક્ષ શા રસથકી,
 ગુણ તે છાલ તેની ન જાણે ;
 મંજરી નવ લહે શું છૂપ્યું તેહના
 શુભ્ર સૌંદર્ય કેરા ઊંડાણે ;
 પણ ખરે પુષ્પની પાંદડી, ને પછી
 ફળ ઊગી મૂળ ખીજરૂપ વિલસે :
 અંતરાત્માતણા દિવ્ય તે કેંદ્રથી
 જીવનલીલા છૂપી એમ વિકસે !

વિશ્વચૈતન્યનો ચોમ

૨૬૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૪૨

વિશ્વચૈતન્ય જે આત્મ રૂપે રહું,
 ખીલવો તેની સૌ પરમ જ્યોતિ;
 સિંધુતળિયે પડ્યું ગાઠ અંધારમાં
 છીપમાં એવું અણમોલ મોતી!
 એ જ ચૈતન્ય જ્યાં જ્ઞાનને ચેતવે,
 ત્યાં પ્રભા ભવ્ય ભલકે જીવનમાં;
 જ્ઞાન તો માત્ર છે અગ્નિસાધન સમું,
 ચેતના વિણ ન લે તેજ તનમાં.

પ્રકૃતિની ધૂળ દેશો ન કંઈ વળગવા
 અંતરે દુષ્ટ એ વાસનાથી;
 ધૂળનાં પડ ઉપર પડ ચડે, તો પછી
 ચેતશે જ્યોતિ ત્યાં સહજ ક્યાંથી?
 ધૂળનાં પડ પ્રથમ સાફ એ સૌ કરો,
 હૃદયતલ સ્વચ્છ રાખો હમેશે!
 વિશ્વચૈતન્યનો એક તણખો મહીં
 કો પળે જીવન ઝંખકાવી દેશે!

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૪૩

વિશ્વચૈતન્યનો એક તણખો પડી
 આપણી માટીમાં ક્ષોભ ભરતો ;
 વિશ્વચૈતન્ય પ્રભુ આપણી પાસ છે,
 તેજ એ માટીનું હેમ કરતો ;
 જડ બની ઠેસ ખાતી પડે તે થકી
 લાખ ચચકાટ એ છે જ સારા ;
 માટીનું મૂલ્ય નહિ થાય તણખા વિના,
 એક વિણુ સર્વના રહે ઉધારા !

એક તણખા વગર માટી જે જે પડી,
 તે બધી છે પડી શુષ્ક રેતી ;
 નહિ જડે રસ કરો તે થકી કાઢને,
 નહિ ઊગે વૃક્ષ, નહિ થાય ખેતી ;
 જીવનલીલા બધી ફૂટતી ક્ષોભમાં,
 એક તણખા થકી પ્રૌઢિ પામી ;
 વિશ્વચૈતન્ય પ્રભુની ફેરે સ્વારી, ત્યાં
 ક્ષોભ છે માટી ફેરી સલામી !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૪૪

જે મહાત્મા થયા જગતમાં સર્વ, તે
 એ જ ચૈતન્યની જ્યોતિ પામ્યા ;
 વિશ્વચૈતન્ય ત્યાં પ્રગટતાં સોગણું
 જીવનના કંઈક અંધાર વામ્યા ;
 પ્રકૃતિની સૂક્ષ્મતા હોય ઉત્કૃષ્ટ, ત્યાં
 થાય ચૈતન્યની અધિક સિદ્ધિ :
 હોય આકાશ નિર્મળ અધિક જેટલું
 તેટલી જ્યોતિની થાય વૃદ્ધિ.

વિશ્વચૈતન્ય એ છે જ પ્રભુ આપણો,
 દિવ્ય એ મૂળ છે વિશ્વકરું ;
 સચ્ચિદાનંદ એ, અંધનિર્મલ એ,
 સર્વ આ વિશ્વનો એ જ મેરુ ;
 જ્ઞાન જે નવ મળે ઇન્દ્રિયોથી કદી,
 તે જ એ વિશ્વચૈતન્ય આપે ;
 વિશ્વને વિશ્વમાંથી કરો બાદ, પણ
 સર્વમાં એ જ રહી શેષ વ્યાપે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૪૫

એ જ ચૈતન્યને દિવ્યતાથી ઝીલ્યું
 સર્વ પયગંબરોએ સ્વચિત્તે ;
 એ જ ચૈતન્યનું સત્ય કંઈ દાખવ્યું
 ભિન્ન ઉદ્ધારથી ભિન્ન રીતે ;
 માનવીજાત છે એક આ જગતમાં,
 તોય છે સર્વનાં ભિન્ન રૂપો :
 પાણી પાતાળથી આવતું એક, પણ
 ઘાટ ને સ્વાદમાં ભિન્ન રૂપો !

વિશ્વચૈતન્ય એ માનવીમાં રહ્યું,
 તે ઉપર ન્યાં ચડે ગાઠ જાળાં,
 સ્થૂળ પંચેન્દ્રિયોના જ ઉપભોગમાં
 મારી દે તે ઉપર સર્વ તાળાં ;
 ત્યાં ફરી વિશ્વચૈતન્ય એ રહે ઝળી,
 સત્યના દિવ્ય ઊડે કુવારા ;
 ને નવલ કોઈ પયગંબર જ ઊતરી
 દે તહીં કંઈક સંદેશ ન્યારા !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૪૬

વિશ્વચૈતન્ય જે સર્વ જીવને રહ્યું,
 તેજ સૌ જીવને ગુપ્ત પ્રેરે ;
 પ્રાણીઓ સર્વ એ પ્રેરણા પામતાં
 સહજ ભાવે અગર સજીવ પેરે ;
 બુદ્ધિ કે કલ્પના જ્યાં નથી ખીલી, ત્યાં
 સર્વ પશુઓ કરે સહજભાવે ;
 માનવીમાં ખીલી કલ્પના જેટલી,
 તેટલી પ્રેરણા ભવ્ય આવે !

માનવીહૃદય છે સૌ કવિત્વે ભર્યાં
 એજ ચૈતન્યની પ્રેરણાથી ;
 એજ ચૈતન્યથી કલ્પનાવૈભવે
 અધિક ઓછાં ઝળે દિવ્યતાથી ;
 જેવું ચૈતન્ય એ ઊતર્યું વ્યક્તિમાં,
 રૂપ તેવું થયું લિપ્ત તેનું ;
 એજ ચૈતન્ય ને એ કવિત્વજ ખરી
 માનવીકરી છે કામધેનુ !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૪૭

કૈં વિચારો નવા આવતા મગજમાં
 માનવીને અચંબો પમાડે ;
 અણુદીડી, અણુસુણી, અણુભણી વાતથી
 કૈંક સ્વપ્નો હૃદયને જગાડે ;
 તે જ પંચેન્દ્રિયો છે સકળ પ્રાણીમાં,
 તોય છે આચરણ ભિન્ન સૌનાં ;
 વાદ્ય વરુનાં દિસે ભિન્ન અનુવર્તનો,
 ભિન્ન છે ગાડરાં તેમ ગૌનાં.

દશ્ય આ ક્ષિતિજ સુધી જ દેખી શકે
 સ્થૂળ આ આંખની દૃષ્ટિ એવી ;
 તોય છે અંતરે આંખ એવી અવર,
 ક્ષિતિજની પાર પણ જ્ઞેય તેવી !
 માનવીમગજમાં કૈંક નવકલ્પના
 વીજળી જેવી આવી ઝમૂકે :
 નવ દીડી, નવ સુણી, કે ન ક્યાં અનુભવી,
 એરી આશ્ચર્યકૃતિ લાવી મૂકે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૪૮

વિશ્વચૈતન્યની મૂર્તકવિતા સમું
 રહે સકળ વિશ્વ અદ્ભુત રચાતું ;
 જે મહાકાવ્યકર્તા રચે વિશ્વ એ,
 સર્વ તેતું જ સર્જન સુહાતું ;
 એ જ ચૈતન્યની પ્રેરણાથી રચે
 કવિજનો નવનવી સૃષ્ટિ નિજની ;
 કલ્પનાવૃક્ષ જે માનવીમાં ખીલે,
 તે પ્રભા એ જ ચૈતન્યખીજની.

નવલ એ સૃષ્ટિસર્જનતણી કલ્પના
 નવ ઊઠે સ્થૂળ પંચેદ્રિયોથી ;
 જ્ઞાન જે માનવીએ જગે મેળવ્યું,
 તેથી અદ્ભુત ન કહેવાય કાથી ;
 જાણીતા મુલકમાં જ્યમ પ્રવાસે જતાં
 કો અજાણ્યો મુલક નહિ જ શોધે :
 નવલસર્જનતણી કલ્પનાને ય એ
 ઇદ્રિયો પાર ચૈતન્ય ઓધે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૪૬

દષ્ટિ સામે દિસે જગત આ ચાલતું,
 તે જ કંઈ જાણવા યોગ્ય નહિ શું ?
 વિશ્વનું તંત્ર આ ચાલતું જોઈને
 કેં જ શું સાર તેનો ન લહીશું ?
 એકના એ અને એતણા ચાર છે,
 આંકડા એમ અગણિત લખાતા ;
 વિશ્વનું ગણિત એ કંઈક પણ જાણતાં
 વિશ્વના ભેદ કંઈ કંઈ જાણતા.

ચંદ્ર રવિ તારકા ને ગ્રહોની ગતિ
 માનવીએ ન શું સિદ્ધ શોધી ?
 સેંકડો વર્ષ પછી આવતા કેતુની
 ફેરી પણ શું નથી એમ નોંધી ?
 ને ગ્રહોની અસર ને ગ્રહોના નિયમ
 કંઈક પણ માનવી શું ન પામ્યો ?
 જીવનમર્યાદને સમજવા વિશ્વની
 રજરજે વિશ્વનો નિયમ જામ્યો !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૫૦

ગાઉ કોડો ધૂમે દૂર આ ગ્રહ બધા,
 માનવીજીવનશું તોય ભળતા ;
 વિશ્વનો નિયમ સર્વત્ર રહે પ્રસરતો,
 તો ગ્રહો માનવી સાથ મળતા ;
 નહિ ગ્રહો દોરવે માનવીભાગ્યને,
 દોરનારો રહ્યો નિયમ મૂળે ;
 નિયમની ડૂંચી જો માનવીને મળે,
 જીવન સમગ્રય ત્યાં મુઠ્ઠી ધૂળે !

અમુક કાળે બરફ જો હિમાલય પડે,
 તો પડે મેઘ પણ અમુક દેશે ;
 નિયમ એ માનવીને મળ્યો, તેથી શું
 દેશનું ભાગ્ય છે બરફવેશે ?
 માનવી વ્યર્થ શંકા અવગણ તજી
 નિયમને શોધતાં આંખ ખોલે ;
 ધુવડશું આંખને બંધ કરતાં કદી
 સૂર્યની શક્તિને કેમ તોલે ?

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૫૧

પાટ પર સ્વરતણાં ચિહ્ન સૌ પાડીને
 તે સ્વરો વાંચી પાછા ઉચરતા ;
 સ્વર ભુસાતાં ન વંચાય તે કામથી,
 નહિ સ્વરો આપ ઉચ્ચાર કરતા ;
 નિયમ સ્વર સ્થાપના તે પુનર્પ્રાપ્તિને
 માનવીને જહ્યો અજમ આજે ;
 એમ અદ્ભુત સ્વરાલેખ્યંત્રો થયાં,
 સ્વર ઝીલી તે ફરી ઉચરી ગાજે !

વીજળીનો મળ્યો નિયમ જ્યારે પ્રથમ,
 તારથી સર્વ સંદેશ દેતા ;
 તાર એ તૂટતાં સર્વ તૂટી જતું,
 તાર વિણ કો ન સંદેશ વહેતા ;
 આજ સ્વરમોજ આકાશના છે જહ્યા,
 તે જહ્યા મોજ તમતેજકેરા ;
 તાર વિણ જય સંદેશ તે ચિત્ર પણ,
 એ ચમત્કાર કેવા અતેરા !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૭૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૫૨

માનવીબુદ્ધિ ને માનવીકલ્પના
 શું કરી ના શકે જગતમાંહીં ?
 વસ્તુવિજ્ઞાનથી કૈક પટ ઊઘડ્યા
 ને હજી ખૂલશે કૈક આંહીં ;
 સરિત જળયોધની શક્તિ યોજે શ્રદ્ધી,
 યોજશે શક્તિ સાગરતણી યે ;
 સર્વ આકાશનું ઉદર જોળી વળી
 કાઢશે કૈક મોંઘા મણિ એ !

જે ગ્રહોની ગતિથી નિયમ સાંપડ્યો,
 તે નિયમ માનવી ક્યમ વિસારે,
 માનવીજીવનની વ્યક્તિમર્યાદ પણ
 એ નિયમથી જ સમગ્રય ન્યારે ?
 વસ્તુવિજ્ઞાન ન્યમ વસ્તુનિયમો લહે,
 છે જ ગ્રહસ્થિતિતણું જ્ઞાન તેવું :
 કાર્યકારણતણી સાંકળી ને જડી,
 તે કડીનું ન શેં જ્ઞાન લેવું ?

વિશ્વસ્તન્યનો યોગ

૨૭૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૫૩

ભાગ્ય, પ્રારબ્ધ કે નસીબ નામે કહો ;
 કર્મ, સંભોગ કે દૈવધટના ;
 કે કહો પૂર્વજન્મોત્થાં ક્ષણ કદી :
 માનવીની રહી એવી રટના ;
 કંઈક પણ છે ખરું, માનવી સાથ જે
 જન્મથી સતત સંબંધ સાંધે ;
 માનવીના પ્રયત્નોશું જોડાઈને
 જીવનમર્યાદ તે કંઈક બાંધે !

નહિ પ્રયત્નોચક્રી જોગ એ છૂટતા,
 જીવનમર્યાદ નહિ કો ખસેડે ;
 પાક પકવી કદી અન્ન નવ પામશે
 કાઈ પણ ખંતથી ખડક ખેડે ;
 ગ્રહચક્રી જે નિયમ માનવીને મળ્યો,
 તે નિયમ જીવનમર્યાદ દાખે :
 કેમ ખોટો કહું અનુભવે જે કસ્યો ?
 સત્ય એ પરખતાં સર્વ ઝાંખે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૭૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૫૪

જીવનમર્યાદા એ ગ્રહનિયમ દાખવે,
 વ્યક્તિની શક્તિની હદ બતાવે ;
 માનવી એ ભલી રીત બે જાણી લે,
 તો જીવનપંથ નિજ નવ ડરાવે ;
 સર્વ જીવનોતણી લિખતા શા થકી ?
 શા થકી રાય ને રંક એવા ?
 સર્વ એ ગૂંચ આ નિયમ સમજાવતો :
 જન્મના ભેગ સૌ લિખ ક્રવા !

તોય એ નિયમ સમજી જીવનપંથના
 માનવીએ રહ્યું કાર્ય કરવું ;
 માનવીનું હજી જ્ઞાન અધૂરું દિસે ;
 નિયમની પૂર્ણતામાં વિચરવું ;
 રોગ કા વૈદ્યી પૂર્ણ પરખાય નહિ,
 તેથી વૈદ્ય જ ક્યમ ખોટું કહીએ ?
 નિયમ સમજાય નહિ પૂર્ણ બે કાઠને,
 તેથી શું નિયમને વ્યર્થ લહીએ ?

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૭૩

૧૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૫૫

ઉગ્ર જ્વાલામુખી પહાડ જ્યાં ફાટતો
 કૈક ગામોતણો નાશ કરતો,
 રૌદ્ર ને ઉગ્ર એ રૂપને દેખતાં
 માનવી પ્રત્યનો ભાસ ભરતો ;
 ઊકળતી સરિતશો ઉણુ લાવા વહી
 ઘૂંદતો દાટતો જ્ય પંથે ;
 સર્વનો થાય સંહાર એ માર્ગમાં,
 સારું કે નરસું સૌ એક અંતે !

નહિ ખયે પાપનાં ધામ એ પંથમાં,
 નહિ ખયે દેવળો કે મસીદો ;
 સાધુ કે શકે નહિ જ ઊગરી કો શકે,
 કોણુ શાગીર્દ, કેવા મુરીદો ?
 પ્રભુતણે! નિયમ પણ એમ વિશ્વે વહે,
 નહિ શકે કોઈ તેને ચુકાવી :
 માનવી નહિ હજી સર્વ સમજી શકે,
 શું કરે પ્રાર્થનાથી મનાવી ?

વિશ્વચૈતન્યનો ચેત

૨૭૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૫૬

માનવીરૂપ પ્રભુ પુરુષ કલ્પો ભલે,
 કે ગણો શક્તિ એ વિશ્વમાતા ;
 તાત ને માત પ્રત્યક્ષ સર્જક જગે
 જોઈ કલ્પાય વિધિ કે વિધાતા ;
 સર્વ શ્રદ્ધાથકી ભક્તિ એની કરો,
 સર્વ શ્રદ્ધાથકી સત્ય પાળો :
 નહિ રહે કોઈથી દૂર, આકાશશો,
 એક પણ નિમિષ પ્રભુ એ નિરાળો !

માનવીરૂપ પ્રભુ એમ કલ્પો ભલે :
 છે દ્યાસિંધુ એ પરમન્યાયી ;
 કીડીને કણુ ધરે, હસ્તીને મણુ ભરે ;
 પણ ન એનો ફરે નિયમ સ્થાયી :
 કેમ એ નિયમથી પ્રભુ કદી ચળી શકે ?
 છે દ્યાસિંધુ, તો સર્વ માટે !
 માનવીરૂપ હો પ્રભુ ભલે, તેથી શું
 ઊતરશે આપણી અધમ પાટે ?

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૭૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૫૭

એક છે નિયમ આ વિશ્વનો સત્ય તે
 નહિ જ નિજ ધ્રુવચક્રી કો દિ ચળતો ;
 વિશ્વ ને વિશ્વના ગોળ આ અણગણ્યા,
 સર્વને એકરૂપે જ ફળતો ;
 શબ્દ કે ન્યાય કે વિશ્વશાસન કહો,
 એ નિયમ નહિ જ નિજ ધર્મ ચૂકે ;
 નહિ દયા ખાય એ કોઈની વિશ્વમાં,
 નહિ જ એ કોઈને પલક મૂકે.

માનવી તો કરે કોની આ પ્રાર્થના ?
 માનવીહૃદય કોને પુકારે ?
 કોણ એ નિયમને ફેરવે વિશ્વમાં ?
 શેં વૃથા શ્વાસ નિજ ખોઈ હારે ?
 નિયમ એ સર્વને ધર્મપથ રાખતો,
 જે ચળે તે જળે જગતમાંહી :
 માનવી પ્રાર્થનાથી કશું માગતો ?
 નિયમ ચળતાં રહે નિયમ ક્યાંહી ?

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૭૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૫૮

કોઈની પ્રાર્થનાથી નિયમ નહિ ચળે,
 નહિ જ પાછો ફરે કોઈ કાળે ;
 વિશ્વની એ મહાગતિ ન અટકે કદી
 એક કે સો થકી કો ઈલાળે ;
 જંતુ લાખો વસે આપણા રક્તમાં,
 રક્તના વહનમાં જીવન તેનાં ;
 કેમ કો કાજ એ વહન અટકી પડે ?
 માનવીજીવન તો ભિન્ન શેનાં ?

રક્તના વહનની એ ક્રિયામાં હશે
 કંઈકે તફાટ એ જંતુકેરા ;
 વિશ્વના વહનમાં માનવીજીવનના
 તેમ છે સર્વ પરિતાપ ઘેરા ;—
 તો પછી પ્રાર્થનાથી કશું માગવું ?
 પ્રભુ જ શું એમ નિજ નિયમ ત્યાગે ?
 ભક્તિ તો સ્નેહનું છે સમર્પણ ખરું,
 ભક્ત સાચો કશું યે ન માગે !

વિશ્વેતન્યનો યોગ

૨૭૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૫૯

વિશ્વનિયમે યથું જે થતું જાય આ,
 તેજ નિયમે સકળ જીવન ચાલે ;
 માનવી જે કરે તે કરે તેજ, કે
 નિયમથી જે લખાયું કપાલે ?
 વિશ્વની જાળ અવિરત વણાતી જતી,
 ત્યાં કરે દોરી આ કાણુ છૂટી ?
 જીવન વણુનાર કે વિશ્વ વણુનાર એ ?
 છોડવે કાણુ એ આંટીઝૂંટી ?

તોય એ જીવન જીવનારને છે પડી
 જીવન એ સર્વસુંદર સજવવા ;
 દોરી એ જાળવણુતરકળામાં દીપે,
 ભાગ એ જીવનકેરો લજવવા :
 કોણુ કરનાર એ, પ્રશ્ન શા કાજ એ ?
 ભાવિ સૌ ભૂતમાં ફેરવાશે :
 વિશ્વનિયમે થવાનું હતું તે થયું,
 નવ કથું હર્ષ કે શોક આશે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૭૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૬૦

માનવી જગતમાં શું મનસ્વીપણે
 જે ગમે તે કરે, એમ કહેશે ?
 નહિ જ સંકલ્પ સૌ માનવીના ફળે,
 શું પડી જળ સ્વાતંત્ર્ય લેશે ?
 વિશ્વની જળમાં સૌ ગૂંથાયા પડી,
 દેશ ને કાળની સર્વ મૂર્તિ ;
 કેમ કોઈ કહે, હું ગમે તે કરું ?
 કેટલી હોય મંડૂકસ્ફૂર્તિ ?

વિશ્વની પ્રગતિમાં, વિશ્વના નિયમમાં,
 માનવીવ્યક્તિ અમતોલ રહેતી ;
 નહિ મનસ્વીપણે કો છૂટે જળથી,
 સર્વને સ્થાન એ જળ દેતી ;
 સફળતા, વિફળતા, વિજય ને હાર સૌ,
 નથી કશું માનવીને જ હાથે ;
 વિશ્વસંભોગનું પૂતળું માનવી
 પામશે શું લડી વિશ્વ સાથે ?

વિશ્વયૈતન્યનો યોગ

૨૭૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૬૧

જેહ પોતાનું 'હું' માનવીમાં રહ્યું,
 તે 'મહા હું' તણું કિરણ નાનું;
 કેમ એ કિરણ નિજ કાર્યશક્તિ ભૂલે,
 અપણ ચૈતન્ય રહે શિથિલ શાનું ?
 જે 'મહા હું' વણી છે રહ્યું જાળને,
 દોરી ખેંચાતી રહે તેની 'હું'થી ;
 'હું' 'મહા હું' અતે જાળવણુતર બધાં
 વિશ્વ આ છે રહ્યાં એમ ગૂંથી !

ન્યાં પડે ગાંઠ એ જાળવણુતરતણો,
 ત્યાં ઠરી જાય વ્યક્તિત્વ એનું ;
 સર્વ 'હું' એમ લખતાં 'મહા હું' વિષે
 જાળથી હોય ભિન્નત્વ કેનું ?
 કર્મ સાથે પરાક્રમ ગૂંથાઈ રહ્યું,
 દોરીના વળ રહ્યા દોરી સાથે :
 માનવી કેમ વળ છોડવીને કહે,
 મેં કીધું કે થયું કર્મહાથે ?

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૮૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૬૨

વિશ્વગ્નને પડ્યો ઝગડતો માનવી
 જીવનનો સ્વામી છે તોય પોતે ;
 ન્યોત અંધાર વીંધી રહે જેમ આ,
 તેમ અંધાર વીંટાય ન્યોતે ;
 ન્યોતશું વીંધીને કિરણ પ્રસરાવવું.
 એ જ છે જીવનનો હક અનેરો ;
 સ્વાત્મની ન્યોતિ ચોમેર પ્રસરાવતાં
 નહિ નડે વિશ્વઅંધાર ઘેરો.

સર્વ સ્વમોતણી સૃષ્ટિ છે જેહની,
 સર્વે સંકલ્પનું વિશ્વ જેનું.
 સ્નેહ ઔદાર્ય સામ્રાજ્ય છે જેહનું,
 કમ હોલાય વ્યક્તિત્વ તેનું ?
 જીવનનો સ્વામી પોતે જ છે માનવી,
 ગ્ન આ ત્યાં ભલે રહે ગૂંથાતી :
 ઝાકળે રહે ગૂંથાતું કિરણ, તોય ત્યાં
 ન્યોતિ તેની ન અંધાર્ઠ ગતી !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૬૩

વાયુની લહર ફરી પોપચાં પર કહે
 આંખ અંતરતણી ખોલવાને ;
 સૂર્યફેરી પ્રભા ઊતરતી આંગણે
 ખોલવા કહે હૃદયની પ્રભાને ;
 ખારીમાંથી કુસુમવેલ ડોકાવીને
 આત્મપરિમલતાણું સ્મરણ થાપે :
 વિશ્વચૈતન્ય એ લક્ષ્યા સર્વને
 પળપળે કંઈક સંદેશ આપે !

વિશ્વમાં જીવન તો સૌ પ્રવાસે પહ્યાં,
 મુલકથી દૂર ને દૂર પળતાં ;
 પંથની ધૂળ ને થાકની શૂળમાં
 જઈ પડે ભૂલમાં તીર્થ ભળતાં !
 વિશ્વચૈતન્ય એ સર્વને દોરતી
 કંઈક સંકેતથી સ્થાન લાવે :
 મેઘ વ્યોમે ચડી જાય બહુ દૂર, પણ
 આખરે વાયુથી પૃથ્વી આવે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૮૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૬૪

દશ્ય આ બહારનું જે દિસે તે ખરું,
 માન્યતા સર્વની એવી જૂઠી ;
 સૌ વિસંવાદ ને શોક આ જગતના
 માનવી પર રહ્યા એમ રૂઠી ;
 બહારનું દશ્ય પરિતૃપ્તિ શી આપશે ?
 નેતનેતાં બધું થાય ઝાંખું ;
 વસ્તુની સ્થૂળતા સ્થૂળ આંખો જુએ,
 ને ઊડી જાય સૌંદર્ય આખું !

પુષ્પસૌંદર્ય આંજી રહે આંખને,
 તોય કરમાય તે નેતનેતાં ;
 રંગ અદ્ભુત રહે વ્યોમ રેલાઈને,
 પણ થતા લુપ્ત રવિકિરણ ખોતાં ;
 બહારનું જાય સૌ બહાર અંતે ઊડી :
 રે જુઓ વસ્તુના આત્મમાંહીં !
 સ્નેહ આનંદ તેના ઉરે ઝીવતાં
 શો અંજે આત્મ તમ વિકસી ત્યાંહીં !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૬૫

વસ્તુનો આત્મ જ્ઞેતાં જડે સાંચકી
 પરમ સૌંદર્ય તે વસ્તુકેરું ;
 ફૂલનો રંગ કે ઘાટ જ્ઞેતાં નહિ જ
 ત્યાં મળે તેનું સૌરભ અનેરું ;
 ગાનનાં ચિહ્ન કે વાદની કળ વિષે
 નવ જડે ગાનઆનંદ ઊંડો :
 નવ મળે મધતાણું અમૃત આરોગ્યકર
 મોહતાં દેખી મધુકોશ રૂંડો.

સત્ય સૌંદર્ય છે ગર્ભચૈતન્યમાં
 એ જ છે દિવ્ય તત્ત્વાર્થ એનો ;
 વસ્તુનું એ જ અસ્તિત્વ તે સિદ્ધિ છે,
 એ જ આત્માનુરૂપ સ્વાર્થ તેનો ;
 સર્વ સૌંદર્ય છે ગૂઢ ચૈતન્યનું,
 તે જ આકર્ષી આનંદ આપે ;
 આત્મનું કેંદ્ર જ્યાં જાય જન શોધવા,
 ત્યાં જ તે આત્મસૌંદર્ય સ્થાપે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૬૬

આપણા આત્મનું કેંદ્ર જ્યાં શોધીએ,
 ત્યાં જ આંતરજીવન વિશ્વનું છે ;
 ઊર્મિનું સત્ત્વ ખોળી શકે, તે પછી
 સિંધુના સત્ત્વ માટે ન પૂછે ;
 આપણે હૃદય જે નિત્ય ઠોકા પડે,
 છે જ તેવા અનંતત્વહૃદયે ;
 આપણાં એ જ સ્પંદન વિષે કેમ તો
 એ અનંત-વસ્પંદન ન લહીએ ?

આત્મનું કેંદ્ર એ આપણું ધર ખરું,
 એ જ વિશ્રામગૃહ સૌનું અંતે ;
 જીવનનાં યુદ્ધથી થાકી પરવારી સાં
 આખરે આવવા સર્વ ચિતે ;
 અહીં જ આરામ છે, શાંતિ સુખધામ છે,
 અહીં જ આનંદ છે શુદ્ધ સાચો ;
 જીવનની પૂર્ણતા જીવન એ માણશે,
 છે કૂટે કાયનો કુંભ કાચો !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૮૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૬૭

ઝે અનંતવસ્પંદનતણો બોધ ત્યાં
 હૃદયસ્પંદન વિષે થાય મનને,
 વસ્તુ ને વસ્તુનું બાહ્ય સૌંદર્ય ત્યાં
 નહિ જ આંધી શકે કો નયનને;
 મનુજના દેહ કે જગતના દેહની
 નહિ પછી ત્યાં રહે કો ગુલામી;
 અમર આત્મા જ છે માનવીનો ગુરુ,
 માનવી જ આત્મ છે સત્યનામી !

સર્વ ઊંડાણુ છે માનવીહૃદયમાં,
 ત્યાં જ ઊંડે ઊંડે આત્મ ભાળો ;
 સત્ય દર્શન થશે ત્યાં મહાસત્યનાં,
 ત્યાં જ છે જીવનનો ગણિતતાળો ;
 વિશ્વની શક્તિ સૌ છે મનુજઅંતરે,
 ત્યાં જ છે જીવનની સત્પ્રતીતિ :
 પરમ છે સ્નેહ, આનંદ ને મોક્ષ ત્યાં,
 ત્યાં જ સૌને જવું જીવન જીતી !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૮૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૬૮

સત્ય એ બોધ જ્યાં માનવીને મળે,
 સત્ય અંતિમ મળે ત્યાં જ તેને ;
 સૃષ્ટિનો સાર છે સૃષ્ટિચૈતન્યમાં,
 ત્યાં જઈ શોધવું અન્ય કુને ?
 જે વિચારો વિષે માનવી જીવતો,
 તે વિચારો જ એ માનવી છે ;
 સ્વપ્ન જોતાં અને સ્વપ્નરૂપ માનવી,
 જાગતાં આપને અન્ય પ્રીછે.

જેમ ભમરીતણો ડુંખ ખાતાં ધ્રુવજ
 થાય ભમરી વિચારી વિચારી,
 આત્મના સત્યની ધારણા તેમ ત્યાં
 સત્ય દે માનવીમાં ઉતારી ;
 માનવીનું ખરું જીવન ને તેજ એ,
 એ જ જ્યોતે ઝળે સકળ સૃષ્ટિ :
 સર્વ આશા સ્વયં થાય દર્શન તહીં,
 સર્વ શ્રદ્ધા અને દિવ્ય દષ્ટિ !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૬૯

ક્યાંથી દર્શન મળે વિશ્વચૈતન્યનાં,
 જો ન દર્પણ રહે સ્વચ્છ મનનું ?
 ગિંચ ક્યાંથી પડે મલિન મુખપાટ પર,
 જો ન તગતગ કરે તેજ તનનું ?
 વિશ્વચૈતન્ય રહે ગૂઢ આલાંતરે,
 નવ પડે શોધવા દૂર જઈને ;
 છે હવા સર્વને કાજ વ્યાપી જગે,
 સૌ ભરે શ્વાસમાં તેહ લઈને.

ક્યાંથી દર્શન મળે પરમ નિજરૂપનાં,
 જો ન દર્પણ સદા સ્વચ્છ રાખો ?
 દોહણું એક દર્પણ મળ્યું મનતણું,
 આપણે તેજ કા ભાસ અંખો ;
 વિશ્વચૈતન્યનું તેજ ઝીલી શકે
 જેવું પરિમાણ રહે પાત્રતાનું :
 સૂર્યની શુદ્ધતા સૂર્યમાળા ભરે,
 તેમ આકળતણું ચિદુ નાનું !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૮૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૭૦

વિશ્વચૈતન્ય એ સર્વ ઠામે રહે,
 નવ જુઓ તેનું છે જોણું કાચું;
 ન્યાં જુઓ ત્યાં જડે અમૃતમય જ્યોતિ એ,
 નહિ જ અંધાર કે મૃત્યુ સાચું;
 સ્વર્ગને પામશે ત્યાં ચ ચૈતન્ય એ,
 નરકમાં વિચરતાં ત્યાં ચ જોશે :
 વસ્તુ કે વ્યક્તિનો મુખવટો રાખતાં
 ત્યાં રહું ઊંડું ચૈતન્ય જોશે.

વિશ્વચૈતન્ય એ અગ્નિ જેવું દિસે,
 પ્રકૃતિના દોષને શુદ્ધ કરતું;
 પાપીનાં પાપને નરકમાં બાળતું,
 પુણ્યવંતાતણી જ્યોતિ ઠરતું;
 સ્વર્ગ ને નરકના ભિન્ન દેશે નથી,
 માનવીઅંતરે એઉ વસતાં :
 કર્મનો ન્યાય પામે સ્વયં માનવી
 વિશ્વચૈતન્યને નિકષ કસતાં.

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૮૯

૧૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૭૧

વિશ્વચૈતન્ય છે ત્રિજા જ્વાળા સમું,
 સર્વ બ્રહ્માંડ ત્યાં રહે ભલકતું;
 પ્રકૃતિ ને પ્રાણી એ મૂળ જ્વાળા વિષે
 જીવન નિજ એમ રાખે ઝબકતું;
 વિશ્વચૈતન્યની સાથ જળતું રહી
 જાય બદલાતું સૌ વિવિધ ભાતે;
 વિશ્વચૈતન્ય છે અગ્નિ જેવું વિમળ,
 જે અડે તે બને શુદ્ધ જાતે !

વિશ્વની એ અમરજ્યોતિમાં છે રહ્યો
 વિશ્વનો સત્ય આધાર ધરથી ;
 સકળ બ્રહ્માંડમાં જે રહી ગતિ બધે,
 તેનું છે મૂળ એ જ્યોતિકરથી ;
 જેમ આંદોલનો થાય ઊંચાં અધિક,
 થાય તે સૂક્ષ્મતર ત્યમ બધેથી ;
 વિશ્વચૈતન્યના અગ્નિને પહોંચવા
 સૂક્ષ્મ બનવું પડે અધિક તેથી.

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૭૨

સ્થૂળ આ આંખ જે જીવનમાં અનુભવે,
 જીવતા જીવનની તે જ માયા ;
 સર્વ સાપેક્ષતા જીવનમાં, જગતમાં,
 જે રહી તેની એ પ્રકટ છાયા ;
 સારું નરસું કશું, સુખ અને દુઃખ શું,
 પાપ ને પુણ્ય શું, સર્વ જોલે ;
 શક્તિ દૌર્ભદ્ય, સંપત્તિ દારિદ્ર્ય શું,
 શોક આનંદ, સૌ એમ તોલે.

પણ જહીં આંખ અંતરતણી ખૂલશે,
 ને કિરણ સત્યનું માંહીં પડશે,
 પ્રકૃતિની દિવ્યતા કંઈક ધીરે ધીરે
 પ્રકટ પડતાં નવી દષ્ટિ જડશે ;
 સર્વ સાપેક્ષ સંકલ્પ ને ગ્રહણ ત્યાં
 ભ્રમિત દ્વંદ્વોતણાં છૂટી જનશે ;
 જીવન અંતરપ્રકાશે થશે સ્પષ્ટ ત્યાં,
 ને ગહન ભેદની ડૂંચી પાશે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૯૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૭૩

માનવીઅંતરે કંઈકે દેશો વસે,
 માનવી સહજ તે કંઈ ન જાણે;
 કૈકે યુગયુગતણું પૂતણું માનવી
 કૈકે જીવનોતણી છાય આણે;
 ઘાટ ને રૂપ કંઈ કંઈ ધીમે બદલતાં,
 નંતુમાંથી થયો આજ જેવો;
 પ્રકૃતિનાં પડ પીગળતાં ગયાં જેમ ત્યાં,
 હૃદયતણખો ખૂલ્યો તેમ તેવો.

માનવી ! અંતરે ઊતરી ઊંકું જો :
 ઊતરતો ઊતરતો જા તું નીચે !
 ચક્ષુનાં પડ ઉપર પડ ઉઘાડી નિરખ,
 નહિ જ ન્યાં ઊંધ ડા સ્વપ્ન સિંચે !
 જીવન ને મૃત્યુની પાર જે જ્યોતિ છે,
 હૃદયની રાખમાં તે જળે ત્યાં :
 માનવી ! ઊતરી જો નયન ડેરવી,
 હૃદયસિંહાસને શું લળે ત્યાં !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૭૪

કૈક ભાંગ્યાંતૂલ્યાં સ્વપ્ન સરી ઊંઘમાં
 હૃદયને રોજ કંઈ ગૂંઘણાવે ;
 ઘાટમાં ઘાટ નવનવ ઊડી વાદળે
 ભળી જતા, તેમ એ સ્વપ્ન આવે ;
 આંખ અંતરતણી ઊંઘમાં ખૂલતી,
 પણ તહીં ના કશું સ્પષ્ટ જોતી :
 છાય પર છાય કંઈ જાગતી સૃષ્ટિની
 આવી ભળતાં વિમળ દષ્ટિ જોતી.

સર્વ આ સ્વપ્ન સંકેત જેવાં સરે
 હૃદયચૈતન્યની સાખ દેતાં ;
 ઊંઘમાં સૃષ્ટિ લોપાય, તો ક્યાં થકી
 નયન નવસૃષ્ટિનો ભાસ લેતાં ?
 મૂળ જેનું નથી તે મળે નહિ કદી :
 તદ્દપિ આ સ્વપ્નની દષ્ટિ ક્યાંથી ?
 આંખ અંતરતણી ફળવી જોલતાં
 પાય એ દષ્ટિનો ભેદ ત્યાંથી !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૭૫

આવી આવી ફરી સ્વપ્ન ઊડી જતાં,
 ઘડીક આનંદ શોકે કુખાડી ;
 ઘડીક ઝાંખી દર્ષ અવર કો સૃષ્ટિની,
 સરી જતાં દષ્ટિ ઢાંકી ઉઘાડી ;
 નહિ જડે આદિ કે નહિ જડે અંત ત્યાં,
 નહિ જડે મધ્યનો અર્થ પૂરો ;
 ઊંઘનો ધૂમ અંતરનયન પર ચડી
 સર્વ એ ભાસ રાખે અધૂરો.

પણ અંધી શક્તિઓ પ્રાણુની સંઘરી
 બહારથી અંતરે નયન વાળો ;
 દેહને સ્થિર કરી સુચિત નિદ્રા વિષે
 હૃદયચૈતન્ય પર દષ્ટિ ઢાળો ;
 સર્વ તે સ્વપ્નખંડો મળ્યા એક થઈ
 પરમ નિર્મળ પ્રભા ત્યાં પ્રસરશે ;
 જ્યમ પ્રભાતે ઉષારંગ રવિદ્યુતિ સરે,
 તેમ અંતરનયન સર્વ ઠરશે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૭૬

માનવી! સ્થૂળ આ નયન તારાં કથું
 જોય છે સર્વ તુજ આસપાસે?
 પ્રકૃતિના એ બધા ટૂકડા છે પડ્યા
 જીવન ને મૃત્યુના ભેદી વાસે;
 જે બધું જોય આ સતત વહેતું જગે,
 તે બધી વિશ્વચૈતન્યછાયા:
 બહાર શું જોય? અંતરનયન ખોલી જો,
 છે મહાભેદી તારી જ કાયા!

ચીરી દે પટ બધાં વ્યર્થ વળગાડનાં,
 તોડી દે આગળા બંધનોના;
 વાળી દે નયનનાં કિરણ અંતર ભણી,
 ઘોઈ અંધાર દે અંજનોના!
 દ્વાર ખોલી ઊતર અંતરે લાં નીચે,
 નયન ઠરતાં હૃદયપટલ સરશે;
 મેઘધુમટાથકી વીજ ચમકાર દે,
 તેમ ચૈતન્ય તુજ નયન ભરશે!

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૭૭

અજ્ઞ અંતરનયન ખૂલશે જ્યાં ઉરે,
 ત્યાં પછી નવ કચું દૂર રહેશે ;
 નયન ઠગતી ક્ષિતિજ પાંખ નિજ ખોલશે,
 વ્યોમ છોડા ફરી છોડી લેશે ;
 ચંદ્ર ને સૂર્ય ને તારલા સર્વ આ
 ત્યાં ન ઠૂટા ઠૂટા દીપ લાવે ;
 સર્વનો અર્ક જ્યાં એકરૂપે વસ્યો,
 ત્યાં કશી ભિન્નતાઓ લખાવે ?

વિશ્વચૈતન્ય ઊંડે ઊંડે અંતરે
 છે છુપાઈ રહ્યું ગૂઢ કેવું ;
 હૃદયની ખાણ ખોદી ખણી ઊતરશે,
 તે જ ત્યાં પામશે રત્ન એવું !
 જળ વિષે નયન નહિ સહજમાં ખૂલશે,
 પણ પછી ખૂલતાં સૌ જણાશે ;
 તેમ અંતરનયન ખંતથી ખોલતાં
 હૃદયતળ ભેદ ત્યાં અજ્ઞ પાશે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૭૮

ન્યાં લગી સત્ય અંતરપ્રભા ખૂલી નહિ,
 ત્યાં લગી સત્ય આનંદ ક્યાંથી ?
 રાંકડી ગાય જેવો પજો જીવ રહે,
 જે પ્રભા એ ન નિજ કાય નાથી ;
 એમમાં વીજનો જેમ દોરો દિસે,
 ત્યમ પ્રભાદોર એ છે કરોડે ;
 માનવીવૃક્ષના થડ થકી ટોચ તક
 તે વીંટાતો રહે જીવન જોડે.

જીવનની શક્તિઓ સર્વ અવ્યક્ત જે,
 તે વહે ગુપ્ત એ દોરમાંથી ;
 વિશ્વચૈતન્યનાં દારને ભીડતો
 એ જ દોરો અને મોક્ષસાથી ;
 દાર એ ખોલવા, બ્રહ્મશું ખોલવા,
 યુગયુગો યોગીજન મથન કરતાં ;
 ધ્યાન ને ધારણા નહિ કશા કામનાં,
 જે ન એ દારના અંધ હરતાં !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૬૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૭

૨૭૯

એ પ્રભાદોરમાં શુભ અદ્ભુત રીતે
 સમમણિ છે ગૂંથ્યા જ્યોતિક્કલે ;
 એક પછી એક ફૂલપાંદડી ખોલતાં
 મણિ મણિમાં નવલ સૃષ્ટિ જૂલે ;
 પંચતત્ત્વે વૃદ્ધિ સૃષ્ટિનો પ્રાણુ તે
 કોડ ખોંતેર નાડી જગાવે ;
 જીવનનો અગ્નિ એ પ્રાણુથી ચેતનો
 પ્રથમ તે મૂળ મણિને ઝળાવે.

મૂળ એ મણિયકી જ્યોતિ નીચે વહે,
 તે જ અજ્ઞાન માયા પ્રસારે ;
 પ્રાણુની શક્તિને સ્થૂળમાં વહવતાં
 પાપ ને દુઃખનું ખીજ ધારે ;
 એ પ્રખળ શક્તિને ઊર્ધ્વ દિશ વાળતાં
 તે પ્રભાદોરને પંથ ચડશે ;
 એક પછી એક મણિગ્રંથી ખૂલતી જતાં
 સૂક્ષ્મદર્શનતાણું તત્ત્વ જડશે !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

૨૯૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

૫૬૭

૨૮૦

પંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયો, પંચ કર્મેન્દ્રિયો,
 સર્વ આ સ્થૂળ વ્યવહાર જ્ઞેતી ;
 પણ રહ્યું પર પરમ જ્ઞાન ચૈતન્યનું,
 તે મળે શુભ સમ્પન્દ્રિયોથી ;
 છે પ્રભાદોરમાં સમ્પન્નિ જે ગૂંથ્યા,
 તે જ દિવ્યેન્દ્રિયો એ છુપાવે ;
 પરમ ચૈતન્યનો પંથ છે દોરમાં,
 એ જ દિવ્યેન્દ્રિયો તે ખુલાવે.

સમ્પન્ન દિવ્યેન્દ્રિયો એહ ધીમે ધીમે
 ખીલતી જાય જયમ ભગ્ય પંથે,
 જીવનનું વૃક્ષ ત્યાં કલ્પવૃક્ષે ફળે,
 તે ત્રિવિધ કાલનું જ્ઞાન ગ્રંથે ;
 તત્ત્વને પામતાં હાય અમૃતત્ત્વમાં,
 થાય ઉર ખોલતાં જગતરાયા :
 સોય ફરી અણીથી પડે વેધ તો
 પેસશે સોયની આખી કાયા !

વિશ્વચૈતન્યનો યોગ

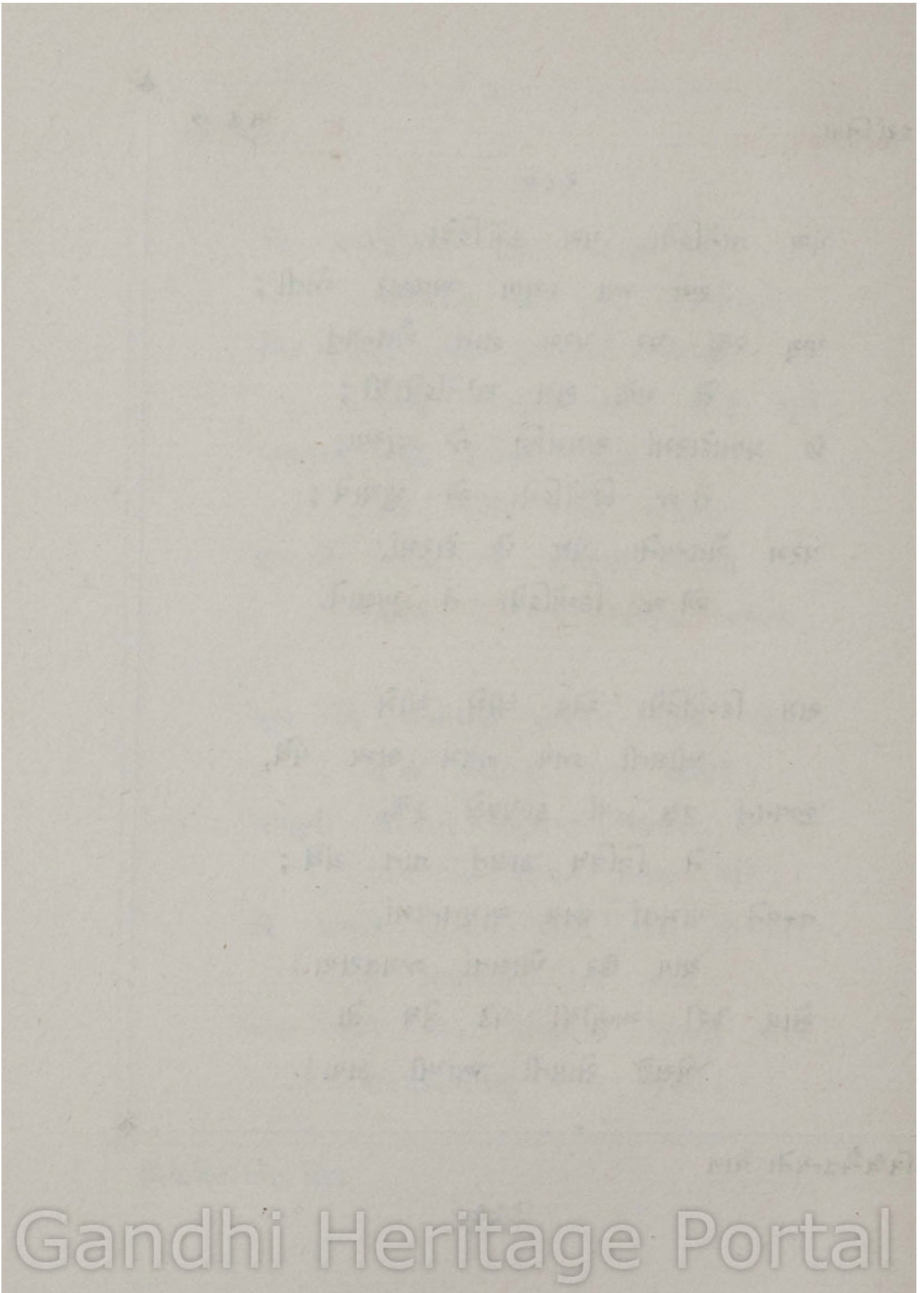
૨૮૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

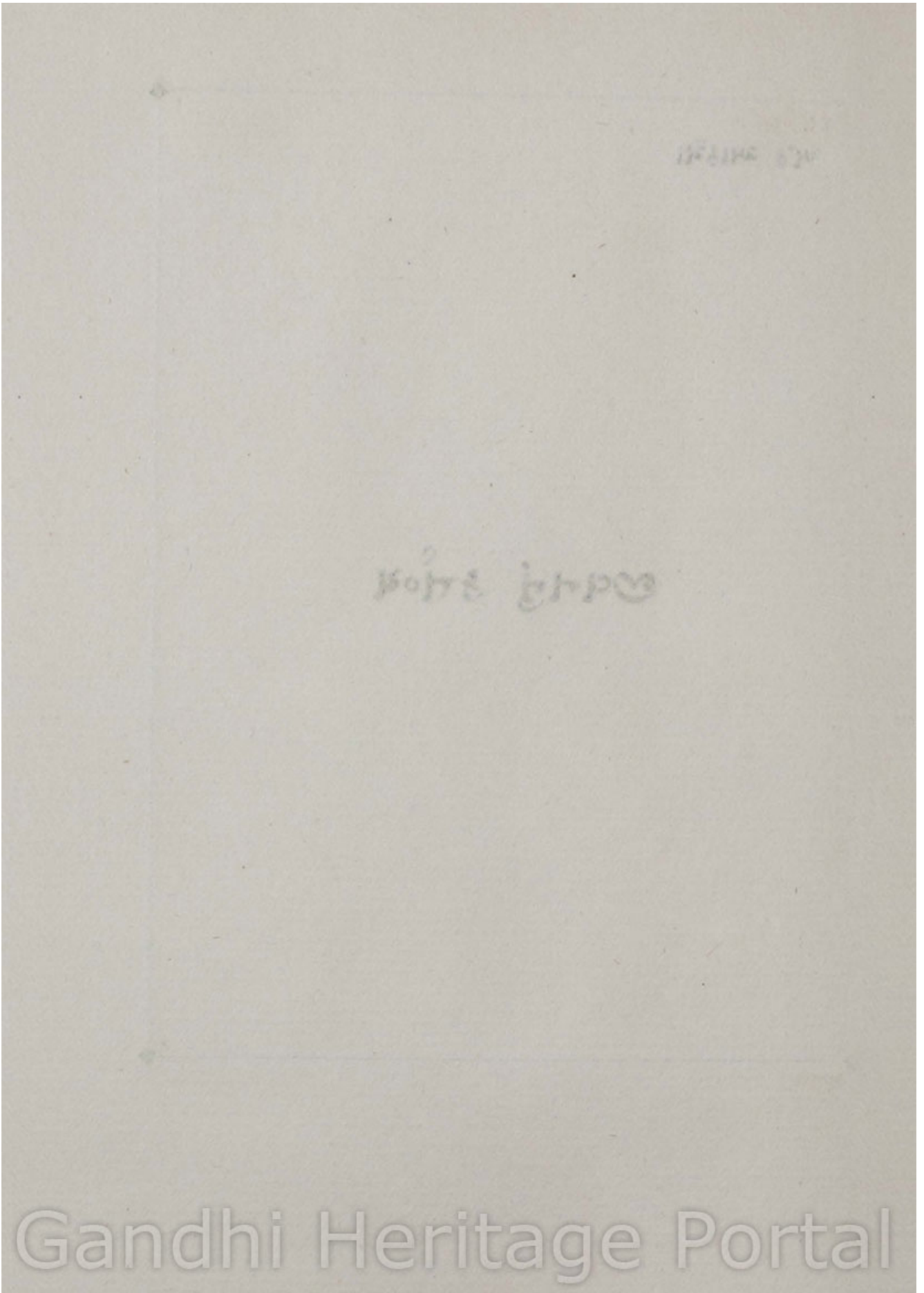
Fundamental Works: દર્શનિકા

અંડ આઠમે

જીવનનું કર્તવ્ય

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૮૧

જીવન માયા સમું છે, થયું તેથી શું ?
 શું થયું જીવન છે સ્વપ્ન જેવું ?
 શું થયું જીવન છે વ્યર્થ મૃગજળ સમું ?
 અગર આલાસ છે જીવન એવું ?
 જીવન એ છે જ : એ સત્ય ક્યમ ભૂલવું ?
 જીવન જીવનાર શું નહોય સાચો ?
 જીવન છે સત્ય ચૈતન્ય આ જગતનું,
 હોય કાયા ભણે કુંભ કાચો !

કુંભ એ ભાંગતાં ઘાટ પણ ભાંગશે,
 તદ્દપિ નહિ કુંભની મૂળ માટી ;
 છે કળાસ્મરણ કુંભારના મગજમાં,
 તે સજીવન કરે વારિ છાંટી ;
 જીવન જે છે મળ્યું તે પડે જીવવું,
 વ્યર્થ જોલ્યે ન તે વ્યર્થ થાશે :
 પવનસુસવાટ દેખાય નહિ, તોય તે
 કૂંકતો કૂંકતો તાણી જાશે !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૦૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૮૨

જીવન આ જે મળ્યું તે ભણું જીવું,
 જીવન એ જોગવી જીવું અંતે ;
 જીવનનો તંત વણુમાગિયો છે મળ્યો,
 અંત પણ આવશે તેહ તંતે ;
 જેમ જોડાઈ છે આ હવા પૃથ્વીયું,
 તોય ફરતી રહે તેહ છૂટી ;
 તેમ આ જીવનની સાથ અંધાધને
 રહેવું નિર્બંધ રસ ઉચ્ચ લૂંટી !

જે થયું તે ગયું તેહ શું શોચવું ?
 જે રહ્યું વિશ્વભર તે ન થોડું ;
 વાય વહાણું નવું હાસ્ય રેલાવતું,
 રાત સાથે ગયું તમ કફોડું ;
 આપણું ભૂત શું આપણે નિરખવું ?
 એ તજ્યું કોટલું કોણ માગે ?
 વિશ્વમહારાજ્ય આ આત્મનું છે પડ્યું,
 જીતવા તે જીવું ધીર આગે !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૦૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૨૮૩

માનવીને જગતદ્વારમાં પેસતાં
 જીવનવીણા મળી ગાન કાળે ;
 જગતની મૂક પરિશૂન્યતા પર જરા
 નવનવું જીવનનું ગાન ગાળે ;
 સૂર વિધવિધ રહે ઊઠતા જીવનના,
 કાઈ એસૂર ને કાઈ મધુરા :
 જીવનવીણા નથી માનવીએ ધડી ;
 શું કરે જો રહે સૂર અધૂરા ?

તોય એ ગાન ગાવું રહ્યું સર્વને,
 સૂર વીણાતણા હોય જેવા ;
 એ જ વીણા અને એ જ તારો રહ્યા,
 ત્યાં પછી વ્યર્થ અગડાટ કેવા ?
 સાધનો જે મળ્યાં વ્યક્તિને, તેહનો
 શુભ સમન્વય કરી કાર્ય કરવું :
 દિવસ સંઘ્યા ઉપાથી સુહાવાય, તો
 તારકે રાત્રિનું રૂપ ગરવું !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૦૫

૨૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૮૪

કેમ આ વિશ્વમાં જીવનને ગાળવું,
 જેથી એ જીવન સાફલ્ય પામે ;
 દેશ ને કાળ ને ખાસ સંજોગમાં,
 જ્યાં પડ્યું જીવન ત્યાં જાય હામે ?
 કેમ કોડો ખીજા જીવ વચ્ચે રહી,
 અહીં કરે આપણો જીવ વૃદ્ધિ ?
 જીવતું શી અમીરી ભરી, કે વધે
 આપણી ને જગતની સમૃદ્ધિ ?

જીવનની સાંઝ જ્યારે અહીં આવશે,
 જીવન ત્યારે જીવે વિશ્વ કેવું ?
 જીવનના રંગ પ્રસરી જગત શોભશે
 કેમ સંધ્યાતણા વ્યોમ જેવું ?
 કેમ આ જીવન જીતી જવું આખરે
 દિવ્ય આનંદથી મૃત્યુકરમાં ?—
 વિશ્વના જીવનને જીવન જો ખીલવે,
 જીવન રહે જીવતું વિશ્વભરમાં !

જીવનનું દર્શન

૩૦૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૮૫

ન્યાં ઊગ્યું જીવન ત્યાં ખીલવવું તેહને,
 એ જ છે સર્વની ફરજ સાચી ;
 જીવનની ચૂંટણી કાણુ જીવે કાઠી,
 કે રહે મનગમી રીત રાચી ?
 જાતિ, કુળ, સ્થાન, સંજોગ કે કાળમાં
 ન્યાં ઊગ્યું જીવન ત્યાં યુક્ત જાણો ;
 જીવનને ખીલવું ને જગત ઝીલવું :
 જગતતાણા ઉપર જીવનવાણો !

જાતિ, કુળ, સ્થાન, સંજોગ કે કાળથી
 બંધ છે સર્વની જીવનલીલા,
 માનવી તોય નિજ બુદ્ધિબળથી બધે
 વિચરતો કંઈ કરે બંધ ઢીલા ;
 પણ રહ્યાં વૃક્ષ જે ભૂમિ જકડાઈને
 તેય નિજ જીવનકર્તવ્ય પાળે :
 ખીલતાં, મોરતાં, ઋતુગદા ઝીલતાં,
 શું ન ફળથી લયે કાળકાળે ?

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૦૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૮૬

માનવું હોય તે સર્વ માનો ભલે,
 માનવું નહિ, ભલે તે ન માનો!
 કેક શ્રદ્ધા તૂટે, તે નવી કંઈ ભગે;—
 રોજ ફરતો રહે છે જમાનો;
 બુદ્ધિમાં તોલતાં, કલ્પના ખોલતાં,
 ચક્ષુઓ યોગતાં કંઈક જોશો;
 નવનવા જ્ઞાનથી, નવનવી જ્યોતિથી,
 નવનવા તર્કથી રોજ મો'શો.

જીવન લાગે ભલે સર્વ માયા સમું,
 જગત લાગે ભલે સ્વપ્ન જેવું;
 તોય એ જીવનમાં, તોય એ જગતમાં,
 સર્વને છે ફરજયાત રહેવું;
 જે સુણે તે બધું કાન માંડી સુણે,
 જે જુએ તે બધું સ્પષ્ટ રૂપે:
 અંધ તે અર્ધઅંધા પ્રવાસે જતાં
 જેડે ડૂબી મરે અંધકૂપે!

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૦૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૮૭

કોડ આવ્યાં અને કોડ કંઈકો ગયાં,
 તે ખીજાં કોડ પર કોડ આવે,
 કૈક અગણિત જીવનથી ભર્યા વિશ્વમાં
 એક શું માનવીજીવન લાવે ?
 જળચરો, ભૂચરો, ખેચરો કંઈ જીવે,
 તે ખીસે સર્વ આ વૃક્ષલીલા :
 એક કો માનવીજીવન શું પાડશે
 વિશ્વને પાટ કંઈ સ્પષ્ટ ચીલા ?

કોડ આવ્યાં અને કોડ કંઈકો જશે,
 જીવન આ એક તોપણ અગતનું ;
 જીવન નિજ અગતનું મધ્યગિદ્ધ રહે,
 ત્યાં ફરે જીવન દસદિશ અગતનું ;
 જીવન એ પૂર્ણ છે જીવન જીવનારને,
 હો ભલે વ્યથ તે અન્ય કાજે ;
 જીવન એ છે જ તો વિશ્વ છે જીવતું,
 જીવન એ જીવતું જીવનારને !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૦૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૮૮

કોડ કંઈ તારકો વ્યોમમાં ચમકતા
 રોજ વહેતા દિસે તેજદાણા ;
 અમિત આ વિશ્વના સૂર્ય એ અણુગણ્યા,
 તોય દેખાય એ સર્વ નાના ;
 હોય નાના અગર હોય મોટા, છતાં
 જન્મ છે કોઈના શું નકામા ?
 સંકડોને જુદાં નામ દઈ જાણીએ,
 તોય કોડો હજી છે નનામા !

સર્વનું જીવન નિજ ચક્રમાં ચાલતું,
 ઝપકતું તેમ ઝપકાવતું તે ;
 વિશ્વકેરા મહાજીવનને પોષવા
 જીવન પ્રત્યેક કંઈ લાવતું તે ;
 આપણું જીવન આ આપણાં ચક્રમાં
 એ જ તારક સમું નિત્ય ફરતું ;
 કેમ ત્યારે ગણો વ્યર્થ એ જીવનને ?
 વિશ્વને સર્વનું તેજ ભરતું !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૧૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૮૯

હો ભલે મારું આ જીવન અતિસૂક્ષ્મ, પણ
 જીવન જે આ મને છે અપાયું,
 તે જ જીવને અધું વિશ્વ આ જોઈ હું,
 તે જ જીવને અધું રહે મપાયું ;
 કેમ અથડાતું આ જગતમાં રાખું એ,
 કર્મ કે ભાગ્ય દોરે ગમે ત્યાં ?
 ઝિંદુ આ મારું રહે ધૂમતું એમ, પણ
 જીવનના નિયમમાં એ શમે ક્યાં ?

ભૂત કંઈ ભેદીને ભાવિમાં ફૂંદું હું,
 કંઈક એ નિયમના અંશ જોણું,
 તોય જાણું ન હું જીવન એ ક્યાં જશે,
 શું થશે ના થશે વ્યર્થ જોણું ;
 બદ્ધિ આ જીવનની જ્યોતિને ખીલવી
 પૂર્ણ તેની પ્રભા શે ન પાકું ?
 માનવીજીવનકેરી મહાજ્યોતિમાં
 જ્યોતિ મુજ જોડવા પાય માંડું.

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૧૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૯૦

જીવનમાં કંઈક જે સર્વને છે મળ્યું,
 તે જ અક્ષિસ જગે પરમ મોટી;
 માણવો સકળ આનંદ એ કંઈકમાં,
 અન્યમાં રાખવી આશ ખોટી;
 કોઈનો હોય આનંદ સાહસ વિષે,
 કોઈનો હોય આનંદ જ્ઞાને:
 એક આનંદ કાળે ન લેગા જતા
 વાધ ને મૃગ કદી એક જાને!

ભવ્ય તેજે ગરુડ ચાલ્ય નભ ઊડવા,
 નહિ જુએ ભૂમિભંડાર ઝાંખી;
 કીટ ને મૂષકો જોય ધન ભૂમિમાં,
 તે રહે ત્યાં જ રસ પૂર્ણ રાખી;
 જ્યાં રહ્યો જીવનઆનંદ છે જેહનો,
 તેહનું ત્યાં જ વ્યક્તિત્વ ખીલે;
 જીવનમાં જે મળ્યું કંઈક તે ખીલવતાં
 મનુજ અક્ષિસ જગે પરમ ઝીલે.

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૧૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૯૧

જીવન નહિ કોઈનું પણ નકામું દિસે,
 જીવન છે સર્વનું ઉપયોગી ;
 ભોગી નિજ ભોગમાં રહી જગત ભોગવે,
 ભોગમાં ભોગવે તેમ ભોગી ;
 જોઈ નિર્થળ દિસે સમગની આંખને,
 તે ય છે સમળ નિજ યોગ્ય સ્થાને :
 ધાસ આ જો દયાતું ઊગે પગતળે,
 તે વધારે ધરાની લીલાને.

પંકમાંથી ઊગે દીન પંકજ જલે,
 તોય તે દૂધમય કાંતિ ધારે ;
 રવિકિરણ ઝીલી રૂપેરી ખ્યાલી વિષે
 કૈંક ભ્રમરોતણે મદ ઉતારે !
 કીટ પણ કો નકામા નથી પૃથ્વીમાં,
 ધૂળ પણ પૂરતી પૃથ્વીખાડો :
 કેમ કો જીવન જગમાં નિર્થક કહો ?
 જ્યાં પડ્યું જીવન ત્યાં ભર ઉગાડો !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૧૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૯૨

કોણ ડાહ્યા અને કોણ જ્ઞાની જગે,
 ત્યાં ન ડહાપણ કિંવા જ્ઞાન પૂરું?
 શુદ્ધ અણુરંગી આકાશ પણ ત્યાં દિસે
 કૃષ્ણવર્ણું અગર નીલ ભૂરું;
 જ્ઞાનના વર્તુલે માનવી ધૂમતો
 કેમ પૂગી શકે પૂર્ણતાને?
 પૃથ્વી નિજ વર્તુલે ધૂમતાં નવ કદી
 પૂગશે ભવ્ય રવિકેંદ્રસ્થાને.

જ્ઞાનસાગરતાળું તળ ન કોને જડે,
 ત્યાં ય કોને કહો પૂર્ણ જ્ઞાની?
 કોડ તારા ધૂમે યુગયુગો, પણ જડે
 નહિ જ અવકાશતળની નિશાની;
 જ્ઞાનની સર્વ મર્યાદ જાણી નમે,
 તે જ જ્ઞાની અને તે જ ડાહ્યા :
 જ્ઞાનને શિખર પહોંચ્યો કહે તેહને
 નવ મળે જ્ઞાનની સત્ય છાયા!

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૧૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખ ૩ ૮

૨૬૩

કાળઅંધાર આ છે ગહન ને અમિત,
 કેમ તે માનવીશુદ્ધિ છેદે ?
 તોય છેદાય એ તેટલો છેદવો,
 જ્યાં સુધી શુદ્ધિનાં કિરણ ભેદે ;
 હોય અંધાર જો અંતરે વ્યાપિયો,
 કેમ તે બાહ્ય અંધાર કાપે ?
 રાત્રિના તિમિરને ભેદવા વાહનો
 રોશની ફેંકી નિજ પંથ માપે.

માનવીનો ખરો શત્રુ અજ્ઞાન છે,
 તિમિરમાં તિમિર એ નિજ વધારે ;
 નહિ પિછાને કદી આપને, તો પછી
 શું પિછાને રહ્યું દેહપારે ?
 એ મહાશત્રુયું તો સદા ઝગડવું,
 ને લડી પ્રજાળવી હૃદયજ્યોતિ :
 જ્યાં અંધાર જો પ્રથમ એ હૃદયનો,
 તો જ જોવાય ચોપાસ ગોતી.

શ્રવનનું કર્તવ્ય

૩૧૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૬૪

સર્વ અજ્ઞાનને કાઢવું જગતથી,
 એ જ અભિલાષ હો માનવીના!
 એ જ અજ્ઞાન છે નરકની વેદના,
 જ્યાં સહ્યા સૌ રહે પાપભીના;
 માનવીજીવનનાં કળાણુકર્મ બધાં
 ઊપજે એ જ અજ્ઞાનમાંથી;
 અગ્નિને ચેતવી જો ન ભડકો કરો,
 તો ધુમાડો જશે કેમ ત્યાંથી?

માનવીબુદ્ધિને ઠામ કયમ રાખશો?
 ઠામ રહેતું વધે નહિ જ કોઈ;
 જીવનના વહનમાં સતત આગળ જવું,
 અગર સૌ જીવનરસ રહેવું ખોઈ;
 બાંધ્યું પાણી રહે ઝેરી ગંધાતું, ને
 વહેતું પાણી સદા સ્વચ્છ રહેશે;
 તેમ આ બુદ્ધિને વહેતી રાખો સદા,
 કે ન રહે ઝેર અજ્ઞાનવેશે!

જીવનનું ઉર્ત્તિ

૩૧૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૯૫

જ્યાં સુધી જા્ય અજ્ઞાન નહિ જીવનનું,
 ત્યાં સુધી થાય શી જીવનજ્યોતિ ?
 જ્યોતિ વિણ વિશ્વના રંગ ક્યાંથી ગ્રહે ?
 જ્યોતિ વિણ છાય પણ રૂપ જોતી ;
 બુદ્ધિસૌંદર્યનાં કિરણ અજવાળતાં
 માનવીહૃદયમાં રંગ પૂરે ;
 રૂપ સંકલ્પ સૌ માનવીનાં ઝળે
 જો જ સૌંદર્યના પરમ તૂરે.

જ્યાં સુધી જા્ય અજ્ઞાન નહિ જગતથી,
 ત્યાં સુધી જીવનનું કંઈ ન ભાસે,
 આંસુની ખીણ આ માનવીહૃદયની
 તિમિરશોકે અધિક ધૂંધવાશે ;
 જન્મ ને મૃત્યુ પર ઠાંકણું રહે પડ્યું,
 સતત શંકા ઊઠી ભય પમાડે ;
 જા્ય અજ્ઞાન ત્યાં સૌ ગુલામી જશે,
 રેલશે જ્યોતિ દ્વારે ઉઘાડે !

જીવનનું કર્તાવ્ય

૩૧૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૯૬

પોતપોતાતણા અવગુણો જગતમાં
 પોતપોતાતણી પાસ રહેશે ;
 કોઈના અવગુણો જગત નવ માગશે,
 જગત તે ગુણ બધાં પાસ લેશે ;
 એકના અવગુણો સર્વનું ઝેર છે,
 જગત ત્યાંથી ખસે દૂર જોઈ :
 સૌ ગુણાખે મૂકી હાથ તે ચૂંટશે,
 કંટકો માગશે નહિ જ કોઈ.

જો ગુણોની વધારે સદા જ્યોતિ, તે
 અવગુણો ન્યૂન થઈને વિરમશે ;
 જ્યોતિ મધ્યાહ્નભણી વાધતા સૂર્યની
 ધારતાં વૃક્ષમાં છાંય સમશે ;
 અવગુણો હોય તે હૃદયને કાતરે,
 ગુણ ગ્રહે જગત, ઉર ત્યાં ઝગારે :
 ચંદ્રધાયાં રહે ચંદ્રના હૃદયમાં,
 પણ સુધા વ્યોમ આખે પ્રસારે !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૧૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૯૭

છે જીવાની દિવાની, બધાં એમ કહે,
 પણ જીવાની ખરી છે ધૂવાની ;
 નવલ વર્ષાતણું જળ ધૂવવતું જતું,
 તે ધરે કેમ શાંતિ ફૂવાની ?
 જીવનના વહનમાં કંઈક ઝરણાં મળે,
 કંઈક ફાંટા વળી તેમ ફૂટે ;
 સર્વનો એ સમ-વય થવા જાય, ત્યાં
 ઉચ્ચ ખળકા જીવનમાંહીં ઊડે !

માનવીજીવનમાં કંઈક પશુયુદ્ધ છે
 એ જીવાની વિષે નિત્ય લડવાં ;
 હારતી, જીતતી, એ જીવાની જતી :
 પલક ઊડવાં અને પલક પડવાં ;
 સર્વ ઉકળાટ એ આખરે શમી જતો,
 ને જીવનવહન ત્યાં પ્રૌઢિ ધારે :
 છે જીવાની જીવનશક્તિની જોગણી,
 જીવનના તાપ ડારે ધસારે.

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૧૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૯૮

જો જુવાની ભલી જોગવી જગતમાં,
 તો જશે જીવનની સાંઝ મીઠી ;
 જીવનની સર્વ કટુતા જરામુખ પડે,
 જો જુવાની મઝામાં જ દીઠી ;
 કાયનાં તીવ્ર કટુ ઝેર નિચોવતાં
 જીવન બનતું અમીભર જરામાં ;
 છે જુવાની ખરી જીવનરસવાહિની,
 જીવનનો બહાર ખીલવે ધરામાં.

છે જુવાની વિષે અગ્નિ ધગધગ થતો,
 સર્વને બાળતો જાય બળતો ;
 અગ્નિની રાખ આખર થશે, તોય ત્યાં
 કાયનું શુદ્ધ કુંદન ઝળળતો ;
 માનવી ! એ જુવાની ભલી જોગવી
 તોડી કે છૂંટી દે સર્વ કાંટા ;
 જીવનમાં તો પંજી માત્ર ફૂલ જ રહે,
 જેમ સંધ્યા ભરે રંગ ધાટા !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૨૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૨૯૯

જગતમાં કાંઈનો ગર્વ ધરશે ન કો,
 ગર્વ છે જીવનનું શીણ ખાલી ;
 વ્યોમભર મેઘથી સિંધુ નવ ફૂલતો,
 સરિત રેલે ફૂલી જાય ઠાલી ;
 સૌ મહાહૃદયમાં સરળતા છે ભરી,
 જાંચ કે નીચનો પટ ન સહેજે :
 પાંદડાંમાં પડી સૂર્ય જાળક સમે
 જાય આજોટતો નગ્ન તેજે !

કુસુમ સૂરજમુખી હોય મોટું ભલે,
 કેમ તે ગર્વ લે અન્ય પાસે ?
 રંગ ને ઘાટ સૌ સૂર્યથી પામતું,
 સૂર્યને જોતું નમતું વિકાસે ;
 છે વિનયમાં જ પ્રભુતા ખરી સર્વની,
 તો મહાત્મા દિસે જાળ જેવા :
 તારલા છે મહાસૂર્ય એકેક, પણ
 આગિયાશા દિસે અલ્પ કેવા !

જીવનનું કાવ્ય

૩૨૧

૨૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૦૦

આ બધા મશરૂના ગાદીતકિયા કશા ?
 આ બધી ભવ્ય જાહોજલાલી ?
 આ બધા નાચ ને રંગના બંગ શા ?
 આ શરાબીતણી ફૂલખ્યાલી ?
 આ બધા બાગ ખુલખુલ ગુલાબે ભર્યા ?
 આ કશી સાલખીકેરી કાયા ?
 આ બધી દેહ ને આંખને ઠારતી
 છે કશી મોહિની એવી માયા ?

પ્રભુ પ્રગટશે કશે એ બધી ભલકમાં ?
 ક્યાં સુધી ચાલશે એ ખુમારી ?
 જીવન શું છે ગુલામી જ કાયાતણી ?
 શું ન કરમાય કાયા બિચારી ?
 જીવનની જ્યોત જ્યારે પડી જૂમશે,
 ને ઉરે ઘોર અંધાર સરશે,
 કેમ તે મૃત્યુના હાસ્યને ડારશે,
 કોણ તે જીવનનો ડંખ હરશે ?

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૨૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૦૧

સર્વ આભાસ આનંદ તે સુખતણા
 જે બધી સ્થૂળતામાંથી ઊઠે,
 તે બધા ઊડશે ભોગ સૌ ભોગવી,
 માત્ર કટુતા રહી જાય પૃથે ;
 શીણના દૂધિયા મોર આકર્ષતા,
 પણ તૃષા કે ન તે ભૂખ ફેડે :
 પલકમાં ફણફણી બુદ્ધબુદ્ધો ફૂટશે,
 તે હૃદય ઠાલી રહે તેહ ફેડે.

એથી લડવું ભલું જીવનનું યુદ્ધ આ,
 છે ભલા જીવનના ધમપજાડા ;
 છે ભલા કલેશ સંતાપ તે કલહ સૌ,
 જીવન કસવાતણા વિભુઅખાડા !
 હો ભલે જગત વિકરાળ રાક્ષસ સમું,
 તોય ત્યાં વિષમ એ યુદ્ધ લડવું !
 શક્તિને સાધતાં શક્તિ પ્રગટે ઉરે,
 શક્તિથી જીતવું તેમ પડવું.

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૨૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૦૨

આત્મ તે બુદ્ધિનાં ઢાંકણાં ઢાંકતી
 એવી માયાની છે કેફમસ્તી;
 બારણાં થાય અંતરતણાં બંધ, ત્યાં
 જીવનસત્યોની માણે શી હસ્તી ?
 માટીના દેહની માટીમય આ ગતિ
 માટીના ગર્તમાં જીધી ચાલે ;
 માટીમાં સજડ જકડાયું છે, તે છતાં
 વૃક્ષ પણ ખીલતું જીર્ધ્વ ફાલે !

માનવીને મનુષ્યત્વથી પાડતા
 ધિક્ક એ નીચ દૈહિક વિલાસો !
 વહન સરિતાતણું ધૂળ પર થાય, પણ
 મહીં શમે ના કરી ધૂળવાસો ;
 ધૂળશું ખેલતી, ધૂળને રગડતી,
 જાય સરિતા ધસી લક્ષ્યસ્થાને :
 જગતમાં દુઃખ તે ત્રમ ભલાં સોગણાં,
 માનવીમાં મનુષ્યત્વ આણે !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૨૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

૩૦૩

કનકની ભૂમિમાં ઝળકતા થાંભલા,
 રત્નજડિયાં ઊભાં મહેલ મેડી ;
 માનવી વૈભવે પલક મોહી રહ્યો,
 કનકની હો ભલે તોય ખેડી ;
 રવિ શશી ન્યોત ઉઘોત બહુ ઝગમગે,
 ક્રોટિ કિરણો જગે તેજ વ્યાપે ;
 આંખની કીકીમાં ત્રિંચ અવળું પડે,
 માનવી તેજ નવ શુદ્ધ માપે.

અટળ અંધારની છાયા રત્ને ભરી,
 રૂપ અનુપમ ભર્યાં છે વિલાસી ;
 મન સુખાભાસમાં રોજ તીરથ કરે,
 ક્રોટિ ગંગા અને ક્રોટિ કાશી ;
 રત્ન પક્ષે સરે, રૂપ સહુ ઝોસરે,
 હાથ અંધારની છાયા ખાલી ;—
 આંખની કીકીમાં તેજ સવળું પડે,
 તો જ એ જોગવે રત્નથાળી.

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૨૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૦૪

જે રહી જગતની સ્થિતિ અહીં તે ખરી,
 જગતનું તંત્ર આ જે રહ્યું તે,
 આ ખરું ખોટું કે આ નથી પેલું છે,
 માનવી વ્યર્થ એ સર્વ ચૂંથે ;
 પૂર્ણનો માત્ર જે અંશ છે, તેહને
 પૂર્ણની ગમ પડે કેમ પૂરી ?
 પીર, પયગંબરો, સંત ને જ્ઞાનીઓ,
 સર્વની જોજ પણ રહી અધૂરી.

જગતને જગતની વાટમાં દો જવા,
 જગતને જાણુજો વહેતું પાણી :
 જોતજોતાં જતું સર્વને ભીંજવી,
 નવ ગણે વસ્તુ જાણીઅજાણી ;
 લાખ આ કષ્ટ ને વેદના છે રહી,
 એ જ અહીં સલ મનુષ્યત્વ આપે :
 ગગન ગગડાટ ને વીજથી સીઝતો
 મેઘ અમી વરસતો રહે પ્રતાપે !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૨૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૦૫

માનવી! ઊડીને થા ઊભો પૂર્ણ તું!
 શીશ તારું ઊંચે વ્યોમ પૂગે:
 પરમ વ્યક્તિત્વ લંબાવ તારું બધે,
 વિશ્વ ઝૂકે તને વહન મૂંગે!
 સર્વ શંકા અને શોક દે છોડી તું,
 સર્વ બબડાટ સુખદુઃખકેરા;
 જ્યોતિ જ્નેનાર આંખે ભરે જ્યોતિને,
 શું કરે લાખ અંધારડેરા?

આંખનાં પોપચાં નહિ ઉઘાડી શકે,
 તે જુએ સતત અંધાર આંખે,
 નહિ હલાવી શકે પગ પથારી પડી,
 તે ઊડી જાય ક્યાં પાદ પાખે?
 કેદખાનું ગણી અંધ જે થાય તે
 પ્રાણ અજ્ઞાનમાં કેદ સેવે:
 માનવી! તોડી એ અંધ તું થા ઊભો!
 જે રહ્યો વિજય તુજ રૂપ કવે!

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૨૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૦૬

જીવનના યુદ્ધથી દૂર હારી જવું ?
 જીવન શું જગતથી દૂર ભાગે ?
 ગામ છોડી જશો વન વિષે, તોય ત્યાં
 બહુ ઉપાધિ નવી અન્ય જગે ;
 જીવનના યુદ્ધથી દૂર ભાગી જતાં
 જીવન શું શાંતિ પામે કદાપિ ?
 પ્રકૃતિની શક્તિ શું પ્રકૃતિને છોડશે ?
 કે શકે વસ્તુથી છાય કાપી ?

લાખ સંન્યાસીઓ જગત છોડી જતા,
 તોય આ જગતથી ચાલ્ય લિક્ષા ;
 દેહ દમવા જતાં દેહ આડી જતી,
 પ્રકૃતિની કેમ ચૂકાય શિક્ષા ?
 પ્રકૃતિની શક્તિના નિત્ય ઊભરા ઊઠે,
 જીવનના મેલને શુદ્ધ કરવા ;
 યુદ્ધથી ભાગતાં શુદ્ધિ મળશે કહીં ?
 જીવનમેલે રહો કેમ ગરવા ?

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૨૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૦૭

✓ સાધુતા રાખજો સર્વ નિજ અંતરે,
 એ જ સંસારની છે કસોટી ;
 સાધુતા અંતરે જો નહિ વ્યાપી, તો
 સાધુતા બહારની સર્વ ખોટી ;
 સાધુતા નહિ વસે ભગવી કંથા વિષે,
 કે ન લટકાવતાં સ્કંધ ઝોળા :
 અગ્નિથી રાખ છે, પણ બને અગ્નિ નહિ
 કાય પર કાયલો રાખ ઝોળા !

જગત ઘોડી જતાં જીવન કયમ છૂટશે ?
 જીવનથી ભાગનારો કરે શું ?
 દુઃખથી ભાગતાં જીવનરસ તૂટશે,
 પાણીથી ભડકતો મહી તરે શું ?
 સાધુતા સૌ ભરો હૃદયની ઝોળામાં,
 જીવનની સ્વચ્છતા તે જ કંથા :
 રણથકી ભાગતાં કાણ રણવીર કહે ?
 રણ જીતે તે જ છે વીર્યવંતા !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૨૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૦૮

જીવનનું યુદ્ધ જેલ્યા વિના શાંતિ નહિ,
 તો પછી મર્દશું ક્યમ ન જોલો ?
 સિંધુના મોજ પર સ્વારી કરતા જશો,
 કે જશો દલિત ખાતા ધકલો ?
 શક્તિની તૃપ્તિ ધા મારવામાં દિસે,
 તેમ ધા ઝીલવામાં ય તેવી ;
 વીજનો ધા ઝીલે ધાતુનો તાર જે,
 તેજ તેને પૂરે ભૂમિ કેવી !

જીવનથી ભાગીને કેમ કાયર થશો ?
 કાયરો જીવતાં મૃત્યુ પામે :
 જીવન મોંઘું મળ્યું નેગવી જીવવા,
 કેમ તે જોવું અહીં હીન નામે ?
 જીવન આ જેમ અણપૂછ્યું આવ્યું અહીં,
 જીવન એ તેમ અણપૂછ્યું સરશે :
 મર્દશું જોલીને ધન્ય પળવું, અગર
 એક વધુ ધૂળદગ ભૂમિ ભરશે !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૩૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૦૯

હોય નાનો ગમે તેટલો માનવી,
 નાથ એ દેહના રાજ્યકેરો :
 જગત આ હોય મોટું ગમે તેટલું,
 તોય લડી તોડવો જગતધેરો ;
 યુદ્ધ લડતાં દિશા ખૂણશે નવનવી,
 નવનવા જ્ઞાનદેશો ઝઝળશે ;
 દેહનું રાજ્ય એ યુદ્ધ જીતે પછી
 આત્મનું પરમ સામ્રાજ્ય મળશે !

શાંતિનાં સ્વપ્નને તો પરાં રાખવાં,
 શાંતિ છે જીવનનું અંત્ય થાણું ;
 જીવનની વાટનાં યુદ્ધ ખેલ્યા વિના
 કેમ તે પામવું જીવનલહાણું ?
 જીવનની વાટ અણરોધ એ રાખવા
 જીવનના તોડવા અંતરાયો :
 જીવનની શાંતિ એ યુદ્ધ વિણ નવ મળે,
 યુદ્ધ છે પ્રગતિનો સત્ય પાયો !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૩૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૧૦

જીવનનું યુદ્ધ એ ખેલતાં માનવી
 જાણશે કેંક જાણ્યું અજાણ્યું ;
 કેંક જાણ્યું અજાણ્યું જ કરવું થશે,
 કેંક જાણ્યું જાણશે અજાણ્યું ;
 કેંક પડશે સરી તિમિરપડદા નીચે,
 ફાટ કંઈ કંઈક પડશે દિવાલે :
 મારતાં, ઝીલતાં, સહન કરતાં બધું,
 જીવનની શક્તિના ફાલ ફાલે.

જીવનનું યુદ્ધ એ મર્દશું ખેલતાં
 આવશે અજાણ્ય કેા આત્મશ્રદ્ધા ;
 દેવ સૌ પિંજરેથી જશે ઊડીને,
 ગુજરશે માન્યતા કંઈક વૃદ્ધા ;
 દેવ ને અર્ધદેવો જતાં માનવી
 દેવ પોતે થવા યત્ન કરશે ;
 માનવી થાય વિધિ માનવીભાગ્યનો,
 ત્યાં જ તેનું મનુષ્યત્વ ઠરશે !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૩૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૧૧

જીવનનું યુદ્ધ આ કેવું અદ્ભુત દિસે !
 માનવીએ અહીં સતત લડવું ;
 આપતાં ઝીલતાં ધા જવું આખરે,
 પળપળે ચાખતાં મધુર કડવું ;
 નીચતા, દ્વેષ તે બ્રાંતિના દ.વ શા !
 જ્ઞાન, ઔદાર્ય તે સ્નેહ કેવાં !
 લાગતું હાથ તે જીર્ણ થઈ લાગતું,
 જીવનના યુદ્ધનાં સ્ખલન એવાં.

જીવનના જોગ તે ભોગ સૌ માણુવા
 યુદ્ધ એ ચાલતું સર્વ સાથે :
 મુખ ભયાનક ધરા ફાડી નીચે રહી,
 ઊભું વિકરાળ આકાશ માથે ;
 હારતાં સર્વ જોઈ વિલોપી જવું,
 જીતતાં પણ હસીને ભુસાવું ;
 તોય એ જીવનનું યુદ્ધ અદ્ભુત લડી
 માનવીએ જીતીને જિતાવું !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૩૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૧૨

જે વિચારો અને ભાવ છે આપણા,
 આપણી ભાવના જેહ ઊંડી,
 તે જ સામ્રાજ્ય છે આપણું અહીં ખરું,
 તે જ છે જીવનની મુખ્ય મૂડી;
 દેહ પડતાં જશે દેહ માટી વિષે,
 ને જગત ભૂલશે દેહધારી;
 પણ વિચારો અને ભાવના કંઈક પણ
 જીવનમાંથી જગત લે ઉગારી.

વાદળી આવીને જન્ય આકાશમાં,
 તે ન કંઈ વાદળીને જિવાડે;
 ગગન ગગડાટ ને વીજ ને વૃષ્ટિથી
 વાદળી જીવનનાં ફળ ઉગાડે;
 એ વિચારો અને ભાવના પોષતાં
 જીવનના તોડવા વ્યર્થ અંધો;
 આંખનાં તેજશાં જીવનનાં તેજ એ,
 તેજ વિણુ સર્વ અંસાર અંધો.

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૩૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૧૩

જે વિચારો વિષે માનવી જીવતો,
 તે વિચારો જ અસ્તિત્વ આપે;
 માનવીમનથકી જેમ રહે ઊઠતા,
 તેમ ગંચાય અવકાશખાપે;
 એ જ છે કર્મ સંચિત યદા જીવનું,
 એ જ પ્રારબ્ધ નવજન્મકેરું;
 જીવનનાં એ જ સુખદુઃખ વણમાગિયાં,
 એ જ છે આત્મનું દેહદેહરું.

પરમ આકાશના તત્ત્વમાંથી પ્રથમ
 દિવ્ય નીહારિકા જેમ નીપજે,
 તે પછી તેજના ગોળ ત્યાંથી ફૂટી
 એ જ આકાશને થાય કમજે;
 તેમ અવકાશમાં સૌ વિચારો ઠરી
 કર્મ સંચિત નવું ઉપજવે;
 જેમ જેવા વિચારો કરે માનવી,
 તેમ તેવું જીવન તે ભજવે.

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૩૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૧૪

માનવી નિજ વિચારોરૂપે જન્મ લે,
 ને વિચારોરૂપે જીવન જીવે ;
 સર્વ આચાર ને કર્મરૂપ કાયનાં
 એ વિચારોરૂપી વસ્ત્ર સીવે ;
 તે પછી એ વિચારો વિષે છે વસી
 માનવી જીવન કેરી મહતા ;
 જગતનાં સર્વ આચાર ને કર્મ પર
 છે વિચારોતણી પૂર્ણ સત્તા.

જે વિચારોચક્રી જન્મબંધન મળ્યું,
 તે વિચારોચક્રી જ મુક્તિ લાવો ;
 સૌ વિચારોતણા રંગ સંકેલીને
 એક ત્યાં શુભ્ર જ્યોતે સમાવો :
 છે મનશની ભલી એ જ જરથોશ્તની,
 એ જ છે મુક્તિપથ જ્ઞાનયોગે ;
 એ જ છે અમૃતચિદુ અમરતાતણું
 આત્મ ઉદ્ધારવા જન્મઓદ્ધે !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૩૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૧૫

ભાવના જે રહી તે જ વાસ્તવિકતા,
 તે જ છે સત્ય શાશ્વત જગતનું;
 માનવી દેહ કે માનવી આત્મ છે :
 એ જ છે આદિકલ્પન અગતનું;
 પ્રકટ આ પ્રકૃતિ શું બાહ્ય વેષ્ટન નથી
 સુચિત આંતરસૃજનશક્તિ કેરું ?
 સૃષ્ટિ પણ છે અનંતત્વની ભાવના,
 ખીલવતી સાંતમાં સત અનેરું !

સર્વ આ પ્રકૃતિનાં રૂપ તે દશ્ય તે
 ક્ષણિક માયા સમા છે વિકારી ;
 એક પરમાત્મની ભાવનાથી બધાં
 વિકસતાં જય નવરંગ ધારી ;
 રૂપ કે દશ્યમાં દિવ્યતા નવ મળે,
 દિવ્યતા છે રહી ભાવનામાં :
 આત્મના કેંદ્રશું યોગ ફરી સાધવા,
 ભાવના વિભુ ખીનું સાધ્ય શામાં ?

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૩૭

૨૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૧૬

ઉચ્ચ કો ભાવના હૃદયમાં રાખવી,
 જીવન પણ ભાવના છે જગતની ;
 સકળ આ વિશ્વ પણ ભાવનામાં જીવે,
 સર્વ ઝીલવા મથે જ્યોતિ સતની ;
 સર્વને સર્વની ભાવના હો જુદી,
 જેમ જેના રહે પ્રકૃતિરંગો ;
 સર્વને કાજ આકાશ વિસ્તીર્ણ છે,
 સૌ ચગાવે ગમે તે પતંગો !

કો કુસુમકેરી છે ભાવના રંગની,
 કો કુસુમકેરી લાગે સુગંધે ;
 કોઈની પાંદડીની કળામાં દિસે,
 કોઈની હોય રવિકિરણઅંધે :
 પોતપોતાતણી તાનમાં ખીલવું,
 પ્રકૃતિ ને જ્યોતિ નિજ હોય જેવી :
 માનવીએ જગે આત્મ નિજ રેડવા
 રાખવી ભાવના ઉચ્ચ તેવી.

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૩૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૧૭

જેમ જેની રહે ભાવના જગતમાં,
 તેમ તેને ભલે ખીલવા ઘો !
 સર્વને સર્વનું સ્વર્ગ વહાલું દિસે,
 સર્વને નિજ રસે ઝીલવા ઘો !
 ભાવના વિણ જગે જીવન આ શૂન્ય છે,
 ફળ કશું જોય નહિ જેમ વંધ્યા ;
 પૂર્વમાં દિવસઉરને ઉપા ચાલ, તે
 પશ્ચિમે રાત્રિઉર ચાલ સંધ્યા.

માનવીએ જવું સતત આગળ જગે,
 કે અધિક માટીને કળણ પડવું ?
 જ્યોત રાખો ગમે તેમ પકડી કરે,
 તોય તેને સદા ઉપર ચડવું ;
 માનવી માટી કે માનવી જ્યોત છે ?
 હોય ખન્ને છતાં કાણુ વાધે ?
 ઉચ્ચ કે ભાવના રાખી આગળ જવું,
 જ્યોતને તો જ મહાજ્યોત લાધે.

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૩૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૧૮

જીવનની ઉચ્ચતા ધારવા મથી રહો,
 ઉચ્ચતાથી વધે જીવનદષ્ટિ ;
 ક્ષિતિજ નીચાણમાં લાગતી નિકટ, તે
 પર્વતે વિસ્તરે અધિક સૃષ્ટિ ;
 જીવનની ઉચ્ચતા, જીવનની નીચતા,
 એ જ છે જીવનનો ફેર જગમાં ;
 નહિ જડે સૃષ્ટિવિસ્તારની ભવ્યતા,
 જો ન ટોચે જવા શક્તિ હામાં !

હોય નીચાણમાં ઘેર તે છાંયડી,
 ટોચ પર ગરુડ તે ધન ગગનના ;
 છાય નીચાણમાં સ્વાસ્થ્ય ખીકણુતણું,
 ટોચ પર સૂક્ષ્મવાટા પવનના !
 જીવનની ઉચ્ચતા કષ્ટથી સાધતાં
 જીવનમાં ભવ્ય આનંદ ખીલે :
 તીવ્ર તોફાન જે ઝીલતો પહાડ, તે
 સૂર્યનાં કિરણ પણુ પ્રથમ ઝીલે !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૪૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૧૯

જીવનની ઉચ્ચતા કેમ સાધી શકે,
 જે સદા ખુંદતો પાય ખીણે ?
 ખાવું ને ખેલવું, જોવું ને ઝગડવું :
 નિત્ય વળગી રહે એમ શીણે ;
 સર્વ પશુકાર્ય એ માનવી પણ કરી
 ગર્વ ધારે ફરી માનવીનો :
 કાલ કાણે દીઠી, એમ કહી થાય તે
 આજને માટ આનંદભીનો.

શ્વાન ને માંકડાં છો જીવે આજમાં,
 જગતપટ પર ચલનચિત્ર જેવાં ;
 માનવી કાજ તો છે સદાકાળ આ,
 આજનાં આપવાં કાલ દેવાં ;
 જીવનનું ધ્યેય ને જીવનઅભિલાષ સૌ
 પહાડ જેવાં સદા ઉચ્ચ રાખો !
 ખીણમાં પડી રહે સર્વ કચરો પૂંજો,
 ટોચ પર સ્વચ્છતા સ્પષ્ટ ઝાંખો !

જીવનનું કર્તાવ્ય

૩૪૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૨૦

✓ રાય ને રંક શું, ઉચ્ચ ને નીચ શું,
જ્ઞાની અજ્ઞાની શું જીવનમૂલે ?
જીવનમર્યાદમાં સર્વ બંધાય, ત્યાં
ગણી ગણી આખરે સર્વ ભૂલે ;
જીવનમાં છે બધે પગથિયાં ભૂલનાં,
માનવી ત્યાં ચડે ઠોકરાતો :
ભૂલ જોણે નથી જીવનમાં કંઈ કીધી,
તે ભલે અન્ય પર થાય તાતો !

માફ ભૂલો કરે રાત્રિની કૂંક, ત્યાં
સૌમ્યતા શી ઉષાને સુહાવે !
માફ ભૂલો કરે દિવસની તેમ, ત્યાં
ભવ્યતા કેવી સંધ્યા સખવે !
માફ ભૂલો કરે પૃથ્વીની કૂંક, ત્યાં
દિવ્યતા સૃષ્ટિમાં શી પ્રસારે !
માનવીબંધુને માફ કરતો સદા
માનવી આપ પ્રભુતા વધારે.

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૪૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૨૧

✓ ભૂલનાં દારને બંધ કરશે ન કો,
 ભૂલ કરતાં જ અહીં સત્ય જડશે,
 ભૂલનાં દારને બંધ કરતાં તહીં
 સત્ય પણ બંધ રહીને સમડશે ;
 સત્યનું મૂળિયું ભૂલમાં છે રહ્યું,
 સત્યનું ફૂલ ત્યાંથી જ ફૂટે ;
 મૂળિયું કાપતાં ફૂલ ક્યાંથી ઊગે ?
 સત્યની ભાવના કેમ ઊઠે ?

ભૂલનારો ન જો આજને ભૂલશે,
 તો પછી કાલને કોણ સ્મરશે ?
 ભૂલ્યું ભૂલી જતાં થાય અંધાર, તો
 સત્યનાં તેજ ફરી કોણ ભરશે ?
 ભૂલની ધૂળમાં સોનું રહે રસળતું,
 ભૂલની ખીણમાં રત્ન પાકે :
 ભૂલ તો સત્યને સહજ દેખાડશે,
 ભૂલ કરનાર કયમ સત્ય ઢાંકે ?

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૪૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૨૨

જાણ્યું અણજાણ્યું જે નહિ કરી જાણતો,
 તે ન જાણે અહીં જાણવું શું :
 જાણ્યું અંધારમાં અંધ હાથી સમું,
 તે ગણાશે ખરું માણવું શું ?
 સ્પષ્ટ આંખે દિસે સૂર્ય ફરતો નભે,
 તોય એ ભાસ નવ સત્ય જાણો ;
 સાગરે દૂર જઈને થતાં લુપ્ત, તે
 એમ દૂખ્યાં નથી કાઈ વહાણો !

જાણ્યું અણજાણ્યું પણ સર્વ કરવું પડે,
 જ્યાં ઉરે ઊઘડે તેજખારી ;
 જાણ્યું અણજાણ્યું કરતાં જ અહીં જાણુશે
 માનવી વિશ્વની વાત ન્યારી ;
 સત્ય નહિ જોલતું મુખ ઉઘાડી કશું
 તોય છે પ્રખળ આ મૌન એનું :
 કોડ ગોળા ઝળે અમિત આકાશમાં,
 તોય નહિ તૂટતું મૌન તેનું !

અવનનું કર્તવ્ય

૩૪૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૨૩

✓ સત્યને શોધતા સતત રહેવું જગે,
 વ્યર્થ છે જાય ત્યાં યત્ન લાખો ;
 સત્ય આ જીવનમાં છે ન પકડાય, પણ
 સત્યનો ભાસ કંઈ થાય ઝાંખો ;—
 જીવનને જીવનઆનંદમાં યોજવું,
 પરમ આનંદને પંથ પડવા ;
 પૃથ્વીમાં પાય છે ધૂળ રગડાય, પણ
 ઊંચકવું શીશ આકાશ અડવા !

માનવીજીવનનું એ મહાધ્યેય છે,
 એ મહાનિયમ છે જીવનકેરો ;
 માનવી રત્ન કે માનવી કોડી છે,
 એ જ છે જીવનનો ભેદ ઘેરો ;
 માનવીજીવનનું રત્ન ઝખકાવવું,
 રહે ભલે તે કપાતું ઘસાતું !
 ક્યાં રહી માટી, પાષાણુ નિસ્તેજ ક્યાં,
 ક્યાં બને રત્ન તેનું સુહાતું !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૪૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૨૪

જગતમાં અલ્પ આ માનવીજીવનનું
 શું ભલાઈ વિના અન્ય રહેશે?
 લક્ષ્મી ને કીર્તિ છે વીજ્યમકારશી,
 પલક ઝપકી ફરી કલેશ દેશે ;
 શક્તિ છે મેઘગર્જન સમી સરકતી,
 રૂપ સંખ્યાતણા રંગ જેવું :
 ચલિત આ જગતમાં દલિત એ સૌ થતું :
 શું ભલાઈ વિના અન્ય લેવું ?

જીવન પાસે જગત માગતું લેણું, પણ
 છે ભલાઈ જ દેણું જગતનું ;
 નહિ જ ખૂટે, વણ્ટે, ન લૂંટે અવર
 એ જીવનદ્રવ્ય ખલુ છે અગતનું ;
 સ્વર્ગની લાંચ ને નરકનો ભય તજી,
 છે ભલાને ભલાઈ જ કરવી :
 ચલિત આ જીવનમાં ફલિત છે અન્ય શું ?
 જીવનસૌરભથકી સૃષ્ટિ ભરવી.

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૪૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૨૫

જે ભલાઈ વસે માનવીમાં જગે,
 તે ભલાઈ નથી સ્વાર્થ સાટે ;
 જે મધુર રુચિર સૌરભ રહ્યું પુષ્પમાં,
 તે નથી પુષ્પના ભોગ માટે ;
 એ ભલાઈ જ છે જીવનસૌરભ પરમ,
 અદ્ય આ જીવનનું દીર્ઘ સ્મરણું ;
 એ જ સ્મરણે જીવન ધન્ય રહે જગતમાં,
 જીવન નહિતર અક્ષય શુષ્ક તરણું.

કસ્તુરી જે રહી કસ્તુરીમૃગ વિષે,
 છે જ તે કામની જગત કાજે ;
 માનવી જે ભલાઈભર્યો છે જગે,
 તે જગત કાજ નિજ હૃદય દાઝે ;
 ગાન પોતે ન નિજ સૂર છૂટા કરે,
 નહિ અમીરાઈ છોડે નવાખી :
 કેમ ગુણકુસુમ પોતે જ ચૂંટી શકે
 પાંદડીમાં રહી નિજ ગુલાખી ?

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૪૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૨૬

✓ કાર્ય કર, કાર્ય કર, કાર્ય કર સતત તું!
 કાર્ય વિણ જગતમાં કો ન મુક્તિ;
 શું પડી શોકમાં કાર્યને ભૂલતો?
 કાર્યમાં ધર્મની સર્વ જુક્તિ;
 જેહ ગૂંથાઈ મધમાખ નિજ કાર્યમાં,
 વખત તેને નથી શોક કરવા;
 ઋતુ ગયા પછી મળે જીવનરસ ક્યાંથી?
 કાળને કોઈની કંઈ ન પરવા.

કરજ તારું જગતને ભરી ફેડવું,
 ફરજ તારી બધી લે બજાવી;
 ક્યાંથી, શા કાળ, કે કેમ તે પરિણમે,
 એ બધા તર્કને દે કુખાવી!
 સર્વ ગ્રહને લઈ સાથ અવકાશમાં
 સૂર્ય પણ ધૂમતો જાય ધર્મે;
 તેમ સંસારનો ભાર વહેતાં સતત,
 જ્યોતિ નિજ વેરતો જ સુકર્મે!

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૪૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

શ્રી મહાદેવ દેવાઈ ગ્રંથાલય

ક્રમાંક

વર્ગાંક

ખંડ ૯

દર્શનિકા

૩૨૭

જીવનનો ઝોજ પણ કાર્યપ્રદ શો રહ્યો !
 ઘડીઘડી જીવનને દે દયાવી :
 ઝોજ આ દેહનો પ્રથમ ઉપાડતાં
 જીવનને પંથમાં દે ચકાવી ;
 ઘડીઘડી વ્યાધિ ને વેદના આઝતી
 જીવનને કોતરી ખાય ધીરે,
 યોમને વાદળાં આઝીને નેમ ત્યાં
 હૃદય તેનું પ્રકટ વીજ ચીરે !

શોક ને કલેશ લીધાદીધા વણુ જાણ્યા,
 કષ્ટ સંતાપ પોતે જાણ્યા :
 જીવનના ઝોજ વહેવા ઉપાડી બધા,
 જીલમ અન્યાય છો રહે પછાણ્યા ;
 વિશ્વમંડળ વિષે સર્વ ગોળા ધૂમે,
 ઝોજ નિજ નિજ ઉપાડી પ્રકાશે ;
 પૃથ્વી પણ ઝોજ નિજ સૌ ઉપાડી ખાલે,
 એક શું માનવી હારી ખાશે ?

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૪૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૨૮

જીવનકર્તવ્ય જે આપણાં છે જગે,
 તે બધાં સ્નેહથી સિદ્ધ કરવાં;
 સર્વ સંબેગમાં મધુર ઉરભાવથી
 જીવનઝણુ સર્વ આણુબોલ ભરવાં;
 વિશ્વની જાળમાં જે ગૂંથાઈ પડ્યું,
 તે હજી જાળ ત્યાં જે ગૂંથાતું,
 તે બધું નહિ જ સમજાય અહીં કાઠને,
 જીવનવણુતર કશું રહે વણાતું.

કેમ હું આ કરું? શું ય ખોટું ખરું?
 શું થશે હું કરું એમ આ તો ?
 એ બધી વ્યર્થ શંકા હૃદયની તન્ને,
 એ બધી ગર્વની વ્યર્થ વાતો !
 જીવનકર્તવ્ય છે જીવનઉપયોગમાં,
 ચૂકતાં જીવનની થાય હાંસી ;
 વસ્તુનું રૂપ નહિ શુદ્ધ સાધી શકે,
 જે કરે વસ્તુથી આંખ ત્રાંસી !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૫૦

Gandhi Heritage Portal

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૨૯

આપણા પૂર્વજો સૌ મહાજન હતા,
 કાર્ય કીધાં જગે કંઈ અનેરાં ;
 ઋષિ, મુનિ, ઝોલમા, સુભટ વીરો મહા, —
 ધન્ય હો નામ એ સર્વ કેરાં !
 સ્વર્ણયુગમાં કીધાં કાર્ય કંઈ સ્વર્ણશાં :
 લ્યો ભલે સર્વની પ્રેરણા એ !
 પણ નથી સ્વર્ણ એ આજના કથીરને
 સ્વર્ણ કરતું, ખરી છે ઘૂણા એ !

આજ તો યુગ દિસે માટી પોલાદનો,
 ત્યાં કરો છાતી પોલાદ જેવી :
 ગત યુગોની પડી રાખ ખંડેરમાં,
 તે શિરે ચોળી શી તૃપ્તિ લેવી ?
 આજ તો યુગ થયો કાર્ય કરનારનો,
 નહિ પડી ભૂતવાતો કર્યાનો ;
 જીવનકર્તવ્ય આ વર્તમાને કરો,
 તો થશે સ્વર્ણયુગ દિનચર્યાનો !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૫૧

Gandhi Heritage Portal

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૩૦

✓ કાર્ય વિણ જીવન નવ પલક ચાલી શકે,
 કાર્ય માગે જગત જીવન પાસે ;
 જીવનનું વહન જે જગતવહને રહ્યું,
 તે ન અટકી શકે કાર્યશ્વાસે ;
 છે મહાનદ સમું જગતનું વહન આ,
 ત્યાં જીવન સર્વ છે સરિત જેવાં ;
 અટકતાં કાર્ય ત્યાં વહન ક્યાંથી રહે,
 જળવહન નહિ પછી ઝરણ કેવાં ?

વહન કરતાં ઝરણ સરિતમાં જઈ પડે,
 સરિત વહતી મહાનદ મળે છે ;
 વહન એ સર્વનાં ઉર સમાવી જતો
 એ મહાનદ ઉદ્ધિમાં ભળે છે ;
 નાનું કે મોટું પણ સર્વનું જીવન એ
 જીવતું જગતના જીવન માટે ;
 કાર્યના વહન વિણ જીવન એ કેમ રહે ?
 પૃથ્વી અટક્યે શું રહે પૃથ્વીપાટે ?

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૫૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૩૧

જે વિચારો મૂકે કાર્યને ગતિ વિષે,
 તે વિચારો સદા શુદ્ધ રાખો ;
 જગતની સર્વ ગતિ છે વિચારોતણી,
 છે વિચારે ભરી શક્તિ લાખો ;
 જે વિચારો સદા શુદ્ધ રહે મગજમાં,
 તે રહે કાર્યની ન્યોતિ બઢતી :
 અગ્નિની ન્યોતિ ન્યમ નય કમતી થતી,
 તેમ ત્યાં અગ્નિની રાખ પડતી !

છે વિચારોતણું જીવન સખણું જગે,
 છે વિચારોતણું જીવન સાચું ;
 કાર્ય તે કાય છે એ વિચારોતણી,
 આત્મ વિણ દેહનું દશ્ય કાચું ;
 અણુદીઠાં અગમ પક્ષી સમા ઊડતા
 રંગબેરંગી રહે સૌ વિચારો ;
 ઝીલીને શુદ્ધ સૌ હૃદયમાં તે ભરો,
 ને મનોશુદ્ધિ કાર્યે ઉતારો !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૫૩

૨૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૩૨

જીવનનું મૂલ્ય માગે સદા જગત આ,
 નહિ શકે માનવી તે ચુકાવી ;
 જીવન જીવનારને આપવું એ પડે,
 કેમ ના દે મુખે હાસ્ય લાવી ?
 હૃદય ધર્યે ન ધર્યે, છતાં મૂલ્ય એ
 પ્રકૃતિની શક્તિ કે રીત લેશે :
 ત્યાગશે દેશ કે પલટશે વેશ, પણ
 માનવી જીવન ક્યાં ઢાંકી રહેશે ?

એક પગલું પડે ચાલવા ભૂમિ પર,
 ત્યાં આ જીવન કંઈ મૂલ્ય આપે ;
 એક આ હાસ્યને મુખ ઉપર આણવા,
 હૃદય મુખસ્નાયુમાં ક્ષોભ થાપે !
 જીવનનું મૂલ્ય અહીં કાણુ નવ આપવું ?
 સૂર્ય પણ મૂલ્ય એ નિત્ય દેતો :
 આંખલો જ્યાં નવાંકુરતાણું મૂલ્ય દે,
 ત્યાં જ ભર મોરથી ખૂલી રહેતો !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૫૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૩૩

માનવીસિંધુ આ આપણો ઊકળતો
 હૃદયમાં મારતો રહે ઉછાળા ;
 વિશ્વવિસ્તૃત કિનારા ઉપર ઊર્મિઓ
 સતત પછડાઈ ભરતી ઉકાળા ;
 છે કિનારા ઉપર પાળ ફરતી પડી,
 નહિ હજી સિંધુ એ ભેદી શકતો ;
 પાળને તોડવા મથન મોજાં કરે,
 તોય ત્યાં સિંધુ ફૂદી અટકતો.

સિંધુનું મથન ચોપાસ રહે ચાલતું,
 પામવા સત્ય ઉદ્દેશ એનો ;
 એક એ ધ્યેય માટે પછાડા ભરે,
 સર્વ મોજાં વિષે નાદ જોનો ;
 શું કિનારાતણી પાળ અનભેદ છે ?
 ફરી ફરી ત્યાં કરો યત્ન અંતે !
 પાળ તોડી કદી ધ્યેય એ પામશો,
 સિંધુ ને વિશ્વ બની એક અંતે !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૫૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૩૪

જગતની કદર માટે કશું ટવળવું ?
 સર્વને સર્વ લાગે ન રૂંકું ;
 પાંચ પંદર ભલું બોલશે એમ, તો
 સો બસે બોલશે તેમ ભૂંકું ;
 કોઈના શબ્દથી શું વધે કે ઘટે ?
 સૂર્ય માગે નહિ જ અન્ય આંખો :
 આપ મનથી કરી સારું સૌ યત્નથી
 આત્મનિષ્ઠાથી સંતોષ રાખો !

છે જ આકાશમાં મૌન વ્યાપ્યું બધે,
 નહિ વહે કોઈ આકાશવાસી ;
 કોઈ નિજ માર્ગમાં પલક થોભી ન કહે,—
 જ્યોતિ મારી જુઓ કે તપાસી !
 એક કર્તવ્યમાં ધૂમવું સર્વને,
 જીવનની પૂર્ણ જ્યોતિ જ ઝગવવા :
 જીવનપંથે જતાં, કાર્ય નિજ સાધતાં,
 જોઈ પાછું ચરણ શેં ઝગવવા ?

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૫૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૩૫

✓ માનવી! ઉચ્ચ કર ધ્યેય તારાં બધાં,
 મથી રહે પૂગવા ઉચ્ચ સ્થાને ;
 દેહ ને આત્મની શક્તિઓ સૌ કરી,
 સફળ કર જન્મ તુજ સંવિધાને ;
 કાઈ નવ બાધ કે રોધ રહે વાટમાં,
 કાઈ પણ ખટક રાખે ન ખોટી :
 રહે અણીશુદ્ધ તુજ ધ્યેયને વૈરથી,
 કાટિ છે થાય તારી કસોટી !

માનવી! તું અનંતત્વનું બાળ છે,
 પરમ આનંદ પર હક્ક તારો ;
 કોડ તારા ચમકતા હસે વિશ્વમાં,
 તે મહીં એક તું પણ સિતારો !
 સર્વ આઃ વિશ્વની લક્ષ્મી તારી જ છે,
 સત્ય ને શ્રેયની તલબ ફળશે :
 પ્રગતા દોરશે, સ્નેહ ભર મોરશે,
 ને પરમ શાંતિ આનંદ મળશે !

જીવનનું કર્તાવ્ય

૩૫૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૮

૩૩૬

જીવવું; જીવનનો શ્વાસ લેવો સતત ;
 ધૂમવું જગતમાં શક્તિ સાથે ;
 જાણવી જીવનચાનંદની વેદના ;
 યોગવું સ્વર્ગ ને નરક હાથે ;
 કર્મ, દુર્ભાગ્ય, પ્રતિકૂળ સંજોગ સૌ
 અવગણી રહેવું ઊભા અડગ ત્યાં ;
 જીવવું, જીવવા દેવું, જિવાડવું :
 જીવનનો વિજય ખીજો સુભગ ક્યાં ?

સર્વ અન્યાય ને જીલમ સહેવા જગે ;
 સર્વ અપરાધ ને દોષ ક્ષમવા ;
 સર્વ ફરિયાદને હૃદયમાં ગાડવી ;
 સર્વ નિજ દેહના દોર દમવા ;
 જ્ઞાન, ડહાપણ, વિનય, ધૈર્ય ને સત્યતા
 રાખવાં જીવનસ્વાતંત્ર્ય કાળે ;
 ને જીવનજ્યોતિ સ્નેહે જળાવી જવું :
 ધન્ય એ જીવન જગતે વિરાળે !

જીવનનું કર્તવ્ય

૩૫૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

ॐ नमो

स्नेहो विश्वधर्म

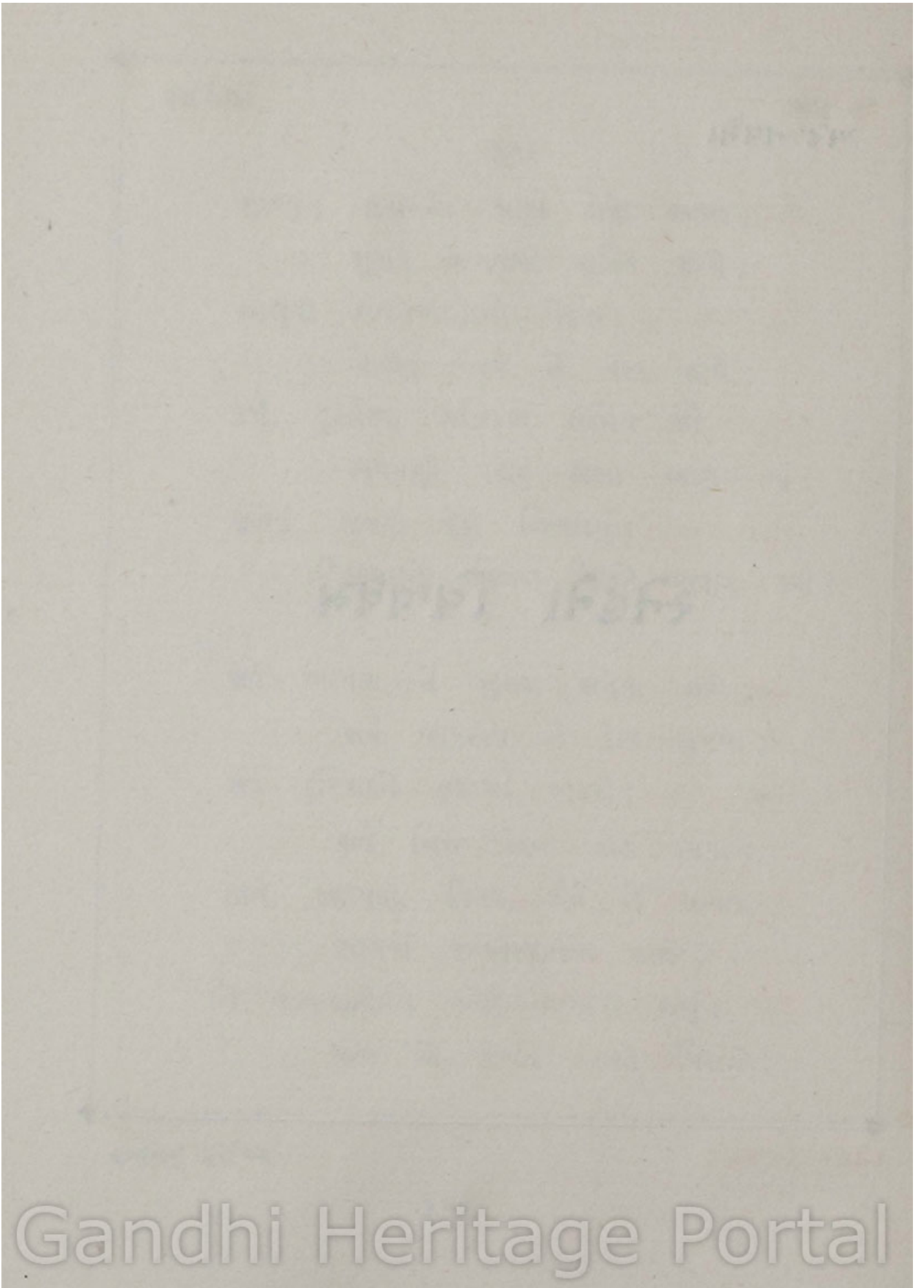
Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: दर्शनिका

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૩૭

સકળ બ્રહ્માંડમાં આત્મ એક જ રહે,
 તે રહે સર્વમાં તે જ વ્યાપી ;
 દેહ આ એ જ પરમાત્મમંદિર ખરું,—
 દિવ્યતા ધૂળમાં અજ્ઞા સ્થાપી !
 સૂક્ષ્મનું જિંમ એ સ્થૂળદર્પણ પડે,
 છાય પરમાત્મનું જિંમ દેહે :
 દેહની માટીમાં કાઈ પ્રભુતા નથી,
 સર્વ પ્રભુતા વસે આત્મસ્નેહે.

સકળ બ્રહ્માંડમાં વ્યાપતા આત્મશે
 સ્નેહ પણ સર્વવ્યાપી છવાયો ;
 સ્નેહ બંધાય ન્યાં કાઈ મર્યાદમાં,
 ત્યાં જ છે દુઃખ તે અંતરાયો ;
 કાઈ પણ વર્તુલે સ્નેહ જકડાય, ત્યાં
 દુઃખ જન્માવતી છાય માયા :
 જીવનને રક્ષવા જીવન ખોવું પડે,
 સ્નેહ લે ભોગ સ્નેહે સવાયા !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૩૮

સર્વ ધિક્કાર, ભય, દ્વેષ ને સ્વાર્થ આ,
 દર્પ આ ગર્વ ને શક્તિ કરા ;
 સર્વ આ ભ્રમ, અસૂયા, કપટ ને દગા,
 સર્વ ઉન્માદના જીવન ઘેરા ;
 સર્વ લજ્જા, તિરસ્કાર, અપમાન આ,
 સર્વ નિંદા, અધમતા, જુરાર્થ ;
 સર્વ આ કૂરતા, વક્તા જીવનની
 જીવનથી શું જશે ના ભુસાર્થ ?

એક દિન તોય આ જગતમાં આવશે,—
 હો ભલે લાખ વર્ષો પછી તે,
 સ્નેહનું સત્ય સામ્રાજ્ય ત્યારે બધે
 વ્યાપશે જગતમાં રૂઢી રીતે !
 માનવીજીવન ત્યારે ખરું ઝળકશે,
 જીવનમહિમા પ્રભા પરમ ભરશે ;
 સ્નેહનો સૂર્ય સૌંદર્ય ત્યાં વેરશે,
 પૃથ્વીમાં સ્વર્ગ સાચું ઊતરશે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૩૯

સ્નેહ ને શક્તિની હોય સમતોલતા,
 ત્યાં જ છે જીવનની સત્ય સિદ્ધિ ;
 સ્નેહ વિણ જીવન રસએકતા નવ ત્રહે,
 શક્તિ વિણ પ્રગતિ કે નહોય વૃદ્ધિ ;
 શક્તિ વિણ સ્નેહ છે અમળ ને પાંગળો,
 સ્નેહ વિણ શક્તિ છે તેમ અંધી ;
 જીવનનું યુગલ એ જીવનનો પ્રાણ છે,
 તો જ જીવી વધે સૃષ્ટિ સંધી.

સૃષ્ટિમાં સૌ વિષ્ણુરાઈ પડિયું દિસે
 પ્રકટ ચૈતન્ય જડ ઠામઠામે ;
 સ્નેહની છે જ રસએકતા સર્વમાં,
 તે જ અન્યોન્યમાં ભુક્તિ પામે ;
 સ્નેહ ને શક્તિથી સૃષ્ટિ રહે ચાલતી,
 સ્નેહ ધારે અને શક્તિ તારે :
 સૂર્ય પોષે અધું સ્નેહની જ્યોતિથી,
 ને કસી શક્તિતાપે વધારે !

સ્નેહનો વિશ્વવર્મ

૩૬૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૪૦

માલમિલકત કહો, અખૂટ દોલત કહો,
 સર્વ એ શક્તિનાં ચિહ્ન જગમાં ;
 ચાલવું સહજ કે ગાઉભર ચાલવું :
 શક્તિનાં માપ છે માત્ર ડગમાં ;
 સુખ જડે નહિ જ એ શક્તિના માર્ગમાં,
 સહજ વધવટ થતી શક્તિ કેરી :
 માસના ચક્રમાં કદી ન એ રાત પણ
 ચંદ્ર સરખી ફરે તેજકેરી !

સર્વ બ્રહ્માંડ આ આપણું છે, છતાં
 એક કેા ટૂંકડો શીદ ચહીએ ?
 કોડ તેજસ્વી તારા તજ આપણા,
 વીજદીપે કશા મોહી રહીએ ?
 શક્તિના ઘોષ આ નિત્ય વહેતા રહે,
 ચક્રમાં ચક્ર ચિરકાલ ચાલે ;
 ચક્રના ભ્રમણમાં અચલ કેા સુખ નથી,
 સર્વ જખમાય જે ચક્ર ઝાલે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૪૧

કિરણમાં જે વસે ઝળકતું તેજ, તે
 ઊતરે મૂળ નિજ જ્યોતિમાંથી ;
 કિરણને તોડવા કે પકડવા જતાં
 કિરણ ને તેજ ઊડી જાય ત્યાંથી ;
 જ્યોતિમાંથી જ છે જ્યોતિનાં કિરણ, તે
 જ્યોતિ વિણ ક્યાંથી અસ્તિત્વ રાખે ?
 ઊંકું સરવરતળે જ્યોતિભર નભ ઝળે,
 ઝાલવા તેહ કર કોણ નાખે ?

અહ્મસુખ વ્યાપતું સકળ અહ્માંડમાં,
 તે ન પકડાય અહ્માંડખંડે ;
 જ્યોતિના કિરણશું સુખ દિસે ઝળકતું,
 પણ પૃથક્ વસ્તુમાં રહે ન પંડે ;
 જે રહે સત્ય સુખ સર્વમાં વ્યાપતું,
 તે જડે તે ન કોઈ વિભાગે ;
 વિશ્વના સ્નેહમાં સુખ ખરું છે વસ્તું,
 વિશ્વસ્નેહે કદી સુખ ન ત્યાગે.

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૪૨

કૈક ધગતાં રણો નજર પાછળ પહ્યાં,
 કૈક સૂકા પહ્યા પહાડ સામે;
 કૈક ટંટા, પ્રપંચો, લડાઈ થકી
 પૃથ્વીને પાટ વેરાન જામે;
 દ્વેષ, ધિક્કાર ને ખાર છાઈ રહ્યા,
 રક્ત ને આંસુમાં દેહ લોટી;
 પણ હજી માનવી હાસ્ય કંઈ કરી રહ્યો,
 એ જ પ્રભુમહેર છે અજબ મોટી!

માનવીજીવનની કરુણતા કેવી આ!
 કેવી આ છે વ્યવસ્થા જગતની!
 સ્નેહ આનંદને તોડવામાં હશે
 કેા ગહન ચાલ વિધિની રમતની?
 મર્ત્ય આ માટીમાં જેહ પ્રભુતા વસી,
 તે જ એ સ્નેહ અહીં એમ રડતો:
 પુષ્પનું પરમ સૌરભ લૂંટી તોડતાં
 પુષ્પથી વધુ કશો સાર જડતો?

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૪૩

છે વિસંવાદ દેખાય ચોપાસ, તે
 માત્ર જીવનસપાટી ઉપરનો ;
 અંતરે તો સદા શાંતિ આનંદ છે,
 સૂસવાટો બધો છે શિખરનો ;
 છે વિસંવાદ મસ્તાન મોઝાં સમો,
 જેહ પછડાય પ્રત્યેક પવને ;
 શાંતિ છે સિંધુઊંડાણની સ્વસ્થતા,
 નવ ઊઠે ઊર્મિ ત્યાં અચળભવને.

ક્લેશ સંતાપ બાધા નડે જીવનમાં,
 ત્યાં જ અંતર ભણી દૃષ્ટિ વાળો ;
 જીવનતળ પર થતું છોડી દો દેખવું,
 તોડી દો તુચ્છ એ સૌ ઉછાળો !
 શક્તિ જે સૃષ્ટિનું પરમ સર્જન કરે,
 તે શું એ સૃષ્ટિથી છે ન મોટી ?
 વ્યોમની શાંતિ નવ કા ચળાવી શકે,
 છો જળે તારકો કોટિ કોટિ !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૪૪

અજ્ઞ પડદો બધે મોહમાયાતણો
 છે પહો માનવીદષ્ટિ સામે ;
 માનવી ડહાપણે ગર્વ ધારણ કરે,
 તે કરે ફૂલીફૂલી દમામે ;
 પવન ફૂંકી બધે જેમ ધસતો રહે,
 તેમ ચોપાસ તે જાય ધસતો ;
 જીવનની ઊંડી જે સિદ્ધિ તે સત્યતા,
 અર્થ તેનો ન ઉર અંધ વસતો.

જીવનસુખ સ્વાર્થમાં શોધવા જાય, પણ
 શોધતાં શોધતાં જાય થાકી ;
 ક્ષિતિજમાં નિત્ય દેખાય સુખપોપટી,
 પણ જતી દૂર તે દૂર તાકી ;
 ઉમર ચાલી જતાં હાથ ખાલી રહે,
 માનવી આખરે આંખ ખોલે :
 સુખ નથી ક્યાંહી એ લાખ સંમોહમાં,
 એક કલ્યાણ અધ્યાત્મખોલે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૪૫

સુખ ન કા વસ્તુની રેલછેલે વસે,
 સુખ નથી કર્મજોડ્યા કુટુંબે ;
 સુખ નથી કલ્પનાક્ષિતિજ પર તરલ કા
 મૂર્તિને દૂરથી વિફલ ચુંગ્યે ;
 સુખ સમી વસ્તુ જો કા હશે, તો હશે
 હૃદયકેરી મહતા વિષે તે :
 જીવન સૌંદર્ય આનંદ પરમાર્થમાં
 જ્યાં રહે ખીલતાં સુખ હલેતે.

અંતરાત્મા વસે અદીક ઊંડાણમાં,
 નવ શકે કાઈ ત્યાં જોઈ એને ;
 એ જ ઊંડાણમાં જોળતાં જોળતાં
 થાય આનંદનાં દર્શ નેને ;
 નથી જ આનંદ કંઈ પૂર્વ કે પશ્ચિમે,
 અવનિમાં કે નથી અંતરિક્ષે ;
 પણ જહીં સૂર્ય નિજ કિરણ ઊંડાં પૂરે,
 ત્યાં જ તે ભગ્ય રંગો નિરીક્ષે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૬

૨૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૪૬

અંતરાત્મા પજો છે ગહન બંધને
 સ્થૂળ પંચેન્દ્રિયોમાં જડાઈ;
 પ્રકૃતિની શક્તિ ચોપાસ રહે નિરખતો
 ને રહે દેહછાયે ગૂંથાઈ;
 ધૂળ ને મૃત્યુની તરફ ધસડાતી રહે
 વિશ્વની વસ્તુઓ સર્વ અંતે:
 જાણ્યું નવ જાણ્યું જ્યાં એક કંઈ લાખમાં,
 ત્યાં પડી જાય પડદા દિગંતે.

સ્થૂળ એ તિમિરપટ જ્યાં જશે ઊતરી,
 જ્યાં જશે બંધનો સર્વ તૂટી;
 સ્થૂળ આ દેહના પ્રખળ અધિકાર સૌ
 આત્મસત્યે જશે જ્યાં વઘૂટી;
 ત્યાં જ એ અંતરાત્મા ફરી ઝખકશે,
 વીંઝશે દિવ્યતાકેરી પાંખો;
 ભવ્ય નિજ મુક્તિ ને વિજયનાં દર્શને
 થાય આનંદમય જન્મ આખો!

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૭૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૪૭

શ્રવણને પરમ સંવાદ અંતરતણો !
 એ જ છે વિશ્વસંવાદદોરી ;
 સ્નેહના સતત જ્યાં અમીકુવારા ઊડે,
 છલકને તે જ લોચનકટોરી !
 ગૂઢ કા યજ્ઞ જળતો રહે અંતરે,
 તે જ આ આંખમાં જ્યોતિ પૂરે :
 હાસ્ય કરને તદા જગત પર ઝલકતાં
 વિરલ એ નયનના દિવ્ય નૂરે !

જીવન તો સર્વદા વ્યક્ત બનવા ચહે,
 થાય આવિષ્કરણ રોજ એનું ;
 ગુપ્ત અણુદીઠ નિજ કેંદ્રમાંથી ફૂટી
 ખૂલતું જાય નિત સત્ત્વ તેનું ;
 નવનવા ઘાટ સુંદર રહે ધારતું,
 વૃક્ષ ખીલી ખૂલે ફાલ જેવો :
 છોડકરથી ઊગે ફૂલ ગુણનું અતુલ,
 મનુજકરથી ઊગે સ્નેહ તેવો !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૭૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૪૮

દ્વેષ કરનારનો દ્વેષ કરશે ન કો,
 દ્વેષ છે ક્ષણિક અંધારલીલા,
 આય પ્રતિકાર જો દ્વેષનો દ્વેષથી,
 તો વધે અધિક અંધારચીલા;
 દ્વેષનાં ઝેર જો સ્વાત્મસ્નેહે રહે,
 તે પ્રતિદ્વેષથી નહિ જ તૂટે:
 જો સમિધથી જળે અગ્નિ ધગધગ થતો,
 તે જ તેને દીધે તે ન ખૂટે.

દ્વેષ પણ સ્નેહનો કોઈ જડ સૂર છે,
 એકલો ઊઠતાં કર્ણ ત્રાસે;
 સ્નેહના સર્વ સૂરો તહીં સાધતાં
 દ્વેષનો સૂર તેમાં સમાશે;
 દ્વેષ કરનારનો દ્વેષ પાછો કરી
 આત્મને જ્યોતિથી દૂર ઠેલો:
 આંધી સામે ચડાવે ખીજ આંધી, તો
 વ્યોમ પોતે ખુચ્ચે તેજરેલો!

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૭૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૪૯

સર્વ આ તારકો ધૂમતા વ્યોમમાં
 પોતપોતાતણાં જીવન જીવી ;
 પોતપોતાતણા ચક્રમાં ચાલતા
 નાની કે મોટી નિજ રાખી દીવી ;
 સર્વ અન્યોન્યને ખેંચતા નિજ ભણી,
 સ્નેહ આકર્ષણે નિત્ય રહેતા ;
 પોતપોતાતણી જ્યોતિ સૌ વેરતા,
 સર્વ નિજ કાર્યમાં સતત વહેતા.

કોડ આ તારકોનાં જીવન કંઈ મળી
 એક આકાશજીવન ખિલાવે ;
 કોડ આ માનવોનાં જીવન ત્યમ મળી
 માનવીજીવન જગમાં દીપાવે !
 નાનું કે મોટું કયમ જીવન કો'નું કહો,
 માનવીજીવનના સર્વ તારા :
 સ્નેહ આકર્ષણે સર્વ રહેા ઝંપકતા,
 માનવીજીવન દીપાવનારા !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૫૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૫૦

વિશ્વ છે સકળ અન્યોન્યને આશ્રયે,
 ત્યાં નિરર્થક ગણો કેમ કાંઈ ?
 સર્વનું સ્થાન છે નિયત આ વિશ્વમાં,
 છે જુદી વ્યક્તિ સૌની ઘડાઈ ;
 મૂળ તત્ત્વો રહ્યાં તારકોમાંહીં જે,
 તે જ તત્ત્વો વસ્યાં સર્વ દેહે :
 તારકો ભાવ ઉભરાવતા તેજથી,
 વૃક્ષ ઉભરાય લમ પુષ્પનેહે.

એક આ પુષ્પ પૃથ્વી પરે ખરી જતું,
 એક તારો ગગનમાંહીં ખરતો ;
 એક પથ્થર ખસેડાય આ પૃથ્વીમાં,
 સિંધુમાં એક મોજો ઊતરતો ;
 એક આંસુ પડે માનવીઆંખથી,
 પર્વતે એક જળધોધ તૂટે :
 જગતમાં છે જ સાપેક્ષતા સર્વની,
 એક વિણ અન્યનું જીવન પૂટે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૭૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૫૧

કોડજન મારીને લાખ ડો જીવતા,
 લાખને મારીને ડો હજારો,
 ને હજારો હણીને જીવે સેંકડો,
 સેંકડો મારી રહે એક સારો :
 માગતો જો દયા ને કૃપા નાથની,
 તે દયા ને કૃપા સર્વ છોડે ;
 હૃદય દાવો કરે નિત્ય જો સ્નેહનો,
 સ્નેહ તે અન્ય ઉર કાજ તોડે !

છે કશી માનવીજીવનની અમરતા,
 કે અહીં માનવી એમ ભૂલે ?
 પાદ જોતો રહે કચડતો અન્યને,
 શીશ તેનું છૂંદી અન્ય કૂલે !
 પૃથ્વીને છૂંદતો મહેલ ઊભો રહે,
 મહેલને છૂંદતો કાળ ઊભે ;
 માટી જિતાય નહિ માટીની શક્તિથી,
 માનવી કેમ એ ગર્વ કૂલે ?

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૧૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૫૨

માટી જિતાય નહિ માટીની શક્તિથી,
 માટી જિતાય તો હૃદયસ્નેહે :
 પૃથ્વી જિતાઈને પાક નિજ આપતી,
 જો ભીંગતી જ નિજ હૃદયમેહે ;
 માટીની ઉણ્ણતા માટીની સાથ આ
 જીવનને નિત્ય રાખે ઊકળતું,
 સ્નેહતું વારિ છંટાય ત્યારે તહીં
 જીવનને માટીતું સત્તવ મળતું.

માટીમાંથી ઉખેડી નજર માનવી
 સ્નેહની જ્યોતને જોય ક્યારે ?
 માટીમાં ખદ્દાદી ભ્રમ વિષે ભટકતું
 જીવન આ એક સ્નેહ જ ઉગારે :
 સૂર્યની જ્યોતિ આ પૃથ્વીમાં પ્રસરતાં
 જગતનાં દારને દે ઉઘાડી,
 પણ જીઓ સ્નેહની જ્યોતિ એ જગતના
 સર્વ ભંડાર દે ખહાર કાઢી !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૭૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૫૩

આ બધી વસ્તુ વેરાઈ વિશ્વે પડી,
 આ પરસ્પર રહ્યા કલહ જગમાં;
 આ બધાં યુદ્ધ અન્યોન્યને તોડતાં,
 આ અસૂયાતણાં ઝેર દગમાં;
 આ બધા ભય, અંતે હાનિના શોર આ,
 આ બધી રક્તતૃણ્યા ઉદરની :
 ભોઈ ભોઈ બધું હૃદય આ કાટતું,
 એક વિણ ખોટ એ વિશ્વભરની !

આ બધું વિશ્વ વેરાઈને છે પડ્યું
 તેજ અંધારની ખેંચતાણે :
 વિશ્વમાળા વિખેરાઈ તૂટી પડી,
 સર્વ મણકા જીવન ભિન્ન માણે !
 તેજ અંધારની પાર છે જે રહ્યો
 એ જ માળાતણેા સ્નેહદોરો,
 માનવી સ્નેહ તે નિજ જીવન પૂરશે,
 ત્યાં થશે વિશ્વ અમીનો કટોરો !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૭૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૫૪

જીવન જીવવા સમું સર્વનું છે જગે,
 સર્વની પાસ છે મૂળ જ્યોતિ;
 જીવનઆનંદ છે ઉચ્ચ આ જગતમાં,
 કેમ એ માનવીદષ્ટિ ખોતી ?
 આંખ કે કલ્પના પૂગી શકતી જહીં,
 તેથી એ પાર ઊંચાણુ તેનાં ;
 જગતની ખીણમાં ધૂંધવાતા રહે,
 કેમ ઊંચાણુ તે જ્ઞેય તેણાં ?

જીવનઆનંદના માર્ગ એ મુખ્ય છે :
 એક છે સ્થૂળ ને સૂક્ષ્મ ખીજે :
 સ્થૂળ આનંદ આજે ત્વરિત દેહને,
 સ્થૂળ આનંદનો એ નતીજે ;
 પલકલર તેજ જ્ઞેવા ઊઠે લલકી તે
 મીણુઅત્તી બળી જાય પોતે ;—
 સૂક્ષ્મ આનંદઆસ્વાદ છે અમી સમો,
 ચંદ્રિકા જ્યમ ઝળે ચંદ્રજ્યોતે !

સ્નેહનો વિશ્વવર્મ

૩૭૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૫૫

સ્થૂળ આનંદ શું આપશે આપરે,
 માત્ર જે નિજ જીવનને જ જાણે?—
 અન્યનાં દુઃખમાં જોય ઉદ્ધાસ નિજ,
 અન્યનાં આંસુમાં જીત જાણે ;
 જે ગુલાબે વસ્તું પરમ સૌંદર્ય તે
 દિવ્ય આનંદ આપે હૃદયને ;
 સ્થૂળ તેની સુગંધીયકી કચડી તે
 પામશે કેમ સૌંદર્ય નયને ?

આણુઅક્ષા જે ઉષાગાલ રંગો ઝળે,
 તે ઊડે સૂર્યઅંગુલિ જ અડતાં ;
 વિશ્વસૌંદર્યના સૂક્ષ્મ આનંદ સૌ
 ઝટ ઊડી જાય દેહે પકડતાં ;
 સ્થૂળ આનંદ લાગે ગળ્યો પ્રથમ, પણ
 આપરે થાય સંહુ સ્વાદ શીકા ;
 તે જ કૂચા ફરીને ફરી આવતાં,
 પામશે રસ અધિક શો પછી કા ?

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૭૯

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૫૬

પરમ આનંદ ક્યમ પ્રભુતણે મેળવે
 જે જતો દૂંઠવા વ્યગ્ર દેહે ?
 પરમ આનંદ છે હૃદયની શાંતિમાં,
 પરમ આનંદ છે વિશ્વસ્નેહે :
 વીજ ગગડાટથી વાદળાં ખળભળે,
 ત્યાં ન કે શાંતિ આનંદ ભાસે ;
 પણ ઝરે મેઘ ત્યાં કોડ ધારે અમી,
 ને ઊરે ધનુ ઠરે સૂર્યહાસે !

કેમ આનંદ એ અંતરે અનુભવો,
 જે વિમળતા ન પૂરી હૂલે ત્યાં ?
 જે ન આકાશઅંધાર નિર્મળ રહે,
 શુદ્ધ નવ સ્વર્ગગંગા ઝળે ત્યાં ;
 પળપળે અંતરે વાસના ત્યાં ઊઠે,
 પરમ આનંદ ત્યાં કેમ અંખે ?
 પૃથ્વીનો ધુમસ જે વળગી રહે પૃથ્વીને,
 તેજ ત્યાં સૂર્યને ઢાંકી નાખે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૫૭

હોય ઇલઇલ સરોવર ભર્યું આંસુથી,
 પણ કમળ હાસ્યનાં ત્યાં ઉગાડો ;
 હોય દુઃખકૃથી વન ખીચોખીચ ભર્યાં,
 ઘો તહીં રોપી આનંદઝાડો ;
 હોય સાગર વ્યથાથી ભર્યો ઊકળતો,
 તોય ત્યાં ઘૈર્યનોકા ચલાવો :
 હાસ્ય, આનંદ ને ઘૈર્ય છે જીવનનાં ;
 જીવનમાંથી જ લે જીવન લહાવો.

ખીજમાંથી જ વૃક્ષો ઊગે ભૂમિમાં,
 વૃક્ષમાંથી ઊગે મધુર ફૂલો ;
 પવન ફૂંકાય ને કીટ કંઈ ખાય, પણ
 ફૂલનો ખહાર ફૂટે અમૂલો ;
 જીવનઆનંદ પણ જીવનમાંથી જ એ
 કલેશ ને શોક વચ્ચે વિકાસે :
 અગ્નિને યુઝવવા વાયુ ફૂંકે, છતાં
 અગ્નિ ભડકો કરીને પ્રકાશે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૮૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૫૮

અમર આનંદનું ખીજ મોંઘું પશ્યું
 માનવીઅંતરે છેક ઊંકું :
 દુઃખ કે વેદનાથી મરે નવ કદી,
 જય તૂટી ભલે આજ ડૂંકું ;
 જે અમર સ્નેહ છે જીવન સાથે જાઓ,
 તે જ એ ખીજને અમર રાખે :
 વાયુમાં અગ્નિનો અમર વાસો રહ્યો,
 તે જ ધનધર્મણે વીજ દાખે !

અમર આનંદ એ અંતરે જે વસે,
 તે મહાદુઃખમાં પણ ઝખૂંકે ;
 માનવીજ્યોતિને જ્વલિત રાખે, ભલે
 વિશ્વનાં સર્વ તોફાન ફૂંકે ;
 મધુર આનંદનો આત્મ તો અમર છે,
 જગત તેનું ભલે હાસ્ય ચૂંટે :
 છોડથી ફૂલ ચૂંટે ગમે તેટલાં,
 તોય ખીજાં તહીં ફૂલ ફૂટે !

સ્નેહનો વિશ્વધમ

૩૮૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૫૯

કૈક ઊંચાણ આનંદનાં છે ઉરે,
 ટોચ પાછળ અવર ટોચ ઊંચી ;
 હૃદયઊંડાણમાં ઊતરતાં ત્યાં મળે
 પરમ આનંદની દિવ્ય ડૂંચી ;
 એક આનંદ માટે મથે જીવન આ,
 તે મળ્યો કે અવર દષ્ટિ પડતો ;
 ટોચની હાર પર હાર પાછળ રહી,
 પૂર્ણ આનંદ નવ તોય જડતો.

સર્વ કડકા પહ્યા બહાર આનંદના
 દોરવા માનવીઆંખ ત્યાંહીં ;
 મૂળિયું છે રહ્યું સર્વનું અંતરે,
 તે જ રસ મૂળનો છાય માંહીં ;
 હૃદયઊંડાણમાં પરમ આનંદ છે,
 ટોચ ત્યાં સૌ શમી જાય તેમાં :
 પાસિદ્ધિ સાગરે ગૌરીશંકર શમે ;
 શોધશે અવર ઊંડાણ શેમાં ?

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૮૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૬૦

સ્નેહ આનંદસૌંદર્ય છે જગતનું,
 સ્નેહ સૌંદર્યઆનંદ તેનો :
 સર્વ સૌંદર્ય તે સર્વ આનંદને
 છાઈ દે જ્યોતિથી સ્નેહનેનો ;
 જીવનઆનંદને શોધવા ક્યાં જવું ?
 જીવનઆનંદનો વાસ હૃદયે :
 પૂર્વ ક્યાં શોધવા જાય નિજ જ્યોતિને,
 જ્યોતિ પ્રસરે સ્વયં ભાનુકેદયે !

રતને શું કહો ખાણુ નિજ શોધવા ?
 શું કહો નભથડી તારલાને ?
 કમળને શું કહો નિજ સરોવરથડી ?
 વૃક્ષને શું ધરા ખોળવાને ?
 વીજને શું કહો વાદળાં ગોતવા ?
 જ્યોતિને શું કહો અગ્નિ માટે ?
 જીવનઆનંદ છે જીવનને અંતરે,
 સ્નેહની છે સુધા સ્નેહધાટે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૮૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૬૧

સ્નેહ, સમભાવ ને પરમ દૈવી દયા :
 એ જ ચૈતન્યગુણ પુણ્યભીના ;
 જગતના પ્રકટ સૌ જીવનકલહો વિષે
 ઉચ્ચ આનંદ એ માનવીના ;
 જે મનુષ્યત્વ છે માનવીનું અહીં,
 જે પ્રભામાંહીં ઉત્કર્ષ તેનો,
 જે ગુણોથી જ દેવત્વ તે ખીલવે,
 તે જ નિર્મળ રહો હર્ષ એનો !

સ્નેહ, સમભાવ ને પરમ દૈવી દયા
 રાખજો સર્વ નિજ હૃદયમાંહીં ;
 જે મહાજીવનનો રસ જગે રેલતો,
 તેશું સમરસ કરો જીવન આંહીં !
 આંખમાં જે હશે આંખની જ્યોતિ, તે
 જગતની જ્યોતિ તે ઝીલી જોશે :
 માનવીજીવનની તેમ ગુણજ્યોતિ એ
 વિશ્વની જ્યોતિશું જીવન પ્રોશે.

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૫

૨૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૬૨

આપવું, આપવું, ફરી ફરી આપવું,
 ને હજી આપવું, એ જ રિદ્ધિ :
 એક આનંદ એ પરમ છે જીવનનો,
 આપવામાં પરમ જીવનસિદ્ધિ :
 ફૂલને આપતાં મલ્લિકા માગશે,
 મલ્લિકાથી કશું યે ન વળશે ;
 આપવું તો બધી વાટિકા આપવી,
 કે ન કંઈ માગવાનું જ મળશે !

આપનારો બધું આપીને છૂટશે,
 આપતાં આત્મનું કંઈ ન ખૂટે ;
 મેઘ આપી બધું ખાલી પેતે થતો,
 તોય પાછો ગગન ગાજી ઊઠે ;
 આપતાં આપતાં જીવન હેલાય, ને
 આત્મ રેલાય નિજ દિવ્યતાથી :
 સૂર્ય સર્વસ્વ આ જગતને આપતો,
 રેલતો ત્યાં જ પ્રભુની પ્રભાથી !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૮૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૩૬૩

સ્નેહની વાત આ માનવી સૌ કરે,
 તોય નહિ સ્નેહ કેા શુદ્ધ પ્રીતિ ;
 સ્થૂળ પ્રેમે રહી જ્ઞતિ આકર્ષણે
 સર્વ નિજ દેહની તૃપ્તિ ઇચ્છે ;
 ફૂલને રંગ કે ફૂલની ગંધમાં
 સ્નેહ વસતો નથી ફૂલ કાજે ;
 પણ રહું તત્ત્વ એ સર્વની પાર જે,
 તે જ જગવાટિકાને નવાજે !

સ્નેહના સિંધુને કેા કિનારો નથી,
 એક અવિરત સહર રહે ગરજતો ;
 સતત ભરતી ભરી છલકમાં છલકતો,
 અગણ્ય આનંદમેળાં સરજતો ;
 જેમ આકાશ દેખાય વિસ્તૃત થતું,
 તેમ ફેલાય એ સ્નેહસિંધુ ;
 સર્વ આ વિશ્વને વીંટી લે ભિંમિમાં,
 તોય એ જઈ શમે સ્નેહગિદ્દુ !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૬૪

સ્નેહ સૌંદર્ય છે સર્વને સ્પર્શતું,
 સ્નેહ આનંદ છે વિશ્વભરતો ;
 સ્નેહ સ્વાતંત્ર્ય છે સર્વ જીવનતાણું,
 સ્નેહ સંવાદ છે ભેદ હરતો ;
 સ્નેહ છે સત્ય સંભાળતું સૃષ્ટિને
 સ્નેહ છે આત્મની પરમ શક્તિ ;
 સ્નેહ છે સ્વામી આ સૃષ્ટિને ધારતો,
 સ્નેહમાં છે વસી સર્વ ભક્તિ !

સૂર્યને જ્ઞેય તે સૂર્યકિરણો ગ્રહી
 દેહ ને રૂપમાં દીપ્તિ ધારે ;
 તેમ એ સ્નેહકિરણો ઉરે ધારતાં
 માનવી સ્નેહજ્યોતે ઝગારે ;
 સ્નેહ છે વિશ્વચૈતન્યની સાંકળી,
 પરમ બંધુત્વમાં સર્વ સાંધે ;
 સૃષ્ટિનો શ્વાસ એ, જીવન ઉદ્ધાસ એ,
 સેંકડો સ્વર્ગથી સ્નેહ વાધે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૮૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૬૫

માનવીહૃદય મંસ્કારવા, ઊંચકવા,
 સ્નેહની શક્તિ છે બહુ પ્રતાપી ;
 સ્નેહ આ જીવનના ભાર હલકા કરે,
 સ્નેહ દે સતત શ્રમપીડ કાપી ;
 સ્નેહ પૂરે નવી જ્યોતિ જડ આંખમાં,
 તે ભરે રંગ ઓજસ કપોલે :
 રજનિમાંથી ઉગાડી ઉષા આશભર
 સ્નેહ આણુઆણુ વિષે પ્રાણુ ખોલે !

સ્નેહનો ભાવ પ્રત્યેક માનવઉરે
 પળપળે ધબકતો રહે છુપાયો ;
 મૂર્ખમાં મૂર્ખ કે અધમમાં અધમ પણ
 જાય સ્નેહે અજાણે તણાયો ;
 સકળ પ્લહાંડની અજ્ઞ સમતોલતા
 સ્નેહગુણ એ જ સર્વત્ર રાખે :
 શક્તિની વ્યર્થ આસક્તિમાં સૌ ધસે,
 સ્નેહની શક્તિ છે વિશ્વ આખે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૬૬

કો ન જાણું જુદું જગતમાં સ્નેહથી,
 સર્વને એકસરખાં નિહાળું :
 માનવી હું મહાસ્નેહમાં સરી જતાં
 માનવીરૂપ સૌ વિશ્વ ભાણું ;
 વિશ્વના મગજમાં તારલા આ બધા
 રહે વિચારે સમા નિત્ય સ્પુરતા ;
 બુદ્ધિનાં બિંદુ બેળાઈ એ સ્નેહમાં
 વિશ્વની સાચવે સ્નેહસુરતા !

કે બધાં જ્યોતિરત્નો ન એ શું હશે
 કો મહામાનવી નહ ઝગવતાં,
 સ્નેહના અમૃતે સ્નેહમય સૌ બની
 વિશ્વની બંધુતાને દીપવતાં ?
 પૃથ્વી પર માનવી સ્નેહને ધારતો
 સર્વ સાથે ન શું એમ રહેશે ?
 માનવી હોય કે તારલા, તોય કો
 સ્નેહમાં ભિન્ન છે કાણુ કહેશે ?

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૦

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૬

૩૬૭

માનવીરૂપ હું જોઉં આ સર્વને
 દષ્ટિ વિસ્તૃત થતી જાય મારી :
 સૃષ્ટિ સંકોચતી જાય મુજ દષ્ટિમાં,
 લક્ષ્ય રૂપો બધાં દે ઉતારી !
 જોઉં પડદા દિગંતે બધા સરી જતા,
 દષ્ટિવિસ્તાર પળપળ વધે ત્યાં ;
 સ્નેહનાં કિરણ સૌ રૂપને ભેદતાં
 માનવીરૂપ દેખું બધે ત્યાં !

સૂર્ય ને ચંદ્ર, તારા અને વાદળી,
 સર્વને માનવીરૂપ દેખું ;
 ખડક, પર્વત વળી સિંધુ ને સરિત પણ
 માનવીરૂપમાં મગ્ન લેખું ;
 પક્ષી, પ્રાણી અને વૃક્ષ, ઉર્મિદ બધાં,
 રેતીકણ પણ અરે ભૂમિમાંનો—
 માનવી સર્વ નિજરૂપ જોશે જગે
 અંતરે સ્નેહ સ્થાપી સદાનો !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૧

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૬૮

આપણી ઉપર આકાશ આ છાઇને
 છે રહ્યું પૃથ્વીને ઘેરી પૂરું,
 રજનિમાં તે દિસે શ્યામઘેરું અને
 દિવસમાં નીલવર્ણું સુભૂરું ;
 કાઈ પણ રંગ આકાશકેરો નથી,
 રવિકિરણ અનિલથું ઉપજાવે ;
 એક અણુરંગી નિર્મળ મહાકાશ એ
 અંતરે ગોળ કોડો હુલાવે !

એ મહાકાશ જોવો જ કાઈ રહ્યો
 સ્નેહ પણ સકળ આ વિશ્વમાંહી,
 એક અણુરંગી નિજ સર્વ જડયેતને
 નિત્ય ગૂંથી રહ્યો મહીં ગૂંથાઈ ;
 એ મહાકાશમાં રવિ, શશી, તારલા,
 પૃથ્વી, સાગર, હવા, મનુજ, પ્રાણી—
 સૌ મહાજીવનની વેલ ગૂંથે, ભરી
 સ્નેહની સેર જાણી અજાણી !

સ્નેહનો વિશ્વવર્મ

૩૬૨

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૬૯

સર્વ બ્રહ્માય ને સર્વ વહી જાય આ
 વિશ્વના પાટ પરથી સદાનું ;
 જીવન સૌ ઝગડી હોલાય ને ત્યાં લુહે
 વિશ્વપાટે પડ્યું ચિત્ર નાનું ;
 એક આ સ્નેહ એ સર્વને ધારતો
 ટેકવે જીવનકલહે નિભાવી ;
 જગતમાં સર્વ છાયા પડે ને ઊડે
 અચળ એ સ્નેહજ્યોતિ જ બતાવી !

✓ એ અનંતત્વ, એ સત્ય, એ પ્રભુ જ છે,
 એ જ તરવાંશ છે વિશ્વકેરો ;
 એ જ છે અંત્ય આશા સકળ વિશ્વની,
 વિશ્વઆરામનો દિવ્ય ડેરો !
 એ જ આકાશકેરું મહામૌન છે,
 એ પરમ મોક્ષપદ માનવીનું :
 આવજો, સ્નેહીઓ પરમ સ્નેહે ભર્યાં !
 જીવન જીવીએ સદા સ્નેહભીનું !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૩

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૭૦

✓ વિશ્વનો ધર્મ તો હોય એક જ અધે,
 વિશ્વની એકતા સિદ્ધ કરવા ;
 કોઈ અળગું નથી, કોઈ અવળું નથી,
 કોઈના પણ નથી આત્મ વરવા ;
 વિશ્વના ધર્મનું ગાન સુણતાં પરમ
 સર્વ આત્મા બની એક હૂલે :
 અનિલ નિજ ગાન ફૂંકી રહે ત્યાં અધાં
 ફરફરી વૃક્ષનાં પાન ખૂલે !

✓ વિશ્વનો ધર્મ આ એક છે સ્નેહનો,
 સ્વર્ગ કે નરકનો નહોય કોઈ ;
 સ્નેહ છે શુદ્ધ દર્પણ અધા આત્મનું,
 જીવન શણગારવા ત્યાં જ બોધ ;
 ધર્મના ઘાટ વિધવિધ ભલે હો જંગે,
 ધર્મનો આત્મ છે સ્નેહ સાચો :
 સ્નેહસ્વાતંત્ર્યને હોય અંધન કશાં ?
 જીવનમાં સ્નેહધર્મે જ રાચો !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૯૪

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૭૧

ભવ્ય ભાનુપ્રભાશો સભર ઊભરતો
 સ્નેહસાગર રહ્યો સૃષ્ટિમાંહીં ;
 છોળ પર છોળ એની સદા ઊછળતી,
 છલકમાં છાંટતી સર્વ ત્યાંહીં ;
 પળપળે ઊર્મિએ ઊઠતી અંતરે,
 અંતરે સર્વ પાછી સમાતી :
 હોય મોળે અગર હોય લહરી કીણી,
 સર્વની સાધના ત્યાં સધાતી.

સર્વ આ તેજગોળા નભે ધૂમતા,
 પૃથ્વી ને સર્વ ઉત્પત્તિ તેની ;
 માનવી, પ્રાણીએ સર્વ, પ્રત્યેક છે
 ઊર્મિ એ સ્નેહસાગર વિષેની !
 આવળે, સર્વ એ સાગરે ઊછળીએ,
 કંઈ પરસ્પર હૃદયછોળ છાંટી !
 જીવવું, તોય એ સાગરે ઊછળતાં ;
 શમી જવું, તોય એમાં ગુલાંટી !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૯૫

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૭૨

માનવી લહરી હો સ્નેહસાગરતણી,
 લહરી પણ છેક ઝીણીથી ઝીણી !
 જેહ સાગર વિષે બઠીને વિહરતી,
 તેહને તે ન કા રીત હીણી ;
 બઠતાં, બઠતાં, કૂદીને કથળતાં,
 જીવનનો કેમ ઉદ્ધાસ હરીએ ?
 સ્નેહમાં જન્મીને સ્નેહમાં શમી જવું :
 તો જીવનમાં ન શેં સ્નેહ ભરીએ ?

આજ આ લહરીનું લઘુ જીવન લાગતું,
 કાલ મોઝાંતણું ભવ્ય બનશે ;
 આજ ખુદખુદ ઝીણા લહરી પર કૂટતા,
 કાલ ત્યાં શીણગોટા ફૂલશે !
 આજ અદ્વાપાંશ જે બેતી સાગરતણો,
 અમિત વિસ્તાર તેનો બઘડશે :
 સ્નેહસાગર વિષે આખરે શમી જવું :
 ત્યાં જ ભર શાંતિ આનંદ જડશે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૯૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૭૩

વિશ્વનો ધર્મ તે જીવનનો ધર્મ છે,
 જીવનનો ધર્મ છે સર્વ માટે ;
 ભૂતમાં, ભાવિમાં, વર્તમાને રહ્યું,
 તે સકળ ભોગવે એક પાટે ;
 એક આ સૂર્યથી જગત દેખે બધું,
 શ્વાસ લે એક ફરતી હવાથી :
 વિશ્વનો ધર્મ છે એક આ સ્નેહનો,
 સ્નેહ વિણ જીવનરસવૃદ્ધિ ક્યાંથી ?

સ્નેહછાયા રહી સહજ સૌ પ્રાણીમાં,
 તે જ એ પ્રાણીજીવન ટકાવે ;
 જીવનનો કલહ છે જીવનના સ્વાર્થનો,
 જીવનસમતોલતા સ્નેહ લાવે ;
 દેશ ને કાળ ને જાતિથી અપરિમિત,
 સ્નેહ સદ્ધર્મ છે વિશ્વકરો ;
 સર્વવ્યાપી સનાતન રહે પ્રકૃતિશો :
 સ્નેહ છે અગમનો ગમ્ય ડેરા !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૭

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૭૪

✓ શુદ્ધ એ સ્નેહ સૌ હૃદયમાં ધારણે,
 રેલણે સ્નેહ એ આસપાસે ;
 સ્નેહનું તેજ જે પરમ આનંદ છે,
 તે ભરી ઘો સભર શ્વાસશ્વાસે ;
 પરમ આનંદને તેજ વીંટાળને
 સૂર્યના હાસ્યથું તેજ રેડો ;
 સ્નેહનાં કિરણ ચોપાસ રેલાવતાં
 વિશ્વઅંધારનાં ક્ષેત્ર ખેડો !

પ્રકૃતિની શક્તિ જે વેદના સરજતી,
 સ્નેહની શક્તિ આનંદ સરજે ;
 જીવનપંથે સદા સ્નેહને ધારતાં
 હૃદયને વેદનાડંબ વરજે ;
 સર્વ આ ભિન્નતાની થશે એકતા,
 કાયનાં કાટલાં સર્વ સરશે :
 કૂટસ્વર્ગો યધાં વામતાં, જગતમાં
 સ્નેહનું સ્વર્ગ સાચું ઊતરશે !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૬૮

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

દર્શનિકા

ખંડ ૯

૩૭૫

આવજો, સૂર્ય ને ચંદ્ર ને તારણા !
 આવજો, ગ્રહ મનુજીવનજોડ્યા !
 શક્તિઓ દીડી અણુદીડી આકાશની !
 સૌ મહાત્મા જીવનબંધજોડ્યા !
 પ્રાણીઓ, પક્ષીઓ, ફીટ ને મચ્છ સૌ !
 વૃક્ષ ને વાયુના જંતુ સર્વે
 આવજો, માનવી બંધુઓ, બહેનીઓ !
 આવજો, સર્વ આ સ્નેહપર્વે !

એક આશા અમર સર્વ અંતરતણી,
 એક શ્રદ્ધા બધાં જીવનકેરી ;
 એક જ્યોતિ અચળ સકળ આત્માતણી,
 ભાવના એક મનની અનેરી :
 જીવવું એટલે જીવવું ને ઝગકવું :
 તો સદા હૃદયમાં સ્નેહ સ્થાપો !
 આવજો સ્નેહજયકાર કરતાં અદ્ભુત :
 સ્નેહનું વિશ્વસામ્રાજ્ય વ્યાપો !

સ્નેહનો વિશ્વધર્મ

૩૯૯

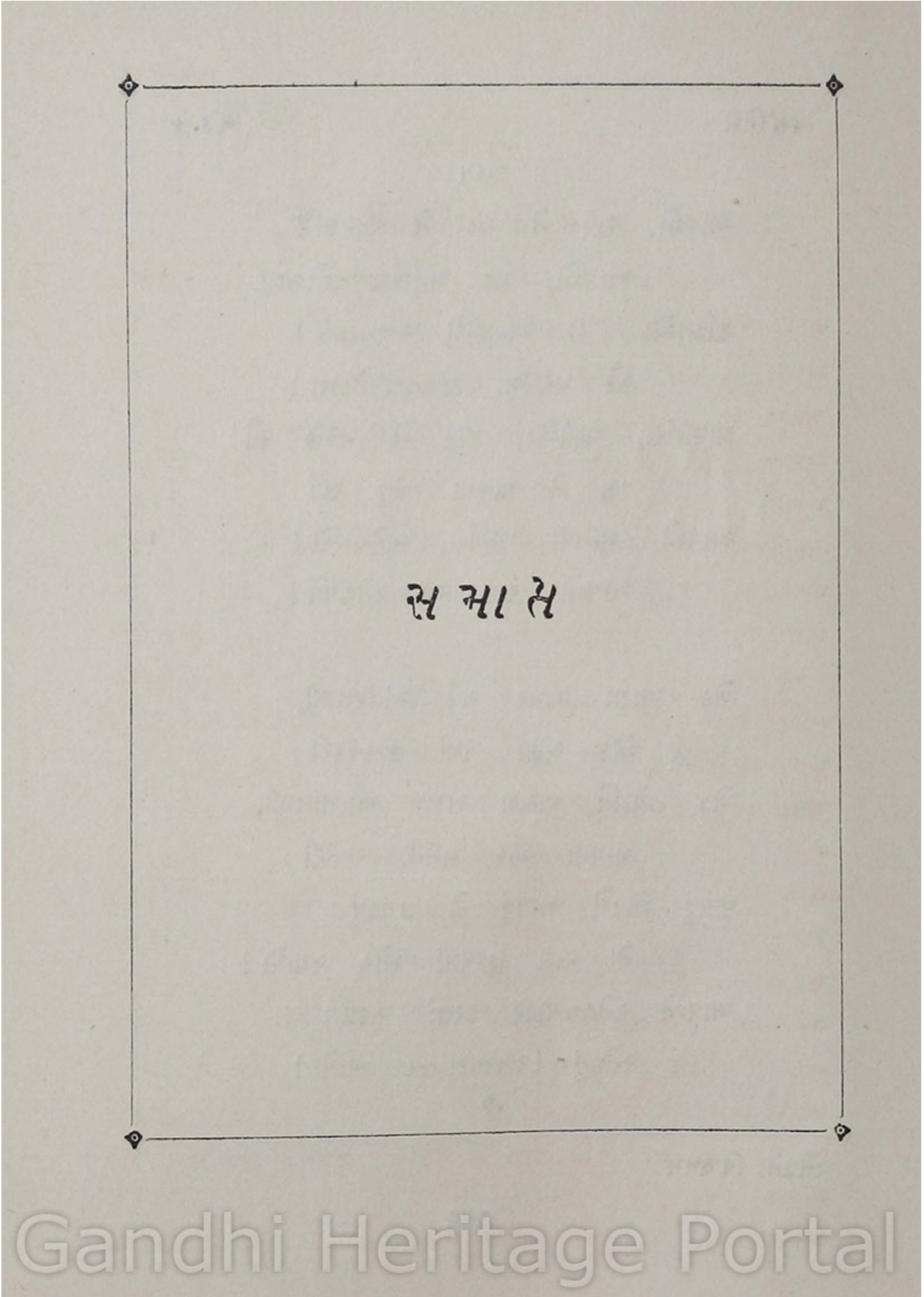
Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

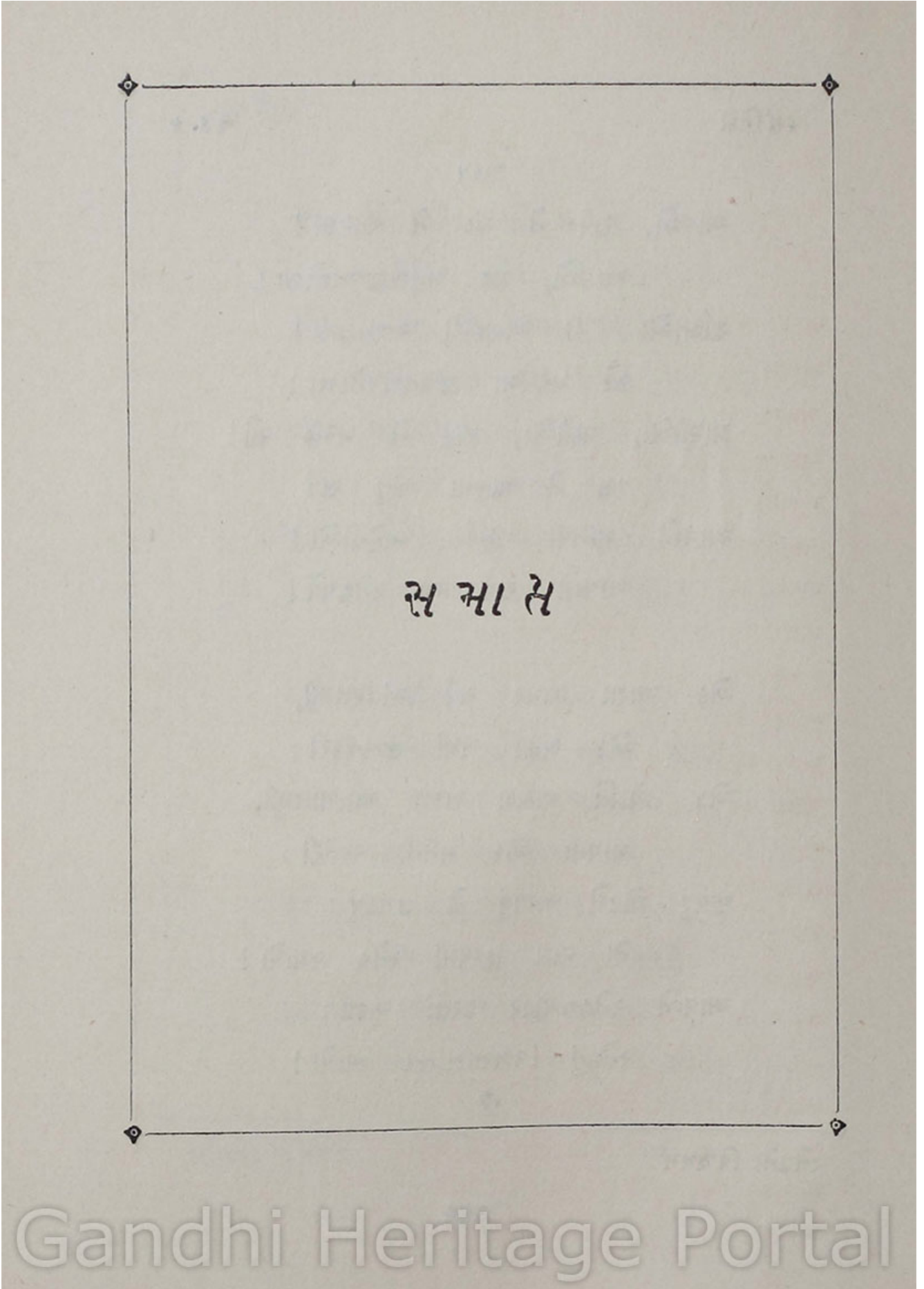
Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

Gandhi Heritage Portal

સૂચિ

(પહેલી લીટીઓની)

			સુક્રંક
અકળ અંધારનું ઢાંકણું ઢાંકિયું	...	...	૧૯
અજબ અંતરનયન ખૂલશે જ્યાં ઉરે	...	...	૨૭૭
અજબ પડદો બધે મોહમાયાતણો	...	...	૩૪૪
અણગણ્યા યુગતણાં વર્ષ કોડો ગયાં	...	...	૮૦
અણગણ્યાં વર્ષ પૂર્વે હતું કેવું આ	...	...	૨૦૭
અણહકયાં દુઃખને સહન કરવાં જગે	...	...	૧૧૭
અતલ અંધારસાગર ઉપર ગિઠતા	...	...	૪૨
અંતરાત્મા પડ્યો છે ગહન બંધને	...	...	૩૪૬
અમર આનંદનું બીજ મોંઘું પડ્યું	...	...	૩૫૮
અમિત આ સાંકળી કાળ અવકાશની	...	...	૧૮૫
આજ અહીં આવતાં સ્વપ્ન આનંદનાં	...	...	૪
આજ આકાશમાં કનક રેલે બધે	...	...	૧
આજ ધર્માધિકારી ન ધર્મે રહે	...	...	૧૫૧
આજ વિજ્ઞાન મથતું રહે પરિશ્રમે	...	...	૧૭૬
આ તમારા ફિરસ્તા અને દેવના	...	...	૧૫૦
આ તમારા ફિરસ્તા અને દેવ હો	...	...	૧૪૯
આ તમારા બધા દેવ શું આપશે	...	...	૧૪૮
આત્મનાં બંધનો આત્મને બાંધતાં	...	...	૧૭૦
આત્મ ને બુદ્ધિનાં ઢાંકણાં ઢાંકતી	...	...	૩૦૨
આત્મ પરમાત્મ તો જ્યાં પડ્યા છે જુદા	...	...	૪૮
આપણા આત્મનું કેંદ્ર જ્યાં શોધીએ	...	...	૨૬૬
આપણાં એહ પ્રભુરૂપનાં સ્વપ્નશો	...	...	૨૪

૨૬

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

			મુકતક
આપણા પૂર્વજો સૌ મહાજન હતા	...	...	૩૨૯
આપણી ઉપર આકાશ આ છાંયને	...	...	૩૬૮
આપણું ચાલું નવ થાય કંઈ જગતમાં	...	...	૧૭૯
આપવું, આપવું, ફરી ફરી આપવું	...	...	૩૬૨
આ બધા ધર્મના મર્મ લાગે જુદા	...	...	૧૪૦
આ બધા ધર્મવાદે વસે ધર્મ નહીં	...	...	૧૫૭
આ બધા મશરૂના ગાદી તકિયા કશા	...	...	૩૦૦
આ બધાં રૂપ ને દશ્ય દેખાય તે	...	...	૨૧૬
આ બધી ધર્મની શી કચાકચી થતી	...	...	૧૩૯
આ બધી વસ્તુ વેરાઈ વિશ્વે પડી	...	...	૩૫૩
આ બધી સૃષ્ટિલીલા છવાઈ રહી	...	...	૩૫
આરસીમાં પચ્ચું સૂર્યનું ગિંબ તે	...	...	૨૨૬
આવજો સૂર્ય ને ચંદ્ર ને તારલા	...	...	૩૭૫
આવી આવી ફરી સ્વપ્ન ઊડી જતાં	...	...	૨૭૫
આ સકળ અણુગણ્યાં જીવનનાં રૂપમાં	...	...	૮૧
આ સકળ વિકળતા, અકળ પરિવર્તનો	...	...	૫
આસપાસે દિવાલો કરીને થયો	...	...	૨૧૭
ઉમ્ર જવાલામુખી પહાડ જ્યાં ફાટતો	...	...	૨૫૫
ઉચ્ચ કે ભાવના હૃદયમાં રાખવી	...	...	૩૧૬
ઉપર આકાશવિસ્તાર અનહદ પડ્યો	...	...	૨૮
એ અનંતત્વસ્પંદનતણો બોધ જ્યાં	...	...	૨૬૭
એક છે નિયમ આ વિશ્વનો સત્ય તે	...	...	૨૫૭
એકમાંથી અનેક જ થયા જગતમાં	...	...	૨૩૩
એકમાંથી વહે અણુગણ્યાં કિરણ તે	...	...	૨૩૪
એ ઘડીપળ વિષે તો અનંતત્વના	...	...	૧૯૦
એ જ ચૈતન્યને દિવ્યતાથી ઝીલ્યું	...	...	૨૪૫

			અંક
એ પ્રભાદોરમાં ગુપ્ત અદ્ભુત રીતે	...	...	૨૭૯
એ બિચારું ગયું શાંતિમાં. એમ પણ	...	...	૫૬
કનકની ભૂમિમાં ઝલકતા થાંભલા	...	...	૩૦૩
કર્મથી જે મને જન્મ આ છે મળ્યો	...	...	૧૩૭
કાર્ય કર, કાર્ય કર, કાર્ય કર સતત તું	...	...	૩૨૬
કાર્ય વિણ જીવન નવ પલક ચાલી શકે	...	...	૩૩૦
કાળઅંધાર આ છે ગહન ને અમિત	...	...	૨૯૩
કાળના ઘાટ પર માનવીઓ મળે	...	...	૫૭
કિરણમાં જે વસે ઝળકતું તેજ તે	...	...	૩૪૧
કુસુમકળી તો પ્રભાતે ઊગી ખીલતી	...	...	૯૫
ક્રમ આ આપણાં દુઃખમાં દૂખતાં	...	...	૧૦૯
ક્રમ આ જગતમાં જીવનને ગાળવું	...	...	૨૮૪
ક્રમ આ બાણ પાંપણતણાં એમ સૌ	...	...	૨૨૦
ક્રમ આ શબ્દથી અમિતને માપશે	...	...	૨૩૦
ક્રમ કહે કોઈ, મારી જ શ્રદ્ધા ખરી	...	...	૧૯૭
ક્રમ કહેવાય, નવ કોઈ સમજી શકે	...	...	૫૪
ક્રમ પ્રભુને કદી માનવી કલપશે	...	...	૨૩૧
ક્રમ સમગ્રવું સૌ સૂક્ષ્મની વાતને	...	...	૨૨૩
કૈક ઊંચાણ આનંદનાં છે ઉરે	...	...	૩૫૯
કૈક ધગતાં રણો નજર પાછળ પડ્યાં	...	...	૩૪૨
કૈક ભાંગ્યાંતૂટ્યાં સ્વપ્ન સરી ઊંઘમાં	...	...	૨૭૪
કૈ વિચારો નવા આવતા મગજમાં	...	...	૨૪૭
કૈ હાનરો ખીજાં વર્ષ વિશ્વે જતાં	...	...	૨૦૮
કોઈની પ્રાર્થનાથી નિયમ નહિ ચળે	...	...	૨૫૮
કોઈ પણ બહારનું રૂપ નવ કહી શકે	...	...	૨૪૧
કોક રેશમતણા કીટ જેવી જુઓ	...	...	૨૧૫

			મુકતક
કોણ કુચી જગતભેદની પામિયાં	...	...	૨૧
કોણ ડાહ્યા અને કોણ જ્ઞાની જગે	...	...	૨૬૨
કોણ સૌંદર્ય એ મૃત્યુનું નિરખશે	...	...	૬૫
કો ન જાણું જીવું જગતમાં સ્નેહથી	...	...	૩૬૬
કો મહાશિલ્પીકેરા કળાભવન શું	...	...	૧૨૬
ક્યાંથી દર્શન મળે વિશ્વચૈતન્યનાં	...	...	૨૬૯
ક્યાંથી ? શા કાજ ? ક્યારે ? બન્યું કેમ ? ક્યાં ?	...	...	૮
ક્યાં સુધી સારું કહેવાય આ જીવનમાં	...	...	૧૩૫
ક્યાં હશે સુખ જગે, માનવી શોધતો	...	...	૧૦૬
કોડ આવ્યાં અને કોડ કંઈકો ગયાં	...	...	૨૮૭
કોડ કંઈ તારકો વ્યોમમાં ચમકતા	...	...	૨૮૮
કોડજન મારીને લાખ કો જીવતા	...	...	૩૫૧
કોડ પર કોડ વર્ષો ગયાં છે વહી	...	...	૧૬૩
ખાવું ને પીવું ને મોજ સૌ માણવી	..	...	૧૬૭
ખ્રિસ્તિઓ કહે, અમારો ગ્રહો ધર્મ તો	...	...	૧૪૧
ગાઉ કોડો ધૂમે દૂર આ ગ્રહ બધા	...	...	૨૫૦
ઘાટ આ જે ઘડાશે જીવન આખરે	...	...	૧૨૮
ચિત્તવ્યાપાર ચાલે ગમે તેટલા	...	...	૫૧
છે અનંતત્વને એક છેડે પ્રભુ	...	...	૧૮૨
છે ધડીપળતાણું એમ કહી કોઈને	...	...	૧૮૯
છે જીવાની દિવાની, બધા એમ કહે	...	...	૨૬૭
છે બન્યું જગત પ્રત્યેક જીવનથકી	...	...	૮૪
છો ગયા જે ગયા છે બધા ભૂતમાં	...	...	૧૮૧
છો બધાં દુઃખ ખાતાં હૃદય કોતરી	...	...	૧૨૯
જગતકરતારને છે જગતની પડી	...	...	૧૮૦
જગતની કદર માટે કશું ટવળવું	...	...	૩૩૪

	મુકંતકે
જગતનું તંત્ર આ પૂર્ણ સમગ્રય નહિ	૨૨
જગતનો જન્મ અંધારમાં છે થયો	૨૦
જગતમાં અહપ આ માનવીજીવનનું	૩૨૪
જગતમાં કાંઈનો ગર્વ ધરશો ન કો	૨૬૯
જગતમાં જન્મતાં સર્વ આ માનવી	૧૯૫
જગતમાં કૂંકતા તીવ્ર શીત વાયરા	૧૯૪
જગતમાં માત્ર આ તેજ જો હોત તો	૧૧૩
જગતમાં માનવી જ્ઞાનસીડી ચડી	૧૭૭
જગતમાયા બધી, જગતછાયા બધી	૧૬૫
જગતસૌંદર્ય ને જગતખંડેર પર	૧૦૪
જન્મ આ જો મળ્યો માનવીને જગે	૭૧
જન્મથું મૃત્યુને જોડતું જીવન આ	૪૭
જાણ્યું આણુજાણ્યું જો નહિ કરી જાણુતો	૩૨૨
જાતિનાં બંધનો, જ્ઞાતિનાં બંધનો	૧૩૮
જાંઘળી મૃત્યુ થું, સુખ અને દુઃખ થું	૨
જીવતું મૃત્યુ છે જીવન આ તેહતું	૭૮
જીવન આ આપણું છે મળ્યું કહીંકથી	૮૯
જીવન આ એવું છે સર્વનું પૃથ્વીમાં	૧૮
જીવન આ કેટલું ટુંકું દેખાય પણ	૧૬
જીવન આ જો મળ્યું તે ભલું જીવતું	૨૮૨
જીવન આ દૂઆતાં જગત દૂખે બધું	૫૫
જીવન આ તો બધું છે ઘડીવારનું	૯
જીવનઆતંદ છે એકસરખો બધે	૨૨૯
જીવન આ પળપળે લાગતું સરકતું	૨૧૮
જીવનકર્તાવ્ય જો આપણાં છે જગે	૩૨૮
જીવન ક્યાંથી મળ્યું એ પૂછ્યે સાર શો	૮૮

			મુકતક
જીવન જીવવા સમું સર્વનું છે જગે	...	...	૩૫૪
જીવન નહિ કોઈનું પણ નકામું દિસે	...	...	૨૯૧
જીવનના કલહને કો ન ડારી શકે	...	...	૧૨૦
જીવનના ચક્રથી નવ કશું ચે ગયું	...	...	૭
જીવનના યુદ્ધથી દૂર હારી જવું	...	...	૩૦૬
જીવનની ઉચ્ચતા કેમ સાધી શકે	...	...	૩૧૯
જીવનની ઉચ્ચતા ધારવા મથી રહે	...	...	૩૧૮
જીવનની પૂંજી નવ લેખશો દોલતે	...	...	૯૧
જીવનની રમત આ કર્મશું ખેલવા	...	...	૧૦૦
જીવનનું મૂલ્ય નહિ કોઈ પણ કરી શકે	...	...	૯૦
જીવનનું મૂલ્ય માગે સદા જગત આ	...	...	૩૩૨
જીવનનું મૂળ અંધારમાં છે રહ્યું	...	...	૯૩
જીવનનું મૂળ વિધવિધ રૂપે જગતમાં	...	...	૭૬
જીવનનું યુદ્ધ આ કેવું અદ્ભુત દિસે	...	...	૩૧૧
જીવનનું યુદ્ધ એ ખેલતાં માનવી	...	...	૩૧૦
જીવનનું યુદ્ધ ખેલ્યા વિના શાંતિ નહિ	...	...	૩૦૮
જીવનનું રુદ્ધ છે આલ્યની ખોલી તે	...	...	૭૭
જીવનનું વહન આ એમ વહેતું રહે	...	...	૧૭
જીવન તે મૃત્યુના ખેલ ખેલાય ત્યાં	...	...	૭૨
જીવનનો અંત જો હોય ખસ મૃત્યુમાં	...	...	૨૦૫
જીવનનો ઘાટ કેવો ઘડાશે હજી	...	...	૧૪
જીવનનો ખોજ પણ કલેશપ્રદ શો રહ્યો	...	...	૩૨૭
જીવનમર્યાદ એ ગ્રહનિયમ દાખવે	...	...	૨૫૪
જીવન માયા સમું છે, થયું તેથી શું	...	...	૨૮૧
જીવનમાં કંઈક જે સર્વને છે મળ્યું	...	...	૨૯૦
જીવવું; જીવનનો શ્વાસ લેવો સતત	...	...	૩૩૬

	મુકતક
જે અનંતરવની સાંકળીમાં ગૂંથ્યું	૧૮૩
જે ગયું તે ન આવે ફરી, તે પછી	૪૯
જે છૂંધું લાગતું ગહન અંધારમાં	૨૩૮
જે જતી સાંકળી એ વણાતી જગે	૧૮૪
જે જીવે તે ન જગમાં જીવે એકલું	૮૩
જે ભક્ષાર્થ વસે માનવીમાં જગે	૩૨૫
જેમ જેની રહે ભાવના જગતમાં	૩૧૭
જેમ નાટક વિષે હોય અંકો ઘણા	૧૮૭
જેમ વંટોળિયે ધૂળ ઘસડાય ને	૧૫
જે મહાત્મા થયા જગતમાં સર્વ તે	૨૪૪
જે રહી જગતની સ્થિતિ અહીં તે ખરી	૩૦૪
જે રહ્યો છે છુપાઈ જગત પાછળે	૨૩૭
જે વિચારો અને ભાવ છે આપણા	૩૧૨
જે વિચારો અને શબ્દ ને કાર્ય, તે	૨૩૯
જે વિચારો મૂકે કાર્યને ગતિ વિષે	૩૩૧
જે વિચારો વિષે માનવી જીવતો	૩૧૩
જે વિશ્વવાદ દેખાય ચોપાસ તે	૩૪૩
જેહ નરસું દિસે સ્પષ્ટ આ દષ્ટિએ	૧૩૩
જેહ પોતાનું 'હું' માનવીમાં રહ્યું	૨૬૧
જે હવું તે જવું, જે હશે તે જશે	૬૭
જેઈ કે જેઈ નહિ જગતલીલા જરા	૪૫
જો જીવાની ભક્ષી જોગવી જગતમાં	૨૯૮
જ્ઞાનકૃષ્ણ આદમે ચાખતાં તેહને	૧૪૭
જ્યાં ઉગ્યું જીવન ત્યાં ખીન્નવતું તેહને	૨૮૫
જ્યાં ગયા સર્વ ત્યાં છે જવું સર્વને	૫૮
જ્યાં લગી કાળના ગહન ઊંડાણમાં	૧૭૮

	મુકતક
જ્યાં લગી દષ્ટિ નહિ પરમ નિર્મળ બને ...	૧૭૫
જ્યાં લગી સત્ય અંતરપ્રભા ખૂલી નહિ ...	૨૭૮
જ્યાં સુધી જગતને જીવન આપી શકે ...	૯૨
જ્યાં સુધી જા્ય અજ્ઞાન નહિ જીવનનું ...	૨૬૫
જ્યાં સુધી જીવનનો અગ્નિ જળતો રહે ...	૮૭
તેજ અંધારની પાર અવકાશમાં ...	૧૧૮
તેજ અંધારનું અજ્ઞ આ પૂતળું ...	૩૦
દિવસ આ રોજના રોજ જે આવતા ...	૯૪
દિવસ ઊગી પળે નિત્ય અસ્તાચલે ...	૩
દુઃખ દુનિયા વિષે ક્યાં નથી, દાખવો ...	૧૧૭
દુઃખનાં ઝાડ ઊગે બધે જગતમાં ...	૧૧૦
દુઃખ તે વેદનાથી કશું હારવું ...	૧૧૫
દુઃખમય હૃદયને જગત દુઃખી દિસે ...	૧૦૫
દશ્ય આ બહારનું જે દિસે તે ખરું ...	૨૬૪
દષ્ટિ સામે થતા કૈંક ઉત્પાત આ ...	૧૨૩
દષ્ટિ સામે દિસે જગત આ ચાલતું ...	૨૪૯
દેવ સૌ મૌન ધારી રહ્યા છે હજી ...	૪૦
દેહના ધર્મ તે જીવનનાં કર્મ સૌ ...	૧૬૬
દેહ તે આત્મની ખેંચતાણે સતત ...	૧૭૧
દ્વેષ કરનારનો દ્વેષ કરશો ન કો ...	૩૪૮
ધર્મ વિધવિધ થયા જગતમાં આદિથી ...	૧૫૮
ધૂમ રાખો કરી બંધ કો કુંભમાં ...	૬૦
નવનવા આશયો રોજ ઉરમાં ઊગે ...	૨૧૩
નહિ અનંતત્વમાં મૃત્યુ ક્યાંયે દિસે ...	૫૯
નહિ મહાકાળમાં રાત્રિ કે દિવસ છે ...	૧૯૨
નાની નાની બધી વ્યગ્રતા આજની ...	૨૧૨

			સુકતક
પરમ આનંદ ક્યમ પ્રભુતણો મેળવે	...	...	૩૫૯
પંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયો પંચ કર્મેન્દ્રિયો	...	...	૨૮૦
પંડિતોના મહા વાદ પ્રતિવાદમાં	...	...	૪૪
પંડિતો મોલવીઓ અધે ખેસીને	...	...	૪૩
પાટ પર સ્વર તણાં ચિહ્ન સૌ પાડીને	...	...	૨૫૧
પાદરીઓ કહે, હિંદુઓ સૌ તમે	...	...	૧૪૨
પાપ ને પુણ્યનાં જોડલાં જીવનમાં	...	...	૧૦૭
પાપ ને પુણ્યના દેશ જૂજવા દિસે	...	...	૧૧૧
પાપ ખીખી હવાંએ કીધાં કંઈ હશે	...	...	૧૪૬
પુણ્ય કીધું ન જોવાય જગમાં કદી	...	...	૫૦
પુણ્યવાને સદા દુઃખમાં ફૂલવું	...	...	૧૦૮
પૃથ્વી પર જીવન આ પ્રથમ છે આપણું	...	...	૭૯
પૃથ્વી પર ખ્યાલું છે ઠાંકયું આકાશનું	...	...	૪૧
પોતપોતાતણા અવગુણો જગતમાં	...	...	૨૯૬
પ્રકટ આ ગહન અંધાર પાછળ રહ્યું	...	...	૨૩૫
પ્રકૃતિની શક્તિ આ સર્વને તોડતી	...	...	૧૨૨
પ્રકૃતિની શક્તિ જ્યાં વિકસવા જાય ત્યાં	...	...	૧૨૧
પ્રકૃતિની શક્તિનાં સર્વ સ્પષ્ટીકરણ	...	...	૧૨૪
પ્રભુતણી આશિષો વરસતી રહે સદા	...	...	૨૦૧
પ્રાણી ભૂચર બધાં ભૂમિ પર જે જીવે	...	...	૨૨૨
ફૂલ કે ફળ ગમે તેવું એ હોય પણ	...	...	૮૫
ફૂલ ખરતાં વસંતે ન ઝાંખપ પડે	...	...	૭૩
આલ્યકાળે અધે 'બાઉ' દેખાઈને	...	...	૧૫૫
ખીજના હૃદયમાં છોડ ને પુષ્પ છે	...	...	૧૦૧
ખીજમાંથી ઊગે છોડ નાનો પ્રથમ	...	...	૨૦૬
સુદ્ધિની સાથે અહીં ઊગે ને ખીજે	...	...	૧૯૯

			મુકાંક
આહારણો, પાદરીઓ અને કાળઓ	...	...	૧૪૩
ભવ્ય તે ભાવિનું માનવીજીવન એ	...	...	૨૧૪
ભવ્ય ભાનુપ્રભાશો સભર ઊભરતો	...	...	૩૭૧
ભાગ્ય, પ્રારબ્ધ કે નસીબ નામે કહો	...	...	૨૫૩
ભાવના જે રહી તે જ વાસ્તવિકતા	...	...	૩૧૫
ભાવ ને બુદ્ધિની સૂક્ષ્મતાથી ભર્યા	...	...	૧૬૮
ભૂલનાં દ્વારને બંધ કરશો ન કે	...	...	૩૨૧
મનુજનું હો કિંવા હો પશુપ્રાણીનું	...	...	૬૬
મનુજનૌકા જતી ગહન સાગર ઉપર	...	...	૨૭
માટી જિતાય નહિ માટીની શક્તિથી	...	...	૩૫૨
માટીમાંથી ઘડાયો દિસે માનવી	...	...	૨૯
માનવીઅંતરે કંઈક દેશો વસે	...	...	૨૭૩
માનવીઆંખને દૂર લાગે બધું	...	...	૧૯૧
માનવીઆંખમાં ભાવિ જીવનતણું	...	...	૨૦૩
માનવી ! ઉચ્ચ કર ધ્યેય તારાં બધાં	...	...	૩૩૫
માનવી ! ઊઠીને થા ઊભો પૂર્ણ તું	...	...	૩૦૫
માનવીએ કીધો નિજ સમો ઈશ એ	...	...	૧૫૪
માનવી જગતમાં શું મનસ્વીપણે	...	...	૨૬૦
માનવીજીવન આ જગતમાં ઝખકતું	...	...	૬૭
માનવીજીવનનાં ત્રાગવાં જગતમાં	...	...	૨૦૨
માનવીજીવનની જય નૌકા હજી	...	...	૩૧૭
માનવીજીવનની શક્તિ પરિમિત રહી	...	...	૧૭૨
માનવી જીવનને શું પિછાને પૂરું	...	...	૮૬
માનવીજીવનમાં દુઃખનાં વાદળાં	...	...	૧૧૪
માનવી જોય અંધાર આ જગતમાં	...	...	૧૧૯
માનવી જ્ઞાન પંચેંદ્રિયોથી ગ્રહે	...	...	૨૨૪

			મુકતક
માનવી ઝેરને જોઈ જ્યાં ત્યાં રહ્યો	...	...	૧૩૨
માનવી નિજ વિચારો રૂપે જન્મ લે	...	...	૩૧૪
માનવીને જગતદ્વારમાં પેસતાં	...	...	૨૮૩
માનવીને અધું જાતથી જાણવું	...	...	૧૯૬
માનવીને મળ્યો આત્મ મોંઘો ધરો	...	...	૧૬૯
માનવીઆળને વિધિ લઈ જોસતો	...	...	૩૯
માનવીશુદ્ધિ ને માનવીકલ્પના	...	...	૨૫૨
માનવી રૂપ જેવું દિસે આજ એ	...	...	૨૦૯
માનવીરૂપ પ્રભુ પુરુષ કલ્પો ભલે	...	...	૨૫૬
માનવીરૂપ હું જોઈ આ સર્વને	...	...	૩૬૭
માનવી લહરી હો સ્નેહસાગરતણી	...	...	૩૭૨
માનવી સર્વ છે કર્મનાં પૂતળાં	...	...	૧૩
માનવી ! સ્થૂળ આ નયન તારાં કશું	...	...	૨૭૬
માનવીસિંધુ આ આપણો ઊકળતો	...	...	૩૩૩
માનવી સ્વર્ગને કલ્પનામાં ઘડી	...	...	૧૫૨
માનવીહૃદયમાં નાથનું ગિય એ	...	...	૨૨૭
માનવી હૃદય સંસ્કારવા, ઊંચકવા	...	...	૩૬૫
માનવું હોય તે સર્વ માનો ભલે	...	...	૨૮૬
માલ મિલકત કહો, અખૂટ દોલત કહો	...	...	૩૪૦
મૃત્યુ આ એવું છે અન્યનું, આપણું	...	...	૫૩
મૃત્યુ જે સર્વને નિત્ય વીંટી રહ્યું	...	...	૧૨
મૃત્યુ જો મૃત્યુ જેવું જ દેખાય ને	...	...	૬૯
મૃત્યુ તો સર્વને માટ આખર રહ્યું	...	...	૧૪૫
મૃત્યુથી નવજીવન પામતું જગત આ	...	...	૬૧
મૃત્યુ નહિ હોય તો જીવન ક્યાં જીવન રહે	...	...	૬૨
મૃત્યુ નહિ હોય તો માનવી જગતમાં	...	...	૬૩

			મુકતક
મૃત્યુ પાછળ કશું ના રહ્યું હોય તો	...	...	૭૦
મૃત્યુમાં અંત થું સર્વ આવી ગયો	...	...	૬૮
મેઘ વરસે કદી રાતદિન વર્ષભર	...	...	૧૧૨
રંગબેરંગી ઊડતાં પતંગો ફરે	...	...	૧૦
રાત ને દિવસ નિજ ચોપડો વિધિ લખે	...	...	૯૯
રાય ને રંક થું, ઊંચ ને નીચ થું	...	...	૩૨૦
રોજ પૈસાતણા ગંજ કરતા જગે	...	...	૪૬
લોક કેવોક ઇશ્વર હશે તેહની	...	...	૧૫૩
વર્ષ કોડો સુધી કાળ અંધારમાં	...	...	૧૮૬
વર્ષ લાખો થયાં માનવી પૂછતો	...	...	૧૬૪
વસ્તુનો આત્મ જોતાં જડે ત્યાં થકી	...	...	૨૬૫
વાયુની લહર ફરી પોપચાં પર કહે	...	...	૨૬૩
વિધિ કિંવા ભાગ્ય કહો, કર્મ કે નસીબ કહો	...	...	૧૩૬
વિશ્વચૈતન્ય એ સર્વ ઠામે રહે	...	...	૨૭૦
વિશ્વચૈતન્ય છે તીવ્ર જવાળા સમું	...	...	૨૭૧
વિશ્વચૈતન્ય જે આત્મરૂપે રહ્યું	...	...	૨૪૨
વિશ્વચૈતન્ય જે સર્વ જીવને રહ્યું	...	...	૨૪૬
વિશ્વચૈતન્યની મૂર્તિ કવિતા સમું	...	...	૨૪૮
વિશ્વચૈતન્યનો એક તણખો પડી	...	...	૨૪૩
વિશ્વ છે સકળ અન્યોન્યને આશ્રમે	...	...	૩૫૦
વિશ્વજાળે પડ્યો ઝંઘડનો માનવી	...	...	૨૬૨
વિશ્વદરબારમાં વિશ્વપતિનો દિસે	...	...	૧૦૩
વિશ્વનાં કંઈક અગણિત રૂપોમાં રહી	...	...	૮૨
વિશ્વનિયમે અધું જે થતું જાય આ	...	...	૨૫૯
વિશ્વની ખાણ અંધારથી છે ભરી	...	...	૩૨
વિશ્વની વહેતી આ સભર સરિતા ઉપર	...	...	૭૪

			મુકતક
વિશ્વનું વહાણ પૃથ્વીકિનારે રહી	...	...	૧૩૦
વિશ્વનો ધર્મ તે જીવનનો ધર્મ છે	...	...	૩૭૩
વિશ્વનો ધર્મ તો હોય એક જ બધે	...	...	૩૭૦
વિશ્વનો ભાવ તારકગણે ઊભરે	...	...	૨૦૦
વૃક્ષ જે નવ દીકું તેહના પત્રને	...	...	૧૮૮
વેંતભર જીવનમાં મહાલતો માનવી	...	...	૨૧૦
શક્તિઓ કેંક છે માનવીની હજી	...	...	૨૧૧
શુદ્ધ એ સ્નેહ સૌ હૃદયમાં ધારણે	...	...	૩૭૪
શું ગુલામો બની એહવા ઇશિના	...	...	૧૫૬
શું થયું હોય અંધાર ઘાડો ઘણો	...	...	૩૩
શું નહિ જ સ્નેહ એ જીવનનૌકાતણું	...	...	૩૮
શું હશે અચળ કંઈ ચલિત આ જગતમાં	...	...	૧૨
શ્રવણને પરમ સંવાદ અંતરતણો	...	...	૩૪૭
સકળ આ સૃષ્ટિનું પરમ સર્જન સતત	...	...	૨૩૬
સકળ બ્રહ્માંડમાં આત્મ એક જ રહે	...	...	૩૩૭
સતત શંકા અને નિત્યના ભય વિષે	...	...	૧૯૮
સત્ય એ બોધ જ્યાં માનવીને મળે	...	...	૨૬૮
સત્ય ને જૂઠ્ઠી જાળ પગપળ જગે	...	...	૧૬૦
સત્યને પામવા પંથ વિધવિધ જગે	...	...	૧૬૩
સત્યને શોધતાં સતત રહેવું જગે	...	...	૩૨૩
સત્યનો છે ઇજારો ન કો ધર્મને	...	...	૧૫૯
સત્ય શું, જૂઠું શું, જીવન ને જગતમાં	...	...	૧૬૧
સભર સંસારસાગર ઉપર સરકતી	...	...	૨૬
સરિતના વહનશું માનવીજીવન પણ	...	...	૯૮
સરિતનાં મૂળ ને મુખ સમાં કંઈ દિસે	...	...	૬૪
સર્વ અજ્ઞાનને કાઢવું જગતથી	...	...	૨૯૪

	મુકતક
સર્વ આ આપણાં જીવનની જગતમાં ...	૧૦૭
સર્વ આ તારકો ધૂમતા વ્યોમમાં ...	૩૪૯
સર્વ આ પ્રકૃતિ કો મહાકળા જેવી છે ...	૧૨૫
સર્વ આભાસ આનંદ ને સુખતણા ...	૩૦૧
સર્વ આ સૃષ્ટિ સૌંદર્યમાં વિલસતી ...	૩૪
સર્વ ધિક્કાર, ભય, દ્વેષ ને સ્વાર્થ આ ...	૩૩૮
સર્વ બદલાય ને સર્વ વહી જાય આ ...	૩૬૯
સર્વ બ્રહ્માંડનું કેંદ્ર આણદીઠ જે ...	૨૪૦
સાધુતા રાખજો સર્વ નિજ અંતરે ...	૩૦૭
સાધુસંતો અને ઋષિમુનિઓ બધા ...	૧૬૨
સારું કે નરસું નથી એક આ જગતમાં ...	૧૩૪
સિંધુનું નીર આકાશમાં જઈ ચઝ્યું ...	૬૬
સુખ ન કો વસ્તુની રેલછેલે વસે ...	૩૪૫
સૂક્ષ્મ એ ઇન્દ્રિયો ખીલતાં હૃદયમાં ...	૨૨૫
સૂર્યથી છે સર્વ કિરણ સોના સમું ...	૧૧
સૂર્યનું કિરણ અંધાર બાઝી રહે ...	૧૦૨
સૃષ્ટિના, પૃથ્વીના, કાળના ચક્રશું ...	૬
સૃષ્ટિલીલા બધે લલિત લોલી રહી ...	૧૭૩
સ્થૂળ આ આંખ જે જીવનમાં અનુભવે ...	૨૭૨
સ્થૂળ આનંદ શું આપશે આખરે ...	૩૫૫
સ્થૂળ એ દેહ ને સ્થૂળ પંચેન્દ્રિયો ...	૨૨૮
સ્થૂળ પંચેન્દ્રિયોથી જગે માનવી ...	૨૨૧
સ્થૂળવાદી જગે કૈંક વિજ્ઞાનીઓ ...	૨૦૪
સ્નેહ આનંદસૌંદર્ય છે જગતનું ...	૩૬૦
સ્નેહની વાત આ માનવી સૌ કરે ...	૩૬૩
સ્નેહ ને શક્તિની હોય સમતોલતા ...	૩૩૯

૪૧૫

			મુકેતક
સ્નેહ, સમભાવ ને પરમ દૈવી દયા	...	...	૩૬૧
સ્નેહ સૌન્દર્ય છે સર્વને સ્પર્શતું	...	...	૩૬૪
સ્વપ્ન છે જગત આ એમ ડાહ્યા કહે	...	...	૨૩
સ્વપ્ન જેવું જગત હોય આ તેથી શું	...	...	૨૫
સ્વર્ગ તે શું હશે, નરક તે શું હશે	...	...	૧૪૪
સ્વર્ગનો દૂત પણ માનવી એ જ છે	...	...	૩૧
સ્વાત્મપ્રેમે બધી જગતલીલા દિસે	...	...	૧૩૧
હૃદય ધમકાર કે હૃદય ઉદ્ગાર કહે	...	...	૨૩૨
હૃદયસરવર કદી સ્વચ્છ શું નવ થશે	...	...	૩૬
હાસ્યનાં ઝેર પર આંખ જે ઠરી ઝળે	...	...	૨૧૯
હો ભલે માટું આ જીવન અતિ સૂક્ષ્મ પણ	...	...	૨૮૯
હોય એવા જ બુદ્ધબુદ્ધ સમું જીવન આ	...	...	૭૫
હોય જલજલ સરોવર ભર્યું આંસુથી	...	...	૩૫૭
હોય નાનો ગમે તેટલો માનવી	...	...	૩૦૯
હોય પાસે છતાં કંઈ જ દેખાય નહિ	...	...	૧૭૪

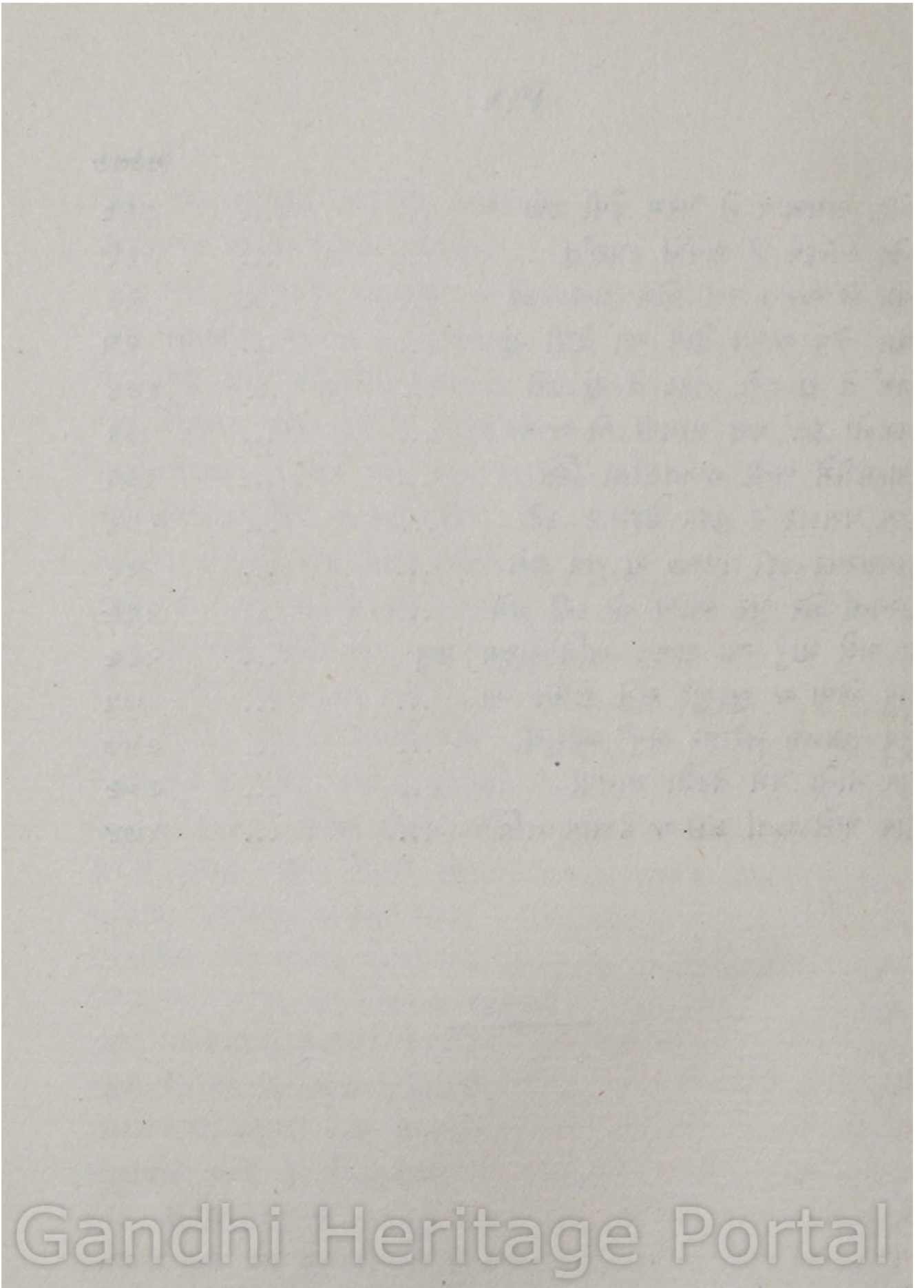

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: ૯૨૧૧૬૧

‘દર્શનિકા’ માટેના કેટલાક અભિપ્રાયો

મારું પ્રિય પુસ્તક ક્યું એમ કાઈ મને પૂછે તો હું કહું કે રાસપંચાખ્યાયી (ભાગવતની), શ્રીમદ્ વલ્લભાચાર્યના ગ્રંથો, વિશ્વગીતા અને શ્રી. ખમ્બરદારની ‘દર્શનિકા’ મને પ્રિય છે.

—કવિશ્રી નાનાલાલ દલપતરામના લગ્નસુવર્ણમહોત્સવ વેળા થયેલા વ્યાખ્યાનમાંથી.

*

‘દર્શનિકા’ કેવળ શુષ્ક હૃદય કે તર્કજ્ઞાનમાં ગૂંથાયેલી બુદ્ધિમાંથી જ ઉદય પામી નથી. એ કવિની પુત્રીના અકાળ મરણના આઘાતથી ઉત્પન્ન થઈ છે. પણ એ આઘાતનો એ કેવળ કરુણ નાદ નથી: એમાંથી જ્ઞાનીના હૃદયમાં ઉત્પન્ન થતું જીવન અને મૃત્યુના ગંભીર પ્રશ્નનું ચિંતન છે. x x x આ કાવ્યમાં ઘણું આકર્ષે એવું મળી આવશે. રા. ખમ્બરદારનાં સર્વ કાવ્યોમાં આ છેલ્લું કાવ્ય મૂર્ધાભિષિક્ત છે કે કેમ એ વળી જુદો પ્રશ્ન છે. પરંતુ એ સૌથી ગંભીરમાં ગંભીર છે, એની

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

૪૧૯

તો કાઠથી ના કહેવાશે નહિ. અને જેનું હૃદય આવા વિષયોમાં સવિશેષ રાગે છે, તેને તો એ સૌથી વધારે હૃદયંગમ થઈ પડશે.

—શ્રી. આનંદશંકર આપુભાઈ ધ્રુવ
કાર્તિક સંવત ૧૯૮૮ના 'વસંત'માંથી

*

ભાષ્યકારની પેઠે, ફિલસૂફીની પેઠે જીવનના સર્વ મૌલિક પ્રશ્નોને ખખરદાર 'દર્શનિકા'માં જણે છે. x x તેના પાને પાને સચ્ચાઈનો રણુકારો છે તે જાણવું તે તેને કવિતા તરીકે ઓળખવામાં પ્રથમ જરૂરનું છે. x x x માનવીના પરમ કર્તવ્ય અને પરમ ભાવિ વિષેની ખખરદારની વિચારપરંપરા કરતાં મનુષ્યજીવનના કાયડાનું તેમનું આલેખન મનને ખૂબ હલમલાવે છે. મારા હૃદયમાં તો તે જ સોંસરું ઊતરી જાય છે. x x x

વિષમતા, વિસંવાદ, ક્રૂરતા, અસ્થિરતા ને અજ્ઞાનતાથી ભરેલા મનુષ્યના અટપટા રંગોવાળા જીવનનો કાયડો જ રજૂ કરી કવિ ખખરદાર અટકતા નથી. સત્યાન્વેષી દૃષ્ટિથી તેમને જે ભેદ સમજાયો તે ઉચ્ચ કલાથી 'દર્શનિકા'માં તેમણે આલેખ્યો છે. x x x

ઉજ્જવલ, પ્રતાપી, આશ્વાસક, આશાવાદી, ધર્મ અને પંથોથી અખાધિત છતાં શ્રદ્ધાગંભીર; શ્રદ્ધાગંભીર છતાં વ્યુત્પત્તિમત્, માનવીમાં કર્તવ્યશીલતા પ્રેરતી કવિ ખખરદારની ફિલસૂફી તેમના હૃદયમાંથી ઊગી આવી રમણીય રૂપ 'દર્શનિકા'માં ધરે છે. એવી જીવનના મહા પ્રશ્નોને વ્યાપકતાથી અને વિશદતાથી આલેખતી, એક રીતે ઉકેલતી, રમણીય તત્ત્વદર્શી કવિતા ગુજરાતે તો હજી નથી જોઈ-લાંખી પદ-રચનામાં, એક જ છંદની ધૂન મચાવતી ને તે વડે એક વિશિષ્ટ

Gandhi Heritage Portal

© 2021 Sabarmati Ashram Preservation and Memorial Trust

Gandhi Heritage Portal

Fundamental Works: દર્શનિકા

૪૧૯

વાતાવરણ ઉપજવતી પદ્મચનામાં તો ગુજરાતે હજી નથી જ દીડી.

—શ્રી. વિષ્ણુપ્રસાદ રણછોડલાલ ત્રિવેદીની 'વિવેચના' માંથી

*

તત્ત્વચિંતનને કવિતાના દિવ્ય મૃદુલ પ્રકાશથી વીંટી દેવામાં આવે ત્યારે એ અપૂર્વ સંસ્કારધન બની જાય છે. રા. ખચરદારને કવિતા તથા તત્ત્વદર્શનનો વિરલ સમન્વય સાધવામાં સારી સિદ્ધિ મળી છે એમાં શક નથી. x x x સાદી, સરળ અને પ્રવાહી વાણીમાં કવિતા રેલાતી જાય છે અને 'પોતાપણું' ખોતી નથી. x x સરલ, વિશદ, ઘોઘઅંધ ભાષા ને લય આ આખા ય કાવ્યને સર્વભોગ્ય બનાવી મૂકે છે.

જેવી છે તેવી 'દર્શનિકા' ગુજરાતી કવિતાસાહિત્યમાં ગણનાપાત્ર કાળો છે, એમાં એ મત હોઈ શકે નહીં.

—શ્રી. અનંતરાય મ. રાવળના 'દર્શનિકાનો કવિ' નામે ઇ. સ. ૧૯૩૬માં અપાયેલા આખ્યાનમાંથી.

Gandhi Heritage Portal